

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

L 450

Wydanie polskie

Legislacja

Rocznik 64

16 grudnia 2021

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/2235 z dnia 15 grudnia 2021 r. wprowadzające zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1224/2009 odliczenia od kwot połowowych w roku 2021 w odniesieniu do niektórych stad z powodu przełowienia innych stad w poprzednich latach i zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/1420 1
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/2236 z dnia 15 grudnia 2021 r. w sprawie szczegółowych zasad wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1529 ustanawiającego Instrument Pomocy Przedakcesyjnej (IPA III) 10
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/2237 z dnia 15 grudnia 2021 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 965/2012 w odniesieniu do wymogów dotyczących operacji w każdych warunkach meteorologicznych oraz szkoleń i sprawdzianów załogi lotniczej 21
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/2238 z dnia 15 grudnia 2021 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2019/773 w odniesieniu do stopniowego wycofywania szczególnych przypadków dotyczących oznaczenia sygnałowego końca pociągu ⁽¹⁾ 57
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/2239 z dnia 15 grudnia 2021 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych przemysłowych stalowych wież wiatrowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej 59
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/2240 z dnia 15 grudnia 2021 r. zmieniające załączniki V i XIV do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/404 w odniesieniu do pozycji dotyczących Zjednoczonego Królestwa w wykazach państw trzecich, z których dozwolone jest wprowadzanie do Unii przesyłek drobiu, materiału biologicznego drobiu oraz świeżego mięsa z drobiu i ptaków łownych ⁽¹⁾ 137

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2021/2241 z dnia 13 grudnia 2021 r. w sprawie składu i mandatu Komitetu Europejskiej Przestrzeni Badawczej i Innowacji (ERAC) 143
 - ★ Decyzja Rady (UE) 2021/2242 z dnia 13 grudnia 2021 r. zmieniająca decyzję 2009/908/UE ustanawiającą środki wykonawcze do decyzji Rady Europejskiej w sprawie sprawowania prezydencji Rady oraz dotyczącą przewodnictwa w organach przygotowawczych Rady 148
 - ★ Decyzja Komisji (UE) 2021/2243 z dnia 15 grudnia 2021 r. ustanawiająca przepisy wewnętrzne dotyczące przekazywania informacji osobom, których dane dotyczą, oraz ograniczenia niektórych ich praw w kontekście przetwarzania danych osobowych do celów bezpieczeństwa systemów teleinformatycznych Komisji 149
-

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (UE) 2020/1224 z dnia 16 października 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających informacje oraz szczegółowe informacje na temat sekurytyzacji, które mają być udostępniane przez jednostkę inicjującą, jednostkę sponsorującą oraz SSPE (Dz.U. L 289 z 3.9.2020) 156

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2021/2235

z dnia 15 grudnia 2021 r.

wprowadzające zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1224/2009 odliczenia od kwot połowowych w roku 2021 w odniesieniu do niektórych stad z powodu przełowienia innych stad w poprzednich latach i zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/1420

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające unijny system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 105 ust. 1, 2, 3 i 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Kwoty połowowe na rok 2020 określono w:
 - rozporządzeniu Rady (UE) 2018/2025 ⁽²⁾,
 - rozporządzeniu Rady (UE) 2019/1838 ⁽³⁾,
 - rozporządzeniu Rady (UE) 2019/2236 ⁽⁴⁾, oraz
 - rozporządzeniu Rady (UE) 2020/123 ⁽⁵⁾.
- (2) Kwoty połowowe na rok 2021 określono w:
 - rozporządzeniu Rady (UE) 2020/1579 ⁽⁶⁾,
 - rozporządzeniu Rady (UE) 2021/90 ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2018/2025 z dnia 17 grudnia 2018 r. ustanawiające na lata 2019 i 2020 uprawnienia do połowów dla unijnych statków rybackich dotyczące niektórych stad ryb głębokowodnych (Dz.U. L 325 z 20.12.2018, s. 7).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2019/1838 z dnia 30 października 2019 r. ustalające uprawnienia do połowów na 2020 rok w odniesieniu do niektórych stad ryb i grup stad ryb w Morzu Bałtyckim oraz zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/124 w odniesieniu do niektórych uprawnień do połowów w innych wodach (Dz.U. L 281 z 31.10.2019, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2019/2236 z dnia 16 grudnia 2019 r. ustalające uprawnienia do połowów na rok 2020 w odniesieniu do niektórych stad ryb i grup stad ryb w Morzu Czarnym (Dz.U. L 336 z 30.12.2019, s. 14).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2020/123 z dnia 27 stycznia 2020 r. ustalające uprawnienia do połowów na rok 2020 w odniesieniu do niektórych stad ryb i grup stad ryb, mające zastosowanie w wodach Unii oraz, dla unijnych statków rybackich, w niektórych wodach nienależących do Unii (Dz.U. L 25 z 30.1.2020, s. 1).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2020/1579 z dnia 29 października 2020 r. ustalające uprawnienia do połowów na rok 2021 w odniesieniu do niektórych stad ryb i grup stad ryb w Morzu Bałtyckim oraz zmieniające rozporządzenie (UE) 2020/123 w odniesieniu do uprawnień do połowów w innych wodach (Dz.U. L 362 z 30.10.2020, s. 3).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2021/90 z dnia 28 stycznia 2021 r. ustalające uprawnienia do połowów na rok 2021 w odniesieniu do niektórych stad ryb i grup stad ryb, mające zastosowanie w Morzu Śródziemnym i Morzu Czarnym (Dz.U. L 31 z 29.1.2021, s. 1).

- rozporządzeniu Rady (UE) 2021/91 ⁽⁸⁾, oraz
- rozporządzeniu Rady (UE) 2021/92 ⁽⁹⁾.
- (3) Zgodnie z art. 105 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 Komisja dokonuje odliczeń od przyszłych kwot połowowych danego państwa członkowskiego, gdy ustali, że to państwo członkowskie przekroczyło kwoty połowowe, które zostały mu przyznane.
- (4) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2021/1420 ⁽¹⁰⁾ ustanowiono odliczenia od kwot połowowych w roku 2021 dla niektórych stad z powodu przełowienia tych stad w poprzednich latach.
- (5) W przypadku niektórych państw członkowskich, mianowicie Danii, Hiszpanii, Estonii, Francji i Niderlandów, nie można było wprowadzić na podstawie rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/1420 pewnych odliczeń od kwot przyznanych w odniesieniu do przełowionych stad, ponieważ państwa te nie dysponują takimi kwotami w roku 2021.
- (6) Art. 105 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 stanowi, że jeżeli dokonanie odliczeń od kwoty dla danego stada w roku następującym po roku, w którym doszło do przełowienia, nie jest możliwe, ponieważ danemu państwu członkowskiemu nie przyznano stosownej kwoty dla tego stada, odliczenie może zostać dokonane w odniesieniu do innych stad w tym samym obszarze geograficznym lub o tej samej wartości handlowej, po przeprowadzeniu konsultacji z zainteresowanymi państwami członkowskimi. Zgodnie z komunikatem Komisji 2012/C 72/07, zawierającym wytyczne dotyczące odliczania kwot na mocy art. 105 ust. 1, 2 i 5 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 ⁽¹¹⁾ („wytyczne”), takie odliczenia powinny być dokonywane w następnym roku lub latach w odniesieniu do stad poławianych przez tę samą flotę, która dokonała przełowienia.
- (7) W kwestii pewnych odliczeń od kwot przyznanych w odniesieniu do stad innych niż przełowione zasięgnięto opinii zainteresowanych państw członkowskich. Należy zatem dokonać odliczeń od tych kwot połowowych przyznanych tym państwom członkowskim w roku 2021.
- (8) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/1420.
- (9) Dalsze aktualizacje lub korekty mogą nadal mieć miejsce w następstwie wykrycia błędów, pominięcia lub błędnej sprawozdawczości w odniesieniu do danych liczbowych dotyczących połowów zgłoszonych przez państwa członkowskie na podstawie art. 33 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 w odniesieniu do bieżącego lub wcześniejszego roku budżetowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Kwoty połowowe ustanowione na rok 2021 w rozporządzeniach (UE) 2020/1579, (UE) 2021/90, (UE) 2021/91 i (UE) 2021/92, o których to kwotach mowa w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, zmniejsza się poprzez zastosowanie odliczeń w odniesieniu do innych stad określonych w tym załączniku.

Artykuł 2

Załącznik do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/1420 zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2021/91 z dnia 28 stycznia 2021 r. ustanawiające na lata 2021 i 2022 uprawnienia do połowów dla unijnych statków rybackich dotyczące niektórych stad ryb głębokowodnych (Dz.U. L 31 z 29.1.2021, s. 20).

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2021/92 z dnia 28 stycznia 2021 r. ustalające uprawnienia do połowów na rok 2021 w odniesieniu do niektórych stad ryb i grup stad ryb, mające zastosowanie w wodach Unii oraz, dla unijnych statków rybackich, w niektórych wodach nie należących do Unii (Dz.U. L 31 z 29.1.2021, s. 31).

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/1420 z dnia 30 sierpnia 2021 r. wprowadzające odliczenia od kwot połowowych w roku 2021 w odniesieniu do niektórych stad z powodu przełowienia tych stad w poprzednich latach (Dz.U. L 305 z 31.8.2021, s. 10).

⁽¹¹⁾ Komunikat Komisji – Wytyczne dotyczące odliczania kwot na mocy art. 105 ust. 1, 2 i 5 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 (2012/C 72/07) (Dz.U. C 72 z 10.3.2012, s. 27) zmieniony komunikatem 2019/C 192/03 (Dz.U. C 192 z 7.6.2019, s. 5).

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 grudnia 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZALĄCZNIK I

ODLICZENIA OD KWOT POŁOWOWYCH NA ROK 2021, JAKIE NALEŻY ZASTOSOWAĆ W ODNIESIENIU DO INNYCH STAD

STADA PRZEŁOWIONE						INNE STADA					
Państwo członkowskie	Kod gatunku	Kod obszaru	Nazwa gatunku	Nazwa obszaru	Ilość, której nie można odliczyć od kwoty połowowej na rok 2021 w odniesieniu do przełowionego stada (w kilogramach)	Państwo członkowskie	Kod gatunku	Kod obszaru	Nazwa gatunku	Nazwa obszaru	Ilość, którą należy odliczyć od kwoty połowowej na rok 2021 w odniesieniu do innego stada (w kilogramach)
DK	COD	1N2AB.	Dorsz atlantycki	wody Norwegii obszarów 1 i 2	1 606	DK	HER	1/2-	Śledź atlantycki	wody Unii, wody wysp Owczych, wody Norwegii i wody międzynarodowe obszarów 1 i 2	1 606
DK	DGS	15X14	Koleń pospolity	wody Unii i wody międzynarodowe obszarów 1, 5, 6, 7, 8, 12 i 14	4 718	DK	MAC	2CX14-	Makrela	6, 7, 8a, 8b, 8d i 8e; wody Unii i wody międzynarodowe obszaru 5b; wody międzynarodowe obszarów 2a, 12 i 14	4 718
DK	POK	1N2AB.	Czarniak	wody Norwegii obszarów 1 i 2	80 933	DK	HER	1/2-	Śledź atlantycki	wody Unii, wody wysp Owczych, wody Norwegii i wody międzynarodowe obszarów 1 i 2	80 933
ES	GHL	1N2AB.	Halibut niebieski	wody Norwegii obszarów 1 i 2	33 603	ES	COD	1/2B.	Dorsz atlantycki	1 i 2b	33 603
ES	OTH	1N2AB.	Pozostałe gatunki	wody Norwegii obszarów 1 i 2	22 078	ES	COD	1N2AB.	Dorsz atlantycki	wody Norwegii obszarów 1 i 2	22 078
EE	COD	1N2AB.	Dorsz atlantycki	wody Norwegii obszarów 1 i 2	16 377	EE	RNG	5B67-	Buławik czarny	6 i 7; wody Zjednoczonego Królestwa i wody międzynarodowe obszaru 5b	34 000
FR	GHL	1N2AB.	Halibut niebieski	wody Norwegii obszarów 1 i 2	8 988	FR	REB	1N2AB.	Karmazyny	wody Norwegii obszarów 1 i 2	8 988

FR	NEP	08C.	Homarzec	8c	5 342	FR	POL	08C.	Rdzawiec	8c	5 342
FR	WHM	ATLANT	Marlin biały	Ocean Atlantycki	2 450	FR	BUM	ATLANT	Marlin błękitny	Ocean Atlantycki	2 450
NL	WHB	8C3411	Błękitek	8c, 9 i 10; wody Unii obszaru CEEAF 34.1.1	12 235	NL	WHB	1X14	Błękitek	wody Unii i wody międzynarodowe obszarów 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8a, 8b, 8d, 8e, 12 i 14	12 235

ZAŁĄCZNIK II

Załącznik do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/1420 otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK

ODLICZENIA OD KWOT POŁOWOWYCH NA ROK 2021 W ODNIESIENIU DO STAD PRZEŁOWIONYCH

Państwo członkowskie	Kod gatunku	Kod obszaru	Nazwa gatunku	Nazwa obszaru	Początkowa kwota na rok 2020 (w kilogramach)	Dozwolone wielkości wyładunków na rok 2020 (całkowita dostosowana ilość w kilogramach) ⁽¹⁾	Całkowite połowy w roku 2020 (ilość w kilogramach)	Wykorzystanie kwoty w stosunku do dozwolonych wielkości wyładunków	Wielkość przełowienia w stosunku do dozwolonych wielkości wyładunków (ilość w kilogramach)	Mnożnik ⁽²⁾	Mnożnik dodatkowy ⁽³⁾ , ⁽⁴⁾	Zaległe odliczenia z poprzednich lat ⁽⁵⁾ (ilość w kilogramach)	Odliczenia od kwot połowowych na rok 2021 ⁽⁶⁾ i kolejne lata (ilość w kilogramach)	Odliczenia od kwot połowowych na rok 2021 w odniesieniu do przełowionych stad ⁽⁷⁾ (ilość w kilogramach)	Odliczenia od kwot połowowych na rok 2021 w odniesieniu do innych stad (ilość w kilogramach)	Do odliczenia od kwot połowowych na rok 2022 i kolejne lata (ilość w kilogramach)
DE	HER	4AB.	Śledź atlantycki	wody Unii i wody Norwegii obszaru 4 na północ od 53° 30' N	39 404 000	18 997 930	20 355 612	107,15 %	1 357 682	/	/	/	1 357 682	1 357 682	/	/
DE	MAC	2CX14-	Makreła	6, 7, 8a, 8b, 8d i 8e; wody Unii i wody międzynarodowe obszaru 5b; wody międzynarodowe obszarów 2a, 12 i 14	23 416 000	21 146 443	22 858 079	108,09 %	1 711 636	/	/	/	1 711 636	1 711 636	/	/
DK	COD	1N2A-B.	Dorsz atlantycki	wody Norwegii obszarów 1 i 2	/	/	1 606	Nie dotyczy	1 606	1,00	/	/	1 606	/	1 606	/
DK	DGS	15X14	Koleń pospolity	wody Unii i wody międzynarodowe obszarów 1, 5, 6, 7, 8, 12 i 14	/	/	4 718	Nie dotyczy	4 718	1,00	/	/	4 718	/	4 718	/

DK	HER	03A.	Śledź atlantycki	3a	10 309 000	7 482 731	7 697 049	102,86 %	214 318	/	/	/	214 318	214 318	/	/
DK	HER	4AB.	Śledź atlantycki	wody Unii i wody Norwegii obszaru 4 na północ od 53° 30' N	59 468 000	75 652 933	81 089 507	107,19 %	5 436 574	/	/	/	5 436 574	5 436 574	/	/
DK	MAC	2A34.	Makreła	3a i 4; wody Unii obszarów 2a, 3b, 3c oraz podrejony 22-32	19 998 000	17 987 493	18 625 387	103,55 %	637 894	/	/	/	637 894	637 894	/	/
DK	MAC	2A4A--N	Makreła	wody Norwegii obszarów 2a i 4a	14 453 000	13 507 878	13 531 201	100,17 %	23 323	/	/	/	23 323	23 323	/	/
DK	POK	1N2A-B.	Czarniak	wody Norwegii obszarów 1 i 2	/	7 800	88 733	1 137,60 %	80 933	1,00	/	/	80 933	/	80 933	/
DK	PRA	N1GR-N.	Krewetka północna	wody Grenlandii obszaru NAFO 1	1 400 000	2 800 000	2 818 891	100,67 %	18 891	/	/	/	18 891	18 891	/	/
DK	SAN	234_2-R	Dobijakowate	wody Unii obszaru zarządzania dobijakami 2r	59 106 000	56 042 763	57 756 024	103,06 %	1 713 261 ⁽⁹⁾	/	/	/	1 713 261 ⁽⁹⁾	1 713 261 ⁽⁹⁾	/	/
ES	COD	1/2B.	Dorsz atlantycki	1 i 2b	11 688 000	9 576 615	9 581 250	100,05 %	4 635	/	/	/	4 635	4 635	/	/
ES	GHL	1N2A-B.	Halibut niebieski	wody Norwegii obszarów 1 i 2	/	/	22 402	Nie dotyczy	22 402	1,00	A	/	33 603	/	33 603	/
ES	OTH	1N2A-B.	Pozostałe gatunki	wody Norwegii obszarów 1 i 2	/	/	22 078	Nie dotyczy	22 078	1,00	/	/	22 078	/	22 078	/
ES	RJU	9-C.	Raja bruzdowana	wody Unii obszaru 9	15 000	15 000	21 072	140,48 %	6 072	1,00	/	2 067	8 139	8 139	/	/
EE	COD	1N2A-B.	Dorsz atlantycki	wody Norwegii obszarów 1 i 2	/	300 000	316 377	105,46 %	16 377	/	/	/	16 377	/	34 000	/
FR	GHL	1N2A-B.	Halibut niebieski	wody Norwegii obszarów 1 i 2	/	/	8 988	Nie dotyczy	8 988	1,00	/	/	8 988	/	8 988	/

FR	NEP	08C.	Homar-zec	8c	0	0	5 342	Nie dotyczy	5 342	1,00	/	/	5 342	/	5 342	/
FR	WH-M	ATLA-NT	Marlin biały	Ocean Atlantycki	/	/	1 225	Nie dotyczy	1 225	1,00	C	/	2 450	/	2 450	/
IE	ALB	AN05N	Północny tuńczyk biały	Ocean Atlantycki, na północ od 5° N	2 891 010	2 743 260	2 938 449	107,12 %	195 189	/	C (*)	/	195 189	195 189	/	/
LV	HER	3D--R30	Śledź atlantycki	wody Unii podrejonów 25–27, 28.2, 29 i 32	4 253 000	6 135 144	6 138 817	100,06 %	3 673	/	C (*)	/	3 673	3 673	/	/
LV	SPR	3BCD--C	Szprot	wody Unii podrejonów 22–32	29 073 000	28 618 753	28 635 182	100,06 %	16 429	/	C (*)	/	16 429	16 429	/	/
NL	HER	4AB.	Śledź atlantycki	wody Unii i wody Norwegii obszaru 4 na północ od 53° 30' N	51 717 000	50 896 907	51 002 687	100,21 %	105 780	/	/	/	105 780	105 780	/	/
NL	WHB	8C341-1	Błękitek	8c, 9 i 10; wody Unii obszaru CECAF 34.1.1	/	/	12 235	Nie dotyczy	12 235	1,00	/	/	12 235	/	12 235	/
PL	HER	1/2-	Śledź atlantycki	wody Unii, wody wysp Owczych, wody Norwegii i wody międzynarodowe obszarów 1 i 2	593 000	1 226 015	1 329 820	108,47 %	103 805	/	/	/	103 805	103 805	/	/
PL	MAC	2CX14-	Makrela	6, 7, 8a, 8b, 8d i 8e; wody Unii i wody międzynarodowe obszaru 5b; wody międzynarodowe obszarów 2a,12 i 14	1 649 000	4 724 236	5 185 187	109,76 %	460 951	/	/	/	460 951	460 951	/	/
PT	ALB	AN05N	Północny tuńczyk biały	Ocean Atlantycki, na północ od 5° N	2 273 970	1 638 457	1 595 315	97,37 %	-43 142 ⁽¹⁰⁾	Nie dotyczy	Nie dotyczy	635 513 ⁽¹¹⁾	635 513 ⁽¹¹⁾	635 513 ⁽¹¹⁾	/	/

PT	ALF	3X14-	Beryksy	wody Unii i wody międzynarodowe obszarów 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12 i 14	164 000	155,278	158,601	102,14 %	3 323	/	A ⁽⁶⁾	/	3 323	3 323	/	/
PT	BET	ATLANT	Opastun	Ocean Atlantycki	3 058 330	3 058 330	3 069 582	100,37 %	11 252	/	C ⁽⁶⁾	/	11 252	11 252	/	/
PT	HKE	8C341-1	Morszczuk europejski	8c, 9 i 10; wody Unii obszaru CECAF 34.1.1	2 614 000	1 996 154	2 135 737	106,99 %	139 583	/	C ⁽⁶⁾	/	139 583	139 583	/	/
PT	SWO	AS05N	Włócznik	Ocean Atlantycki, na południe od 5° N	299 030	299 030	309 761	103,59 %	10 731	/	/	/	10 731	10 731	/	/

⁽¹⁾ Kwoty dostępne dla państwa członkowskiego na podstawie odpowiednich rozporządzeń w sprawie uprawnień do połowów, po uwzględnieniu: wymian tych uprawnień zgodnie z art. 16 ust. 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniającego rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylającego rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzją Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22), przenoszenia kwot z 2019 na 2020 r. zgodnie z art. 4 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 847/96 wprowadzającego dodatkowe, ustalone z roku na rok, warunki zarządzania ogólnym dopuszczalnym połowem (TAC) i kwotami (Dz.U. L 115 z 9.5.1996, s. 3) oraz z art. 15 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 lub zmian przydziałów bądź odliczeń uprawnień do połowów zgodnie z art. 37 i 105 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

⁽²⁾ Zgodnie z art. 105 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009. Odliczenie równe przełowieniu * 1,00 stosuje się we wszystkich przypadkach przełowienia równego lub mniejszego niż 100 ton.

⁽³⁾ Zgodnie z art. 105 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 oraz pod warunkiem że stopień przełowienia przekracza 10 %.

⁽⁴⁾ Litera „A” oznacza, że z powodu ciągłego przelawiania w latach 2018, 2019 i 2020 zastosowano mnożnik dodatkowy wynoszący 1,5. Litera „C” oznacza, że zastosowano mnożnik dodatkowy wynoszący 1,5, ponieważ stado jest objęte planem wieloletnim.

⁽⁵⁾ Ilości pozostałe z poprzednich lat.

⁽⁶⁾ Odliczenia na rok 2021.

⁽⁷⁾ Odliczenia na rok 2021, których można by faktycznie dokonać, biorąc pod uwagę dostępną kwotę na dzień 7 września 2021 r.

⁽⁸⁾ Mnożnik dodatkowy nie ma zastosowania, gdyż przełowienie nie przekracza 10 % dozwolonych wyładunków.

⁽⁹⁾ Należy odliczyć od obszaru zarządzania dobijakami 3r.

⁽¹⁰⁾ Ponieważ art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96 nie stosuje się do stada ALB/AN05N, tej niewykorzystanej ilości nie można wykorzystać w celu zmniejszenia pozostałej połowy odliczenia należnego w roku 2021.

⁽¹¹⁾ Na wniosek Portugalii odliczenie 1 271 026 kg przewidziane na 2020 r. z powodu przełowienia w 2019 r. zostanie równo rozłożone na dwa lata (2020 i 2021).

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2021/2236**z dnia 15 grudnia 2021 r..****w sprawie szczegółowych zasad wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1529 ustanawiającego Instrument Pomocy Przedakcesyjnej (IPA III)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1529 z dnia 15 września 2021 r. ustanawiające Instrument Pomocy Przedakcesyjnej (IPA III) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 16,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/947 ⁽²⁾ ustanowiono zasady i procedury realizacji pomocy, które mają zastosowanie do pomocy z IPA III. W motywie 52 i art. 16 rozporządzenia (UE) 2021/1529 upoważniono Komisję do określenia przepisów szczegółowych ustanawiających jednolite warunki wykonywania tego rozporządzenia. Należy ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące postępowania w sytuacjach szczególnych, zwłaszcza w odniesieniu do zarządzania pośredniego z udziałem beneficjentów wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (UE) 2021/1529 („beneficjenci IPA III”), współpracy transgranicznej, zgodnie z definicją podaną w art. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) 2021/1529, a także pomocy na rzecz rozwoju obszarów wiejskich.
- (2) Aby zapewnić realizowanie pomocy przedakcesyjnej we wszystkich beneficjentach IPA III w jednolity sposób oraz z poszanowaniem zasady należytego zarządzania finansami, Komisja oraz beneficjenci IPA III powinni zawrzeć porozumienia w formie ramowych umów o partnerstwie finansowym i umów sektorowych ustanawiających zasady wzajemnej współpracy na podstawie niniejszego rozporządzenia.
- (3) Komisja powinna wspierać beneficjentów IPA III w ich wysiłkach na rzecz rozwijania zdolności w zakresie zarządzania funduszami unijnymi zgodnie z zasadami i przepisami przewidzianymi w prawodawstwie UE. W tym celu Komisja powinna w stosownych przypadkach powierzać zadania w zakresie wykonania budżetu beneficjentom IPA III.
- (4) Należy określić szczegółowe zasady dotyczące powierzania zadań w zakresie wykonania budżetu beneficjentom IPA III zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 ⁽³⁾.
- (5) W przypadku wdrażania pomocy z IPA III w ramach zarządzania pośredniego należy określić szczegółowe zasady monitorowania i oceny przez beneficjentów IPA III.
- (6) Należy ustanowić szczegółowe zasady w zakresie sprawozdawczości, aby doprecyzować wymogi w zakresie sprawozdawczości, które mają spełniać beneficjenci IPA III.
- (7) W ramach IPA III nadal wspierane będzie tworzenie i wzmocnienie sektorowych systemów koordynacji i monitorowania proporcjonalnych do zakresu obowiązków beneficjenta IPA. Struktury utworzone w ramach podejścia sektorowego w związku z IPA i IPA II mogą nadal wykonywać swoje obowiązki, przy czym należy ustanowić nowe sektorowe komitety monitorujące, jeżeli uzasadniają to obowiązki beneficjenta IPA.

⁽¹⁾ Dz.U. L 330 z 20.9.2021, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/947 z dnia 9 czerwca 2021 r. ustanawiające Instrument Śąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej – Globalny Wymiar Europy, zmieniające i uchylające decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 466/2014/UE oraz uchylające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1601 i rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 480/2009 (Dz.U. L 209 z 14.6.2021, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1.).

- (8) Należy określić szczegółowe zasady ustalania wysokości korekty finansowej oraz procedurę, którą należy stosować wobec beneficjentów IPA III przy realizacji pomocy z IPA III w ramach zarządzania pośredniego.
- (9) Pomoc z IPA III powinna być wykorzystywana do wspierania współpracy transgranicznej między beneficjentami IPA III. Faktyczna współpraca transgraniczna między beneficjentami IPA III powinna obejmować wspólne opracowywanie, realizację i finansowanie działań prowadzących do nasilenia stosunków sąsiedzkich, tworzenia trwałych partnerstw na rzecz rozwoju społeczno-gospodarczego lub usuwania przeszkód dla tego rozwoju.
- (10) Konieczne jest zatem ustalenie jednolitych zasad zarządzania współpracą transgraniczną między beneficjentami IPA III, w tym ról i zakresu odpowiedzialności struktur i instytucji zaangażowanych w zarządzanie programami współpracy transgranicznej.
- (11) Niniejsze rozporządzenie wykonawcze nie obejmuje współpracy transgranicznej między państwem członkowskim lub państwami członkowskimi a beneficjentem lub beneficjentami IPA III, jak określono w art. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) 2021/1529, chyba że umowy w sprawie finansowania zawarte zgodnie z art. 59 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1059 (*) odnoszą się do niniejszego rozporządzenia wykonawczego, danej ramowej umowy o partnerstwie finansowym lub jej konkretnego postanowienia.
- (12) Pomoc z IPA III na rzecz rozwoju obszarów wiejskich powinna zwiększać konkurencyjność sektora rolno-spożywczego i wspierać stopniowe dostosowywanie do dorobku prawnego Unii w zakresie wspólnej polityki rolnej. Należy określić szczegółowe zasady w celu finansowania pomocy o charakterze podobnym do pomocy świadczonej w ramach Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich za pośrednictwem systemów zarządzania i kontroli działających z poszanowaniem zasad dobrych rządów i przypominających struktury pełniące podobne funkcje w państwach członkowskich.
- (13) W celu umożliwienia terminowego programowania i realizacji programów IPA III na 2021 r. niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (14) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu IPA III,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

PRZEDMIOT I OGÓLNE RAMY REALIZACJI POMOCY Z IPA

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

W niniejszym rozporządzeniu określa się przepisy szczegółowe ustanawiające jednolite warunki wykonania rozporządzenia (UE) 2021/1529 w odniesieniu do struktur realizacji pomocy z IPA III i zarządzania pośredniego z udziałem beneficjentów IPA III, a także szczegółowe zasady dotyczące współpracy transgranicznej oraz pomocy na rzecz rolnictwa i rozwoju obszarów wiejskich. Niniejsze rozporządzenie wykonawcze nie obejmuje współpracy transgranicznej między państwem członkowskim lub państwami członkowskimi a beneficjentem lub beneficjentami IPA III, jak określono w art. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) 2021/1529, chyba że umowy w sprawie finansowania zawarte zgodnie z art. 59 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1059 odnoszą się do niniejszego rozporządzenia wykonawczego, danej ramowej umowy o partnerstwie finansowym lub jej konkretnego postanowienia.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1059 z dnia 24 czerwca 2021 r. w sprawie przepisów szczegółowych dotyczących celu „Europejska współpraca terytorialna” (Interreg) wspieranego w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego oraz instrumentów finansowania zewnętrznego (Dz.U. L 231 z 30.6.2021, s. 94).

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „beneficjent IPA III” oznacza jednego z beneficjentów wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (UE) 2021/1529;
- b) „ramowa umowa o partnerstwie finansowym” oznacza umowę zawartą między Komisją a beneficjentem IPA III, ustanawiającą zasady współpracy finansowej między beneficjentem IPA III a Komisją na podstawie niniejszego rozporządzenia;
- c) „umowa sektorowa” oznacza umowę zawartą między Komisją a beneficjentem IPA III w celu realizacji określonego programu IPA III, ustanawiającą zasady i procedury, których należy przestrzegać, nieujęte w ramowej umowie o partnerstwie finansowym ani w umowach w sprawie finansowania;
- d) „umowa w sprawie finansowania” oznacza roczną lub wieloletnią umowę zawartą między Komisją a beneficjentem IPA III na potrzeby realizacji pomocy z IPA III;
- e) „instytucja” oznacza podmiot publiczny lub jednostkę publiczną beneficjenta IPA III lub państwa członkowskiego na szczeblu centralnym, regionalnym lub lokalnym;
- f) „duży projekt” oznacza projekt obejmujący szereg robót, działań lub usług służący wykonaniu dokładnie określonego i niepodzielnego zadania o sprecyzowanym charakterze gospodarczym lub technicznym, który ma jasno określone cele i którego całkowite koszty przekraczają kwotę ustaloną w ramowej umowie o partnerstwie finansowym;
- g) „beneficjent” oznacza podmiot publiczny lub prywatny odpowiedzialny za podejmowanie i realizację operacji w ramach programu współpracy transgranicznej;
- h) „operacja” oznacza projekt, umowę, przedsięwzięcie lub grupę projektów wybrane przez instytucję zamawiającą danego programu lub na jej odpowiedzialność, przyczyniające się do realizacji celów priorytetu lub priorytetów, do których się odnoszą;
- i) „wiodący beneficjent IPA III” oznacza beneficjenta IPA III, któremu nadano wiodącą rolę i w związku z tym instytucja zamawiająca programu transgranicznego ma w nim swoją siedzibę.

Artykuł 3

Zasady finansowania unijnego

Pomoc z IPA III służy wspieraniu przyjmowania i wdrażania reform przeprowadzanych przez beneficjentów IPA III, o których mowa w art. 3 rozporządzenia (UE) 2021/1529. Określone programy i odrębne działania mogą wymagać wkładu finansowego zarówno ze strony beneficjenta IPA III, jak i ze strony Unii.

Artykuł 4

Zasada odpowiedzialności kraju za własny rozwój

1. Odpowiedzialność za programowanie i realizację pomocy z IPA III spoczywa przede wszystkim na beneficjencie IPA III.
2. Beneficjent IPA III wyznacza krajowego koordynatora IPA.
3. Krajowy koordynator IPA zapewnia ścisły związek między korzystaniem z pomocy z IPA III a ogólnym procesem przystąpienia.
4. Krajowy koordynator IPA jest głównym partnerem Komisji w całym procesie koordynacji programowania zgodnie z celami i priorytetami tematycznymi ram programowania IPA III, o których mowa w art. 7 rozporządzenia (UE) 2021/1529 („ramy programowania IPA III”), monitorowania realizacji, oceny i sprawozdawczości w zakresie pomocy z IPA III, w tym koordynacji w obrębie administracji beneficjenta IPA III oraz z pozostałymi darczyńcami. Krajowy koordynator IPA dąży również do tego, aby administracja beneficjenta IPA III podjęła wszystkie niezbędne kroki w celu ułatwienia realizacji powiązanych programów.

5. Krajowy koordynator IPA koordynuje także udział beneficjentów IPA III w odpowiednich programach współpracy terytorialnej i transgranicznej na mocy rozporządzenia (UE) 2021/1529 i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1059. Krajowy koordynator IPA może, w stosownych przypadkach, powierzyć to zadanie koordynacyjne strukturze ustanowionej w celu zarządzania współpracą transgraniczną.

6. Krajowym koordynatorem IPA jest przedstawiciel wysokiego szczebla w rządzie lub organach administracji centralnej beneficjenta IPA III posiadający odpowiednie uprawnienia.

Artykuł 5

Ramowa umowa o partnerstwie finansowym, umowy sektorowe i umowa w sprawie finansowania

1. Komisja i beneficjent IPA III zawierają ramową umowę o partnerstwie finansowym zawierającą szczegółowe ustalenia dotyczące zarządzania, kontroli, nadzoru, monitorowania, oceny, sprawozdawczości i audytu w zakresie pomocy z IPA III, która zobowiązuje beneficjenta IPA III do transpozycji odpowiednich unijnych wymogów regulacyjnych do jego porządku prawnego. Ramową umowę o partnerstwie finansowym można uzupełnić umowami sektorowymi ustanawiającymi przepisy szczegółowe w zakresie zarządzania pomocą i realizowania pomocy z IPA III w określonych obszarach polityki lub programach.

2. Z wyjątkiem należycie uzasadnionych przypadków pomoc z IPA III jest przyznawana beneficjentowi IPA III dopiero po wejściu w życie ramowej umowy o partnerstwie finansowym i, w stosownych przypadkach, odpowiedniej umowy sektorowej.

3. W umowach w sprawie finansowania określa się warunki przyznawania pomocy z IPA III, w tym mające zastosowanie metody realizacji pomocy z IPA III, terminy realizacji, jak również zasady kwalifikowalności wydatków.

4. W przypadku gdy programy są realizowane w ramach zarządzania pośredniego przez beneficjenta IPA III, ramowa umowa o partnerstwie finansowym, umowa sektorowa, w stosownych przypadkach, oraz umowa w sprawie finansowania jako całość muszą być zgodne z art. 129, art. 155 ust. 6 i art. 158 rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046.

5. Ramowa umowa o partnerstwie finansowym ma zastosowanie do wszystkich umów w sprawie finansowania. W stosownych przypadkach umowy sektorowe mają zastosowanie do wszystkich umów w sprawie finansowania zawartych w odniesieniu do danego obszaru polityki lub programu objętego umową sektorową.

6. Oprócz elementów przewidzianych w art. 130 rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046 ramowe umowy o partnerstwie finansowym oraz, w stosownych przypadkach, umowy sektorowe zawierają przede wszystkim szczegółowe postanowienia dotyczące:

- a) struktur i instytucji niezbędnych do zarządzania, kontroli, nadzoru, monitorowania, oceny, sprawozdawczości i audytu w zakresie pomocy z IPA III, a także ich funkcji i zakresu odpowiedzialności;
- b) warunków i wymogów w zakresie kontroli dotyczących ustanawiania wymaganych struktur i instytucji przez beneficjenta IPA III, tak aby umożliwić powierzenie zadań w zakresie wykonania budżetu w odniesieniu do pomocy z IPA III;
- c) przepisów dotyczących podatków, ceł i opłat zgodnie z art. 27 ust. 9 i 10 rozporządzenia (UE) 2021/947;
- d) wymogów w zakresie płatności, badania i zatwierdzania zestawienia wydatków i procedur korekt finansowych. umarżania niewykorzystanych środków oraz zamykania programów.

Artykuł 6

Sprawozdawczość

Do dnia 15 lutego kolejnego roku budżetowego krajowy koordynator IPA przedstawia Komisji roczne sprawozdanie z realizacji pomocy finansowej z IPA III. Pozostałe wymogi w zakresie sprawozdawczości określa się w ramowej umowie o partnerstwie finansowym.

Artykuł 7

Komitet monitorujący IPA

1. Komisja i beneficjent IPA III ustanawiają komitet monitorujący IPA nie później niż sześć miesięcy po wejściu w życie pierwszej umowy w sprawie finansowania. Komitet ten wypełnia również obowiązki komitetu monitorującego IPA na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 1085/2006 ⁽⁵⁾ i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 231/2014 ⁽⁶⁾.
2. Komitet monitorujący IPA dokonuje przeglądu ogólnej skuteczności, wydajności, jakości, spójności, koordynacji i zgodności realizacji wszystkich działań mających na celu osiągnięcie rezultatów określonych w umowach w sprawie finansowania i w ramach programowania IPA III. W tym celu komitet, w stosownych przypadkach, opiera się na informacjach przedstawionych przez sektorowe komitety monitorujące, o których mowa w art. 10, oraz inne istniejące centralne struktury koordynacyjne beneficjenta IPA III.
3. W skład komitetu monitorującego IPA wchodzi przedstawiciele Komisji, krajowego koordynatora IPA, innych właściwych instytucji i podmiotów beneficjenta IPA III oraz, w stosownych przypadkach, dwustronnych organizacji darczyńców, organizacji międzynarodowych, międzynarodowych instytucji finansowych i innych zainteresowanych stron, w tym organizacji społeczeństwa obywatelskiego i sektora prywatnego.
4. Przedstawiciel Komisji i krajowy koordynator IPA współprzewodniczą posiedzeniom komitetu monitorującego IPA.
5. Komitet monitorujący IPA przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.
6. Posiedzenia komitetu monitorującego IPA odbywają się co najmniej raz w roku. Posiedzenia *ad hoc* mogą być zwoływane z inicjatywy Komisji lub beneficjenta IPA III, w szczególności gdy są one poświęcone określonym zagadnieniom tematycznym.

TYTUŁ II

ZARZĄDZANIE POŚREDNIE PRZEZ BENEFICJENTÓW IPA III

Artykuł 8

Struktury i instytucje

1. W przypadku zarządzania pośredniego przez beneficjenta IPA III beneficjent IPA III ustanawia następujące struktury i instytucje:
 - a) krajowego koordynatora IPA;
 - b) krajowego urzędnika zatwierdzającego;
 - c) strukturę zarządzania składającą się z biura wsparcia krajowego urzędnika zatwierdzającego i organu rachunkowości;
 - d) instytucje zarządzające i instytucje pośredniczące;
 - e) instytucję audytową.
2. Role i obowiązki struktur, o których mowa w ust. 1 określa się w ramowej umowie o partnerstwie finansowym.
3. Beneficjent IPA III zapewnia odpowiedni podział obowiązków między strukturami i instytucjami, o których mowa w ust. 1, oraz w ich obrębie.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1085/2006 z dnia 17 lipca 2006 r. ustanawiające instrument pomocy przedakcesyjnej (IPA) (Dz.U. L 210 z 31.7.2006, s. 82).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 231/2014 z dnia 11 marca 2014 r. ustanawiające Instrument Pomocy Przedakcesyjnej (IPA II) (Dz.U. L 77 z 15.3.2014, s. 11).

Artykuł 9

Zarządzanie pośrednie z udziałem beneficjenta IPA III

1. Komisja może realizować pomoc z IPA III w ramach zarządzania pośredniego z udziałem beneficjenta IPA III, zawierając umowę w sprawie finansowania zgodnie z art. 154 i 158 rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046.
2. Przed podpisaniem umowy w sprawie finansowania Komisja uzyskuje dowody spełnienia warunków określonych w art. 154 ust. 4 akapit pierwszy lit. a)–f) rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046. Komisja upewnia się również, że ustanowiono struktury i instytucje, o których mowa w art. 8 niniejszego rozporządzenia.
3. Krajowy urzędnik zatwierdzający monitoruje stałe spełnianie przez struktury i instytucje, o których mowa w art. 8, wymogów określonych w ust. 2 niniejszego artykułu. W przypadku niespełnienia tych wymogów krajowy urzędnik zatwierdzający niezwłocznie informuje o tym Komisję i podejmuje odpowiednie środki ochronne w odniesieniu do dokonanych płatności lub podpisanych umów.
4. Programy wieloletnie objęte umową w sprawie finansowania i odnoszące się do przepisów art. 30 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) 2021/947 realizuje się w ramach zarządzania pośredniego z udziałem beneficjentów IPA III. Decyzje w sprawie przyjęcia wieloletnich planów działania, o których mowa w art. 23 rozporządzenia (UE) 2021/947, w stosownych przypadkach zawierają orientacyjny wykaz dużych projektów. Komisja stosuje art. 30 ust. 3 akapit drugi i trzeci rozporządzenia (UE) 2021/947, chyba że w umowie sektorowej lub umowie w sprawie finansowania określono wcześniejszy termin automatycznego umorzenia zobowiązań.
5. Kwotę, której dotyczy umorzenie, o którym mowa w ust. 4, należy pomniejszyć o kwoty odpowiadające tej części zobowiązania budżetowego, do której ma zastosowanie jeden z następujących warunków:
 - a) działanie jest zawieszane w wyniku postępowania prawnego lub odwołania administracyjnego o skutku zawieszającym;
 - b) niemożliwe było złożenie wniosku o płatność z powodu działania siły wyższej mającej poważny wpływ na realizację całości lub części programu.

Beneficjent IPA III powołujący się na działanie siły wyższej musi udowodnić jej bezpośrednie konsekwencje dla realizacji całości lub części programu.

6. Beneficjent IPA III przesyła Komisji informacje na temat warunków, o których mowa w ust. 5 lit. a) i b) niniejszego artykułu, w sprawozdaniu rocznym, o którym mowa w art. 6.

Artykuł 10

Sektorowe komitety monitorujące

1. Beneficjent IPA III ustanawia sektorowe komitety monitorujące IPA w celu monitorowania programów rocznych i wieloletnich realizowanych w ramach zarządzania pośredniego przez beneficjenta IPA III, finansowanych na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1085/2006, rozporządzenia (UE) nr 231/2014 i rozporządzenia (UE) 2021/1529 w określonym sektorze. Takie komitety ustanawia się najpóźniej sześć miesięcy po wejściu w życie pierwszej umowy w sprawie finansowania w danym sektorze.
2. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, w przypadku programów rocznych realizowanych w ramach zarządzania pośredniego, w umowie w sprawie finansowania można odstąpić od obowiązku ustanowienia sektorowego komitetu monitorującego IPA.
3. Jeśli sektorowy komitet monitorujący IPA zostanie utworzony, może on, oprócz programów wieloletnich realizowanych w ramach zarządzania pośredniego, monitorować inne programy roczne finansowane na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1085/2006, rozporządzenia (UE) nr 231/2014 i rozporządzenia (UE) 2021/1529, realizowane w ramach zarządzania bezpośredniego lub pośredniego w tym samym konkretnym sektorze.
4. W przypadku programów współpracy transgranicznej funkcje sektorowego komitetu monitorującego IPA pełni wspólny komitet monitorujący, o którym mowa w art. 18.

5. Każdy sektorowy komitet monitorujący IPA nadzoruje postępy w realizacji programu. Dokonuje on przeglądu skuteczności, wydajności, jakości, spójności, koordynacji i zgodności realizacji działań w ramach programu i ich spójności z odpowiednimi strategiami.
6. Każdy sektorowy komitet monitorujący IPA przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.
7. W skład sektorowego komitetu monitorującego IPA wchodzi przedstawiciele właściwych instytucji i podmiotów odnośnego beneficjenta IPA III, innych zainteresowanych stron, takich jak partnerzy gospodarczy, społeczni i środowiskowi, oraz organizacji międzynarodowych, międzynarodowych instytucji finansowych i społeczeństwa obywatelskiego. W pracach komitetu uczestniczy Komisja. Posiedzeniom sektorowego komitetu monitorującego IPA przewodniczy przedstawiciel wysokiego szczebla beneficjenta IPA III. W zależności od obszaru polityki lub programu Komisja może współprzewodniczyć posiedzeniom komitetu.
8. Posiedzenia sektorowego komitetu monitorującego IPA odbywają się co najmniej dwa razy na 12 miesięcy.

Artykuł 11

Oceny przeprowadzane przez beneficjenta IPA III w ramach zarządzania pośredniego

1. Beneficjent IPA III realizujący pomoc z IPA III w ramach zarządzania pośredniego jest odpowiedzialny za przeprowadzanie ocen programów, którymi zarządza, zgodnie z art. 34 rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046, art. 42 rozporządzenia (UE) 2021/947 i mającymi zastosowanie wytycznymi Komisji.
2. Beneficjent IPA III, w porozumieniu z Komisją, sporządza plan oceny przedstawiający działania, które mają zostać przeprowadzone w ramach oceny.

Artykuł 12

Korekty finansowe dokonywane przez Komisję

1. Aby zapewnić wykorzystanie pomocy IPA III zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami, Komisja stosuje mechanizmy korekt finansowych.
2. Korekta finansowa może wynikać z każdej z następujących przyczyn:
 - a) wskazania jakichkolwiek błędów, nieprawidłowości, nadużyć finansowych, przypadków korupcji;
 - b) wskazania uchybienia lub braku w systemach zarządzania i kontroli beneficjenta IPA III;
 - c) niemożności zapewnienia osiągnięcia rezultatów lub trwałości działania, lub obu tych elementów;
 - d) podjęcia przez Komisję działań następczych w związku ze sprawozdaniami z działalności audytowej i opiniami instytucji audytowej.
3. W przypadku stwierdzenia przez Komisję, że wydatki w ramach programów objętych IPA III zostały poniesione i uregulowane w sposób naruszający obowiązujące przepisy, podejmuje ona decyzję w sprawie wysokości kwot, które należy wyłączyć z finansowania unijnego.
4. Korekty finansowe stosuje się odpowiednio w formie potrąceń, w sytuacjach, o których mowa w ust. 2.
5. Komisja stosuje korekty finansowe na podstawie wskazania kwot wypłaconych nienależnie oraz skutków finansowych dla budżetu. Jeżeli kwot tych nie można dokładnie ustalić w celu zastosowania indywidualnych korekt, Komisja może zastosować korekty ryczałtowe lub korekty oparte na ekstrapolacji wyników. Przy ustalaniu wysokości kwoty korekty Komisja bierze pod uwagę charakter i wagę lub zakres i skutki finansowe każdej sytuacji, o której mowa w ust. 2.

*Artykuł 13***Badanie i zatwierdzanie zestawień wydatków**

Komisja upewnia się, że zestawienie wydatków jest kompletne, rzetelne i zgodne ze stanem rzeczy, stosując procedurę badania i zatwierdzania zestawień wydatków określoną w ramowej umowie o partnerstwie finansowym lub, w określonych przypadkach, w umowie sektorowej.

TYTUŁ III

WSPÓŁPRACA TRANSGRANICZNA MIĘDZY BENEFICJENTAMI IPA III*Artykuł 14***Priorytety tematyczne i współfinansowanie**

1. Priorytetami tematycznymi pomocy z IPA III dotyczącymi współpracy transgranicznej są priorytety określone w załączniku III do rozporządzenia (UE) 2021/1529.
2. Stopa współfinansowania unijnego na poziomie każdego priorytetu tematycznego nie przekracza 85 % wydatków kwalifikowalnych w ramach programu współpracy transgranicznej.

*Artykuł 15***Pomoc techniczna**

1. Każdy program współpracy transgranicznej obejmuje określony przydział środków budżetowych na wsparcie w dziedzinie pomocy technicznej, który jest ograniczony do 10 % wkładu Unii w program współpracy transgranicznej.

W ramach pomocy technicznej wspiera się działania w zakresie przygotowania, zarządzania, monitorowania, oceny, informowania, komunikacji, tworzenia sieci kontaktów, rozstrzygania sporów, kontroli i audytu związane z realizacją programu oraz działania mające na celu wzmocnienie zdolności administracyjnych do realizacji programu. Pomoc techniczna może obejmować wsparcie w szczególności finansowania wspólnego sekretariatu technicznego, działań na rzecz zmniejszenia obciążenia administracyjnego beneficjentów, w tym systemów elektronicznej wymiany danych, oraz działań mających na celu wzmocnienie zdolności instytucji w państwach uczestniczących i beneficjentach oraz wymianę najlepszych praktyk między nimi w zakresie zarządzania pomocą z IPA III.

2. Wsparcie w dziedzinie pomocy technicznej może również dotyczyć poprzedniego i kolejnego okresu programowania.

*Artykuł 16***Programowanie i wybór operacji**

1. Programy współpracy transgranicznej są opracowywane wspólnie przez uczestniczących beneficjentów IPA III zgodnie z programem modelowym przedstawionym przez Komisję oraz przesyłane Komisji drogą elektroniczną. Uczestniczący beneficjenci IPA III i Komisja uzgadniają wykaz kwalifikujących się regionów, które obejmuje się odpowiednim programem współpracy transgranicznej.
2. Operacje wybierane w ramach programu współpracy transgranicznej muszą przynosić wyraźne skutki i korzyści transgraniczne.
3. Operacje w ramach programów współpracy transgranicznej wybierane są przez instytucję zamawiającą w drodze zaproszeń do składania wniosków obejmujących cały kwalifikowalny obszar.
4. Uczestniczący beneficjenci IPA III mogą także określić operacje niewymienione w zaproszeniu do składania wniosków. W takim przypadku operacje tego typu wyraźnie wymienia się w programie współpracy transgranicznej, o którym mowa w ust. 1.

5. Operacje wybrane w ramach współpracy transgranicznej obejmują beneficjentów z co najmniej dwóch uczestniczących beneficjentów IPA III. Beneficjenci współpracują w zakresie opracowania i realizacji operacji. Ponadto współpracują oni w zakresie zapewnienia personelu lub finansowania operacji lub w zakresie obu tych czynności.

6. Operacja może być realizowana w jednym uczestniczącym beneficjencie IPA III pod warunkiem wskazania skutków i korzyści transgranicznych.

Artykuł 17

Beneficjenci

1. Beneficjenci mają siedzibę w kraju będącym beneficjentem IPA III uczestniczącym w programie.
2. Beneficjenci wyznaczają spośród siebie beneficjenta wiodącego. Beneficjent wiodący zapewnia realizację całej operacji, monitoruje, czy operacja jest realizowana zgodnie z warunkami określonymi w umowie, a także dokonuje ustaleń z innymi beneficjentami, aby zagwarantować należyte zarządzanie środkami finansowymi przeznaczonymi na operację, w tym warunki odzyskania nienależnie wypłaconych kwot.

Artykuł 18

Struktury i instytucje

1. W zarządzaniu programami współpracy transgranicznej w beneficjentach IPA III uczestniczą następujące struktury:
 - a) krajowi koordynatorzy IPA beneficjentów IPA III uczestniczących w programie współpracy transgranicznej, którzy wspólnie odpowiadają za zapewnienie spójności celów określonych w proponowanych programach współpracy transgranicznej z celami ram programowania IPA III;
 - b) krajowy urzędnik zatwierdzający i struktura zarządzania wiodącego beneficjenta IPA III, o których mowa w art. 8 ust. 1 lit. c), gdy program transgraniczny jest realizowany w ramach zarządzania pośredniego;
 - c) struktury współpracy transgranicznej we wszystkich uczestniczących beneficjentach IPA, które ściśle współpracują w zakresie programowania i realizacji odpowiedniego programu współpracy transgranicznej. W przypadku zarządzania pośredniego struktura współpracy transgranicznej wiodącego beneficjenta IPA III wykonuje zadania instytucji zarządzającej, o której mowa w art. 8 ust. 1 lit. d). Instytucja zarządzająca wyznacza instytucje pośredniczące;
 - d) instytucja audytowa, o której mowa w art. 8 ust. 1 lit. e), jeżeli program transgraniczny jest realizowany w ramach zarządzania pośredniego w odniesieniu do beneficjenta IPA III. W przypadku gdy instytucja audytowa nie jest uprawniona do pełnienia swoich funkcji na całym terytorium objętym programem współpracy transgranicznej, otrzymuje ona wsparcie ze strony grupy audytorów, w skład której wchodzi przedstawiciele każdego kraju uczestniczącego w programie współpracy transgranicznej.
2. Zadania i obowiązki struktur, o których mowa w ust. 1, określa się szczegółowo w ramowej umowie o partnerstwie finansowym.
3. Uczestniczący beneficjenci IPA III ustanawiają dla każdego programu współpracy transgranicznej wspólny komitet monitorujący, który pełni również rolę sektorowego komitetu monitorującego, o którym mowa w art. 10.
4. Ustanawia się wspólny sekretariat techniczny w celu wsparcia Komisji, a także innych struktur i instytucji, w tym wspólnego komitetu monitorującego. Ten sam wspólny sekretariat techniczny może uczestniczyć w przygotowaniu i realizacji więcej niż jednego programu współpracy transgranicznej.

5. W przypadku zarządzania pośredniego przez beneficjenta IPA III uczestniczący beneficjenci IPA III zawierają porozumienie dwustronne lub wielostronne określające ich obowiązki w zakresie realizacji odpowiedniego programu współpracy transgranicznej. Minimalne wymogi dotyczące takiego porozumienia określa się w ramowej umowie o partnerstwie finansowym.

Artykuł 19

Szczegółowe przepisy dotyczące finansowania

Programy współpracy transgranicznej w ramach IPA III realizuje się w ramach zarządzania bezpośredniego lub pośredniego poprzez programy wieloletnie.

TYTUŁ IV

ROLNICTWO I ROZWÓJ OBSZARÓW WIEJSKICH

Artykuł 20

Przepisy szczegółowe dotyczące pomocy na rzecz rozwoju obszarów wiejskich

1. Pomoc na rzecz rozwoju obszarów wiejskich podlega programowi wieloletniemu, czyli wieloletniemu planowi działania w rozumieniu art. 23 i 24 rozporządzenia (UE) 2021/947, który to program sporządzany jest na szczeblu centralnym, przygotowywany przez odpowiednie instytucje wyznaczone przez beneficjenta IPA III i przedkładany Komisji po konsultacji z odpowiednimi zainteresowanymi stronami.
2. Programy rozwoju obszarów wiejskich są realizowane przez beneficjentów IPA III w ramach zarządzania pośredniego zgodnie z art. 62 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046 i umożliwiają finansowanie wybranych rodzajów działań finansowanych z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich.
3. W odniesieniu do programów na rzecz rozwoju obszarów wiejskich w skład struktur, o których mowa w art. 8 ust. 1 lit. d), wchodzi agencja i instytucja zarządzająca do spraw Instrumentu Pomocy Przedakcesyjnej w zakresie rozwoju obszarów wiejskich (IPARD), które działają w ścisłej współpracy.
4. Przy ustalaniu udziału wydatków publicznych jako odsetka całkowitego kwalifikowalnego kosztu inwestycji, nie bierze się pod uwagę pomocy krajowej ukierunkowanej na ułatwienie dostępu do pożyczek udzielanych bez wkładu UE przewidzianego w rozporządzeniu (UE) 2021/1529.
5. Projekty inwestycyjne realizowane w ramach programów rozwoju obszarów wiejskich nadal kwalifikują się do finansowania unijnego, pod warunkiem że nie ulegną istotnym modyfikacjom w ciągu pięciu lat od dokonania płatności końcowej.
6. W przypadku programów rozwoju obszarów wiejskich sektorowym komitetem monitorującym, o którym mowa w art. 10, jest sektorowy komitet monitorujący do spraw Instrumentu Pomocy Przedakcesyjnej w zakresie rozwoju obszarów wiejskich (IPARD).

TYTUŁ V

PRZEPIS KOŃCOWY

Artykuł 21

Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2021 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 grudnia 2021 r..

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2021/2237**z dnia 15 grudnia 2021 r.****zmieniające rozporządzenie (UE) nr 965/2012 w odniesieniu do wymogów dotyczących operacji w każdych warunkach meteorologicznych oraz szkoleń i sprawdzianów załogi lotniczej**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1139 z dnia 4 lipca 2018 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie lotnictwa cywilnego i utworzenia Agencji Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Lotniczego oraz zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 2111/2005, (WE) nr 1008/2008, (UE) nr 996/2010, (UE) nr 376/2014 i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/30/UE i 2014/53/UE, a także uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 552/2004 i (WE) nr 216/2008 i rozporządzenie Rady (EWG) nr 3922/91 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 23 ust. 1, art. 27 ust. 1 i art. 31,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Operatorzy i personel uczestniczący w eksploatacji statków powietrznych, a także właściwe organy krajowe, powinni przestrzegać odpowiednich zasadniczych wymogów dotyczących operacji lotniczych, określonych w rozporządzeniu (UE) 2018/1139.
- (2) W rozporządzeniu Komisji (UE) nr 965/2012 ⁽²⁾ ustanowiono szczegółowe przepisy dotyczące operacji lotniczych. Obowiązujące obecnie przepisy regulujące operacje w każdych warunkach meteorologicznych należy zaktualizować w celu zapewnienia, aby w przepisach tych odzwierciedlono najnowsze osiągnięcia technologiczne w zakresie nowych systemów pokładowych oraz najlepsze praktyki w dziedzinie operacji lotniczych.
- (3) Aby zapewnić wysoki poziom bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego w Unii, należy uwzględnić kwestię operacji w każdych warunkach meteorologicznych we wszystkich odpowiednich dziedzinach lotnictwa, w tym w ramach początkowej zdatności do lotu, operacji lotniczych, wydawania licencji członkom załogi lotniczej oraz w przypadku lotnisk, a także należy uwzględnić światowe doświadczenia w dziedzinie lotnictwa i postęp naukowo-techniczny w zakresie operacji lotniczych. W ramach nowych przepisów należy zatem zapewnić lepszą harmonizację z wymogami Federalnej Administracji Lotnictwa Cywilnego Stanów Zjednoczonych oraz, w miarę możliwości, uwzględnić w prawie Unii najnowsze zmiany w normach przyjętych przez Organizację Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO), a mianowicie zmiany w części I (11. wydanie), części II (10. wydanie) i części III (9. wydanie) załącznika 6 do konwencji chicagowskiej w odniesieniu do operacji w każdych warunkach meteorologicznych oraz terminologii z zakresu podejścia według wskazań przyrządów.
- (4) Ponadto należy umożliwić wykonywanie bezpiecznych operacji śmigłowcowych zgodnie z przepisami wykonywania lotów według wskazań przyrządów (IFR), w tym stosowanie podejść i odlotów typu „punkt w przestrzeni” (ang. *point-in-space approaches and departures* (PinS)). Jak dotąd operacje śmigłowcowe przeprowadzano zasadniczo na podstawie przepisów wykonywania lotu z widocznością, w związku z czym rozwinięto przepisy dotyczące operacji śmigłowcowych. Obecnie są jednak dostępne nowe operacje podejścia i odlotu typu „punkt w przestrzeni”, a także trasy lotu śmigłowców na małej wysokości, dzięki czemu można wykonywać loty śmigłowcem na podstawie przepisów IFR. Należy zatem odpowiednio zmienić zasady eksploatacji.
- (5) Aby zwiększyć bezpieczeństwo w sposób racjonalny pod względem kosztów, należy określić nowe wymogi szkoleniowe w zakresie operacji specjalistycznych (SPO), operacji w załodze wieloosobowej wykonywanych śmigłowcami, większego wykorzystania symulatorów, a także wykorzystania bardziej różnorodnych zdarzeń w ramach szkoleń i sprawdzianów z zakresu zarobkowego transportu lotniczego (operacje CAT) z wykorzystaniem śmigłowców.
- (6) Aby nowe przepisy nie ulegały dezaktualizacji w obliczu stałego postępu technologicznego, muszą one być oparte na wynikach i analizie ryzyka. Przepisy te nie mogą być uzależnione od konkretnych technologii i mogą uwzględniać przyszłe zmiany, co pozwoli na uniknięcie uzależnienia od konkretnych rozwiązań technologicznych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 212 z 22.8.2018, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 965/2012 z dnia 5 października 2012 r. ustanawiające wymagania techniczne i procedury administracyjne odnoszące się do operacji lotniczych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 (Dz.U. L 296 z 25.10.2012, s. 1).

- (7) Nowe przepisy powinny umożliwić zwiększenie wydajności w oparciu o osiągnięcia technologiczne i operacyjne wykorzystanie nowych, zaawansowanych technologii, takich jak systemy polepszające widzenie podczas lotu, a także stosowania niektórych zaawansowanych nowych procedur operacyjnych do wykonywania operacji w każdych warunkach meteorologicznych. Należy również dążyć do wykorzystywania innowacyjnych narzędzi szkoleniowych do celów szkoleń i sprawdzianów załogi lotniczej.
- (8) Nowe przepisy dotyczące operacji w każdych warunkach meteorologicznych oraz szkoleń i sprawdzianów załogi lotniczej powinny przyczynić się do zapewnienia równych szans wszystkim uczestnikom wewnętrznego rynku lotniczego Unii oraz do poprawy konkurencyjności unijnego przemysłu lotniczego.
- (9) Minima operacyjne lotniska należy w miarę możliwości dostosować zarówno do operacji CAT, niezarobkowych operacji przy użyciu skomplikowanych statków powietrznych z napędem silnikowym (NCC), jak i operacji specjalistycznych (SPO). Należy również uprościć wymogi dotyczące operacji w każdych warunkach meteorologicznych w odniesieniu do niezarobkowych operacji lotniczych przy użyciu statków powietrznych innych niż skomplikowane statki powietrzne z napędem silnikowym (NCO), aby zachęcić do stosowania przepisów wykonywania lotów według wskazań przyrządów.
- (10) Na podstawie doświadczenia operacyjnego i mając na uwadze charakter operacji i niższe ryzyko, niektóre odstępstwa od wymogów w zakresie szkoleń i sprawdzianów załogi lotniczej, wcześniej dostępne wyłącznie w przypadku operacji CAT, należy rozszerzyć tak, aby odnosiły się również do operacji SPO i NCC. Ze zmian operacyjnych wynika, że wymagany poziom bezpieczeństwa można utrzymać, stosując mniej restrykcyjne i bardziej elastyczne wymogi. Podobnie należy zwiększyć elastyczność w odniesieniu do operacji wykonywanych przez statki powietrzne różnych typów lub wariantów na potrzeby operatorów małych śmigłowców. Małe, proste typy śmigłowców jedno-silnikowych, które zachowują się podobnie w warunkach zwykłych i awaryjnych, również należy objąć niektórymi uproszczeniami, które obecnie są dostępne w ramach klasy samolotów.
- (11) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 965/2012, aby w pełni wdrożyć zasadnicze wymogi dotyczące operacji lotniczych, określone w załączniku V do rozporządzenia (UE) 2018/1139.
- (12) Agencja Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Lotniczego przygotowała projekt przepisów wykonawczych i przedstawiła go Komisji wraz z opinią nr 02/2021^(?) zgodnie z art. 76 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1139.
- (13) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego zgodnie z art. 127 rozporządzenia (UE) 2018/1139,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 965/2012

W rozporządzeniu (UE) nr 965/2012 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 5 ust. 2 lit. a) pkt (iv) otrzymuje brzmienie:
„(iv) operacji przy ograniczonej widzialności (LVO) lub operacji z kredytem zaufania do działań operacyjnych;”;
- 2) w załącznikach I, II, III, IV, V, VI, VII i VIII wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Data wejścia w życie i data rozpoczęcia stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 30 października 2022 r.

^(?) <https://www.easa.europa.eu/document-library/opinions>

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 grudnia 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach I, II, III, IV, V, VI, VII i VIII to rozporządzenia (UE) nr 965/2012 wprowadza się następujące zmiany:

1) w załączniku I wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) »Minima operacyjne lotniska« oznaczają limity wykorzystania lotniska do celów:

- a) startu statku powietrznego, wyrażone w kategoriach widzialności wzdłuż drogi startowej lub widzialności oraz, jeśli jest to konieczne, pułapu chmur;
- b) lądowania w ramach dwuwymiarowej (2D) operacji podejścia do lądowania według wskazań przyrządów, wyrażone w kategoriach widzialności lub widzialności wzdłuż drogi startowej, minimalnej wysokości bezwzględnej/względnej zniżania (MDA/H) oraz, jeśli jest to konieczne, pułapu chmur;
- c) lądowania w ramach trójwymiarowej (3D) operacji podejścia do lądowania według wskazań przyrządów, wyrażone w kategoriach widzialności lub widzialności wzdłuż drogi startowej oraz wysokości bezwzględnej/względnej decyzji (DA/H), odpowiednio do rodzaju lub kategorii operacji.”;

b) uchyla się pkt 11;

c) uchyla się pkt 13–16;

d) dodaje się pkt 18a w brzmieniu:

„18a) »Pułap chmur« oznacza wysokość, nad ziemią lub wodą, podstawy najniższej warstwy chmur znajdujących się poniżej 6 000 m (20 000 stóp) i pokrywających więcej niż połowę nieba.”;

e) pkt 20 otrzymuje brzmienie:

„20) »Podejście z okrążenia« oznacza wizualną fazę operacji podejścia z okrążenia.”;

f) dodaje się pkt 20a w brzmieniu:

„20a) »Operacja podejścia z okrążenia« oznacza operację podejścia według wskazań przyrządów typu A mającą na celu doprowadzenie statku powietrznego do pozycji umożliwiającej lądowanie na drodze startowej/w strefie końcowego podejścia i startu (FATO), która nie jest odpowiednio usytuowana do podejścia do lądowania z prostej.”;

g) pkt 27 otrzymuje brzmienie:

„27) »Podejście końcowe ze stałym zniżaniem (CDFA)« oznacza zgodną z procedurami podejścia ustabilizowanego technikę wykonywania segmentu podejścia końcowego w procedurze podejścia nieprecyzyjnego według wskazań przyrządów polegającą na nieprzerwanym zniżaniu, bez przechodzenia do lotu poziomego, od wysokości bezwzględnej/względnej równej punktowi podejścia końcowego:

- a) w przypadku operacji podejścia do lądowania z prostej, do punktu znajdującego się około 15 m (50 stóp) nad progiem drogi startowej wykorzystywanej do lądowania lub punktu, w którym powinien zostać rozpoczęty manewr wyrównania lub
- b) w przypadku operacji podejścia z okrążenia, do momentu osiągnięcia wysokości MDA/H lub bezwzględnej/względnej wysokości manewru w locie z widocznością.”;

h) dodaje się pkt 35a w brzmieniu:

„35a) »Wysokość bezwzględna decyzji (DA) lub wysokość względna decyzji (DH)« oznacza określoną wysokość bezwzględną lub względną w trójwymiarowej (3D) operacji podejścia do lądowania według wskazań przyrządów, na której należy rozpocząć procedurę po nieudanym podejściu, jeżeli nie ustanowiono wymaganego odniesienia wzrokowego do kontynuowania podejścia.”;

i) pkt 46 otrzymuje brzmienie:

„46) »System polepszający widzenie podczas lotu (EFVS)« jest elektronicznym środkiem zapewniającym załodze lotniczej, dzięki wykorzystaniu czujników obrazowych, wyświetlanie w czasie rzeczywistym lub rozszerzone wyświetlanie topografii środowiska zewnętrznego (naturalnych lub stworzonych przez człowieka cech miejsca lub regionu, w szczególności w sposób pokazujący ich względne położenie i wysokość); EFVS jest zintegrowany z systemem naprowadzania i jest zainstalowany na wyświetlaczu przeziernym lub równoważnym systemie wyświetlania; jeżeli EFVS jest certyfikowany zgodnie z obowiązującymi wymogami zdatości do lotu, a operator posiada niezbędne szczególne zatwierdzenie (jeśli jest wymagane), może być wykorzystywany do operacji EFVS i może umożliwiać prowadzenie operacji z kredytem zaufania do działań operacyjnych.”;

- j) dodaje się pkt 46a i 46b w brzmieniu:
- „46a) »Operacja EFVS« oznacza operację, w której warunki widoczności wymagają użycia EFVS zamiast widzenia naturalnego w celu wykonania podejścia lub lądowania, identyfikacji wymaganych odniesień wzrokowych lub wykonania dobiegu.
 - 46b) »Operacja EFVS 200« oznacza operację wykonywaną przy minimach widzialności, w której warunki widoczności wymagają użycia EFVS do wysokości 200 stóp nad FATO lub progiem drogi startowej. Od tego punktu do lądowania wykorzystuje się widzenie naturalne. Widzialność wzdłuż drogi startowej nie może być mniejsza niż 550 m.”;
- k) pkt 47 otrzymuje brzmienie:
- „47) »System polepszający widzenie (EVS)« jest elektronicznym środkiem zapewniającym załodze lotniczej, dzięki wykorzystaniu czujników obrazowych, wyświetlanie w czasie rzeczywistym rzeczywistej topografii środowiska zewnętrznego (naturalnych lub stworzonych przez człowieka cech miejsca lub regionu, w szczególności w sposób pokazujący ich względne położenie i wysokość).”;
- l) dodaje się pkt 48b w brzmieniu:
- „48b) »Segment podejścia końcowego (FAS)« oznacza ten segment procedury podejścia według wskazań przyrządów, w której następuje ustawienie samolotu w osi drogi startowej i zniżanie do lądowania.”;
- m) dodaje się pkt 52a w brzmieniu:
- „52a) »Odejście na drugi krąg« oznacza przejście z operacji podejścia do lądowania do ustabilizowanego wznoszenia. Obejmuje to manewry wykonywane na wysokości lub powyżej MDA/H lub DA/H, lub poniżej DA/H (przerwane lądowania).”;
- n) pkt 55 otrzymuje brzmienie:
- „55) »System lądowania ze wskaźnikiem przeziernym (HUDLS)« oznacza całość systemu pokładowego, który dostarcza pilotowi wskaźników przeziernych, aby umożliwić mu sterowanie statkiem powietrznym albo monitorowanie autopilota podczas startu (jeśli ma zastosowanie), podejścia i lądowania (oraz dobiegu, jeśli ma zastosowanie) lub odejścia na drugi krąg. Obejmuje wszystkie czujniki, komputery, źródła zasilania, wskaźniki i elementy sterujące.”;
- o) uchyla się pkt 56;
- p) dodaje się pkt 69d i 69e w brzmieniu:
- „69d) »Operacja podejścia według wskazań przyrządów« oznacza podejście i lądowanie przy użyciu przyrządów do prowadzenia nawigacyjnego w oparciu o procedurę podejścia według wskazań przyrządów (IAP). Istnieją dwie metody wykonywania operacji podejścia według wskazań przyrządów:
 - a) dwuwymiarowa (2D) operacja podejścia do lądowania według wskazań przyrządów z wykorzystaniem jedynie poziomego prowadzenia nawigacyjnego oraz
 - b) trójwymiarowa (3D) operacja podejścia do lądowania według wskazań przyrządów z wykorzystaniem zarówno poziomego, jak i pionowego prowadzenia nawigacyjnego.
 - 69e) »Procedura podejścia wg wskazań przyrządów (IAP)« oznacza szereg uprzednio ustalonych manewrów wykonywanych według wskazań przyrządów pokładowych z określonym zabezpieczeniem przed zderzeniem z przeszkodami, od pozycji rozpoczęcia podejścia początkowego lub – w stosownych przypadkach – od początku określonej trasy dolotu do punktu, od którego może być wykonane lądowanie, a jeśli lądowanie nie zostało wykonane – do pozycji, w której obowiązują odpowiednie kryteria przewyższenia nad przeszkodami dla lotu w oczekiwaniu lub po trasie. Procedurę podejścia wg wskazań przyrządów klasyfikuje się w następujący sposób:
 - a) procedura podejścia nieprecyzyjnego (NPA), która oznacza procedurę podejścia wg wskazań przyrządów zaprojektowaną dla dwuwymiarowych (2D) operacji podejścia do lądowania według wskazań przyrządów typu A;
 - b) procedura podejścia z prowadzeniem pionowym (APV), która oznacza procedurę podejścia wg wskazań przyrządów z wykorzystaniem nawigacji w oparciu o charakterystyki systemów, zaprojektowaną dla trójwymiarowych (3D) operacji podejścia do lądowania według wskazań przyrządów typu A;
 - c) procedura podejścia precyzyjnego (PA), która oznacza procedurę podejścia wg wskazań przyrządów opartą na systemach nawigacji, zaprojektowaną dla trójwymiarowych (3D) operacji podejścia do lądowania według wskazań przyrządów typu A lub B.”;

- q) dodaje się pkt 72b w brzmieniu:
- „72b) »Sprawdzian w lotach liniowych« oznacza sprawdzian przeprowadzony przez operatora i zdany przez pilota lub członka personelu specjalistycznego w celu wykazania kompetencji w zakresie wykonywania normalnych operacji liniowych opisanych w instrukcji operacyjnej.”;
- r) pkt 74 i 75 otrzymują brzmienie:
- „74) »Operacje przy ograniczonej widzialności (LVO)« oznaczają operacje podejścia lub startu na drodze startowej o zasięgu widzialności wzdłuż drogi startowej mniejszym niż 550 m lub o wysokości względnej decyzji mniejszej niż 200 stóp.
- 75) »Start przy ograniczonej widzialności (LVTO)« oznacza start przy widzialności wzdłuż drogi startowej mniejszej niż 550 m.”;
- s) uchyla się pkt 76;
- t) dodaje się pkt 78c w brzmieniu:
- „78c) »Minimalna bezwzględna wysokość schodzenia (MDA) lub minimalna względna wysokość schodzenia (MDH)« oznacza określoną wysokość bezwzględną lub względną w dwuwymiarowej (2D) operacji podejścia do lądowania według wskazań przyrządów lub operacji podejścia z okrążenia, poniżej której nie wolno schodzić bez wymaganego odniesienia wzrokowego.”;
- u) uchyla się pkt 83;
- v) dodaje się pkt 85a w brzmieniu:
- „85a) »Wysokość bezwzględna zapewniająca minimalne przewyższenie nad przeszkodami (OCA) lub wysokość względna zapewniająca minimalne przewyższenie nad przeszkodami (OCH)« oznacza najniższą wysokość bezwzględną lub względną nad wzniesieniem odpowiedniego progu drogi startowej lub wzniesieniem lotniska, stosownie do sytuacji, wykorzystywaną do stwierdzenia zgodności z odpowiednimi kryteriami przewyższenia nad przeszkodami.”;
- w) dodaje się pkt 91a w brzmieniu:
- „91a) »Minima widzialności« oznaczają możliwość wykonywania operacji przy użyciu zaawansowanego statku powietrznego, pozwalającą na uzyskanie niższych minimów operacyjnych lotniska niż te, które zostałyby normalnie ustalone przez operatora dla podstawowego statku powietrznego, w oparciu o działanie zaawansowanych systemów statku powietrznego wykorzystujących dostępną infrastrukturę zewnętrzną. Niższe minima operacyjne mogą obejmować niższą wysokość względną/bezwzględną decyzji lub minimalną względną/bezwzględną wysokość schodzenia, wymogi w zakresie ograniczonej widoczności lub ograniczone możliwości naziemne lub ich połączenie.”;
- x) pkt 92 otrzymuje brzmienie:
- „92) »Sprawdzian umiejętności u operatora« oznacza sprawdzian przeprowadzony przez operatora i zdany przez pilota lub członka personelu specjalistycznego w celu wykazania kompetencji w zakresie wykonywania procedur normalnych, nienormalnych i awaryjnych.”;
- y) dodaje się pkt 120c, 120d i 120e w brzmieniu:
- „120c) »Szkolenie aż do uzyskania biegłości« oznacza szkolenie zaprojektowane w taki sposób, aby osiągnąć cele końcowe w zakresie skuteczności działania, dające wystarczającą pewność, że osoba szkolona jest w stanie systematycznie, bezpiecznie i skutecznie wykonywać określone zadania.
- 120d) »Operacja podejścia według wskazań przyrządów typu A« oznacza operację podejścia według wskazań przyrządów z minimalną względną wysokością schodzenia lub wysokością względną decyzji na wysokości lub powyżej 250 stóp.
- 120e) »Operacja podejścia według wskazań przyrządów typu B« oznacza operację z wysokością względną decyzji poniżej 250 stóp. Operacje podejścia według wskazań przyrządów typu B dzieli się na następujące kategorie:
- a) kategoria I (CAT I): wysokość względna decyzji nie niższa niż 200 stóp i widzialność nie mniejsza niż 800 m albo widzialność wzdłuż drogi startowej nie mniejsza niż 550 m;
- b) kategoria II (CAT II): wysokość względna decyzji niższa niż 200 stóp, ale nie niższa niż 100 stóp oraz widzialność wzdłuż drogi startowej nie mniejsza niż 300 m;
- c) kategoria III (CAT III): wysokość względna decyzji niższa niż 100 stóp lub brak wysokości względnej decyzji oraz widzialność wzdłuż drogi startowej mniejsza niż 300 m lub brak widzialności wzdłuż drogi startowej.”;

z) dodaje się pkt 124a w brzmieniu:

„124a) »Widzialność (VIS)« oznacza widzialność do celów lotniczych, będącą większą z następujących wartości:

- a) największa odległość, z jakiej można dostrzec i rozpoznać czarny obiekt odpowiednich rozmiarów, umieszczony przy powierzchni ziemi i obserwowany na jasnym tle oraz
- b) największa odległość, z jakiej można dostrzec i rozpoznać światła o wartości światłości wynoszącej około 1 000 kandeli, na nieoświetlonym tle.”;

aa) pkt 125 i 126 otrzymują brzmienie:

„125) »Operacja podejścia z widocznością« oznacza operację podejścia wykonywaną przez lot IFR, gdy część albo wszystkie części procedury podejścia wg wskazań przyrządów nie są wykonane, a operacja podejścia jest wykonywana z odniesieniem wzrokowym do terenu.

126) »Lotnisko dopuszczalne pod względem warunków pogodowych« oznacza odpowiednie lotnisko, dla którego – w przewidywanym czasie użycia – komunikaty lub prognozy meteorologiczne, bądź dowolne ich połączenie, wskazują, że warunki meteorologiczne będą spełniać lub przewyższać wymagane minima operacyjne lotniska, a raporty o stanie nawierzchni drogi startowej potwierdzają, że możliwe jest bezpieczne lądowanie.”;

2) w załączniku II dodatek II otrzymuje brzmienie:

„Dodatek II

SPECYFIKACJE OPERACYJNE (z zastrzeżeniem warunków zatwierdzonych w instrukcji operacyjnej)				
Dane kontaktowe organu wydającego Numer telefonu ⁽¹⁾ _____; Faks: _____; E-mail: _____				
AOC ⁽²⁾ :		Nazwa operatora ⁽³⁾ :		Data ⁽⁴⁾ : Podpis:
Nazwa handlowa poprzedzona DBA Specyfikacje operacyjne #:				
Model statku powietrznego ⁽⁵⁾ : Znaki rejestracyjne ⁽⁶⁾ :				
Rodzaje operacji: Zarobkowy transport lotniczy ☐ pasażerski ☐ z ładunkiem ☐ inne ⁽⁷⁾ : _____				
Obszar prowadzenia operacji ⁽⁸⁾ :				
Szczególne ograniczenia ⁽⁹⁾ :				
Szczególne zatwierdzenia:	Tak	Nie	Wyszczególnienie ⁽¹⁰⁾	Uwagi
Materiały niebezpieczne:	☐	☐		
Operacje przy ograniczonej widzialności				
Start	☐	☐	RVR ⁽¹¹⁾ : ... m	
Podjeście i lądowanie	☐	☐	CAT ⁽¹²⁾ DA/H: stóp, RVR: ... m	
Minima widzialności	☐	☐	CAT ⁽¹²⁾DA/H: stóp, RVR: ... m	
RVSM ⁽¹⁴⁾ ☐ nie dotyczy	☐	☐		
ETOPS ⁽¹⁵⁾ ☐ nie dotyczy	☐	☐	Maksymalny czas dolotu do lotniska zapasowego ⁽¹⁶⁾ : min.	
Kompleksowe specyfikacje nawigacyjne operacji PBN ⁽¹⁷⁾	☐	☐		⁽¹⁸⁾
Specyfikacja minimalnych osiągnięć nawigacyjnych	☐	☐		
Operacje jednosilnikowego samolotu turbinowego w nocy lub w warunkach meteorologicznych dla lotów według wskazań przyrządów (SET-IMC)	☐	☐	⁽¹⁹⁾	
Operacje śmigłowców z użyciem systemów noktowizyjnych	☐	☐		
Operacje śmigłowców z ładunkiem na zaczepie zewnętrznym	☐	☐		
Operacje śmigłowcowej służby ratownictwa medycznego	☐	☐		
Morskie operacje śmigłowcowe	☐	☐		
Szkolenie personelu pokładowego ⁽²⁰⁾	☐	☐		

Wydawanie zaświadczeń dla personelu pokładowego ⁽²¹⁾	☐	☐		
Stosowanie aplikacji EFB typu B	☐	☐	⁽²²⁾	
Ciągła zdatność do lotu	☐	☐	⁽²³⁾	
Inne ⁽²⁴⁾				

(¹) Numery telefonu właściwego organu (wraz z numerem kierunkowym kraju). Adres e-mail i numer faksu podaje się, jeżeli jest dostępny.

(²) Wpisać numer powiązanego certyfikatu przewoźnika lotniczego (AOC).

(³) Wpisać zarejestrowaną nazwę operatora i nazwę handlową, jeżeli jest inna. Przed nazwą handlową wstawić skrót »DBA« (ang. *doing business as* – prowadzi działalność gospodarczą pod firmą).

(⁴) Data wydania specyfikacji operacyjnych (dd-mm-rrrr) i podpis przedstawiciela właściwego organu.

(⁵) Wpisać nadane przez ICAO oznaczenie marki, modelu i serii lub serii głównej statku powietrznego, jeżeli nadano numer serii (np. Boeing-737-3K2 lub Boeing-777-232).

(⁶) Znaki rejestracyjne podaje się w specyfikacjach operacyjnych albo instrukcji operacyjnej. W tym drugim przypadku w powiązanych specyfikacjach operacyjnych musi znajdować się odniesienie do odpowiedniej strony w instrukcji operacyjnej. Jeżeli nie wszystkie szczególne zatwierdzenia dotyczą danego modelu statku powietrznego, znaki rejestracyjne statku powietrznego można umieścić w kolumnie »Uwagi« dotyczącej odpowiedniego szczególnego zatwierdzenia.

(⁷) Należy określić inne rodzaje przewozów (np. służba ratownictwa medycznego).

(⁸) Wymienić obszary geograficzne, na których dozwolone jest prowadzenie operacji (przy pomocy współrzędnych geograficznych lub określonych tras, rejonów informacji powietrznej lub granic państwowych albo regionalnych).

(⁹) Wymienić szczególne ograniczenia, które mają zastosowanie (np. tylko VFR, tylko w ciągu dnia itp.).

(¹⁰) W tej kolumnie podać najłagodniejsze kryteria dla każdego zatwierdzenia lub typu zatwierdzenia (z odpowiednimi kryteriami).

(¹¹) Wpisać zatwierdzony minimalny RVR do startu, podany w metrach. Jeżeli wydano różne zatwierdzenia, dla każdego z nich można wykorzystać osobny wiersz.

(¹²) Wpisać stosowną kategorię podejścia precyzyjnego: CAT II lub CAT III. Wpisać minimalny zasięg widzialności wzdłuż drogi startowej (RVR) w metrach oraz wysokość względną decyzji (DH) w stopach. Jeden wiersz dla każdej wymienionej kategorii podejścia.

(¹³) Wpisać stosowne minima widzialności: SA CAT I, SA CAT II, EFVS, itd. Wpisać minimalny zasięg widzialności wzdłuż drogi startowej (RVR) w metrach oraz wysokość względną decyzji (DH) w stopach. Jeden wiersz dla wymienionych minimów widzialności.

(¹⁴) Pole »nie dotyczy« można zaznaczyć tylko w przypadku, gdy maksymalny pułap statku powietrznego jest niższy niż FL290.

(¹⁵) Operacje o wydłużonym zasięgu (ETOPS) odnoszą się obecnie tylko do dwusilnikowych statków powietrznych. Dlatego, jeżeli dany model statku powietrznego ma mniej lub więcej niż dwa silniki, można zaznaczyć pole »nie dotyczy«.

(¹⁶) Można podać również odległość graniczną (w milach morskich) oraz typ silnika.

(¹⁷) Nawigacja w oparciu o charakterystyki systemów (PBN): na każde szczególne zatwierdzenie złożonej PBN (np. RNP AR APCH) przeznaczona jest jedna linia; odpowiednie ograniczenia podaje się w kolumnie »Specyfikacje« lub w kolumnie »Uwagi« bądź w obu tych kolumnach. Zatwierdzenia dotyczące określonych procedur RNP AR APCH mogą być wymienione w specyfikacjach operacyjnych lub instrukcji operacyjnej. W tym drugim przypadku w powiązanych specyfikacjach operacyjnych musi znajdować się odniesienie do odpowiedniej strony w instrukcji operacyjnej.

(¹⁸) Wskazać, czy szczególne zatwierdzenie jest ograniczone do określonych końców drogi startowej lub lotnisk, czy ma zastosowanie do jednych i drugich.

(¹⁹) Wpisać kombinację płatowca i silnika danego statku powietrznego.

(²⁰) Zatwierdzenie do prowadzenia szkoleń i egzaminów, jakie odbyć muszą kandydaci chcący uzyskać świadectwo dopuszczenia do pracy personelu pokładowego zgodnie z załącznikiem V (część CC) do rozporządzenia (UE) nr 1178/2011.

(²¹) Zatwierdzenie do wydawania świadectw dopuszczenia do pracy personelu pokładowego zgodnie z załącznikiem V (część CC) do rozporządzenia (UE) nr 1178/2011.

(²²) Wprowadzenie wykazu aplikacji EFB typu B wraz z numerem referencyjnym urządzenia EFB (w przypadku przenośnego sprzętu EFB). Wykaz ten zawiera się w specyfikacjach operacyjnych albo w instrukcji operacyjnej. W tym drugim przypadku w powiązanych specyfikacjach operacyjnych musi znajdować się odniesienie do odpowiedniej strony w instrukcji operacyjnej.

(²³) Wpisać imię i nazwisko osoby lub nazwę organizacji odpowiedzialnej za zapewnianie utrzymania ciągłej zdatności do lotu oraz odniesienie do przepisu, w którym określono taki obowiązek, np. podczęść G w załączniku I (część M) do rozporządzenia (UE) nr 1321/2014.

(²⁴) Tutaj można wpisać inne zatwierdzenia lub dane, wykorzystując jeden wiersz (lub jedną komórkę z wieloma wierszami) na jedno zatwierdzenie (np. operacje krótkiego lądowania, operacje podejścia o stromej ścieżce schodzenia, zmniejszona wymagana długość lądowania, operacje śmigłowców z lub do miejsca operacji lotniczych związanych z zabezpieczeniem bezpieczeństwa publicznego, operacje śmigłowców w nieprzyjnym środowisku poza obszarem gęsto zaludnionym, operacje śmigłowców bez możliwości bezpiecznego lądowania przymusowego, operacje wykonywane przy zwiększonym kącie przechylenia, maksymalna odległość od odpowiedniego lotniska dla samolotów dwusilnikowych bez zatwierdzenia ETOPS).

Formularz 139 EASA wydanie 7”

3) w załączniku III wprowadza się następujące zmiany:

a) w pkt ORO.FC.100 wprowadza się następujące zmiany:

(i) dodaje się lit. f) w brzmieniu:

„f) Szczególne wymagania dotyczące operacji śmigłowcowych.

Jeżeli śmigłowiec jest użytkowany z załogą składającą się z dwóch pilotów, każdy z pilotów musi:

- 1) posiadać zaświadczenie zaliczenia szkolenia w zakresie współpracy w załodze wieloosobowej na śmigłowcach zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1178/2011 albo
- 2) posiadać co najmniej 500 godzin czasu lotu w charakterze pilota w operacjach w załodze wieloosobowej.”;

(ii) lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) Członek załogi lotniczej może podczas lotu zostać zastąpiony w wykonywaniu czynności pilotowania przez innego odpowiednio wykwalifikowanego członka załogi lotniczej.”;

b) pkt ORO.FC.105 otrzymuje brzmienie:

„ORO.FC.105 Wyznaczanie pilota dowódcy/dowódcy

a) Zgodnie z pkt 8.6 załącznika V do rozporządzenia (UE) 2018/1139, jeden pilot spośród członków załogi lotniczej, posiadający kwalifikacje pilota dowódcy zgodnie z załącznikiem I (część FCL) do rozporządzenia (UE) nr 1178/2011, jest wyznaczany przez operatora na pilota dowódcę lub – w przypadku operacji zarobkowego transportu lotniczego – na dowódcę.

b) Operator wyznacza członka załogi lotniczej do pełnienia funkcji pilota dowódcy/dowódcy wyłącznie w przypadku, gdy mają zastosowanie wszystkie poniższe warunki:

- 1) członek załogi lotniczej posiada minimalny poziom doświadczenia określony w instrukcji operacyjnej;
- 2) członek załogi lotniczej posiada odpowiednią wiedzę o trasie lub obszarze, nad którym ma odbyć się lot, a także o lotniskach, w tym lotniskach zapasowych, urządzeniach i procedurach, które mają być wykorzystane;
- 3) dla operacji w załogach wieloosobowych, członek załogi lotniczej ukończył szkolenie dowódcze operatora, w przypadku awansu z drugiego pilota na pilota dowódcę/dowódcę.

c) W przypadku operacji zarobkowych przy użyciu samolotów i śmigłowców, pilot dowódca/dowódca lub pilot, któremu można przekazać prowadzenie lotu, musi mieć ukończone wstępne szkolenie zapoznawcze dotyczące trasy lub obszaru, nad którym ma odbyć się lot, a także lotnisk, urządzeń i procedur, które mają być wykorzystane, oraz utrzymywać tę wiedzę w następujący sposób:

- 1) ważność wiedzy o lotniskach utrzymuje się, wykonując co najmniej jedną operację na danym lotnisku w okresie 12 miesięcy kalendarzowych;
- 2) wiedzę o trasie lub obszarze utrzymuje się, wykonując co najmniej jedną operację na danej trasie lub danym obszarze w okresie 36 miesięcy. Ponadto wymagane jest szkolenie przypominające w zakresie wiedzy o trasie lub obszarze, jeżeli w okresie 36 miesięcy nie wykonywano lotów na danej trasie lub obszarze przez 12 miesięcy.

d) Niezależnie od przepisów lit. c) w przypadku operacji wykonywanych według VFR w dzień samolotami i śmigłowcami w klasie osiągow B i C, szkolenie zapoznawcze dotyczące trasy i lotnisk można zastąpić szkoleniem zapoznawczym dotyczącym danego obszaru.”;

c) pkt ORO.FC.125 otrzymuje brzmienie:

„ORO.FC.125 Szkolenie w różnicach i szkolenie zapoznawcze, szkolenia z wyposażenia i procedur

a) Członkowie załogi lotniczej muszą ukończyć szkolenie w różnicach lub szkolenie zapoznawcze, jeżeli jest to wymagane załącznikiem I (część FCL) do rozporządzenia (UE) nr 1178/2011.

b) Członkowie załogi lotniczej muszą ukończyć szkolenie z wyposażenia i procedur w przypadku zmiany wyposażenia lub zmiany procedur wymagających dodatkowej wiedzy na temat obecnie eksploatowanych typów lub wariantów.

c) Instrukcja operacyjna określa, kiedy wymagane jest przeprowadzenie szkolenia w różnicach lub szkolenia zapoznawczego, lub szkolenia z wyposażenia i procedur.”;

d) pkt ORO.FC.130 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) Każdy członek załogi lotniczej musi ukończyć coroczne szkolenie okresowe w locie i na ziemi, odpowiednie do typu lub wariantu statku powietrznego, i szkolenie z zakresu urządzeń statku powietrznego, na którym wykonuje loty, w tym szkolenie z rozmieszczenia oraz użycia całego wyposażenia awaryjnego i wyposażenia bezpieczeństwa znajdującego się na pokładzie statku powietrznego.”;

e) pkt ORO.FC.140 otrzymuje brzmienie:

„ORO.FC.140 Loty na więcej niż jednym typie lub wariacie statku powietrznego

a) Członkowie załogi lotniczej wykonujący loty na więcej niż jednym typie lub wariacie statku powietrznego muszą spełniać wymagania przewidziane w niniejszej podczęści dla każdego typu lub wariantu, chyba że w obowiązkowej części danych dotyczących zdolności operacyjnej ustalonych zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 748/2012 w odniesieniu do danego typu lub wariantu przewidziano możliwość zaliczania na poczet tych wymagań odpowiednich szkoleń, sprawdzianów i bieżącej praktyki.

b) Operator może zdefiniować grupy typów śmigłowców jednosilnikowych. Sprawdzian umiejętności u operatora na jednym typie jest ważny dla wszystkich pozostałych typów w obrębie grupy, jeżeli spełnione są oba poniższe warunki:

- 1) grupa ta obejmuje wyłącznie jednosilnikowe śmigłowce turbinowe użytkowane w lotach VFR albo obejmuje wyłącznie jednosilnikowe śmigłowce tłokowe użytkowane w lotach VFR;
- 2) w przypadku operacji CAT, w cyklu trzyletnim przeprowadza się co najmniej dwa sprawdziany umiejętności u operatora na dany typ.

c) W przypadku operacji specjalistycznych elementy szkolenia na statku powietrznym lub FSTD oraz sprawdzian umiejętności u operatora, które obejmują odpowiednie aspekty związane z zadaniem specjalistycznym i nie są związane z danym typem lub grupą typów, mogą zostać zaliczone na poczet pozostałych grup lub typów, na podstawie oceny ryzyka przeprowadzonej przez operatora.

d) W przypadku operacji na więcej niż jednym typie lub wariacie śmigłowca, używanych do prowadzenia wystarczająco podobnych operacji, jeżeli sprawdziany w lotach liniowych odbywają się rotacyjnie pomiędzy typami lub wariantami, każdy sprawdzian w lotach liniowych musi potwierdzić ważność takiego sprawdzianu dla pozostałych typów lub wariantów śmigłowca.

e) W instrukcji operacyjnej precyzuje się odpowiednie procedury i wszelkie ograniczenia operacyjne dla każdego przypadku wykonywania lotów na więcej niż jednym typie lub wariacie statku powietrznego.”;

f) w pkt ORO.FC.145 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. c) i d) otrzymują brzmienie:

„c) W przypadku operacji CAT programy szkoleń i sprawdzianów, w tym programy nauczania oraz wykorzystanie środków służących realizacji programu, takich jak indywidualne szkoleniowe urządzenia symulacji lotu (FSTD) i inne rozwiązania szkoleniowe, muszą być zatwierdzone przez właściwy organ.

d) Urządzenie FSTD wykorzystywane w celu spełnienia wymogów określonych w niniejszej podczęści musi podlegać procesowi kwalifikacji zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1178/2011 i musi w najlepszy możliwy sposób odzwierciedlać statek powietrzny wykorzystywany przez operatora. Różnice między FSTD a danym statkiem powietrznym są opisywane i omawiane podczas odprawy lub szkolenia, stosownie do przypadku.”;

(ii) dodaje się lit. f) i g) w brzmieniu:

„f) Operator monitoruje ważność każdego szkolenia okresowego i sprawdzianu.

g) Okresy ważności wymagane w niniejszej podczęści są liczone od końca miesiąca, w którym ukończono bieżącą praktykę, szkolenie lub sprawdzian.”;

g) w pkt ORO.FC.146 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) W przypadku szkoleń, sprawdzianów w locie i na symulatorze lotów oraz ocen personel prowadzący szkolenie i przeprowadzający sprawdziany lub oceny musi posiadać kwalifikacje zgodnie z załącznikiem I (część FCL) do rozporządzenia (UE) nr 1178/2011. Ponadto personel prowadzący szkolenia i przeprowadzający sprawdziany w zakresie operacji specjalistycznych musi posiadać odpowiednie kwalifikacje do przeprowadzenia danej operacji.”;

- (ii) lit. d) otrzymuje brzmienie:
- „d) Niezależnie od przepisów lit. b) sytuacyjnej oceny kompetencji może dokonać wyznaczony przez operatora odpowiednio wykwalifikowany dowódca, który przeszedł program standaryzacji w zakresie koncepcji EBT i oceny kompetencji (oceniający zadania sytuacyjne).”;
- (iii) dodaje się lit. e), f), g) i h) w brzmieniu:
- „e) Niezależnie od przepisów lit. b) szkolenie na statku powietrznym lub FSTD oraz sprawdzian umiejętności u operatora może przeprowadzić wyznaczony przez operatora odpowiednio wykwalifikowany dowódca posiadający certyfikat FI/TRI/SFI oraz wyznaczony przez operatora do dowolnej z następujących operacji:
- 1) operacje CAT wykonywane przez śmigłowce spełniające kryteria określone w pkt ORO.FC.005 lit. b) ppkt 2;
 - 2) operacje CAT wykonywane przez śmigłowce inne niż skomplikowane śmigłowce z napędem silnikowym, w dzień i na trasach, na których nawigacja prowadzona jest w oparciu o terenowe punkty odniesienia;
 - 3) operacje CAT wykonywane samolotami w klasie osiągow B, które nie spełniają kryteriów określonych w pkt ORO.FC.005 lit. b) ppkt 1.
- f) Niezależnie od przepisów lit. b) szkolenie na statku powietrznym lub FSTD oraz wykazanie kompetencji/sprawdzian umiejętności u operatora może przeprowadzić odpowiednio wykwalifikowany pilot dowódca/dowódca wyznaczony przez operatora do dowolnej z następujących operacji:
- 1) operacje specjalistyczne;
 - 2) operacje CAT wykonywane przez samoloty spełniające kryteria określone w pkt ORO.FC.005 lit. b) ppkt 2.
- g) Niezależnie od przepisów lit. b) sprawdzian w lotach liniowych może być przeprowadzony przez odpowiednio wykwalifikowanego dowódcę wyznaczonego przez operatora.
- h) Operator informuje właściwy organ o osobach wyznaczonych na mocy lit. e)–g).”;
- h) pkt ORO.FC.200 lit. d) otrzymuje brzmienie:
- „d) Szczególne wymagania dotyczące operacji śmigłowcowych.
- W przypadku wszystkich operacji wykonywanych przez śmigłowce o MOPSC większej niż 19 oraz w przypadku operacji wykonywanych zgodnie z przepisami dla lotów według wskazań przyrządów (IFR) przez śmigłowce o MOPSC większej niż 9, minimalny skład załogi lotniczej to dwóch pilotów.”;
- i) w pkt ORO.FC.202 wprowadza się następujące zmiany:
- (i) wyrażenie wprowadzające otrzymuje brzmienie:
- „Aby możliwe było wykonywanie lotów IFR lub w nocy w załodze lotniczej w minimalnym składzie jednego pilota, muszą być spełnione następujące wymagania.”;
- (ii) lit. b) otrzymuje brzmienie:
- „b) PUSTE MIEJSCE POZOSTAWIONE CELOWO”;
- j) w pkt ORO.FC.220 wprowadza się następujące zmiany:
- (i) lit. b) otrzymuje brzmienie:
- „b) Z chwilą podjęcia szkolenia przejściowego u operatora członek załogi lotniczej nie może być wyznaczany do wykonywania czynności lotniczych na innym typie lub innej klasie statku powietrznego, dopóki szkolenie to nie zostanie ukończone lub przerwane. Członkowie załóg wykonujący loty tylko na samolotach w klasie osiągow B mogą być w trakcie trwania szkolenia przejściowego wyznaczani do wykonywania lotów na innych typach samolotów w klasie osiągow B w zakresie niezbędnym do utrzymania operacji. Członkowie załogi mogą być wyznaczeni do wykonywania lotów na śmigłowcach jednosilnikowych podczas szkolenia przejściowego u operatora na śmigłowcu jednosilnikowym, pod warunkiem że nie ma to wpływu na szkolenie.”;
- (ii) dodaje się lit. f) w brzmieniu:
- „f) Jeżeli okoliczności operacyjne, takie jak ubieganie się o nowy AOC lub dodanie do floty nowego typu lub klasy statku powietrznego, nie pozwalają operatorowi na spełnienie wymagań określonych w lit. d), operator może opracować specjalne szkolenie przejściowe, prowadzone tymczasowo w przypadku ograniczonej liczby pilotów.”;

- k) pkt ORO.FC.230 otrzymuje brzmienie:

„ORO.FC.230 Szkolenia okresowe i sprawdziany

- a) Każdy członek załogi lotniczej musi ukończyć szkolenia okresowe i zaliczyć sprawdziany stosownie do typu lub wariantu statku powietrznego oraz szkolenie i sprawdziany z zakresu urządzeń statku powietrznego, na którym wykonuje loty.
- b) *Sprawdzian umiejętności u operatora*
- 1) Każdy członek załogi lotniczej musi zaliczyć sprawdzian umiejętności u operatora w normalnym składzie załogi.
 - 2) W przypadku gdy od członka załogi lotniczej wymaga się wykonywania lotów IFR, sprawdzian umiejętności u operatora jest przeprowadzany bez zewnętrznych punktów odniesienia wzrokowego, stosownie do przypadku.
 - 3) Okres ważności sprawdzianu umiejętności u operatora wynosi 6 miesięcy kalendarzowych. W przypadku operacji VFR wykonywanych w dzień na samolotach w klasie osiągow B w okresach nie dłuższych niż 8 kolejnych miesięcy, jeden sprawdzian umiejętności u operatora jest wystarczający. Do sprawdzianu umiejętności przystępuje się przed rozpoczęciem wykonywania operacji CAT.
- c) *Sprawdzian w lotach liniowych*
- Każdy członek załogi lotniczej musi zaliczyć sprawdzian w lotach liniowych na statku powietrznym. Okres ważności sprawdzianu w lotach liniowych wynosi 12 miesięcy kalendarzowych.
- d) *Szkolenie i sprawdzian ze znajomości wyposażenia awaryjnego i wyposażenia bezpieczeństwa*
- Każdy członek załogi lotniczej musi ukończyć szkolenia okresowe i zaliczyć sprawdziany z rozmieszczenia oraz użycia całego wyposażenia awaryjnego i wyposażenia bezpieczeństwa znajdującego się na pokładzie statku powietrznego. Okres ważności szkolenia i sprawdzianu ze znajomości wyposażenia awaryjnego i wyposażenia bezpieczeństwa wynosi 12 miesięcy kalendarzowych.
- e) *Szkolenie CRM*
- 1) Elementy szkolenia CRM są włączane do wszystkich odpowiednich faz szkolenia okresowego.
 - 2) Każdy członek załogi lotniczej przechodzi specjalne modułowe szkolenie CRM. Szkolenia w zakresie wszystkich głównych elementów CRM odbywają się ramach szkolenia modułowego rozłożonego w możliwie równych odstępach czasu na przestrzeni 3 lat.
- f) Każdy członek załogi lotniczej przechodzi szkolenie na ziemi i w locie na FSTD lub statku powietrznym, bądź szkolenie łączące FSTD i statek powietrzny, co najmniej raz na 12 miesięcy kalendarzowych.”;
- l) pkt ORO.FC.235 otrzymuje brzmienie:

„ORO.FC.235 Kwalifikacje pilota do wykonywania lotów z każdego fotela – samoloty

- a) Dowódcy samolotów, których obowiązki wymagają od nich realizacji zadań z dowolnego fotela pilota i wykonywania czynności drugiego pilota, oraz dowódcy, od których wymaga się prowadzenia szkoleń lub przeprowadzania sprawdzianów, muszą ukończyć dodatkowe szkolenie i zaliczyć sprawdzian w celu zapewnienia ich biegłości w wykonywaniu procedur normalnych, nienormalnych i awaryjnych z każdego fotela. Takie szkolenie i sprawdzian określa się w instrukcji operacyjnej. Sprawdzian taki może być przeprowadzany razem ze sprawdzianem umiejętności u operatora przewidzianym w pkt ORO.FC.230 lit. b) lub w programie EBT przewidzianym w pkt ORO.FC.231.
- b) Dodatkowe szkolenie i sprawdzian muszą obejmować co najmniej następujące elementy:
- 1) niesprawność silnika podczas startu;
 - 2) podejście do lądowania i odejście na drugi krąg z jednym silnikiem niepracującym oraz
 - 3) lądowanie z jednym silnikiem niepracującym.

- c) Okres ważności wynosi 12 miesięcy kalendarzowych. W odniesieniu do operatorów, którzy zaliczyli program EBT, ważność jest określana na podstawie zagadnień objętych oceną i szkoleniem zgodnie z ORO.FC.232.
 - d) W przypadku wykonywania lotu z fotela drugiego pilota sprawdziany wymagane w ORO.FC.230 lub ocena i szkolenie wymagane w ORO.FC.231 w zakresie wykonywania lotów z fotela dowódcy muszą być dodatkowo ważne i aktualne.
 - e) Przy okazji przechodzenia sprawdzianów umiejętności u operatora przewidzianych zgodnie z ORO.FC.230 lit. b) lub oceny i szkolenia wymaganych w ORO.FC.231, pilot zastępujący dowódcę musi wykazać się praktycznymi umiejętnościami wykonywania reakcji automatycznych i procedur, które zwykle nie należą do zakresu jego obowiązków. W przypadku gdy różnice pomiędzy pilotowaniem z lewego i prawego fotela nie są znaczące, ćwiczenia mogą być prowadzone z dowolnego fotela.
 - f) Przy okazji przechodzenia sprawdzianów umiejętności u operatora wymaganych zgodnie z ORO.FC.230 lit. b) lub oceny i szkolenia wymaganych w ORO.FC.231, pilot inny niż dowódca zajmujący fotel dowódcy musi wykazać się praktyczną umiejętnością wykonywania reakcji automatycznych i procedur, które należą do zakresu obowiązków dowódcy wykonującego czynności pilota monitorującego. W przypadku gdy różnice pomiędzy pilotowaniem z lewego i prawego fotela nie są znaczące, ćwiczenia mogą być prowadzone z dowolnego fotela.”;
- m) dodaje się pkt ORO.FC.236 w brzmieniu:

„ORO.FC.236 Kwalifikacje pilota do wykonywania lotów z każdego fotela – śmigłowce

- a) Piloci śmigłowców, których obowiązki wymagają od nich realizacji zadań z dowolnego fotela pilota, muszą ukończyć dodatkowe szkolenie i zaliczyć sprawdzian w celu zapewnienia ich biegłości w wykonywaniu procedur normalnych, nienormalnych i awaryjnych z każdego fotela. Okres ważności tej kwalifikacji wynosi 12 miesięcy kalendarzowych.
 - b) Dotychczasowych instruktorów szkolenia praktycznego i instruktorów szkolenia na typ uznaje się za spełniających wymóg określony w lit. a), jeżeli w ciągu ostatnich 6 miesięcy prowadzili oni działalność instruktorów szkolenia praktycznego lub instruktorów szkolenia na typ na tym typie i na śmigłowcu.”;
- n) w pkt ORO.FC.240 wprowadza się następujące zmiany:
- (i) lit. b) otrzymuje brzmienie:
„b) PUSTE MIEJSCE POZOSTAWIONE CELOWO”;
 - (ii) lit. c) otrzymuje brzmienie:
„c) Lit. a) nie ma zastosowania do lotów na samolotach w klasie osiągow B, jeżeli ograniczają się one do lotów VFR w dzień na klasach samolotów z załogą jednoosobową napędzanych silnikami tłokowymi.”;
- o) w pkt ORO.FC.A.245 wprowadza się następujące zmiany:
- (i) lit. a) otrzymuje brzmienie:
„a) Operator samolotu posiadający odpowiednie doświadczenie może zastąpić przynajmniej jedno z poniższych wymagań dotyczących szkoleń i sprawdzianów załogi lotniczej alternatywnym programem szkolenia i kwalifikacji (ang. *alternative training and qualification programme*, ATQP) zatwierdzonym przez właściwy organ:
 - 1) określone w pkt SPA.LVO.120 dotyczące szkolenia i kwalifikacji załogi lotniczej;
 - 2) określone w pkt ORO.FC.220 dotyczące szkolenia przejściowego i sprawdzianów;
 - 3) określone w pkt ORO.FC.125 dotyczące szkolenia w różnicach, szkolenia zapoznawczego, szkolenia z wyposażenia i procedur;
 - 4) określone w pkt ORO.FC.205 dotyczące szkolenia dowódczego;
 - 5) określone w pkt ORO.FC.230 dotyczące szkolenia okresowego i sprawdzianów; oraz
 - 6) określone w pkt ORO.FC.240 dotyczące lotów na więcej niż jednym typie lub wariantcie statku powietrznego.”;
 - (ii) lit. d) i e) otrzymują brzmienie:
„d) Oprócz sprawdzianów wymaganych przez pkt ORO.FC.230 i FCL.060 załącznika I (część FCL) do rozporządzenia (UE) nr 1178/2011, każdy członek załogi lotniczej przechodzi ocenę ukierunkowaną na loty liniowe (ang. *line oriented evaluation*, LOE) przeprowadzaną na FSTD. Okres ważności LOE wynosi 12 miesięcy kalendarzowych. LOE zostaje zakończona, gdy spełnione zostaną oba z poniższych warunków:
 - 1) plan tematyczny LOE został zrealizowany oraz

- 2) członek załogi lotniczej wykazał akceptowalny poziom wyników.
- e) Po 2 latach działania w ramach zatwierdzonego ATQP operator może, po zatwierdzeniu przez właściwy organ, wydłużyć okresy ważności sprawdzianów, o której mowa w pkt ORO.FC.230, w następujący sposób:
- 1) Sprawdzian umiejętności u operatora – do 12 miesięcy kalendarzowych.
 - 2) Sprawdzian w lotach liniowych – do 24 miesięcy kalendarzowych.
 - 3) Sprawdzian ze znajomości wyposażenia awaryjnego i wyposażenia bezpieczeństwa – do 24 miesięcy kalendarzowych.”;
- (iii) dodaje się lit. f) i g) w brzmieniu:
- „f) Każdy członek załogi lotniczej przechodzi specjalne modułowe szkolenie CRM. Szkolenia w zakresie wszystkich głównych elementów CRM odbywają się ramach szkolenia modułowego rozłożonego w możliwie równych odstępach czasu na przestrzeni 3 lat.
- g) Program ATQP obejmuje 48 godzin szkolenia na FSTD dla każdego członka załogi lotniczej, rozłożonych po równo na 3-letni okres. Operator może zmniejszyć liczbę godzin szkolenia na FSTD, ale nie bardziej niż do 36 godzin, o ile wykaże, że osiągnięty poziom bezpieczeństwa jest równoważny z poziomem bezpieczeństwa programu, który ATQP może zastąpić zgodnie z lit. a).”;
- p) w pkt ORO.FC.H.250 lit. a) ppkt 1) otrzymuje brzmienie:
- „a) Posiadacze licencji CPL(H) (śmigłowiec) pełnią funkcje dowódców w operacjach CAT na śmigłowcu z załogą jednoosobową, wyłącznie jeżeli:
- 1) przy wykonywaniu lotu IFR, posiada co najmniej 700 godzin całkowitego czasu lotu na śmigłowcach, w tym 300 godzin jako pilot dowódca. Całkowity czas lotu na śmigłowcach musi obejmować 100 godzin lotów IFR. Na poczet tych 100 godzin można zaliczyć do 50 godzin czasu według wskazań przyrządów spędzonego na pełnym symulatorze lotu (śmigłowcem) poziomu B lub na FTD poziomu 3 kwalifikacji lub wyższego kwalifikującego do szkolenia według wskazań przyrządów. Wymagane 300 godzin wykonanych jako pilot dowódca można zastąpić godzinami nalotu w charakterze drugiego pilota wylatanymi w systemie ustalonym i opisanym w instrukcji operacyjnej dla załogi wieloosobowej, przy zastosowaniu przelicznika, że każde 2 godziny czasu lotu drugiego pilota są liczone jako 1 godzina czasu lotu pilota dowódcy;”;
- q) przed pkt ORO.FC.330 dodaje się pkt ORO.FC.320 i ORO.FC.325 w brzmieniu:

„ORO.FC.320 Szkolenie przejściowe u operatora i sprawdziany

Szkolenie przejściowe u operatora obejmuje sprawdzian umiejętności u operatora.

ORO.FC.325 Szkolenie i sprawdzian ze znajomości wyposażenia i procedur

Jeżeli członek załogi lotniczej przechodzi szkolenie ze znajomości wyposażenia i procedur, które wymaga przeszkolenia na odpowiednim urządzeniu FSTD lub na statku powietrznym, w zakresie standardowych procedur operacyjnych związanych z operacjami specjalistycznymi, członek załogi lotniczej musi przystąpić do sprawdzianu umiejętności u operatora.”;

- r) pkt ORO.FC.330 otrzymuje brzmienie:

„ORO.FC.330 Szkolenia okresowe i sprawdziany – sprawdzian umiejętności u operatora

- a) Każdy członek załogi lotniczej musi zaliczyć szkolenie okresowe i sprawdziany umiejętności. W przypadku operacji specjalistycznych okresowe szkolenie i sprawdzian obejmują istotne aspekty związane z zadaniami specjalistycznymi opisanymi w instrukcji operacyjnej.
- b) Szczególną uwagę zwraca się na operacje wykonywane według IFR lub w nocy.
- c) Okres ważności sprawdzianu umiejętności u operatora wynosi 12 miesięcy kalendarzowych.”;

s) dodatek I otrzymuje brzmienie:

„Dodatek I

ZGŁOSZENIE					
zgodnie z rozporządzeniem Komisji (UE) nr 965/2012 w sprawie operacji lotniczych					
Operator					
Imię i nazwisko albo nazwa: Miejsce, które jest głównym miejscem prowadzenia działalności przez operatora, lub – jeżeli operator nie ma głównego miejsca prowadzenia działalności – miejsce, w którym operator prowadzi oficjalną działalność, lub siedziba bądź miejsce pobytu operatora, oraz miejsce, z którego kieruje się operacjami: Imię i nazwisko oraz dane kontaktowe kierownika odpowiedzialnego:					
Eksplatacja statków powietrznych					
Data rozpoczęcia eksploatacji oraz data wejścia w życie zmiany:					
Informacje o statkach powietrznych, operacjach i organizacji zarządzania ciągłą zdadnością do lotu ⁽¹⁾ :					
Typ(-y) statków powietrznych, rejestracja(-e) i główna baza:					
MSN statku powietrznego ⁽²⁾	Typ statku powietrznego	Znak rejestracyjny statku powietrznego ⁽³⁾	Główna baza	Rodzaj(-e) operacji ⁽⁴⁾	Organizacja odpowiedzialna za zarządzanie ciągłą zdadnością do lotu ⁽⁵⁾
Operator uzyskuje uprzednie zatwierdzenie ⁽⁶⁾ lub zatwierdzenie szczególne ⁽⁷⁾ na niektóre operacje przed ich przeprowadzeniem.					
W stosownych przypadkach informacje na temat posiadanych zatwierdzeń. Należy załączyć wykaz zatwierdzeń szczególnych, w tym: — w stosownych przypadkach zatwierdzeń szczególnych przyznanych przez państwo trzecie; — nazwę operacji wykonanych z kredytem zaufania do działań operacyjnych (np. EFVS 200, SA CAT I itp.).					
W stosownych przypadkach informacje na temat posiadanego zezwolenia na operacje specjalistyczne (jeżeli ma to zastosowanie, należy załączyć zezwolenie(-a)).					
W stosownych przypadkach wykaz alternatywnych sposobów spełnienia wymagań z odniesieniami do zastępowanych przez nie powiązanych akceptowalnych sposobów spełnienia wymagań (AMC) (należy załączyć alternatywne sposoby spełnienia wymagań (AltMoC)).					
Oświadczenia					
☐ Operator przestrzega, i będzie stale przestrzegać, zasadniczych wymagań określonych w załączniku V do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1139 oraz wymagań ustanowionych w rozporządzeniu (UE) nr 965/2012.					
☐ Dokumentacja systemu zarządzania, w tym instrukcja operacyjna, spełnia wymagania określone w załączniku III (część ORO), załączniku V (część SPA), załączniku VI (część NCC) lub załączniku VIII (część SPO) do rozporządzenia Komisji (UE) nr 965/2012, a wszystkie loty będą prowadzone zgodnie z postanowieniami instrukcji operacyjnej, w myśl wymagań pkt ORO.GEN.110 lit. b) części ORO.					
☐ Wszystkie użytkowane statki powietrzne posiadają: <ul style="list-style-type: none"> — ważne świadectwo zdadności do lotu zgodnie z rozporządzeniem Komisji (UE) nr 748/2012 lub – w przypadku statków powietrznych zarejestrowanych w państwie trzecim – zgodnie z załącznikiem 8 do Konwencji ICAO, oraz — jeżeli są wykorzystywane do przeprowadzenia działań z zakresu operacji specjalistycznych, ważną umowę leasingu zgodnie z pkt ORO.SPO.100. 					

☐	Wszyscy członkowie załogi lotniczej posiadają licencję zgodnie z załącznikiem I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 1178/2011, w myśl wymogów pkt ORO.FC.100 lit. c) części ORO, a członkowie personelu pokładowego, w stosownych przypadkach, zostali przeszkoleni zgodnie z podczęścią CC części ORO.
☐	(Jeżeli dotyczy) Operator wdraża uznaną normę branżową i wykazuje zgodność z tą normą. Oznaczenie referencyjne normy: Jednostka certyfikująca: Data ostatniej kontroli zgodności:
☐	Operator powiadamia właściwy organ o wszelkich zmianach w okolicznościach mających wpływ na spełnianie przez niego zasadniczych wymogów określonych w załączniku V do rozporządzenia (UE) 2018/1139 oraz wymogów określonych w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 965/2012, zadeklarowanych właściwemu organowi niniejszym zgłoszeniem, a także o wszelkich zmianach w informacjach i wykazach AltMoC ujętych w niniejszym zgłoszeniu i załączonych do niego, zgodnie z wymogami w pkt ORO.GEN.120 lit. a) części ORO.
☐	Operator potwierdza, że informacje zawarte w niniejszym zgłoszeniu są prawdziwe.
Data, imię i nazwisko oraz podpis kierownika odpowiedzialnego”	
<p>(¹) Jeżeli w formularzu zgłoszenia brakuje miejsca na podanie wszystkich wymaganych informacji, informacje te należy podać w osobnym załączniku. Załącznik należy opatrzyć datą i podpisem.</p> <p>(²) Numer seryjny producenta.</p> <p>(³) Jeżeli statek powietrzny jest również zarejestrowany przez posiadacza AOC, należy podać numer AOC posiadacza AOC.</p> <p>(⁴) Określenie »Rodzaj(-e) operacji« odnosi się do rodzaju operacji prowadzonych z użyciem danego statku powietrznego, np. operacji niezarobkowych lub operacji specjalistycznych, takich jak loty w celu wykonania zdjęć lotniczych i prowadzenia reklamy lotniczej, loty na potrzeby mediów informacyjnych, loty w celu wykonania zdjęć telewizyjnych i filmowych, operacje spadochronowe, skydiving, loty próbne po obsłudze.</p> <p>(⁵) Informacje na temat organizacji odpowiedzialnej za zarządzanie ciągłą zdadnością do lotu muszą zawierać nazwę organizacji, jej adres i numer zatwierdzenia.</p> <p>(⁶) a) Operacje z jakimkolwiek wadliwym przyrządem, elementem wyposażenia, przedmiotem lub funkcją, zgodnie z wykazem wyposażenia minimalnego (MEL) (pkt ORO.MLR.105 lit. b), f) i j), NCC.IDE.A.105, NCC.IDE.H.105, SPO.IDE.A.105 i SPO.IDE.H.105).</p> <p>b) Operacje wymagające uprzedniego zezwolenia lub zatwierdzenia, w tym wszystkie poniższe:</p> <ul style="list-style-type: none"> — w przypadku operacji specjalistycznych, leasing z załogą i leasing bez załogi statków powietrznych zarejestrowanych w państwie trzecim (pkt ORO.SPO.100 lit. c)), — zarobkowe operacje specjalistyczne wysokiego ryzyka (pkt ORO.SPO.110), — niezarobkowe operacje specjalistyczne z użyciem statków powietrznych o MOPSC większej niż 19, które są wykonywane bez członka personelu pokładowego pełniącego obowiązki (pkt ORO.CC.100 lit. d)), — stosowanie minimów operacyjnych IFR niższych niż opublikowane przez państwo (pkt NCC.OP.110 i SPO.OP.110), — uzupełnianie paliwa z obracającym się silnikiem(-ami) lub wirnikami (pkt NCC.OP.157); — operacje specjalistyczne (SPO) bez zapasu tlenu wykonywane na wysokości powyżej 10 000 stóp (pkt SPO.OP.195). <p>(⁷) Operacje zgodne z załącznikiem V (część SPA) do rozporządzenia (UE) nr 965/2012, w tym: podczęścią B »Operacje z nawigacją w oparciu o charakterystyki systemów (PBN)«, C »Operacje z określonymi specyfikacjami minimalnych osiągnięć nawigacyjnych (MNPS)«, D »Operacje w przestrzeni powietrznej ze zredukowanymi minimami separacji pionowej (RVSM)«, E »Operacje przy ograniczonej widzialności (LVO) oraz operacje przy minimach widzialności«, G »Transport materiałów niebezpiecznych«, K »Morskie operacje śmigłowcowe« oraz N »Podejścia i odloty typu 'punkt w przestrzeni' (PinS) ze zredukowanymi minimami dla lotów VFR w przypadku śmigłowców«.</p>	

4) w załączniku IV wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt CAT.GEN.MPA.100 otrzymuje brzmienie:

„CAT.GEN.MPA.100 Obowiązki załogi

- a) Członek załogi odpowiada za właściwe wykonywanie powierzonych mu czynności, które są:
- 1) związane z bezpieczeństwem statku powietrznego oraz osób znajdujących się na jego pokładzie oraz
 - 2) wyszczególnione w instrukcjach i procedurach określonych w instrukcji operacyjnej.
- b) Członek załogi:
- 1) informuje dowódcę o każdej awarii, niesprawności, nieprawidłowym działaniu lub usterce, które mogą w jego ocenie mieć wpływ na zdadność statku powietrznego do lotu lub bezpieczeństwo jego eksploatacji, w tym mających związek z systemami awaryjnymi, o ile nie zostały one wcześniej zgłoszone przez innego członka załogi;
 - 2) informuje dowódcę o każdym incydencie, który stanowi lub może stanowić zagrożenie bezpieczeństwa lotu, o ile nie został on wcześniej zgłoszony przez innego członka załogi;
 - 3) postępuje zgodnie z odpowiednimi wymaganiami określonymi w ustanowionych przez operatora programach raportowania zdarzeń;
 - 4) przestrzega wszelkich obowiązujących go ograniczeń czasu lotu i służby (ang. *flight and duty time limitations*, FTL) oraz wymagań dotyczących odpoczynku;
 - 5) podejmując się wykonywania czynności dla więcej niż jednego operatora:
 - (i) prowadzi indywidualny rejestr czasu lotu i służby oraz czasów odpoczynku zgodnie z obowiązującymi wymaganiami w zakresie ograniczeń czasu lotu i służby (FTL);
 - (ii) przedstawia każdemu z operatorów dane potrzebne do planowania działań zgodnie z obowiązującymi wymaganiami FTL oraz
 - (iii) przedstawia każdemu z operatorów dane potrzebne w odniesieniu do lotów na więcej niż jednym typie lub wariantcie statku powietrznego.
- c) Członek załogi nie wykonuje czynności na pokładzie statku powietrznego:
- 1) pod wpływem substancji psychoaktywnych bądź będąc niezdolnym do służby z powodu urazu, przemęczenia, zażywania leków, choroby lub z innego podobnego powodu;
 - 2) po nurkowaniu głębokościowym lub oddaniu krwi, chyba że po upływie stosownego czasu;
 - 3) jeżeli nie spełnia stosownych wymagań medycznych;
 - 4) w razie jakichkolwiek wątpliwości co do zdolności wypełnienia czynności powierzonych mu do wykonania; lub
 - 5) jeżeli wie lub podejrzewa, że jest przemęczony, zgodnie z opisem tego stanu podanym w pkt 7.5 załącznika V do rozporządzenia (UE) 2018/1139, bądź czuje się niedysponowany w stopniu mogącym zagrozić bezpieczeństwu lotu.”;

b) dodaje się pkt CAT.OP.MPA.101 w brzmieniu:

„CAT.OP.MPA.101 Sprawdzanie i nastawienie wysokościomierza

- a) Operator ustanawia procedury sprawdzania wysokościomierza przed każdym odlotem.
- b) Operator ustanawia procedury nastawiania wysokościomierza dla wszystkich faz lotu, uwzględniające procedury ustanowione przez państwo lotniska lub państwo przestrzeni powietrznej, w stosownych przypadkach.”;

c) pkt CAT.OP.MPA.107 otrzymuje brzmienie:

„CAT.OP.MPA.107 Odpowiednie lotnisko

Operator uznaje lotnisko za odpowiednie, jeżeli w przewidywanym czasie użycia, lotnisko będzie dostępne i wyposażone w niezbędne usługi pomocnicze, takie jak służby ruchu lotniczego (ATS), wystarczające oświetlenie, środki łączności, komunikaty meteorologiczne, pomoce nawigacyjne i służby ratunkowe.”;

d) pkt CAT.OP.MPA.110 otrzymuje brzmienie:

„CAT.OP.MPA.110 Minima operacyjne lotniska

- a) Operator określa minima operacyjne lotniska dla każdego planowanego do użycia lotniska odlotu, lotniska docelowego i lotniska zapasowego, aby zapewnić separację statku powietrznego od terenu i przeszkód oraz ograniczyć ryzyko utraty odniesienia wzrokowego podczas segmentu lotu z widocznością w czasie operacji podejścia według wskazań przyrządów.
 - b) Metoda stosowana do określenia minimów operacyjnych lotniska musi uwzględniać wszystkie poniższe elementy:
 - 1) typ, osiągi i właściwości pilotażowe statku powietrznego;
 - 2) dostępne na statku powietrznym wyposażenie do nawigacji, uzyskania odniesienia wzrokowego lub kierowania torem lotu podczas startu, podejścia, lądowania i nieudanego podejścia;
 - 3) wszelkie warunki lub ograniczenia podane w instrukcji użytkownika w locie statku powietrznego (AFM);
 - 4) odpowiednie doświadczenie operacyjne operatora;
 - 5) wymiary i charakterystyki dróg startowych/stref końcowego podejścia i startu (ang. *final approach and take-off area*, FATO), które mogą być wybrane do użycia;
 - 6) odpowiedniość oraz parametry techniczne dostępnych wzrokowych i instrumentalnych pomocy nawigacyjnych i infrastrukturę;
 - 7) wysokość bezwzględna zapewniająca minimalne przewyższenie nad przeszkodami (OCA/H) dla procedur podejścia wg wskazań przyrządów (IAP);
 - 8) przeszkody w strefach wznoszenia i niezbędne marginesy przewyższenia;
 - 9) skład załogi lotniczej, jej fachowość i doświadczenie;
 - 10) procedurę podejścia wg wskazań przyrządów;
 - 11) cechy lotniska i dostępne służby żeglugi powietrznej (ANS);
 - 12) wszelkie minima, które mogą zostać ogłoszone przez państwo lotniska;
 - 13) warunki określone w specyfikacjach operacyjnych, w tym we wszelkich szczególnych zatwierdzeniach operacji przy ograniczonej widzialności (LVO) lub operacji z kredytem zaufania do działań operacyjnych;
 - 14) wszelkie niestandardowe cechy lotniska, procedury podejścia wg wskazań przyrządów lub środowiska.
 - c) Sposoby ustalania minimów operacyjnych lotnisk są określane przez operatora w instrukcji operacyjnej.
 - d) Metoda stosowana przez operatora do określania minimów operacyjnych lotniska oraz wszelkie zmiany tej metody muszą zostać zatwierdzone przez właściwy organ.”;
- e) pkt CAT.OP.MPA.115 otrzymuje brzmienie:

„CAT.OP.MPA.115 Technika lotu przy podejściu – samoloty

- a) Wszystkie operacje podejścia wykonuje się jako operacje podejścia ustabilizowanego, o ile właściwy organ nie zatwierdzi innej procedury dla określonego podejścia do konkretnej drogi startowej.
 - b) Technika podejścia końcowego ze stałym zniżaniem (CDFA) jest stosowana w operacjach podejścia z wykorzystaniem procedur podejścia nieprecyzyjnego (NPA) z wyjątkiem tych konkretnych dróg startowych, dla których właściwy organ zatwierdził inną technikę lotu.”;
- f) pkt CAT.OP.MPA.245 i CAT.OP.MPA.246 otrzymują brzmienie:

„CAT.OP.MPA.245 Warunki meteorologiczne – wszystkie statki powietrzne

- a) W lotach IFR dowódca:
 - 1) przystępuje do wykonania lotu; lub
 - 2) w przypadku zmiany trasy w trakcie lotu, kontynuuje lot poza punkt, od którego ma zastosowanie zmieniony plan lotu ATS,

wyłącznie jeżeli uzyska informacje wskazujące, że spodziewane warunki meteorologiczne w czasie przylotu na lotnisko docelowe lub wymagane lotnisko(-a) zapasowe spełniają lub przewyższają minima planowania.

- b) W lotach IFR dowódca kontynuuje lot w kierunku planowanego lotniska docelowego, wyłącznie jeżeli najnowsze dostępne mu informacje wskazują, że w przewidywanym czasie lądowania warunki meteorologiczne na tym lotnisku docelowym lub na co najmniej jednym lotnisku zapasowym dla lotniska docelowego spełniają lub przewyższają stosowne minima operacyjne lotnisk.
- c) W lotach VFR dowódca przystępuje do wykonania lotu, wyłącznie jeżeli odpowiednie komunikaty lub prognozy meteorologiczne wskazują na to, że warunki meteorologiczne panujące na tej części trasy, która ma być przebyta w locie VFR, będą w odpowiednim czasie spełniać lub przewyższać limity dla lotów VFR.

CAT.OP.MPA.246 Warunki meteorologiczne – samoloty

Oprócz przestrzegania CAT.OP.MPA.245, w lotach IFR wykonywanych na samolotach, dowódca kontynuuje lot poza:

- a) punkt decyzji, gdy wykorzystywana jest procedura zmniejszenia ilości paliwa/energii na nieprzewidziane okoliczności (ang. *reduced contingency fuel*, RCF); lub
- b) punkt decyzyjny w przypadku korzystania z procedury lotniska izolowanego,

wyłącznie jeżeli uzyska informacje wskazujące, że spodziewane warunki meteorologiczne w czasie przylotu na lotnisko docelowe lub wymagane lotnisko(-a) zapasowe spełniają lub przewyższają stosowne minima operacyjne lotniska.”;

- g) pkt CAT.OP.MPA.247 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) W lotach VFR nad obszarami wodnymi bez widoczności brzegu wykonywanych przy użyciu śmigłowców, dowódca przystępuje do startu, wyłącznie jeżeli odpowiednie komunikaty lub prognozy meteorologiczne wskazują na to, że pułap chmur będzie powyżej 600 stóp w dzień lub 1 200 stóp w nocy.”;

- h) pkt CAT.OP.MPA.265 otrzymuje brzmienie:

„CAT.OP.MPA.265 Warunki do startu

Przed przystąpieniem do startu dowódca upewnia się, że:

- a) warunki meteorologiczne na lotnisku startu lub w miejscu operacji lotniczej oraz stan zamierzonej do użycia drogi startowej lub FATO nie wpłyną ujemnie na bezpieczeństwo startu i odlotu; oraz
- b) wybrane minima operacyjne lotniska są odpowiednie dla wszystkich następujących elementów:
 - 1) działającego wyposażenia naziemnego;
 - 2) działających systemów statku powietrznego;
 - 3) osiąarów statku powietrznego;
 - 4) kwalifikacji załogi lotniczej.”;

- i) pkt CAT.OP.MPA.300 otrzymuje brzmienie:

„CAT.OP.MPA.300 Warunki do podejścia i lądowania

Przed przystąpieniem do operacji podejścia dowódca upewnia się, że:

- a) warunki meteorologiczne na lotnisku lub miejscu operacji lotniczej oraz stan planowanej do użycia drogi startowej/FATO nie uniemożliwią bezpiecznego wykonania podejścia, lądowania lub odejścia na drugi krąg, z uwzględnieniem danych o osiąarach zawartych w instrukcji operacyjnej; oraz
- b) wybrane minima operacyjne lotniska są odpowiednie dla wszystkich następujących elementów:
 - 1) działającego wyposażenia naziemnego;
 - 2) działających systemów statku powietrznego;
 - 3) osiąarów statku powietrznego;
 - 4) kwalifikacji załogi lotniczej.”;

j) pkt CAT.OP.MPA.305 otrzymuje brzmienie:

„CAT.OP.MPA.305 Rozpoczęcie i kontynuowanie podejścia

- a) W przypadku samolotów, jeżeli podawana widzialność (VIS) lub decydująca wartość RVR w odniesieniu do drogi startowej wykorzystywanej do lądowania jest niższa od obowiązującego minimum, operacji podejścia według wskazań przyrządów nie kontynuuje się:
 - 1) poniżej punktu, w którym samolot znajduje się na wysokości 1 000 stóp nad poziomem lotniska; lub
 - 2) do segmentu podejścia końcowego (FAS), w przypadku gdy wartość DH lub MDH wynosi ponad 1 000 stóp.
- b) W przypadku śmigłowców, jeżeli podawana wartość RVR wynosi mniej niż 550 m, a decydująca wartość RVR w odniesieniu do drogi startowej wykorzystywanej do lądowania jest niższa od obowiązującego minimum, operacji podejścia według wskazań przyrządów nie kontynuuje się:
 - 1) poniżej punktu, w którym śmigłowiec znajduje się na wysokości 1 000 stóp nad poziomem lotniska; lub
 - 2) do FAS, w przypadku gdy wartość DH lub MDH wynosi ponad 1 000 stóp.
- c) Jeżeli nie ustanowiono wymaganego odniesienia wzrokowego, nieudane podejście wykonuje się w chwili osiągnięcia lub przed osiągnięciem DA/H lub MDA/H.
- d) Jeżeli nie utrzymano wymaganego odniesienia wzrokowego po osiągnięciu DA/H lub MDA/H, niezwłocznie wykonuje się odejście na drugi krąg.
- e) Niezależnie od przepisów lit. a), w przypadku gdy nie podano żadnej wartości RVR, a podana wartość VIS jest mniejsza niż obowiązujące minimum, ale przeliczona widzialność meteorologiczna (CMV) jest co najmniej równa wartości obowiązującego minimum, wówczas podejście według wskazań przyrządów można kontynuować do wysokości DA/H lub MDA/H.”;

k) pkt CAT.OP.MPA.310 otrzymuje brzmienie:

„CAT.OP.MPA.310 Procedury operacyjne – względna wysokość progowa – samoloty

Operator ustanawia procedury operacyjne mające zapewnić przekraczanie progu drogi startowej przez samolot wykonujący trójwymiarową (3D) operację podejścia do lądowania według wskazań przyrządów z bezpiecznym marginesem wysokości oraz w konfiguracji i położeniu do lądowania.”;

l) dodaje się pkt CAT.OP.MPA.312 w brzmieniu:

„CAT.OP.MPA.312 Operacje EFVS 200

- a) Operator, który zamierza wykonywać operacje EFVS 200, zapewnia, aby:
 - 1) statek powietrzny posiadał certyfikat uprawniający do planowanych operacji;
 - 2) wykorzystywano wyłącznie drogi startowe, FATO i procedury podejścia wg wskazań przyrządów (IAP) odpowiednie dla operacji EFVS;
 - 3) członkowie załogi lotniczej posiadali kwalifikacje do wykonywania planowanej operacji i ustanowiono program szkoleń i sprawdzianów dla członków załogi lotniczej oraz odpowiedniego personelu biorącego udział w przygotowaniu lotu;
 - 4) ustanowiono procedury operacyjne;
 - 5) wszelkie istotne informacje dokumentowano w wykazie wyposażenia minimalnego (MEL);
 - 6) wszelkie istotne informacje dokumentowano w programie obsługi technicznej;
 - 7) przeprowadzono oceny bezpieczeństwa i ustanowiono wskaźniki skuteczności działania w celu monitorowania poziomu bezpieczeństwa operacji; oraz
 - 8) w ramach minimów operacyjnych lotniska uwzględniono możliwości stosowanego systemu.
 - b) Operator nie może wykonywać operacji EFVS 200 podczas wykonywania operacji LVO.
 - c) Niezależnie od lit. a) ppkt 1) operator może korzystać z systemów polepszających widzenie podczas lotu, które spełniają minimalne kryteria w zakresie wykonywania operacji EFVS 200, pod warunkiem uzyskania zgody właściwego organu.”;
- 5) w załączniku V wprowadza się następujące zmiany:
- a) tytuł podczęści E otrzymuje brzmienie: „Operacje przy ograniczonej widzialności (LVO) i operacje z kredytem zaufania do działań operacyjnych”;

b) pkt SPA.LVO.100 otrzymuje brzmienie:

„SPA.LVO.100 Operacje przy ograniczonej widzialności i operacje z kredytem zaufania do działań operacyjnych

Operator wykonuje następujące operacje wyłącznie, jeżeli zostały one zatwierdzone przez właściwy organ:

- a) start w warunkach widoczności, w których wartość RVR wynosi 400 m;
- b) operacje podejścia według wskazań przyrządów w warunkach ograniczonej widzialności; oraz
- c) operacje z kredytem zaufania do działań operacyjnych, z wyjątkiem operacji EFVS 200, które nie podlegają szczególnemu zatwierdzeniu.”;

c) pkt SPA.LVO.105 otrzymuje brzmienie:

„SPA.LVO.105 Kryteria uzyskania szczególnego zatwierdzenia

Aby uzyskać szczególne zatwierdzenie wymagane w pkt SPA.LVO.100, operator musi wykazać, że:

- a) w przypadku operacji podejścia przy ograniczonej widzialności, operacji LVTO przy RVR poniżej 125 m oraz operacji z kredytem zaufania do działań operacyjnych statek powietrzny posiada certyfikat uprawniający do planowanych operacji;
- b) członkowie załogi lotniczej posiadają kwalifikacje do wykonywania planowanej operacji i ustanowiono program szkoleń i sprawdzianów dla członków załogi lotniczej oraz odpowiedniego personelu biorącego udział w przygotowaniu lotu, zgodnie z pkt SPA.LVO.120;
- c) ustanowiono procedury operacyjne w odniesieniu do planowanych operacji;
- d) dokonano wszelkich istotnych zmian w wykazie wyposażenia minimalnego (MEL);
- e) dokonano wszelkich istotnych zmian w programie obsługi technicznej;
- f) ustanowiono procedury w celu zapewnienia przydatności lotnisk, w tym procedur lotów według wskazań przyrządów, w odniesieniu do planowanych operacji, zgodnie z pkt SPA.LVO.110; oraz
- g) w odniesieniu do planowanych operacji przeprowadzono ocenę bezpieczeństwa i ustanowiono wskaźniki skuteczności działania w celu monitorowania poziomu bezpieczeństwa.”;

d) pkt SPA.LVO.110 otrzymuje brzmienie:

„SPA.LVO.110 Wymogi dotyczące lotniska, w tym procedury lotów według wskazań przyrządów

Operator zapewnia, aby operacje LVO i operacje z kredytem zaufania do działań operacyjnych wykonywano wyłącznie z wykorzystaniem lotnisk, w tym procedur lotów według wskazań przyrządów, odpowiednich do planowanych operacji.”;

e) uchyla się pkt SPA.LVO.115;

f) pkt SPA.LVO.120 otrzymuje brzmienie:

„SPA.LVO.120 Kompetencje załogi lotniczej

- a) Operator zapewnia, aby załoga lotnicza posiadała kwalifikacje do wykonywania planowanych operacji.
- b) Operator zapewnia, aby każdy członek załogi lotniczej miał ukończone szkolenie i sprawdziany z wynikiem pozytywnym dla wszystkich rodzajów operacji przy ograniczonej widzialności (LVO) i operacji z kredytem zaufania do działań operacyjnych, w odniesieniu do których udzielono zatwierdzenia. Takie szkolenia i sprawdziany:
 - 1) obejmują wstępne i okresowe szkolenia i sprawdziany;
 - 2) obejmują procedury normalne, nienormalne i awaryjne;
 - 3) są dostosowane do rodzaju technologii wykorzystywanych przy wykonywaniu planowanych operacji; oraz
 - 4) uwzględniają ryzyko związane z czynnikiem ludzkim, występujące w przypadku planowanych operacji.

- c) Operator przechowuje dokumentację szkoleń i kwalifikacji członków załogi lotniczej.
- d) Szkolenia i sprawdziany przeprowadzane są przez odpowiednio wykwalifikowany personel. W przypadku szkoleń oraz sprawdzianów w locie i na symulatorze lotów personel prowadzący szkolenie i przeprowadzający sprawdziany musi posiadać kwalifikacje zgodnie z załącznikiem I (część FCL) do rozporządzenia (UE) nr 1178/2011.”;
- g) pkt SPA.NVIS.120 lit. a) otrzymuje brzmienie:
„a) Lotów nie wykonuje się poniżej minimów pogodowych obowiązujących dla danego typu operacji nocnych.”;
- h) pkt SPA.HOFO.120 lit. a) otrzymuje brzmienie:
„a) *Położone na lądzie lotnisko zapasowe dla lotniska docelowego.* Niezależnie od przepisów pkt CAT.OP.MPA.192, NCC.OP.152 i SPO.OP.151 pilot dowódca/dowódca nie musi określać lotniska zapasowego dla lotniska docelowego w operacyjnym planie lotu podczas lotów z lokalizacji morskiej do lotniska lądowego, jeżeli zapewniono wystarczającą rezerwę na wypadek nieprzewidzianych okoliczności w celu zapewnienia bezpiecznego powrotu z lokalizacji morskiej.”;
- i) pkt SPA.HOFO.125 otrzymuje brzmienie:

„SPA.HOFO.125 Procedury standardowego podejścia dla operacji morskich (OSAP)

- a) Operator ustanawia procedury w celu zapewnienia, aby procedury standardowego podejścia dla operacji morskich (OSAP) stosowano wyłącznie, wówczas gdy:
 - 1) śmigłowiec jest w stanie podawać informacje nawigacyjne i informacje w czasie rzeczywistym o przeszkodach w otoczeniu w celu zapewnienia przewyższenia nad przeszkodami; oraz
 - 2) jedno z poniższych:
 - (i) minimalną względną wysokość schodzenia (MDH) określa się przy użyciu radiowysokościomierza lub urządzenia o równoważonym działaniu; lub
 - (ii) stosuje się minimalną bezwzględną wysokość schodzenia (MDA), w której uwzględniono odpowiedni margines.
- b) Jeżeli operator stosuje procedury OSAP do platform stacjonarnych lub jednostek pływających, lot wykonuje się podczas operacji w załodze wieloosobowej.
- c) Punkt podjęcia decyzji musi zapewniać odpowiednie przewyższenie nad przeszkodami podczas wykonywania procedury nieudanego podejścia z każdego punktu docelowego, dla którego planowane jest podejście OSAP.
- d) Podejście kontynuuje się po przekroczeniu punktu podjęcia decyzji lub poniżej minimalnej wysokości bezwzględnej/względnej zniżania (MDA/H) tylko po uzyskaniu odniesienia wzrokowego do punktu docelowego.
- e) W przypadku operacji z załogą jednoosobową uwzględniane wysokości MDA/H i punkt podjęcia decyzji są odpowiednio zwiększane.
- f) Jeżeli podejście OSAP wykonuje się w stacjonarnej lokalizacji morskiej (nieruchoma instalacja lub zakotwiczona jednostka pływająca), a w systemie nawigacji jest dostępna wiarygodna pozycja GNSS takiej lokalizacji, należy stosować system GPS/system nawigacji obszarowej w celu zwiększenia bezpieczeństwa podejścia OSAP.
- g) Operator uwzględnia procedury OSAP w programach wstępnych i okresowych szkoleń i sprawdzianów.”;
- j) dodaje się podczęść N w brzmieniu:

„PODCZEŚĆ N

PODEJŚCIA I ODLOTY TYPU »PUNKT W PRZESTRZENI« ZE ZREDUKOWANYMI MINIMAMI DLA LOTÓW VFR (PINS-VFR) W PRZYPADKU ŚMIGŁOWCÓW

SPA.PINS-VFR.100 Podejścia i odloty typu »punkt w przestrzeni« (PinS) ze zredukowanymi minimami dla lotów VFR w przypadku śmigłowców

- a) Operator stosuje zredukowane minima operacyjne dla lotów VFR wyłącznie wówczas, gdy uzyskał zezwolenie od właściwego organu.

- b) Zredukowane minima operacyjne dla lotów VFR stosuje się wyłącznie w przypadku lotu śmigłowcem z segmentem według IFR oraz wyłącznie w jednym z następujących przypadków:
- 1) segment lotu wykonywany według VFR następuje bezpośrednio po podejściu PinS śmigłowca z zamiarem wylądowania na pobliskim lotnisku dla śmigłowców lub w miejscu operacji lotniczej;
 - 2) segment lotu wykonywany według VFR następuje bezpośrednio po podejściu PinS śmigłowca z zamiarem wykonania operacji z wykorzystaniem urządzeń dźwigowych w pobliskim miejscu wykonania operacji z podwieszoną osobą (HEC) lub miejscu wykonywania operacji HHO;
 - 3) segmentem lotu wykonywanym według VFR jest segment odlotu z zamiarem przejścia do IFR w pobliskiej początkowej pozycji odlotu.
- c) Operator określa procedury operacyjne stosowane w przypadku wykonywania lotu przy zredukowanych minimach operacyjnych dla lotów VFR.
- d) Operator zapewnia, aby członkami załogi lotniczej były osoby posiadające doświadczenie i przeszkolone w zakresie wykonywania operacji przy zredukowanych minimach operacyjnych dla lotów VFR.”;
- 6) w załączniku VI wprowadza się następujące zmiany:
- a) dodaje się pkt NCC.OP.101 w brzmieniu:

„NCC.OP.101 Sprawdzanie i nastawienie wysokościomierza

- a) Operator ustanawia procedury sprawdzania wysokościomierza przed każdym odlotem.
 - b) Operator ustanawia procedury nastawiania wysokościomierza dla wszystkich faz lotu, uwzględniające procedury ustanowione przez państwo lotniska lub państwo przestrzeni powietrznej, w stosownych przypadkach.”;
- b) pkt NCC.OP.110 otrzymuje brzmienie:

„NCC.OP.110 Minima operacyjne lotniska – ogólne

- a) Operator określa minima operacyjne lotniska dla każdego planowanego do użycia lotniska odlotu, lotniska docelowego i lotniska zapasowego, aby zapewnić separację statku powietrznego od terenu i przeszkód oraz ograniczyć ryzyko utraty odniesienia wzrokowego podczas segmentu lotu z widocznością w czasie operacji podejścia według wskazań przyrządów.
- b) Metoda stosowana do określenia minimów operacyjnych lotniska musi uwzględniać wszystkie poniższe elementy:
 - 1) typ, osiągi i właściwości pilotażowe statku powietrznego;
 - 2) dostępne na statku powietrznym wyposażenie do nawigacji, uzyskania odniesienia wzrokowego lub kierowania torem lotu podczas startu, podejścia, lądowania i nieudanego podejścia;
 - 3) wszelkie warunki lub ograniczenia podane w instrukcji użytkownika w locie statku powietrznego (AFM);
 - 4) wymiary i charakterystyki dróg startowych/stref końcowego podejścia i startu (ang. *final approach and take-off area*, FATO), które mogą być wybrane do użycia;
 - 5) odpowiedniość oraz parametry techniczne dostępnych wzrokowych i instrumentalnych pomocy nawigacyjnych i infrastrukturę;
 - 6) wysokość bezwzględna zapewniająca minimalne przewyższenie nad przeszkodami (OCA/H) dla procedur podejścia wg wskazań przyrządów (IAP);
 - 7) przeszkody w strefach wznoszenia i niezbędne marginesy przewyższenia;
 - 8) wszelkie niestandardowe cechy lotniska, procedury podejścia wg wskazań przyrządów lub środowiska;
 - 9) skład załogi lotniczej, jej fachowość i doświadczenie;
 - 10) procedurę podejścia wg wskazań przyrządów;
 - 11) cechy lotniska i dostępne służby żeglugi powietrznej (ANS);
 - 12) wszelkie minima, które mogą zostać ogłoszone przez państwo lotniska;

- 13) warunki określone we wszelkich szczególnych zatwierdzeniach operacji przy ograniczonej widzialności (LVO) lub operacji z kredytem zaufania do działań operacyjnych; oraz
- 14) odpowiednie doświadczenie operacyjne operatora.
- c) Sposoby ustalania minimów operacyjnych lotnisk są określane przez operatora w instrukcji operacyjnej.”;
- c) uchyla się pkt NCC.OP.111;
- d) pkt NCC.OP.112 otrzymuje brzmienie:

„NCC.OP.112 Minima operacyjne lotniska – podejścia z okrążenia wykonywane na samolotach

- a) MDH dla operacji podejścia z okrążenia wykonywanego na samolocie nie może być niższa niż najwyższa z następujących wartości:
- 1) opublikowana OCH podejścia z okrążenia dla danej kategorii samolotu;
 - 2) minimalna wysokość względna podejścia z okrążenia z tabeli 1; lub
 - 3) DH/MDH z poprzedzającej procedury podejścia wg wskazań przyrządów.
- b) Minimalna widzialność dla operacji podejścia z okrążenia wykonywanego na samolocie jest najwyższą z następujących wartości:
- 1) widzialność podczas podejścia z okrążenia dla danej kategorii samolotu, jeżeli została opublikowana; lub
 - 2) minimalna widzialność z tabeli 1.

Tabela 1

MDH i minimalna widzialność przy podejściu z okrążenia dla poszczególnych kategorii samolotów

	Kategoria samolotu			
	A	B	C	D
MDH (w stopach)	400	500	600	700
Minimalna VIS (w metrach)	1 500	1 600	2 400	3 600”;

- e) pkt NCC.OP.145 lit. b) otrzymuje brzmienie:
- „b) Przed rozpoczęciem lotu pilot dowódca musi być zaznajomiony ze wszystkimi dostępnymi informacjami meteorologicznymi odpowiednimi dla zamierzonego lotu. Przygotowanie do lotu na dalszą odległość od miejsca odlotu, a także do każdego lotu według IFR, obejmuje:
- 1) zapoznanie się z dostępnymi aktualnymi komunikatami i prognozami meteorologicznymi; oraz
 - 2) zaplanowanie alternatywnego sposobu postępowania uwzględniającego możliwość nieukończenia lotu zgodnie z planem z powodu warunków meteorologicznych.”;
- f) dodaje się pkt NCC.OP.147 i NCC.OP.148 w brzmieniu:

„NCC.OP.147 Minima planowania w odniesieniu do lotnisk zapasowych dla lotniska docelowego – samoloty

Lotniska nie określa się jako lotniska zapasowego dla lotniska docelowego, chyba że dostępne aktualne informacje meteorologiczne wskazują – w czasie jednej godziny przed przewidywanym czasem przylotu i jednej godziny po przewidywanym czasie przylotu albo od faktycznego czasu odlotu do jednej godziny po przewidywanym czasie przylotu (w zależności od tego, który z tych okresów jest krótszy):

- a) w przypadku lotniska zapasowego przy dostępnej operacji podejścia według wskazań przyrządów przy DH mniejszej niż 250 stóp
- 1) pułap chmur co najmniej 200 stóp powyżej wysokości DH lub MDH związanej z operacją podejścia według wskazań przyrządów; oraz
 - 2) widzialność co najmniej 1 500 m i 800 m powyżej minimów RVR/VIS odpowiednich dla operacji podejścia według wskazań przyrządów, w zależności która z tych wartości jest wyższa; lub

- b) w przypadku lotniska zapasowego przy operacji podejścia według wskazań przyrządów przy DH lub MDH równej przynajmniej 250 stóp
 - 1) pułap chmur co najmniej 400 stóp powyżej wysokości DH lub MDH związanej z operacją podejścia według wskazań przyrządów; oraz
 - 2) widzialność co najmniej 3 000 m; lub
- c) w przypadku lotniska zapasowego bez procedury podejścia wg wskazań przyrządów
 - 1) pułap chmur wynoszący co najmniej 2 000 stóp i równy minimalnej bezpiecznej wysokości lotu IFR w zależności od tego, która z tych wartości jest wyższa; oraz
 - 2) widzialność co najmniej 5 000 m.

NCC.OP.148 Minima planowania w odniesieniu do lotnisk zapasowych dla lotniska docelowego – śmigłowce

Operator wybiera lotnisko jako lotnisko zapasowe dla lotniska docelowego, wyłącznie jeżeli dostępne aktualne informacje meteorologiczne wskazują – w czasie jednej godziny przed przewidywanym czasem przylotu i jednej godziny po przewidywanym czasie przylotu albo od faktycznego czasu odlotu do jednej godziny po przewidywanym czasie przylotu (w zależności od tego, który z tych okresów jest krótszy) –

- a) w przypadku lotniska zapasowego z procedurą podejścia wg wskazań przyrządów (IAP):
 - 1) pułap chmur co najmniej 200 stóp powyżej wysokości DH lub MDH związanej z procedurą podejścia wg wskazań przyrządów; oraz
 - 2) widzialność co najmniej 1 500 m w dzień lub 3 000 m w nocy; lub
- b) w przypadku lotniska zapasowego bez procedury podejścia wg wskazań przyrządów:
 - 1) pułap chmur wynoszący co najmniej 2 000 stóp lub równy minimalnej bezpiecznej wysokości lotu IFR w zależności od tego, która z tych wartości jest wyższa; oraz
 - 2) widzialność co najmniej 1 500 m w dzień lub 3 000 m w nocy.”;
- g) pkt NCC.OP.150 lit. a) otrzymuje brzmienie:
 - „a) W przypadku lotu IFR pilot dowódca określa w planie lotu co najmniej jedno lotnisko zapasowe dla lotniska startu dopuszczalne pod względem warunków pogodowych, jeżeli warunki meteorologiczne na lotnisku odlotu są na poziomie lub poniżej stosownych minimów operacyjnych lotniska lub gdyby powrót na lotnisko odlotu nie był możliwy z innych powodów.”;
- h) pkt NCC.OP.180 lit. a) i b) otrzymuje brzmienie:
 - „a) Pilot dowódca rozpoczyna lub kontynuuje lot VFR, wyłącznie jeżeli najświeższe dostępne informacje meteorologiczne wskazują, że warunki meteorologiczne panujące na trasie oraz na planowanym lotnisku docelowym będą w przewidywanym czasie użycia spełniać lub przewyższać stosowne minima operacyjne dla lotów VFR.
 - b) Pilot dowódca rozpoczyna lub kontynuuje lot IFR do zaplanowanego lotniska docelowego, wyłącznie jeżeli najświeższe dostępne informacje meteorologiczne wskazują, że warunki meteorologiczne na lotnisku docelowym lub przynajmniej jednym lotnisku zapasowym dla lotniska docelowego będą w przewidywanym czasie przylotu spełniać lub przewyższać stosowne minima operacyjne lotniska.”;
- i) pkt NCC.OP.195 otrzymuje brzmienie:

„NCC.OP.195 Warunki do startu – samoloty i śmigłowce

Przed przystąpieniem do startu pilot dowódca upewnia się, że:

- a) warunki meteorologiczne na lotnisku startu lub w miejscu operacji lotniczej oraz stan zamierzonej do użycia drogi startowej lub FATO nie wpłyną ujemnie na bezpieczeństwo startu i odlotu; oraz
- b) wybrane minima operacyjne lotniska są odpowiednie dla wszystkich następujących elementów:
 - 1) działającego wyposażenia naziemnego;
 - 2) działających systemów statku powietrznego;
 - 3) osiągniętych statku powietrznego;
 - 4) kwalifikacji załogi lotniczej.”;

j) pkt NCC.OP.225 otrzymuje brzmienie:

„NCC.OP.225 Warunki do podejścia i lądowania – samoloty i śmigłowce

Przed przystąpieniem do operacji podejścia pilot dowódca upewnia się, że:

- a) warunki meteorologiczne na lotnisku lub miejscu operacji lotniczej oraz stan planowanej do użycia drogi startowej/FATO nie uniemożliwią bezpiecznego wykonania podejścia, lądowania lub odejścia na drugi krąg, z uwzględnieniem danych o osiągnięciach zawartych w instrukcji operacyjnej; oraz
- b) wybrane minima operacyjne lotniska są odpowiednie dla wszystkich następujących elementów:
 - 1) działającego wyposażenia naziemnego;
 - 2) działających systemów statku powietrznego;
 - 3) osiągnięć statku powietrznego; oraz
 - 4) kwalifikacji załogi lotniczej.”;

k) pkt NCC.OP.230 otrzymuje brzmienie:

„NCC.OP.230 Rozpoczęcie i kontynuowanie podejścia

- a) W przypadku samolotów, jeżeli podawana widzialność (VIS) lub decydująca wartość RVR w odniesieniu do drogi startowej wykorzystywanej do lądowania jest niższa od obowiązującego minimum, operacji podejścia według wskazań przyrządów nie kontynuuje się:
 - 1) poniżej punktu, w którym samolot znajduje się na wysokości 1 000 stóp nad poziomem lotniska; lub
 - 2) do segmentu podejścia końcowego (FAS), w przypadku gdy wartość DH lub MDH wynosi ponad 1 000 stóp.
- b) W przypadku śmigłowców, jeżeli podawana wartość RVR wynosi mniej niż 550 m, a decydująca wartość RVR w odniesieniu do drogi startowej wykorzystywanej do lądowania jest niższa od obowiązującego minimum, operacji podejścia według wskazań przyrządów nie kontynuuje się:
 - 1) poniżej punktu, w którym śmigłowiec znajduje się na wysokości 1 000 stóp nad poziomem lotniska; lub
 - 2) do FAS, w przypadku gdy wartość DH lub MDH wynosi ponad 1 000 stóp.
- c) Jeżeli nie ustanowiono wymaganego odniesienia wzrokowego, nieudane podejście wykonuje się w chwili osiągnięcia lub przed osiągnięciem DA/H lub MDA/H.
- d) Jeżeli nie utrzymano wymaganego odniesienia wzrokowego po osiągnięciu DA/H lub MDA/H, niezwłocznie wykonuje się odejście na drugi krąg.
- e) Niezależnie od przepisów lit. a), w przypadku gdy nie podano żadnej wartości RVR, a podana wartość VIS jest mniejsza niż obowiązujące minimum, ale przeliczona widzialność meteorologiczna (CMV) jest co najmniej równa wartości obowiązującego minimum, wówczas podejście według wskazań przyrządów można kontynuować do wysokości DA/H lub MDA/H.
- f) Niezależnie od przepisów lit. a) i b) w przypadku braku zamiaru lądowania podejście według wskazań przyrządów można kontynuować do DA/H lub MDA/H. Nieudane podejście wykonuje się w chwili osiągnięcia lub przed osiągnięciem DA/H lub MDA/H.”;

l) dodaje się pkt NCC.OP.235 w brzmieniu:

„NCC.OP.235 Operacje EFVS 200

- a) Operator, który zamierza wykonywać operacje EFVS 200 z kredytem zaufania do działań operacyjnych i bez szczególnego zatwierdzenia, zapewnia, aby:
 - 1) statek powietrzny posiadał certyfikat uprawniający do planowanych operacji;
 - 2) wykorzystywano wyłącznie drogi startowe, FATO i procedury podejścia wg wskazań przyrządów odpowiednie dla operacji EFVS;
 - 3) członkowie załogi lotniczej posiadali kwalifikacje do wykonywania planowanej operacji i ustanowiono program szkoleń i sprawdzianów dla członków załogi lotniczej oraz odpowiedniego personelu biorącego udział w przygotowaniu lotu;
 - 4) ustanowiono procedury operacyjne;
 - 5) wszelkie istotne informacje dokumentowano w wykazie wyposażenia minimalnego (MEL);
 - 6) wszelkie istotne informacje dokumentowano w programie obsługi technicznej;

- 7) przeprowadzono oceny bezpieczeństwa i ustanowiono wskaźniki skuteczności działania w celu monitorowania poziomu bezpieczeństwa operacji; oraz
 - 8) w ramach minimów operacyjnych lotniska uwzględniono możliwości stosowanego systemu.
- b) Operator nie może wykonywać operacji EFVS 200 podczas wykonywania operacji LVO.
 - c) Niezależnie od lit. a) ppkt 1) operator może korzystać z systemów polepszających widzenie podczas lotu, które spełniają minimalne kryteria w zakresie wykonywania operacji EFVS 200, pod warunkiem uzyskania zgody właściwego organu.”;
- 7) w załączniku VII wprowadza się następujące zmiany:
- a) dodaje się następujący pkt NCO.OP.101 w brzmieniu:

„NCO.OP.101 Sprawdzenie i nastawienie wysokościomierza

- a) Przed każdym odlotem pilot dowódca sprawdza, czy wysokościomierz działa prawidłowo.
 - b) Pilot dowódca stosuje odpowiednie nastawienie wysokościomierza dla wszystkich faz lotu, uwzględniając każdą procedurę ustaloną przez państwo lotniska lub państwo przestrzeni powietrznej.”;
- b) uchyla się pkt NCO.OP.105;
 - c) pkt NCO.OP.110, NCO.OP.111 i NCO.OP.112 otrzymują brzmienie:

„NCO.OP.110 Minima operacyjne lotniska – samoloty i śmigłowce

- a) Dla lotów według wskazań przyrządów (IFR) pilot dowódca określa minima operacyjne lotniska dla każdego planowanego do użycia lotniska odlotu, lotniska docelowego i lotniska zapasowego, aby zapewnić separację statku powietrznego od terenu i przeszkód oraz ograniczyć ryzyko utraty odniesienia wzrokowego podczas segmentu lotu z widocznością w czasie operacji podejścia według wskazań przyrządów.
- b) W stosownych przypadkach w ramach minimów operacyjnych lotniska uwzględnia się wszystkie poniższe elementy:
 - 1) typ, osiągi i właściwości pilotażowe statku powietrznego;
 - 2) dostępne na statku powietrznym wyposażenie do nawigacji, uzyskania odniesienia wzrokowego lub kierowania torem lotu podczas startu, podejścia, lądowania i nieudanego podejścia;
 - 3) wszelkie warunki lub ograniczenia podane w instrukcji użytkowania w locie statku powietrznego (AFM);
 - 4) wymiary i charakterystyki dróg startowych/stref końcowego podejścia i startu (ang. *final approach and take-off area*, FATO), które mogą być wybrane do użycia;
 - 5) odpowiedniość oraz parametry techniczne dostępnych wzrokowych i instrumentalnych pomocy nawigacyjnych i infrastruktury;
 - 6) wysokość bezwzględna zapewniająca minimalne przewyższenie nad przeszkodami (OCA/H) dla procedur podejścia wg wskazań przyrządów (IAP), jeżeli została ustalona;
 - 7) przeszkody w strefach wznoszenia i marginesy przewyższenia;
 - 8) kompetencje i odpowiednie doświadczenie operacyjne pilota dowódcy;
 - 9) procedurę podejścia wg wskazań przyrządów, jeżeli ją ustanowiono;
 - 10) cechy lotniska i rodzaj służby żeglugi powietrznej (ANS), jeżeli jest dostępna;
 - 11) wszelkie minima, które mogą zostać ogłoszone przez państwo lotniska;
 - 12) warunki określone we wszelkich szczególnych zatwierdzeniach operacji przy ograniczonej widzialności (LVO) lub operacji z kredytem zaufania do działań operacyjnych.

NCO.OP.111 Minima operacyjne lotniska — dwuwymiarowe (2D) i trójwymiarowe (3D) operacje podejścia

- a) Wysokość względna decyzji (DH) stosowna dla trójwymiarowej (3D) operacji podejścia lub dwuwymiarowej (2D) operacji podejścia z wykorzystaniem techniki podejścia końcowego ze stałym zniżaniem (CDFA) nie może być niższa niż najwyższa z następujących wartości:
 - 1) wysokość względna zapewniająca minimalne przewyższenie nad przeszkodami (OCH) dla danej kategorii statku powietrznego;

- 2) w stosownych przypadkach, wysokość względna decyzji lub minimalna względna wysokość schodzenia opublikowanej procedury podejścia;
 - 3) minimum systemu przewidziane w tabeli 1;
 - 4) minimalna wysokość względna decyzji określona w instrukcji użytkownika w locie (AFM) lub równoważnym dokumencie, jeżeli jest tam podana.
- b) Wartość MDH dla dwuwymiarowej (2D) operacji podejścia bez wykorzystania techniki podejścia końcowego ze stałym zniżaniem (CDFA) nie może być niższa niż najwyższa z następujących wartości:
- 1) OCH dla danej kategorii statku powietrznego;
 - 2) w stosownych przypadkach MDH opublikowanej procedury podejścia;
 - 3) minimum systemu przewidziane w tabeli 1; lub
 - 4) MDH określona w instrukcji AFM, jeżeli jest tam podana.

Tabela 1

Minima systemu

Urządzenie	Najniższa DH/MDH (w stopach)
ILS/MLS/GLS	200
GNSS/SBAS (LPV)	200
Radar podejścia precyzyjnego (PAR)	200
GNSS/SBAS (LP)	250
GNSS (LNAV)	250
GNSS/Baro-VNAV (LNAV/VNAV)	250
Podejście typu »punkt w przestrzeni« – śmigłowce	250
LOC z lub bez DME	250
SRA (koniec na ½ Mm)	250
SRA (koniec na 1 Mm)	300
SRA (koniec przynajmniej na 2 Mm)	350
VOR	300
VOR/DME	250
NDB	350
NDB/DME	300
VDF	350

NCO.OP.112 Minima operacyjne lotniska – podejścia z okrążenia wykonywane na samolotach

- a) MDH dla operacji podejścia z okrążenia wykonywanego na samolocie nie może być niższa niż najwyższa z następujących wartości:
 - 1) opublikowana OCH podejścia z okrążenia dla danej kategorii samolotu;
 - 2) minimalna wysokość względna podejścia z okrążenia z tabeli 1; lub
 - 3) DH/MDH z poprzedzającej procedury podejścia wg wskazań przyrządów.
- b) Minimalna widzialność dla operacji podejścia z okrążenia wykonywanego na samolocie jest najwyższą z następujących wartości:
 - 1) widzialność podczas podejścia z okrążenia dla danej kategorii samolotu, jeżeli została opublikowana; lub
 - 2) minimalna widzialność z tabeli 1.

Tabela 1

MDH i minimalna widzialność przy podejściu z okrążenia dla poszczególnych kategorii samolotów

	Kategoria samolotu			
	A	B	C	D
MDH (w stopach)	400	500	600	700
Minimalna VIS (w metrach)	1 500	1 500	2 400	3 600”;

d) pkt NCO.OP.135 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) Przed rozpoczęciem lotu pilot dowódca musi być zaznajomiony ze wszystkimi dostępnymi informacjami meteorologicznymi odpowiednimi dla zamierzonego lotu. Przygotowanie do lotu na dalszą odległość od miejsca odlotu, a także do każdego lotu według IFR, obejmuje:

- 1) zapoznanie się z dostępnymi aktualnymi komunikatami i prognozami meteorologicznymi; oraz
- 2) zaplanowanie alternatywnego sposobu postępowania uwzględniającego możliwość nieukończenia lotu zgodnie z planem z powodu warunków meteorologicznych.”;

e) pkt NCO.OP.140, NCO.OP.141 i NCO.OP.142 otrzymują brzmienie:

„NCO.OP.140 Lotniska zapasowe dla lotniska docelowego – samoloty

W przypadku lotu IFR pilot dowódca określa w planie lotu co najmniej jedno lotnisko zapasowe dla lotniska docelowego, chyba że dostępne aktualne informacje meteorologiczne dla miejsca docelowego wskazują – w czasie jednej godziny przed przewidywanym czasem przylotu i jednej godziny po przewidywanym czasie przylotu albo od faktycznego czasu odlotu do jednej godziny po przewidywanym czasie przylotu (w zależności od tego, który z tych okresów jest krótszy) – pułap chmur co najmniej 1 000 stóp powyżej wysokości DH/MDH dla dostępnej procedury podejścia wg wskazań przyrządów (IAP) oraz widzialność co najmniej 5 000 m.

NCO.OP.141 Lotniska zapasowe dla lotniska docelowego – śmigłowce

W przypadku lotu IFR pilot dowódca określa w planie lotu co najmniej jedno lotnisko zapasowe dla lotniska docelowego, chyba że dostępne aktualne informacje meteorologiczne dla miejsca docelowego wskazują – w czasie jednej godziny przed przewidywanym czasem przylotu i jednej godziny po przewidywanym czasie przylotu albo od faktycznego czasu odlotu do jednej godziny po przewidywanym czasie przylotu (w zależności od tego, który z tych okresów jest krótszy) – pułap chmur co najmniej 1 000 stóp powyżej wysokości DH/MDH dla dostępnej procedury podejścia wg wskazań przyrządów oraz widzialność co najmniej 3 000 m.

NCO.OP.142 Lotnisko zapasowe dla lotniska docelowego – operacje podejścia według wskazań przyrządów

Pilot dowódca wybiera lotnisko jako lotnisko zapasowe dla lotniska docelowego, wyłącznie jeżeli:

- a) procedura podejścia wg wskazań przyrządów bez konieczności użycia GNSS jest dostępna na lotnisku docelowym lub na lotnisku zapasowym dla lotniska docelowego albo
- b) spełnione są wszystkie następujące warunki:
 - 1) urządzenia pokładowe GNSS obsługują system wspomagający oparty na wyposażeniu satelitarnym SBAS;
 - 2) lotnisko docelowe, dowolne lotnisko zapasowe dla lotniska docelowego i trasa między nimi znajdują się na obszarze obsługi SBAS;
 - 3) oczekuje się, że w przypadku nieoczekiwanego braku dostępności systemu SBAS dostępny jest system wspomagający oparty na wyposażeniu pokładowym ABAS;
 - 4) zostaje wybrana procedura podejścia wg wskazań przyrządów (na lotniku docelowym albo na lotnisku zapasowym dla lotniska docelowego), która nie jest uzależniona od dostępności systemu SBAS;
 - 5) w przypadku braku dostępności GNSS lot można bezpiecznie wykonać dzięki odpowiednim czynnościom przewidzianym w sytuacjach awaryjnych.”;

f) dodaje się pkt NCO.OP.143 i NCO.OP.144 w brzmieniu:

„NCO.OP.143 Minima planowania w odniesieniu do lotnisk zapasowych dla lotniska docelowego – samoloty

Lotniska nie określa się jako lotniska zapasowego dla lotniska docelowego, chyba że dostępne aktualne informacje meteorologiczne wskazują – w czasie jednej godziny przed przewidywanym czasem przylotu i jednej godziny po przewidywanym czasie przylotu albo od faktycznego czasu odlotu do jednej godziny po przewidywanym czasie przylotu (w zależności od tego, który z tych okresów jest krótszy):

- a) w przypadku lotniska zapasowego przy dostępnej operacji podejścia według wskazań przyrządów przy DH mniejszej niż 250 stóp
 - 1) pułap chmur co najmniej 200 stóp powyżej wysokości względnej decyzji (DH) lub minimalnej względnej wysokości schodzenia (MDH) związanej z operacją podejścia według wskazań przyrządów; oraz
 - 2) widzialność co najmniej 1 500 m; lub
- b) w przypadku lotniska zapasowego przy operacji podejścia według wskazań przyrządów przy DH lub MDH równej przynajmniej 250 stóp
 - 1) pułap chmur co najmniej 400 stóp powyżej wysokości DH lub MDH związanej z operacją podejścia według wskazań przyrządów; oraz
 - 2) widzialność co najmniej 3 000 m; lub
- c) w przypadku lotniska zapasowego bez procedury podejścia wg wskazań przyrządów:
 - 1) pułap chmur wynoszący co najmniej 2 000 stóp i równy minimalnej bezpiecznej wysokości lotu IFR w zależności od tego, która z tych wartości jest wyższa; oraz
 - 2) widzialność co najmniej 5 000 m.

NCO.OP.144 Minima planowania w odniesieniu do lotnisk zapasowych dla lotniska docelowego – śmigłowce

Lotniska nie określa się jako lotniska zapasowego dla lotniska docelowego, chyba że dostępne aktualne informacje meteorologiczne wskazują – w czasie jednej godziny przed przewidywanym czasem przylotu i jednej godziny po przewidywanym czasie przylotu albo od faktycznego czasu odlotu do jednej godziny po przewidywanym czasie przylotu (w zależności od tego, który z tych okresów jest krótszy):

- a) w przypadku lotniska zapasowego z procedurą podejścia wg wskazań przyrządów:
 - 1) pułap chmur co najmniej 200 stóp powyżej wysokości DH lub MDH związanej z procedurą podejścia wg wskazań przyrządów; oraz
 - 2) widzialność co najmniej 1 500 m w dzień lub 3 000 m w nocy; lub
 - b) w przypadku lotniska zapasowego bez procedury podejścia wg wskazań przyrządów:
 - 1) pułap chmur wynoszący co najmniej 2 000 stóp i równy minimalnej bezpiecznej wysokości lotu IFR w zależności od tego, która z tych wartości jest wyższa; oraz
 - 2) widzialność co najmniej 1 500 m w dzień lub 3 000 m w nocy.”;
- g) pkt NCO.OP.160 lit. a) i b) otrzymują brzmienie:
- „a) Pilot dowódca rozpoczyna lub kontynuuje lot VFR, wyłącznie jeżeli najświeższe dostępne informacje meteorologiczne wskazują, że warunki meteorologiczne panujące na trasie oraz na planowanym lotnisku docelowym będą w przewidywanym czasie użycia spełniać lub przewyższać stosowne minima operacyjne dla lotów VFR.
 - b) Pilot dowódca rozpoczyna lub kontynuuje lot IFR do zaplanowanego lotniska docelowego, wyłącznie jeżeli najświeższe dostępne informacje meteorologiczne wskazują, że warunki meteorologiczne na lotnisku docelowym lub przynajmniej jednym lotnisku zapasowym dla lotniska docelowego będą w przewidywanym czasie przylotu spełniać lub przewyższać stosowne minima operacyjne lotniska.”;
- h) pkt NCO.OP.175 otrzymuje brzmienie:

„NCO.OP.175 Warunki do startu – samoloty i śmigłowce

Przed przystąpieniem do startu pilot dowódca upewnia się, że:

- a) z dostępnych informacji wynika, że warunki meteorologiczne na lotnisku startu lub w miejscu operacji lotniczej oraz stan zamierzonej do użycia drogi startowej lub FATO nie wpłyną ujemnie na bezpieczeństwo startu i odlotu; oraz

- b) wybrane minima operacyjne lotniska są odpowiednie dla wszystkich następujących elementów:
 - 1) działającego wyposażenia naziemnego;
 - 2) działających systemów statku powietrznego;
 - 3) osiąarów statku powietrznego;
 - 4) kwalifikacji załogi lotniczej.”;
- i) pkt NCO.OP.205 i NCO.OP.206 otrzymują brzmienie:

„NCO.OP.205 Warunki do podejścia i lądowania – samoloty

Przed rozpoczęciem podejścia do lądowania pilot dowódca upewnia się, że:

- a) z dostępnych informacji wynika, że warunki meteorologiczne na lotnisku startu lub w miejscu operacji lotniczej oraz stan zamierzonej do użycia drogi startowej nie wpłyną ujemnie na bezpieczeństwo podejścia, lądowania lub nieudanego podejścia; oraz
- b) wybrane minima operacyjne lotniska są odpowiednie dla wszystkich następujących elementów:
 - 1) działającego wyposażenia naziemnego;
 - 2) działających systemów statku powietrznego;
 - 3) osiąarów statku powietrznego; oraz
 - 4) kwalifikacji załogi lotniczej.

NCO.OP.206 Warunki do podejścia i lądowania – śmigłowce

Przed rozpoczęciem podejścia do lądowania pilot dowódca upewnia się, że:

- a) z dostępnych informacji wynika, że warunki meteorologiczne na lotnisku startu lub w miejscu operacji lotniczej oraz stan zamierzonej do użycia strefy końcowego podejścia i startu (FATO) nie wpłyną ujemnie na bezpieczeństwo podejścia, lądowania lub nieudanego podejścia; oraz
 - b) wybrane minima operacyjne lotniska są odpowiednie dla wszystkich następujących elementów:
 - 1) działającego wyposażenia naziemnego;
 - 2) działających systemów statku powietrznego;
 - 3) osiąarów statku powietrznego;
 - 4) kwalifikacji załogi lotniczej.”;
- j) pkt NCO.OP.210 otrzymuje brzmienie:

„NCO.OP.210 Rozpoczęcie i kontynuowanie podejścia – samoloty i śmigłowce

- a) Jeżeli decydująca wartość RVR dla zamierzonej do użycia przy lądowaniu drogi startowej wynosi mniej niż 550 m (lub mniej niż jakakolwiek inna wartość ustalona zgodnie z zatwierdzeniem na podstawie SPA.LVO), operacji podejścia według wskazań przyrządów nie kontynuuje się:
 - 1) poniżej punktu, w którym statek powietrzny znajduje się na wysokości 1 000 stóp nad poziomem lotniska; lub
 - 2) do segmentu podejścia końcowego, w przypadku gdy wartość DH lub MDH wynosi ponad 1 000 stóp.
 - b) Jeżeli nie ustanowiono wymaganego odniesienia wzrokowego, nieudane podejście wykonuje się w chwili osiągnięcia lub przed osiągnięciem DA/H lub MDA/H.
 - c) Jeżeli nie utrzymano wymaganego odniesienia wzrokowego po osiągnięciu DA/H lub MDA/H, niezwłocznie wykonuje się odejście na drugi krąg.”;
- 8) w załączniku VIII wprowadza się następujące zmiany:
- a) dodaje się pkt SPO.OP.101 w brzmieniu:

„SPO.OP.101 Sprawdzenie i nastawienie wysokościomierza

- a) Operator ustanawia procedury sprawdzania wysokościomierza przed każdym odlotem.
- b) Operator ustanawia procedury nastawiania wysokościomierza dla wszystkich faz lotu, uwzględniające procedury ustanowione przez państwo lotniska lub państwo przestrzeni powietrznej, w stosownych przypadkach.”;

b) pkt SPO.OP.110 otrzymuje brzmienie:

„SPO.OP.110 Minima operacyjne lotniska – samoloty i śmigłowce

- a) Operator określa minima operacyjne lotniska dla każdego planowanego do użycia lotniska odlotu, lotniska docelowego i lotniska zapasowego, aby zapewnić separację statku powietrznego od terenu i przeszkód oraz ograniczyć ryzyko utraty odniesienia wzrokowego podczas segmentu lotu z widocznością w czasie operacji podejścia według wskazań przyrządów.
- b) Metoda stosowana do określenia minimów operacyjnych lotniska musi uwzględniać wszystkie poniższe elementy:
- 1) typ, osiągi i właściwości pilotażowe statku powietrznego;
 - 2) dostępne na statku powietrznym wyposażenie do nawigacji, uzyskania odniesienia wzrokowego lub kierowania torem lotu podczas startu, podejścia, lądowania i nieudanego podejścia;
 - 3) wszelkie warunki lub ograniczenia podane w instrukcji użytkownika w locie statku powietrznego (AFM);
 - 4) wymiary i charakterystyki dróg startowych/stref końcowego podejścia i startu (ang. *final approach and take-off area*, FATO), które mogą być wybrane do użycia;
 - 5) odpowiedniość oraz parametry techniczne dostępnych wzrokowych i instrumentalnych pomocy nawigacyjnych i infrastruktury;
 - 6) wysokość bezwzględna zapewniająca minimalne przewyższenie nad przeszkodami (OCA/H) dla procedur podejścia wg wskazań przyrządów (IAP);
 - 7) przeszkody w strefach wznoszenia i niezbędne marginesy przewyższenia;
 - 8) wszelkie niestandardowe cechy lotniska, procedury podejścia wg wskazań przyrządów lub lokalnego środowiska;
 - 9) skład załogi lotniczej, jej fachowość i doświadczenie;
 - 10) procedurę podejścia wg wskazań przyrządów;
 - 11) cechy lotniska i dostępne służby żeglugi powietrznej (ANS);
 - 12) wszelkie minima, które mogą zostać ogłoszone przez państwo lotniska;
 - 13) warunki określone we wszelkich szczególnych zatwierdzeniach operacji przy ograniczonej widzialności (LVO) lub operacji z kredytem zaufania do działań operacyjnych; oraz
 - 14) odpowiednie doświadczenie operacyjne operatora.
- c) Sposoby ustalania minimów operacyjnych lotnisk są określane przez operatora w instrukcji operacyjnej.”;
- c) uchyla się pkt SPO.OP.111;
- d) pkt SPO.OP.112 otrzymuje brzmienie:

„SPO.OP.112 Minima operacyjne lotniska – podejścia z okrążenia wykonywane na samolotach

- a) Minimalna względna wysokość schodzenia (MDH) dla operacji podejścia z okrążenia wykonywanego na samolocie nie może być niższa niż najwyższa z następujących wartości:
- 1) opublikowana OCH podejścia z okrążenia dla danej kategorii samolotu;
 - 2) minimalna wysokość względna podejścia z okrążenia z tabeli 1; lub
 - 3) wysokość względna decyzji (DH)/MDH z poprzedzającej procedury podejścia wg wskazań przyrządów.
- b) Minimalna widzialność dla operacji podejścia z okrążenia wykonywanego na samolocie jest najwyższą z następujących wartości:
- 1) widzialność podczas podejścia z okrążenia dla danej kategorii samolotu, jeżeli została opublikowana; lub
 - 2) minimalna widzialność z tabeli 1.

Tabela 1

MDH i minimalna widzialność przy podejściu z okrążenia dla poszczególnych kategorii samolotów

	Kategoria samolotu			
	A	B	C	D
MDH (w stopach)	400	500	600	700
Minimalna VIS (w metrach)	1 500	1 600	2 400	3 600”;

e) pkt SPO.OP.140 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) Przed rozpoczęciem lotu pilot dowódca musi być zaznajomiony ze wszystkimi dostępnymi informacjami meteorologicznymi odpowiednimi dla zamierzonego lotu. Przygotowanie do lotu na dalszą odległość od miejsca odlotu, a także do każdego lotu według IFR, obejmuje:

- 1) zapoznanie się z dostępnymi aktualnymi komunikatami i prognozami meteorologicznymi; oraz
- 2) zaplanowanie alternatywnego sposobu postępowania uwzględniającego możliwość nieukończenia lotu zgodnie z planem z powodu warunków meteorologicznych.”;

f) dodaje się pkt SPO.OP.143 i SPO.OP.144 w brzmieniu:

„SPO.OP.143 Minima planowania w odniesieniu do lotnisk zapasowych dla lotniska docelowego – samoloty

Lotniska nie określa się jako lotniska zapasowego dla lotniska docelowego, chyba że dostępne aktualne informacje meteorologiczne wskazują – w czasie jednej godziny przed przewidywanym czasem przylotu i jednej godziny po przewidywanym czasie przylotu albo od faktycznego czasu odlotu do jednej godziny po przewidywanym czasie przylotu (w zależności od tego, który z tych okresów jest krótszy):

- a) w przypadku lotniska zapasowego przy dostępnej operacji podejścia według wskazań przyrządów przy DH mniejszej niż 250 stóp
 - 1) pułap chmur co najmniej 200 stóp powyżej wysokości DH lub MDH związanej z operacją podejścia według wskazań przyrządów; oraz
 - 2) widzialność co najmniej 1 500 m i 800 m powyżej minimów RVR/VIS odpowiednich dla operacji podejścia według wskazań przyrządów, w zależności która z tych wartości jest wyższa; albo
- b) w przypadku lotniska zapasowego przy operacji podejścia według wskazań przyrządów przy DH lub MDH równej przynajmniej 250 stóp
 - 1) pułap chmur co najmniej 400 stóp powyżej wysokości DH lub MDH związanej z operacją podejścia według wskazań przyrządów; oraz
 - 2) widzialność co najmniej 3 000 m; lub
- c) w przypadku lotniska zapasowego bez procedury podejścia wg wskazań przyrządów
 - 1) pułap chmur wynoszący co najmniej 2 000 stóp i równy minimalnej bezpiecznej wysokości lotu IFR w zależności od tego, która z tych wartości jest wyższa; oraz
 - 2) widzialność co najmniej 5 000 m.

SPO.OP.144 Minima planowania w odniesieniu do lotnisk zapasowych dla lotniska docelowego – śmigłowce

Operator wybiera lotnisko jako lotnisko zapasowego dla lotniska docelowego, wyłącznie jeżeli dostępne aktualne informacje meteorologiczne wskazują – w czasie jednej godziny przed przewidywanym czasem przylotu i jednej godziny po przewidywanym czasie przylotu albo od faktycznego czasu odlotu do jednej godziny po przewidywanym czasie przylotu (w zależności od tego, który z tych okresów jest krótszy) –

- a) w przypadku lotniska zapasowego z procedurą podejścia wg wskazań przyrządów:
 - 1) pułap chmur co najmniej 200 stóp powyżej wysokości DH lub MDH związanej z procedurą podejścia wg wskazań przyrządów; oraz
 - 2) widzialność co najmniej 1 500 m w dzień lub 3 000 m w nocy; lub

- b) w przypadku lotniska zapasowego bez procedury podejścia wg wskazań przyrządów:
 - 1) pułap chmur wynoszący co najmniej 2 000 stóp lub równy minimalnej bezpiecznej wysokości lotu IFR w zależności od tego, która z tych wartości jest wyższa; oraz
 - 2) widzialność co najmniej 1 500 m w dzień lub 3 000 m w nocy.”;
- g) pkt SPO.OP.145 lit. a) otrzymuje brzmienie:
 - „a) W przypadku lotu IFR pilot dowódca określa w planie lotu co najmniej jedno lotnisko zapasowe dla lotniska startu dopuszczalne pod względem warunków pogodowych, jeżeli warunki meteorologiczne na lotnisku odlotu są na poziomie lub poniżej stosownych minimów operacyjnych lotniska lub gdyby powrót na lotnisko odlotu nie był możliwy z innych powodów.”;
- h) pkt SPO.OP.170 lit. a) i b) otrzymują brzmienie:
 - „a) Pilot dowódca rozpoczyna lub kontynuuje lot VFR, wyłącznie jeżeli najświeższe dostępne informacje meteorologiczne wskazują, że warunki meteorologiczne panujące na trasie oraz na planowanym lotnisku docelowym będą w przewidywanym czasie użycia spełniać lub przewyższać stosowne minima operacyjne dla lotów VFR.
 - b) Pilot dowódca rozpoczyna lub kontynuuje lot IFR do zaplanowanego lotniska docelowego, wyłącznie jeżeli najświeższe dostępne informacje meteorologiczne wskazują, że warunki meteorologiczne na lotnisku docelowym lub przynajmniej jednym lotnisku zapasowym dla lotniska docelowego będą w przewidywanym czasie przylotu spełniać lub przewyższać stosowne minima operacyjne lotniska.”;
- i) pkt SPO.OP.180 otrzymuje brzmienie:

„SPO.OP.180 Warunki do startu – samoloty i śmigłowce

Przed przystąpieniem do startu pilot dowódca upewnia się, że:

- a) warunki meteorologiczne na lotnisku startu lub w miejscu operacji lotniczej oraz stan zamierzonej do użycia drogi startowej lub FATO nie wpłyną ujemnie na bezpieczeństwo startu i odlotu; oraz
- b) wybrane minima operacyjne lotniska są odpowiednie dla wszystkich następujących elementów:
 - 1) działającego wyposażenia naziemnego;
 - 2) działających systemów statku powietrznego;
 - 3) osiąarów statku powietrznego;
 - 4) kwalifikacji załogi lotniczej.”;
- j) pkt SPO.OP.210 otrzymuje brzmienie:

„SPO.OP.210 Warunki do podejścia i lądowania – samoloty i śmigłowce

Przed przystąpieniem do operacji podejścia pilot dowódca upewnia się, że:

- a) warunki meteorologiczne na lotnisku lub miejscu operacji lotniczej oraz stan planowanej do użycia drogi startowej/FATO nie uniemożliwią bezpiecznego wykonania podejścia, lądowania lub odejścia na drugi krąg, z uwzględnieniem danych o osiąarach zawartych w instrukcji operacyjnej; oraz
- b) wybrane minima operacyjne lotniska są odpowiednie dla wszystkich następujących elementów:
 - 1) działającego wyposażenia naziemnego;
 - 2) działających systemów statku powietrznego;
 - 3) osiąarów statku powietrznego;
 - 4) kwalifikacji załogi lotniczej.”;
- k) pkt SPO.OP.215 otrzymuje brzmienie:

„SPO.OP.215 Rozpoczęcie i kontynuowanie podejścia

- a) W przypadku samolotów, jeżeli podawana widzialność (VIS) lub decydująca wartość RVR w odniesieniu do drogi startowej wykorzystywanej do lądowania jest niższa od obowiązującego minimum, operacji podejścia według wskazań przyrządów nie kontynuuje się:
 - 1) poniżej punktu, w którym samolot znajduje się na wysokości 1 000 stóp nad poziomem lotniska; albo

- 2) do segmentu podejścia końcowego (FAS), w przypadku gdy wartość DH lub MDH wynosi ponad 1 000 stóp.
 - b) W przypadku śmigłowców, jeżeli podawana wartość RVR wynosi mniej niż 550 m, a decydująca wartość RVR w odniesieniu do drogi startowej wykorzystywanej do lądowania jest niższa od obowiązującego minimum, operacji podejścia według wskazań przyrządów nie kontynuuje się:
 - 1) poniżej punktu, w którym śmigłowiec znajduje się na wysokości 1 000 stóp nad poziomem lotniska; lub
 - 2) do FAS, w przypadku gdy wartość DH lub MDH wynosi ponad 1 000 stóp.
 - c) Jeżeli nie ustanowiono wymaganego odniesienia wzrokowego, nieudane podejście wykonuje się w chwili osiągnięcia lub przed osiągnięciem DA/H lub MDA/H.
 - d) Jeżeli nie utrzymano wymaganego odniesienia wzrokowego po osiągnięciu DA/H lub MDA/H, niezwłocznie wykonuje się odejście na drugi krąg.
 - e) Niezależnie od przepisów lit. a), w przypadku gdy nie podano żadnej wartości RVR, a podana wartość VIS jest mniejsza, ale przeliczona widzialność meteorologiczna (CMV) jest większa niż wartość obowiązującego minimum, wówczas podejście według wskazań przyrządów można kontynuować do wysokości DA/H lub MDA/H.
 - f) Niezależnie od przepisów lit. a) i b) w przypadku braku zamiaru lądowania podejście według wskazań przyrządów można kontynuować do DA/H lub MDA/H. Nieudane podejście wykonuje się w chwili osiągnięcia lub przed osiągnięciem DA/H lub MDA/H.”;
- l) dodaje się pkt SPO.OP.235 w brzmieniu:

„SPO.OP.235 Operacje EFVS 200

- a) Operator, który zamierza wykonywać operacje EFVS 200 z kredytem zaufania do działań operacyjnych i bez szczególnego zatwierdzenia, zapewnia, aby:
 - 1) statek powietrzny posiadał certyfikat uprawniający do planowanych operacji;
 - 2) wykorzystywano wyłącznie drogi startowe, FATO i procedury podejścia wg wskazań przyrządów odpowiednie dla operacji EFVS;
 - 3) członkowie załogi lotniczej posiadali kwalifikacje do wykonywania planowanej operacji i ustanowiono program szkoleń i sprawdzianów dla członków załogi lotniczej oraz odpowiedniego personelu biorącego udział w przygotowaniu lotu;
 - 4) ustanowiono procedury operacyjne;
 - 5) wszelkie istotne informacje dokumentowano w wykazie wyposażenia minimalnego (MEL);
 - 6) wszelkie istotne informacje dokumentowano w programie obsługi technicznej;
 - 7) przeprowadzono oceny bezpieczeństwa i ustanowiono wskaźniki skuteczności działania w celu monitorowania poziomu bezpieczeństwa operacji; oraz
 - 8) w ramach minimów operacyjnych lotniska uwzględniono możliwości stosowanego systemu.
- b) Operator nie może wykonywać operacji EFVS 200 podczas wykonywania operacji LVO.
- c) Niezależnie od lit. a) ppkt 1) operator może korzystać z systemów polepszających widzenie podczas lotu, które spełniają minimalne kryteria w zakresie wykonywania operacji EFVS 200, pod warunkiem uzyskania zgody właściwego organu.”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2021/2238**z dnia 15 grudnia 2021 r.****zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2019/773 w odniesieniu do stopniowego wycofywania szczególnych przypadków dotyczących oznaczenia sygnałowego końca pociągu****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/797 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie interoperacyjności systemu kolei w Unii Europejskiej ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 5 ust. 11,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W pkt 4.2.2.1.3.2 załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/773 ⁽²⁾ określono terminy, po upływie których organy krajowe we wszystkich państwach członkowskich bez wyjątku muszą przyjmować wszystkie pociągi towarowe wyposażone w oznaczenie sygnałowe końca pociągu w postaci dwóch tabliczek odblaskowych oraz muszą przestać wymagać jakiegokolwiek innego typu oznaczenia sygnałowego końca pociągu w przypadku pociągów towarowych.
- (2) W pkt 4.2.2.1.3.2 przedstawiono szczególne przypadki kilku państw członkowskich, w tym Belgii, Francji, Portugalii i Hiszpanii, które zostały upoważnione do stosowania zgłoszonych przepisów krajowych, które wymagają, aby pociągi towarowe były wyposażone w dwa stałe czerwone światła jako warunek prowadzenia pojazdów na odcinkach ich sieci. Te szczególne przypadki powinny być stopniowo wycofywane.
- (3) W celu zapewnienia, aby państwa członkowskie zastosowały wszelkie niezbędne środki w celu umożliwienia pełnej harmonizacji w Unii oznaczeń sygnałowych końca pociągu w pociągach towarowych do dnia 1 stycznia 2026 r., powinny one składać okresowe sprawozdania z wdrażania proponowanych środków łagodzących i podejmować pilne działania w przypadku stwierdzenia odstępstw od zamierzonego planu.
- (4) Belgia, Francja, Portugalia i Hiszpania przedłożyły Komisji sprawozdania dotyczące stosowania przez nie tabliczek odblaskowych, wskazując poważne przeszkody w planowanym zniesieniu do dnia 1 stycznia 2022 r. przepisów krajowych wzdłuż kolejowych korytarzy towarowych określonych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 913/2010 ⁽³⁾.
- (5) W dniu 29 czerwca 2021 r. Agencja Kolejowa Unii Europejskiej przedłożyła zalecenie „REC TSI OPE 422132”, w którym zaproponowała zmianę pkt 4.2.2.1.3.2 załącznika do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/773. Na podstawie tego zalecenia i z uwzględnieniem ustaleń zawartych w sprawozdaniach przedstawionych przez państwa członkowskie Komisja dokonała przeglądu dat harmonizacji tabliczek odblaskowych w Unii. Komisja stwierdziła również, że w chwili obecnej nie ma potrzeby zmiany specyfikacji określonej w dodatku E do Rozporządzenie Komisji (UE) nr 321/2013 ⁽⁴⁾. Komisja należyście uwzględniła kwestie bezpieczeństwa i przepustowości, a także wpływ przejścia na harmonizację stosowania tabliczek odblaskowych na koszty.
- (6) W wyniku ustaleń zawartych w sprawozdaniach przedstawionych przez Belgię, Francję, Portugalię i Hiszpanię oraz w wyniku przeglądu tych ustaleń przez Komisję należy w odniesieniu do tych państw członkowskich przesunąć termin 1 stycznia 2022 r. wyznaczony na przyjmowanie pociągów towarowych wyposażonych w dwie tabliczki odblaskowe wzdłuż kolejowych korytarzy towarowych określonych zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 913/2010.
- (7) Niniejsza decyzja pozostaje bez uszczerbku dla prowadzonych obecnie przez Agencję Kolejową Unii Europejskiej prac mających na celu dalszą harmonizację oznaczenia sygnałowego końca pociągu oraz dla ewentualnego przyszłego przeglądu dodatku E do rozporządzenia (UE) nr 321/2013, którego Komisja może dokonać z uwzględnieniem wpływu na bezpieczeństwo, przepustowość i koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. L 138 z 26.5.2016, s. 44.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/773 z dnia 16 maja 2019 r. w sprawie technicznej specyfikacji interoperacyjności w zakresie podsystemu „Ruch kolejowy” systemu kolei w Unii Europejskiej i uchylające decyzję 2012/757/UE (Dz.U. L 139I z 27.5.2019, s. 5).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 913/2010 z dnia 22 września 2010 r. w sprawie europejskiej sieci kolejowej ukierunkowanej na konkurencyjny transport towarowy (Dz.U. L 276 z 20.10.2010, s. 22).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 321/2013 z dnia 13 marca 2013 r. dotyczące technicznej specyfikacji interoperacyjności odnoszącej się do podsystemu „Tabor – wagony towarowe” systemu kolei w Unii Europejskiej i uchylające decyzję 2006/861/WE (Dz.U. L 104 z 12.4.2013, s. 1).

- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego zgodnie z art. 51 ust. 1 dyrektywy (UE) 2016/797,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W pkt 4.2.2.1.3.2 załącznika do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/773 akapit „Stopniowe wycofywanie” otrzymuje brzmienie:

„*Stopniowe wycofywanie:*

W odniesieniu do przyjmowania pociągów towarowych wyposażonych w dwie tabliczki odblaskowe stosuje się następujące terminy:

- 1) Od dnia 1 stycznia 2022 r. wzdłuż kolejowych korytarzy towarowych określonych zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 913/2010, z następującymi wyjątkami na liniach, na których stałe czerwone światła stanowią wymóg operacyjny w celu zapewnienia bezpieczeństwa:
 - a) dnia 1 stycznia 2026 r. w przypadku Belgii i Francji;
 - b) dnia 1 stycznia 2025 r. w przypadku Portugalii i Hiszpanii.
- 2) Od dnia 1 stycznia 2026 r. na całej sieci kolejowej Unii Europejskiej.

Państwa członkowskie, których dotyczą wyjątki, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b), najpóźniej do dnia 1 marca 2022 r. przekazują Komisji szczegółowy plan działania i dokładne cele zapewniające wyeliminowanie wymogu w postaci czerwonych świateł jako oznaczenia sygnałowego końca pociągu. Następnie co sześć miesięcy wspomniane powyżej państwa członkowskie przekazują Komisji sprawozdanie z postępów w stosowaniu tabliczek odblaskowych w ich sieci w celu harmonizacji na poziomie Unii oznaczeń sygnałowych końca pociągu do dnia 1 stycznia 2026 r. Zainteresowane strony zapewniają wszelkie niezbędne informacje, aby umożliwić państwom członkowskim wywiązanie się z ich obowiązków sprawozdawczych.

Komisja składa komitetowi, o którym mowa w art. 51 dyrektywy (UE) 2016/797, sprawozdanie z postępów w realizacji działania określonego w sekcji 4.2.2.1.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 grudnia 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2021/2239**z dnia 15 grudnia 2021 r.****nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych przemysłowych stalowych wież wiatrowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Wszczęcie postępowania**

- (1) W dniu 21 października 2020 r. na podstawie art. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 („rozporządzenie podstawowe”) Komisja Europejska („Komisja”) wszczęła dochodzenie antydumpingowe dotyczące przywozu do Unii niektórych stalowych wież wiatrowych („SWT” lub „produkt objęty dochodzeniem”) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”, „Chiny” lub „państwo, którego dotyczy postępowanie”). Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu postępowania w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej⁽²⁾ („zawiadomienie o wszczęciu postępowania”).
- (2) Komisja wszczęła dochodzenie w następstwie skargi złożonej w dniu 9 września 2020 r. przez stowarzyszenie europejskich producentów wież wiatrowych („skarżący” lub „EWTA” – European Wind Tower Association). Skargę złożono w imieniu unijnego przemysłu stalowych wież wiatrowych w rozumieniu art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. W skardze przedstawiono dowody na wystąpienie dumpingu i wynikającej z niego istotnej szkody, które były wystarczające, by uzasadnić wszczęcie dochodzenia.

1.2. Zainteresowane strony i uwagi dotyczące wszczęcia postępowania

- (3) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja wezwała zainteresowane strony do skontaktowania się z nią w celu wzięcia udziału w dochodzeniu. Ponadto Komisja wyraźnie poinformowała skarżącego, innych znanych producentów unijnych, znanych producentów eksportujących oraz władze Chin, znanych użytkowników i importerów o wszczęciu dochodzenia i zaprosiła te podmioty do wzięcia w nim udziału.
- (4) Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia uwag na temat wszczęcia dochodzenia oraz złożenia wniosku o posiedzenie wyjaśniające przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu. W marcu 2021 r. Komisja przeprowadziła posiedzenia wyjaśniające z trzema użytkownikami.
- (5) W swoich uwagach dotyczących wszczęcia postępowania chińska organizacja przemysłowa China Chamber of Commerce for Import & Export of Machinery & Electronic Products (Chińska Izba Przemysłowa ds. Przywozu i Wywozu Maszyn i Produktów Elektronicznych – „CCCME”) stwierdziła, że skarżący nie przedstawił streszczenia informacji poufnych wykorzystanych w skardze, w szczególności w odniesieniu do załączników 2.1–2.4 do skargi. Według CCCME nadmierne wykorzystanie danych poufnych uniemożliwiło stronie zrozumienie sytuacji w okresie objętym dochodzeniem. Strona powtórzyła te argumenty w swoich uwagach oraz podczas posiedzenia wyjaśniającego po etapie tymczasowym.
- (6) Komisja zauważyła, że w odnośnych załącznikach skarżący oznaczył jako poufne wyłącznie informacje dotyczące przedsiębiorstw, takie jak obrót, zysk, wielkość produkcji i sprzedaży każdego przedsiębiorstwa, które dostarczyło dane do przygotowania skargi. Zagregowane dane liczbowe dla każdego wskaźnika zostały przedstawione w otwartej wersji skargi. W przeciwieństwie do twierdzeń CCCME informacje zawarte w otwartej wersji skargi były zatem

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.⁽²⁾ Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu stalowych wież wiatrowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. C 351 z 21.10.2020, s. 8).

wystarczające, aby CCCME mogła przedstawić szczegółowe uwagi dotyczące obliczenia marginesu szkody w skardze. W odpowiedzi na uwagi CCCME EWTA stwierdziło również, że podawanie szczegółowych informacji na temat indywidualnych wyników przedsiębiorstw w okresie badanym, nawet zindeksowanych, jest sprzeczne z interesem producentów unijnych ⁽³⁾. W związku z tym Komisja odrzuciła ten argument.

1.3. Kontrola wyrywkowa

- (7) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja oznajmiła, że może dokonać kontroli wyrywkowej zainteresowanych stron zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.

1.3.1. Kontrola wyrywkowa producentów unijnych

- (8) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja ogłosiła, że wstępnie wybrała próbę producentów unijnych. Komisja dokonała doboru próby na podstawie wielkości produkcji i sprzedaży w Unii zgłoszonych przez producentów unijnych w kontekście analizy poprzedzającej wszczęcie dochodzenia, mając również na uwadze ich położenie geograficzne. Próba obejmowała trzech producentów unijnych z siedzibą w dwóch różnych państwach członkowskich, odpowiadających za niemal 38 % szacunkowej unijnej wielkości sprzedaży i produkcji produktu podobnego w Unii na etapie wszczęcia postępowania. Komisja zwróciła się do zainteresowanych stron o przedstawienie uwag na temat wstępnego doboru próby. Żadna ze stron nie przedstawiła uwag.
- (9) Tymczasową próbę składającą się z trzech producentów unijnych uznano zatem za reprezentatywną dla przemysłu unijnego i potwierdzono ją jako ostateczną próbę.
- (10) CCCME oraz stowarzyszenie na rzecz energii wiatrowej w Europie WindEurope zakwestionowały reprezentatywność skarżących ze znacznym opóźnieniem względem terminu zgłaszania uwag do próby producentów unijnych. Uwagi przedstawione przez obie strony nie mogły zmienić decyzji w sprawie próby producentów unijnych i zostały odrzucone.

1.3.2. Kontrola wyrywkowa importerów

- (11) Po wszczęciu postępowania jedna ze stron, co do której istnieje domniemanie, że jest importerem niepowiązanym, przedstawiła informacje określone w zawiadomieniu o wszczęciu i zgodziła się na włączenie jej do próby. Okazało się, że strona ta należy do grupy, której podstawowe interesy są równoważne z interesami użytkownika SWT. W związku z tym Komisja zdecydowała, że kontrola wyrywkowa nie jest konieczna. Nie przedstawiono żadnych uwag do tej decyzji.

1.3.3. Kontrola wyrywkowa producentów eksportujących w Chinach

- (12) Aby podjąć decyzję co do konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby dokonać doboru próby, Komisja wezwała wszystkich znanych producentów eksportujących w ChRL do udzielenia informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu przeglądu. Ponadto Komisja zwróciła się do Misji Chińskiej Republiki Ludowej w Unii Europejskiej o wskazanie innych producentów eksportujących, którzy ewentualnie byłiby zainteresowani udziałem w dochodzeniu, lub skontaktowanie się z nimi.
- (13) Siedmiu producentów w państwie, którego dotyczy postępowanie, dostarczyło wymagane informacje i wyraziło zgodę na włączenie ich do próby. Tylko sześciu z nich wywoziło stalowe wieże wiatrowe do Unii w okresie objętym dochodzeniem. Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja dobrała próbę złożoną z trzech producentów eksportujących, opierając się na największej reprezentatywnej wielkości wywozu do Unii, którą można było właściwie zbadać w dostępnym czasie. Tymczasowa próba składała się z następujących przedsiębiorstw: Chengxi Shipyard Co., Ltd. („Chengxi Shipyard”), CS WIND China Co., Ltd. („CS Wind”) oraz Suzhou Titan New Energy Technology Co., Ltd. („Suzhou Titan”). Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego w kwestii doboru próby zasięgnięto opinii wszystkich znanych producentów eksportujących, których dotyczy postępowanie, oraz organów państwa, którego dotyczy postępowanie.
- (14) Jeden współpracujący producent eksportujący przedstawił uwagi dotyczące wstępnego doboru próby. Przedsiębiorstwo Penglai Dajin Offshore Heavy Industry Co., Ltd. („Penglai Dajin”) wystąpiło z wnioskiem o włączenie go do próby i stwierdziło, że tymczasowa próba nie była reprezentatywna z kilku powodów. Po pierwsze, przedsiębiorstwo twierdziło, że próba nie była reprezentatywna pod względem geograficznym, ponieważ wszystkie przedsiębiorstwa objęte próbą znajdowały się w prowincji Jiangsu. Po drugie, Penglai Dajin zwróciło uwagę, że jedno z przedsiębiorstw objętych próbą jest przedsiębiorstwem państwowym, a drugie jest spółką zależną przedsiębiorstwa

⁽³⁾ Dokument o nr ref. t21.003247.

zagranicznego. Po trzecie, przedsiębiorstwo to argumentowało, że w przeciwieństwie do niektórych objętych próbą producentów eksportujących o skomplikowanej strukturze grupowej może ono zostać właściwie zbadane w dostępnym czasie. Penglai Dajin stwierdziło również, że dwaj objęci próbą producenci eksportujący nie byli reprezentatywni pod względem produkcji, ponieważ produkowali wyłącznie wieże stalowe o dużej średnicy.

- (15) Komisja podkreśliła, że zgodnie z przepisami art. 17 rozporządzenia podstawowego, tymczasowa próba obejmowała przedsiębiorstwa o największej reprezentatywnej wielkości produkcji, sprzedaży lub wywozu, które można właściwie zbadać w dostępnym czasie. Ponadto przedsiębiorstwo Penglai Dajin nie przedstawiło żadnych istotnych powodów, dla których miałyby zastąpić któregokolwiek z objętych próbą producentów eksportujących. W związku z tym Komisja odrzuciła wniosek Penglai Dajin i zatwierdziła próbę.
- (16) Wkrótce potem jeden z objętych próbą producentów eksportujących, przedsiębiorstwo CS Wind, wycofał się ze współpracy. Komisja przyjęła do wiadomości tę decyzję i poinformowała przedsiębiorstwo o swoim zamiarze ustalenia potencjalnych cel antydumpingowych dla tego przedsiębiorstwa zgodnie z przepisami art. 18 rozporządzenia podstawowego. Ponadto Komisja poinformowała Misję Chińskiej Republiki Ludowej o zaistniałej sytuacji.
- (17) Następnie Komisja uzupełniła próbę producentów eksportujących, dodając do niej przedsiębiorstwo Penglai Dajin, które było drugim co do wielkości wywozu przedsiębiorstwem współpracującym i które mogło zostać zbadane w rozsądnym zakresie, biorąc pod uwagę terminy.

1.4. Indywidualne badanie

- (18) Początkowo czterech producentów eksportujących w ChRL, którzy odesłali formularze kontroli wyrywkowej, złożyło wnioski o indywidualne badanie na podstawie art. 17 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. W dniu wszczęcia postępowania Komisja udostępniła kwestionariusze online ⁽⁴⁾. Ogłaszając skład próby, Komisja poinformowała producentów eksportujących, którzy nie zostali objęci próbą, o konieczności udzielenia odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, jeżeli chcą oni zostać objęci indywidualnym badaniem. Żadne z przedsiębiorstw nie dostarczyło jednak odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. W związku z tym nie przyznano możliwości indywidualnego badania.

1.5. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszach

- (19) Komisja przesłała rządowi Chińskiej Republiki Ludowej („rząd ChRL”) kwestionariusz dotyczący istnienia znaczących zakłóceń w ChRL w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego.
- (20) W dniu wszczęcia postępowania Komisja udostępniła w internecie kwestionariusze dla producentów unijnych, importerów niepowiązanych, użytkowników i producentów eksportujących ⁽⁵⁾. W zawiadomieniu o wszczęciu poinformowano zainteresowane strony o miejscu udostępnienia kwestionariuszy, jak również o tym, kiedy Komisja ogłosiła dobór próby lub swoją decyzję o odstąpieniu od kontroli wyrywkowej.
- (21) Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymano od trzech objętych próbą producentów eksportujących oraz od trzech objętych próbą producentów unijnych oraz dwóch użytkowników. Nie otrzymano żadnej odpowiedzi od rządu ChRL. Następnie Komisja poinformowała rząd ChRL, że w odniesieniu do wszelkich potencjalnych ustaleń dotyczących istnienia znaczących zakłóceń zamierza zastosować art. 18 rozporządzenia podstawowego.
- (22) Z uwagi na trwającą pandemię COVID-19 i środki izolacji wprowadzone przez poszczególne państwa członkowskie, jak również przez poszczególne państwa trzecie, Komisja nie mogła przeprowadzić wizyt weryfikacyjnych na podstawie z art. 16 rozporządzenia podstawowego. Zamiast tego Komisja przeprowadziła zdalne kontrole krzyżowe informacji przesłanych przez strony, aby dokonać ustaleń zgodnie z zawiadomieniem w sprawie skutków, jakie pandemia COVID-19 ma na dochodzenia antydumpingowe i antysubsydyjne ⁽⁶⁾.

⁽⁴⁾ Dostępne pod adresem: https://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2488.

⁽⁵⁾ Dostępne pod adresem: https://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2488.

⁽⁶⁾ Zawiadomienie w sprawie skutków, jakie pojawienie się COVID-19 ma na dochodzenia antydumpingowe i antysubsydyjne (Dz.U. C 86 z 16.3.2020, s. 6).

- (23) Komisja zgromadziła wszelkie informacje uznane za niezbędne do stwierdzenia istnienia dumpingu, wynikającej z niego szkody oraz interesu Unii. Komisja przeprowadziła zdalne kontrole krzyżowe następujących przedsiębiorstw lub stron:

Producenci unijni i ich stowarzyszenie

— GRI Renewable Industries S.L., Madryt, Hiszpania

— Welcon A/S, Give, Dania

— Windar Renovables S.L, Avilés, Hiszpania

— EWTA, Bruksela, Belgia

Użytkownicy

— GE Wind Energy GmbH, Salzbergen, Niemcy

— Vestas Wind Systems A/S, Aarhus N, Dania i przedsiębiorstwa powiązane („Vestas”)

Producenci eksportujący w ChRL

— Chengxi Shipyard Co., Ltd., miasto Jiangyin i powiązany z nim producent krajowy CSSC Guangxi Shipbuilding & Offshore Engineering Co., Ltd., miasto Qinzhou

— Penglai Dajin Offshore Heavy Industry Co., Ltd., Penglai i powiązany z nim producent krajowy Liaoning Dajin Heavy Industry Corporation, Fuxin

— Suzhou Titan New Energy Technology Co., Ltd., miasto Taicang i powiązani z nim producenci krajowi Baotou Titan Wind Power Energy Equipment Co., Ltd., Baotou Rare Earth High-tech Zone oraz Heze Titan New Energy Equipment Co.,Ltd., miasto Heze.

1.6. Okres objęty dochodzeniem i okres badany

- (24) Dochodzenie dotyczące dumpingu i powstałej szkody obejmowało okres od dnia 1 lipca 2019 r. do dnia 30 czerwca 2020 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Badanie tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęło okres od dnia 1 stycznia 2017 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

1.7. Niewprowadzanie środków tymczasowych

- (25) Na podstawie art. 7 ust. 1 rozporządzenia podstawowego termin wprowadzenia środków tymczasowych ustalono na dzień 18 czerwca 2021 r. Dnia 21 maja 2021 r., zgodnie z art. 19a ust. 2 rozporządzenia podstawowego, Komisja poinformowała zainteresowane strony o swoim zamiarze nienakładania środków tymczasowych.
- (26) W dniu 18 czerwca 2021 r. Komisja potwierdziła swoją decyzję o niewprowadzaniu środków tymczasowych i umożliwiła zainteresowanym stronom przedstawienie dodatkowych informacji lub złożenie wyjaśnień. CCCME wystąpiła z wnioskiem o zorganizowanie posiedzenia wyjaśniającego i przedstawiła uwagi. Uwagi i wnioski przedstawione podczas posiedzenia wyjaśniającego i w oświadczeniu dotyczącym tego posiedzenia zostały odpowiednio uwzględnione w odpowiednich sekcjach niniejszego rozporządzenia.
- (27) Ponieważ nie nałożono żadnych tymczasowych środków antydumpingowych, nie dokonano również żadnej rejestracji przywozu.

1.8. Dalsze postępowanie

- (28) Komisja kontynuowała poszukiwanie i weryfikowanie wszelkich informacji, które uznała za konieczne do sformułowania ostatecznych ustaleń. Po poczynieniu ostatecznych ustaleń Komisja przeanalizowała uwagi przedstawione przez zainteresowane strony.
- (29) Komisja poinformowała wszystkie zainteresowane strony o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzała nałożyć ostateczne cło antydumpingowe na przywóz stalowych wież wiatrowych pochodzących z Chin („ostateczne ujawnienie”). Wszystkim stronom wyznaczono okres, w którym mogły zgłaszać uwagi dotyczące ostatecznego ujawnienia ustaleń.
- (30) Stronom, które wystąpiły z odpowiednim wnioskiem, również umożliwiono przedstawienie swoich argumentów. W dniu 23 września 2021 r. odbyło się posiedzenie wyjaśniające z udziałem EWTA. W dniu 27 września 2021 r. odbyły się posiedzenia wyjaśniające z udziałem CCCME i Suzhou Titan.

- (31) Po ostatecznym ujawnieniu i podczas wspomnianego wyżej posiedzenia wyjaśniającego przed służbami Komisji CCCME powtórzyła swój zarzut streszczony w motywie 5 powyżej, że EWTA nadmiernie stosowała informacje poufne. Zarzuty te odnosiły się nie tylko do informacji zawartych w skardze, ale również do informacji dostarczonych zainteresowanym stronom po ostatecznym ujawnieniu. W odniesieniu do tego ostatniego CCCME i Suzhou Titan stwierdziły w szczególności, że w ujawnionych producentom eksportującym obliczeniach dotyczących zniżania cen brakowało wystarczających szczegółów dotyczących obliczania ceny docelowej. Po ostatecznym ujawnieniu Chengxi Shipyard przedstawiło podobne uwagi. Komisja dokonała przeglądu ujawnionych danych i chociaż ze względu na poufność nie można było podać dokładnych cen docelowych przemysłu Unii w podziale na rodzaj produktu, tego samego dnia dostarczyła trzem objętym próbą producentom eksportującym dodatkowe ujawnienie ustaleń na temat obliczeń podjęcia cenowego i zniżania cen.
- (32) Niezależnie od powyższego CCCME i Suzhou Titan wystąpiły o interwencję rzecznika praw stron w związku z: (i) faktem, że ich zdaniem Komisja powinna lepiej sprawdzać niektóre dane dotyczące przemysłu Unii (kwestia ta została omówiona w motywie 307), (ii) tym, że chciałyby poznać opinię rzecznika praw stron na temat źródła, z którego Komisja korzystała przy ustalaniu chińskich cen importowych SWT (kwestia poruszona w motywach 317–318), (iii) rozbieżnościami stwierdzonymi przy porównywaniu ze sobą trzech oświadczeń skarżącego (kwestia poruszona w motywach 306 i 307) oraz (iv) dużymi różnicami między marginesami dumpingu i szkody (kwestia poruszona w motywach 292–295). W dniu 14 października 2021 r. odbyło się posiedzenie wyjaśniające z udziałem rzecznika praw stron, podczas którego Komisja wyjaśniła te kwestie. Rzecznik praw stron stwierdził, że nie doszło do naruszenia prawa do obrony.
- (33) Po ostatecznym ujawnieniu EWTA stwierdziło, że problemy proceduralne w dochodzeniu zaszkodziły prawu skarżących do obrony oraz ich zdolności do oceny i ustosunkowania się do oświadczeń chińskich eksporterów i użytkowników. Według EWTA w toku dochodzenia chińscy eksporterzy i inne zainteresowane strony w nadmiernym stopniu wykorzystywały informacje poufne, a ponadto konsekwentnie nie przedstawiali streszczeń swoich poufnych oświadczeń. Miało to uniemożliwić skarżącym dokonanie oceny i przedstawienie istotnych uwag na temat odnośnych danych i zarzutów, co stanowiłoby naruszenie ich prawa do rzetelnego postępowania sądowego.
- (34) Komisja odrzuciła ten argument, ponieważ nie został on poparty dalszymi dowodami. Ponadto Komisja zauważyła, że wszystkie informacje przekazane jako wrażliwe zostały również przekazane do akt jawnych, jeżeli ich ujawnienie nie naruszało interesów strony przekazującej w zakresie poufności.
- (35) Uwagi przedstawione przez zainteresowane strony zostały rozpatrzone i w stosownych przypadkach uwzględnione w niniejszym rozporządzeniu.
- (36) Po ostatecznym ujawnieniu szereg stron stwierdziło, że Komisja powinna zawiesić środki zgodnie z art. 14 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Skarżący i szereg producentów unijnych sprzeciwili się jakiegokolwiek zawieszeniu środków. Komisja potwierdziła otrzymanie informacji dostarczonych przez te strony i przypomniała im, że jeżeli Komisja uzna to za stosowne, może podjąć decyzję o zawieszeniu środków w przypadku, gdy warunki rynkowe tymczasowo uległy zmianie w takim zakresie, że skutek zawieszenia szkoda nie powinna wystąpić ponownie, oraz gdy leży to w interesie Unii.

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty postępowaniem

- (37) Po dokonaniu przeglądu opisu produktu zawartego w zawiadomieniu o wszczęciu oraz w celu uniknięcia wszelkich nieporozumień ze strony krajowych organów celnych Komisja uznała za stosowne nieznacznie zmienić opis produktu opublikowany w zawiadomieniu o wszczęciu. Zmiany te nie wymagały zmiany zawiadomienia i nie miały wpływu na zainteresowane strony w postępowaniu. Zmiany te zostały przedstawione poniżej kursywą.

- (38) Produktem objętym postępowaniem są niektóre przemysłowe wieże wiatrowe ze stali, nawet zwężające się, oraz ich sekcje ⁽⁷⁾, nawet zmontowane, nawet z osadzoną sekcją fundamentów wieży, nawet połączone z gondolami lub łopatom wirnika, i które są zaprojektowane tak, by możliwe było zamontowanie na nich gondoli i łopat wirnika stosowanych w turbinach wiatrowych zdolnych do wytwarzania energii elektrycznej – na lądzie lub na wodach przybrzeżnych – o mocy co najmniej 1,00 megawata (MW) i o minimalnej wysokości wynoszącej 50 metrów, mierzonej od podstawy wieży do spodu gondoli (tj. do miejsca, gdzie górna część wieży łączy się z gondolą) po zakończeniu montażu („SWT”), pochodzące z ChRL, obecnie objęte kodami CN ex 7308 20 00 (kod TARIC 7308 20 00 11) i ex 7308 90 98 (kod TARIC 7308 90 98 11) oraz w przypadku przywozu jako części turbiny wiatrowej obecnie objęte kodami CN ex 8502 31 00 (kody TARIC 8502 31 00 11 i 8502 31 00 85) („produkt objęty postępowaniem”).

2.2. Produkt podobny

- (39) W toku dochodzenia wykazano, że następujące produkty mają takie same podstawowe właściwości fizyczne i techniczne, a także te same podstawowe zastosowania:
- produkt objęty postępowaniem;
 - produkt produkowany i sprzedawany na rynku krajowym ChRL oraz
 - produkt wytwarzany i sprzedawany w Unii przez przemysł Unii.
- (40) Komisja uznała zatem, że są to produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

2.3. Argumenty dotyczące zakresu produktu

- (41) Vestas wystąpiło o wyłączenie większych stalowych wież wiatrowych, uzasadniając to tym, że przemysł Unii posiada moce produkcyjne głównie w zakresie mniejszych wież ⁽⁸⁾.
- (42) Komisja uznała podstawy tego wniosku za nieuzasadnione, ponieważ ogólnie przemysł Unii dysponuje zdolnościami produkcyjnymi w zakresie wszystkich wymaganych rozmiarów SWT, nawet jeśli nie wszyscy unijni producenci SWT wytwarzają te same rozmiary. Komisja ustaliła również, że wszystkie stalowe wieże wiatrowe, niezależnie od ich wielkości i miejsca przywozu, mają te same cechy pod względem podstawowych właściwości fizycznych i technicznych, ich końcowego przeznaczenia i zamienności. W związku z tym Komisja odrzuciła wniosek o wyłączenie.
- (43) CCCME stwierdziła, że ze względu na różnorodność w zakresie produktu produkt wytwarzany i sprzedawany na rynku krajowym ChRL oraz produkt wytwarzany i sprzedawany w Unii przez przemysł Unii nie mogą być uznawane za produkty podobne. Po ostatecznym ujawnieniu CCCME wystąpiła o zawężenie zakresu produktu ze względu na istniejące w Unii różnicowane przepisy i dotacje dla wysokich i niskich wież oraz spodziewany wzrost wysokości SWT. CCCME nie przedstawiła żadnych dowodów na to, jakie modele wież powinny być wyłączone, ani na to, jakie cechy techniczne wież powinny być jej zdaniem wyłączone.
- (44) Powyższy argument zostaje odrzucony. Komisja zauważyła, że w ramach jednej grupy produktów naturalne jest istnienie różnych modeli lub typów. Przy obliczaniu podcięcia cenowego, zaniżania cen i dumpingu taka różnorodność produktu i wynikające z niej różnice w kosztach produkcji i cenach są w pełni uwzględniane przez numer kontrolny produktu. Jak wspomniano w sekcji 2.2, Komisja ustaliła, że wszystkie stalowe wieże wiatrowe mają te same cechy pod względem podstawowych właściwości fizycznych i technicznych, ich końcowego przeznaczenia i zamienności, które są istotnymi czynnikami przy określaniu produktu objętego postępowaniem.

⁽⁷⁾ Sekcja wieży wiatrowej wykonana jest z konstrukcji stalowych i blach stalowych wygiętych w kształt walca lub stożka i zespawanych razem (lub połączonych w inny sposób) tak, by tworzyły stalową skorupę, nawet powleczoną, wykończoną lub pomalowaną, bez względu na obróbkę lub sposób wytwarzania. Do sekcji wieży wiatrowej mogą, lecz nie muszą być przymocowane kołnierze, drzwi, a także wewnętrzne lub zewnętrzne elementy wyposażenia (np. podłoga/podesty, drabiny, windy, elektryczne skrzynki przyłączeniowe, okablowanie elektryczne, przewody, zespół przewodów gondoli generatora, oświetlenie wewnętrzne, narzędzia i szafki do przechowywania).

⁽⁸⁾ Nr referencyjny t21.001369.

3. DUMPING

3.1. Procedura określania wartości normalnej na podstawie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego

- (45) W świetle wystarczających dowodów dostępnych na początku dochodzenia, które wykazują istnienie znaczących zakłóceń w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do ChRL, Komisja uznała za właściwe wszczęcie dochodzenia, uwzględniając art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego.
- (46) W związku z tym w celu zgromadzenia danych niezbędnych do możliwego zastosowania art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego w zawiadomieniu o wszczęciu Komisja wezwała wszystkich producentów eksportujących w ChRL do dostarczenia informacji dotyczących czynników produkcji wykorzystywanych do produkcji SWT. Pięciu producentów eksportujących dostarczyło stosowne informacje.
- (47) W celu uzyskania informacji uznanych za niezbędne do dochodzenia w odniesieniu do domniemyanych znaczących zakłóceń Komisja przesłała kwestionariusz rządowi ChRL. Ponadto, w pkt 5.3.2 zawiadomienia o wszczęciu Komisja wezwała wszystkie zainteresowane strony do przedstawienia swoich opinii i informacji oraz do dostarczenia dowodów potwierdzających zastosowanie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego, w terminie 37 dni od daty opublikowania zawiadomienia o wszczęciu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Od rządu ChRL nie otrzymano w terminie żadnej odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Następnie Komisja poinformowała rząd ChRL, że do ustalenia istnienia w Chinach znaczących zakłóceń wykorzysta dostępne fakty w rozumieniu art. 18 rozporządzenia podstawowego.
- (48) Producenci eksportujący Chengxi Shipyard i Suzhou Titan, jak również organizacja przemysłowa CCCME przedstawili uwagi na temat zastosowania art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego w swoich uwagach do pierwszej noty dotyczącej źródeł do celów określenia wartości normalnej na dzień 1 grudnia 2020 r. Podmioty te powtórzyły swoje argumenty w uwagach do drugiej noty dotyczącej źródeł do celów określenia wartości normalnej z dnia 8 kwietnia 2021 r. Uwagi te zostały należycie uwzględnione w sekcji 3.2.1 niniejszego rozporządzenia.
- (49) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja wskazała również, że w świetle dostępnych dowodów może zaistnieć potrzeba wyboru odpowiedniego reprezentatywnego kraju na podstawie art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego w celu ustalenia wartości normalnej na podstawie niezniekształconych cen lub wartości odniesienia.
- (50) W dniu 1 grudnia 2020 r. Komisja poinformowała zainteresowane strony w nocie („pierwsza nota”) ⁽⁹⁾ o odpowiednich źródłach, które zamierza wykorzystać do określenia wartości normalnej. W nocie tej Komisja przedstawiła wykaz wszystkich czynników produkcji, takich jak surowce, energia i siła robocza, wykorzystywanych w produkcji produktu objętego postępowaniem. Ponadto w oparciu o kryteria wyboru niezniekształconych cen lub wartości odniesienia Komisja określiła szereg możliwych reprezentatywnych krajów, mianowicie Meksyk, Republikę Południowej Afryki i Turcję. Komisja otrzymała uwagi dotyczące pierwszej noty od dwóch objętych próbą producentów eksportujących, Chengxi Shipyard ⁽¹⁰⁾ i Suzhou Titan ⁽¹¹⁾, CCCME ⁽¹²⁾ oraz użytkownika Vestas ⁽¹³⁾. Uwagi te uwzględniono w drugiej nocie dotyczącej źródeł do celów określenia wartości normalnej, a ponadto streszczono w sekcji 3.2.2 niniejszego rozporządzenia.
- (51) W dniu 8 kwietnia 2021 r. Komisja poinformowała zainteresowane strony w drugiej nocie („druga nota”) ⁽¹⁴⁾ o odpowiednich źródłach, które zamierza wykorzystać do określenia wartości normalnej, oraz o tym, że za najbardziej reprezentatywny kraj uznano Meksyk. Poinformowała ona również zainteresowane strony, że określi koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zyski na podstawie informacji dostępnych dla przedsiębiorstw Arcosa Industries de México, S. de R.L. de C.V. oraz Speco Wind Power, S.A. de C.V., producentów w reprezentatywnym kraju. Komisja otrzymała uwagi do drugiej noty od Chengxi Shipyard ⁽¹⁵⁾, Suzhou Titan ⁽¹⁶⁾ i CCCME ⁽¹⁷⁾. Uwagi te omówiono w sekcji 3.2.2 niniejszego rozporządzenia.

⁽⁹⁾ Nr referencyjny t20.007979.

⁽¹⁰⁾ Nr referencyjny t20.008738.

⁽¹¹⁾ Nr referencyjny t20.008722.

⁽¹²⁾ Nr referencyjny t20.008655.

⁽¹³⁾ Nr referencyjny t21.002365.

⁽¹⁴⁾ Nr referencyjny t21.003189.

⁽¹⁵⁾ Nr referencyjny t21.003476.

⁽¹⁶⁾ Nr referencyjny t21.003443.

⁽¹⁷⁾ Nr referencyjny t21.003444.

3.2. Wartość normalna

3.2.1. Istnienie znaczących zakłóceń

- (52) W prowadzonych niedawno dochodzeniach dotyczących sektora stali w ChRL⁽¹⁸⁾ – tj. sektora zajmującego się produkcją głównego czynnika produkcji wież wiatrowych – Komisja ustaliła, że istnieją znaczące zakłócenia w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego. W obecnym dochodzeniu Komisja stwierdziła, że w oparciu o dostępne dowody zastosowanie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego jest również właściwe.
- (53) W toku tych dochodzeń Komisja ustaliła, że w ChRL dochodzi do istotnej interwencji rządowej, co zakłóca proces skutecznej alokacji zasobów zgodnie z zasadami rynkowymi⁽¹⁹⁾. W szczególności Komisja stwierdziła, że w sektorze stali – czyli głównego surowca wykorzystywanego przy wytwarzaniu produktu objętego przeglądem – znaczna część przedsiębiorstw nadal stanowi własność rządu ChRL w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego⁽²⁰⁾, a ponadto rząd ChRL dysponuje również możliwością ingerowania w ceny i koszty dzięki obecności przedstawicieli państwa w przedsiębiorstwach w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) tiret drugie rozporządzenia podstawowego⁽²¹⁾. Komisja ustaliła również, że obecność i ingerencja przedstawicieli państwa na rynkach finansowych, a także w obszarze dostaw surowców i materiałów do produkcji wywołują dodatkowe zakłócenia działania rynku. W istocie, ogólnie rzecz biorąc, system planowania w ChRL powoduje, że dochodzi do koncentracji zasobów w sektorach uznanych przez rząd ChRL za strategiczne lub z innego powodu ważne politycznie, a nie są one przydzielane zgodnie z mechanizmami rynkowymi⁽²²⁾. Ponadto Komisja stwierdziła, że przepisy chińskiego prawa upadłościowego i chińskiego prawa rzeczowego nie funkcjonują w prawidłowy sposób w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) tiret czwarte rozporządzenia podstawowego, co prowadzi do zakłóceń wynikających w szczególności z utrzymywania niewypłacalnych przedsiębiorstw na rynku oraz z przydzielania praw użytkowania gruntów w ChRL⁽²³⁾. Podobnie Komisja ustaliła, że w sektorze stali występują zakłócenia kosztów wynagrodzeń w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) tiret piąte rozporządzenia podstawowego⁽²⁴⁾, a także zakłócenia rynków finansowych w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) tiret szóste rozporządzenia podstawowego, w szczególności jeżeli chodzi o dostęp do kapitału dla przedsiębiorców w ChRL⁽²⁵⁾.

⁽¹⁸⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/635 z dnia 16 kwietnia 2021 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych spawanych rur i przewodów rurowych z żeliwa lub stali niestopowej pochodzących z Białorusi, Chińskiej Republiki Ludowej i Rosji w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 oraz rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/508 z dnia 7 kwietnia 2020 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych walcowanych na gorąco arkuszy i zwojów ze stali nierdzewnej pochodzących z Indonezji, Chińskiej Republiki Ludowej i Tajwanu.

⁽¹⁹⁾ Zob. rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/635, motywy 149–150, rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/508, motywy 158–159.

⁽²⁰⁾ Zob. rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/635, motywy 115–118 i rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/508, motywy 122–127.

⁽²¹⁾ Zob. rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/635, motywy 119–122 i rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/508 motywy 128–132: Choć przewidziane w ustawodawstwie chińskim prawo do powoływania i odwoływania kluczowych członków kierownictwa przedsiębiorstw państwowych przez właściwe organy państwowe można uznać za przejaw korzystania przez te organy z przysługujących im praw własności, komórki KPCh tworzone zarówno w przedsiębiorstwach państwowych, jak i w przedsiębiorstwach prywatnych stanowią kolejny istotny kanał umożliwiający państwu ingerowanie w proces podejmowania decyzji biznesowych. Zgodnie z prawem spółek ChRL w każdym przedsiębiorstwie należy ustanowić organizację partyjną KPCh (składającą się z co najmniej trzech członków KPCh, jak określono w statucie KPCh), a przedsiębiorstwo zapewnia warunki konieczne do prowadzenia działalności przez organizację partyjną. Wydaje się, że w przeszłości wymóg ten nie zawsze był przestrzegany lub ściśle egzekwowany. Począwszy od co najmniej 2016 r. KPCh zaczęła jednak rościć sobie prawo do ściślejszego kontrolowania procesu podejmowania decyzji biznesowych w przedsiębiorstwach państwowych, traktując to prawo jako jedną z wiodących zasad jej polityki. Napływające informacje sugerują również, że KPCh wywiera presję na przedsiębiorstwa prywatne, nakłaniając je do kierowania się „patriotyzmem” i postępowania zgodnie z polityką partii. Informacje z 2017 r. wskazują, że komórki partyjne istniały w 70 % spośród około 1,86 mln przedsiębiorstw prywatnych, a organizacje KPCh wywierały coraz większą presję, aby zapewniono im możliwość podejmowania ostatecznych decyzji biznesowych w przedsiębiorstwach, w których je utworzono. Wspomniane przepisy mają ogólne zastosowanie w całej chińskiej gospodarce, we wszystkich sektorach, w tym do producentów walcówki i ich dostawców materiałów.

⁽²²⁾ Zob. rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/635, motywy 123–129 i rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/508 motywy 133–138.

⁽²³⁾ Zob. rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/635, motywy 130–133 i rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/508, motywy 139–142.

⁽²⁴⁾ Zob. rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/635, motywy 134–135 i rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/508, motywy 143–144.

⁽²⁵⁾ Zob. rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/635, motywy 136–145 i rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/508, motywy 145–154.

- (54) Skarga zawierała informacje na temat zakłóceń w sektorze stali, a w szczególności na temat 13. planu pięcioletniego na rzecz stali oraz preferencyjnego traktowania przedsiębiorstw prowadzących działalność w przemyśle stalowym. Ponadto skarga zawierała obszerny wykaz przedsiębiorstw państwowych produkujących SWT, w tym następujących chińskich producentów oryginalnego sprzętu („OEM”): China Shipbuilding Industry Corporation, Dongfang Electric Corporation, Xinjiang Goldwind (nie jest przedsiębiorstwem państwowym, ale ma wysoki udział własności państwowej), Shanghai Electric (notowany na giełdach w Hongkongu i Szanghaju, z 63 % udziałem państwa), Dalian Huarui Heavy Industry, Taiyuan Heavy Machinery Group Co Ltd, Guodian United Power Technology Company Limited, XEMC Windpower (w którym większość udziałów posiada prowincja Hunan, a pozostałe akcje znajdują się w obrocie na giełdzie w Szanghaju), China Datang Corporation oraz niewypłacalne przedsiębiorstwo Baoding Tianwei Baobian Electric Co. W skardze wymieniono również Envision Energy, które jest przedsiębiorstwem prywatnym, ale mimo to bank państwowy przyznał mu linię kredytową w wysokości 50 mln CNY.
- (55) Ponadto oprócz wyżej wymienionych producentów OEM w skardze wymieniono również następujących chińskich producentów wież wiatrowych: Chengxi Shipyard Co., Ltd., holdingowa spółka zależna China State Shipbuilding Corporation, oraz China CSSC Holdings Limited (obie spółki to przedsiębiorstwa państwowe); Beijing JINGCHENG New Energy Co., Ltd., spółka zależna przedsiębiorstwa państwowego Beijing JINGCHENG Machinery Electric Holding Co., Ltd.; Zhonghang Hongbo Windpower Equipment Co., Ltd., które jest jednym ze strategicznych partnerów AVIC, największego chińskiego przedsiębiorstwa państwowego sektora lotniczego i obronnego; China Gezhouba Group Corporation (przedsiębiorstwo państwowe); Harbin Hongguang Boiler Group Co., Ltd. (przedsiębiorstwo państwowe sektora zaawansowanej technologii); Jiangsu Baolong Electromechanical Manufacturing Co., Ltd, jedno z kluczowych, wiodących przedsiębiorstw miasta Liyang, które powstało z połączenia dwóch przedsiębiorstw państwowych; oraz HuaDian Heavy Industries Co., Ltd., którego większościowym udziałowcem jest chińska państwowa komisja nadzoru i administracji aktywów (China State-owned Assets Supervision & Administration Commission).
- (56) Ponadto w skardze wspomniano o dochodzeniu Departamentu Handlu USA w sprawie dwóch chińskich przedsiębiorstw (CS Wind i Titan Wind) ⁽²⁶⁾, w ramach którego zidentyfikowano co najmniej następujące strategie polityki publicznej przynoszące bezpośrednie korzyści sektorowi produkcyjnemu: program kredytowy dla przemysłu energii odnawialnej, kredyty eksportowe dla kupujących, program „bez podatku przez dwa lata, połowa podatku przez trzy lata” dla przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym, ulgi w podatku dochodowym dla przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym w zależności od lokalizacji geograficznej, ustawa o podatku dochodowym od przedsiębiorstw, program badań i rozwoju, zwolnienia z należności celnych przywózowych i VAT w przypadku korzystania z przywożonego sprzętu, dostawy stali walcowanej na gorąco, dostawy energii elektrycznej za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia, fundusze wsparcia na budowę infrastruktury projektów zapewniane przez Komisję Administracyjną Strefy Rozwoju Gospodarczego i Technologicznego Lianyungang („LETDZ”), nagroda za rzetelne płacenie podatków, nagroda dla miasta Taicang za wspieranie publicznego notowania przedsiębiorstw, nagroda dla miasta Taicang za promowanie rozwoju gospodarki przemysłowej w okresie 2010–2012, fundusze specjalne na rozwój nauki i technologii oraz nagroda dla Titan Baotou za wybitne projekty budowlane dla strefy rozwoju przemysłowego nowych i zaawansowanych technologii metali ziem rzadkich.
- (57) W toku obecnego dochodzenia Komisja zbadała, czy ze względu na istnienie znaczących zakłóceń w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego właściwe było stosowanie cen i kosztów krajowych w ChRL. Komisja uczyniła to na podstawie dowodów dostępnych w aktach sprawy, w tym dowodów zawartych w sprawozdaniu krajowym dotyczącym ChRL („sprawozdanie”) ⁽²⁷⁾, które opiera się na publicznie dostępnych źródłach. Analiza ta obejmowała badanie znaczących interwencji rządowych w chińskiej gospodarce ogółem, a także konkretnej sytuacji na rynku w odnośnym sektorze, z uwzględnieniem produktu objętego postępowaniem. Komisja uzupełniła te elementy dowodowe własnymi badaniami dotyczącymi poszczególnych kryteriów istotnych dla potwierdzenia występowania znaczących zakłóceń w ChRL.
- (58) W odniesieniu do stopnia udziału własności rządu ChRL w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego nie ma szczegółowych danych dotyczących dokładnego udziału przedsiębiorstw państwowych i prywatnych producentów wież wiatrowych; jednak niektórzy duzi chińscy producenci wież wiatrowych, w tym Chengxi Shipyard i Fuchuan Yifan, są przedsiębiorstwami państwowymi.

⁽²⁶⁾ Zob. „Utility Scale Wind Towers From the People’s Republic of China: Final Affirmative Countervailing Duty Determination” [„Przemysłowe wieże wiatrowe z Chińskiej Republiki Ludowej: ostateczne ustalenie cła wyrównawczego”, 77 FR 75978 (z dnia 26 grudnia 2012 r.) oraz „Issues and Decision Memorandum for the Final Results of the Expedited First Sunset Review of the Countervailing Duty Order on Utility Scale Wind Towers from the People’s Republic of China” [„Memorandum dotyczące sprawy i decyzji w sprawie ostatecznych wyników przyspieszonego pierwszego przeglądu wygaśnięcia cła wyrównawczego nałożonego na przemysłowe wieże wiatrowe pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej”], <https://enforcement.trade.gov/frn/summary/prc/2018-10555-1.pdf>

⁽²⁷⁾ Dokument roboczy służb Komisji na temat znaczących zakłóceń w gospodarce Chińskiej Republiki Ludowej do celów dochodzeń w sprawie ochrony handlu z dnia 20 grudnia 2017 r., SWD(2017) 483 final/2.

- (59) W szczególności w sektorze stali, która stanowi główny czynnik produkcji wież wiatrowych, znaczna część przedsiębiorstw nadal stanowi własność rządu ChRL. Choć w ujęciu nominalnym szacuje się, że liczba przedsiębiorstw państwowych jest niemal równa liczbie przedsiębiorstw prywatnych, czterech spośród pięciu chińskich producentów stali należących do grupy 10 największych producentów stali na świecie jest przedsiębiorstwami państwowymi⁽²⁸⁾. Jednocześnie, choć w 2016 r. producenci należący do czołowej dziesiątki odpowiadali za zaledwie 36 % łącznej produkcji tego sektora, rząd ChRL wyznaczył w tym samym roku cel polegający na skonsolidowaniu do 2025 r. od 60 % do 70 % produkcji wyrobów ze stali wokół mniej więcej dziesięciu przedsiębiorstw prowadzących działalność na dużą skalę⁽²⁹⁾. Rząd ChRL ponownie przedstawił ten cel w kwietniu 2019 r., ogłaszając publikację wytycznych dotyczących konsolidacji przemysłu stalowego⁽³⁰⁾. Taka konsolidacja może wiązać się z przymusowym łączeniem rentownych przedsiębiorstw prywatnych z osiągniętymi niezadowolające wyniki przedsiębiorstwami państwowymi⁽³¹⁾.
- (60) Ponadto w sektorze stali wielu największych producentów zostało bezpośrednio wymienionych w „Planie na rzecz dostosowania i modernizacji przemysłu stalowego na lata 2016–2020”. Na przykład państwowe chińskie przedsiębiorstwo Shanxi Taiyuan Iron & Steel Co. Ltd. („TISCO”) wspomina na swojej stronie internetowej, że jest „super gigantem w sektorze żelaza i stali”, i że „przekształciło się w niezwykle obszerny kompleks hutnictwa żelaza i stali, który jest zintegrowany z działalnością w zakresie wydobycia żelaza, produkcji, przetwarzania, dostaw żelaza i stali oraz obrotu nimi”⁽³²⁾. Baosteel jest kolejnym dużym chińskim przedsiębiorstwem państwowym, które prowadzi produkcję stali i stanowi część niedawno skonsolidowanej grupy China Baowu Steel Group Co. Ltd. (przedtem Baosteel Group i Wuhan Iron & Steel)⁽³³⁾.
- (61) Przy określonej skali interwencji rządowej w przemyśle wież wiatrowych i wysokim udziale przedsiębiorstw państwowych w sektorze wież wiatrowych i stali nawet prywatni producenci nie mogą prowadzić w nim działalności na warunkach rynkowych. Zarówno przedsiębiorstwa publiczne, jak i przedsiębiorstwa prywatne działające w sektorze wież wiatrowych są również objęte nadzorem i programem politycznym, jak określono w motywach 67–74 poniżej.
- (62) Jeżeli chodzi o obecność przedstawicieli państwa w przedsiębiorstwach umożliwiającą rządowi ChRL ingerowanie w ceny lub koszty w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) tiret drugie rozporządzenia podstawowego, poniższe przykłady ilustrują opisaną powyżej tendencję polegającą na rosnącym poziomie interwencji rządu ChRL w drodze obecności państwa w podmiotach gospodarczych w sektorze wież wiatrowych. Wielu producentów wież wiatrowych wyraźnie zwraca uwagę na swoich stronach internetowych na działania dotyczące rozbudowy partii, posiada członków partii w kierownictwie przedsiębiorstwa i podkreśla swoje powiązanie z KPCh. W toku dochodzenia ujawniono, że działania takie prowadziło szereg producentów wież wiatrowych, w tym objęty próbą producent eksportujący Chengxi Shipyard. Zgodnie ze statutem CSSC Holdings Limited, które to przedsiębiorstwo posiada 100 % udziałów Chengxi Shipyard, rola Komitetu Partii jest następująca: „nadzoruje i zapewnia skuteczną realizację polityki Partii i państwa w przedsiębiorstwie [...]; trzymając się zasady zarządzania kadrami przez Partię, w połączeniu z zasadą zarządzania operacyjnego członków zarządu wybieranych zgodnie z prawem, jak również z zasadą stosowania przez kierowników operacyjnych praw człowieka zgodnie z prawem, organizacja partyjna zapewnia wstępne uzgodnienia oraz przedstawia opinie i sugestie w odniesieniu do kandydatów do zarządu lub na szczeblu dyrektora zarządzającego bądź po ukończeniu kompleksowych badań przedstawia zarządowi i dyrektorowi generalnemu opinie i sugestie na temat istniejących kandydatów; [...] bada i omawia sprawy związane z reformą, rozwojem i stabilnością spółki oraz z głównymi operacjami i zarządzaniem [...]”⁽³⁴⁾.
- (63) W przypadku CS Wind dochodzenie wykazało również, że podejmowano działania w celu zwiększenia liczby członków partii w przedsiębiorstwie: „Finansowane ze środków zagranicznych przedsiębiorstwo CS Wind Power Equipment (Lianyungang) Co., Ltd. zatrudnia ponad 150 pracowników i wcześniej znajdowało się w nim tylko pięciu członków Partii. Dzięki »integracji Partii i mas« liczba członków Partii w przedsiębiorstwie osiągnęła obecnie ponad 70”⁽³⁵⁾.

⁽²⁸⁾ Sprawozdanie – rozdział 14, s. 358: 51 % przedsiębiorstw prywatnych i 49 % przedsiębiorstw państwowych, jeżeli chodzi o produkcję, oraz 44 % przedsiębiorstw państwowych i 56 % przedsiębiorstw prywatnych, jeżeli chodzi o moce produkcyjne.

⁽²⁹⁾ Dostępne pod adresem:

www.gov.cn/zhengce/content/2016-02/04/content_5039353.htm (ostatnie wyświetlenie w dniu 6 maja 2021 r.); https://policyn.com/policy_ticker/higher-expectations-for-large-scale-steel-enterprise/?iframe=1&secret=c8uthafuthefra4e (ostatnie wyświetlenie w dniu 6 maja 2021 r.) oraz

www.xinhuanet.com/english/2019-04/23/c_138001574.htm (ostatnie wyświetlenie w dniu 6 maja 2021 r.).

⁽³⁰⁾ Dostępne pod adresem http://www.xinhuanet.com/english/2019-04/23/c_138001574.htm (ostatnie wyświetlenie w dniu 6 maja 2021 r.) i http://www.jjckb.cn/2019-04/23/c_137999653.htm (ostatnie wyświetlenie w dniu 6 maja 2021 r.).

⁽³¹⁾ Jak miało to miejsce w przypadku połączenia prywatnego przedsiębiorstwa Rizhao z przedsiębiorstwem państwowym Shandong Iron and Steel w 2009 r. Zob. pekińskie sprawozdanie dotyczące sektora stalowego, s. 58, oraz nabyty udział większościowy China Baowu Steel Group w Magang Steel w czerwcu 2019 r., zob. <https://www.ft.com/content/a7c93fae-85bc-11e9-a028-86cea8523dc2> (ostatnie wyświetlenie w dniu 6 maja 2021 r.).

⁽³²⁾ TISCO, zakładka „Company profile”, <http://en.tisco.com.cn/CompanyProfile/20151027095855836705.html> (ostatnie wyświetlenie w dniu 2 marca 2020 r.).

⁽³³⁾ Baowu, zakładka „Company profile”, <http://www.baowugroup.com/en/contents/5273/102759.html> (ostatnie wyświetlenie w dniu 6 maja 2021 r.).

⁽³⁴⁾ http://csscholdings.cssc.net.cn/component_business_scope/index.php?typeid=3

⁽³⁵⁾ <http://inews.ifeng.com/50078799/news.shtml?&back>

- (64) Fuchuan Yifan opisuje rolę Komitetu Partii następująco: „Członkowie partii i kluczowi pracownicy różnych działów ściśle ze sobą współpracują, w pełni wykorzystują funkcję pionierskiego wzorca, aktywnie umacniają efektywne mocne strony poszczególnych działów, zachęcają pracowników do dążenia do doskonałości i znalezienia się w awangardzie, traktują przełomowe projekty jako punkty wyjścia, koncentrują się na spójności, przewyżniają trudności, promują talenty i umiejętności, aby zapewnić aktywną rolę w redukcji kosztów i przyroście wydajności przedsiębiorstwa, zwiększaniu dochodów i pozyskiwaniu środków itp. oraz aby zapewnić także należyłą realizację każdego projektu pod względem jakościowym i ilościowym”⁽³⁶⁾.
- (65) Ponadto działania dotyczące rozbudowy partii stwierdzono u objętego próbą producenta eksportującego Penglai Dajin i Shanghai Taisheng Wind Power Equipment.
- (66) W toku dochodzenia Komisja ustaliła również istnienie osobistych połączeń między producentami wież wiatrowych a KPCh. W dochodzeniu wykazano obecność członków KPCh wśród kadry kierowniczej najwyższego szczebla w szeregu przedsiębiorstw produkujących wieże wiatrowe, w tym w Chengxi Shipyard (prezes zarządu i dyrektor generalny są członkami KPCh i jednocześnie pełnią funkcje odpowiednio sekretarza i zastępcy sekretarza Komitetu Partii), Suzhou Titan (co najmniej jeden członek zarządu należy do KPCh), Fuchuan Yifan (prezes zarządu i wiceprezes zarządu są członkami KPCh i jednocześnie pełnią funkcje odpowiednio sekretarza i zastępcy sekretarza Komitetu Partii) oraz Shanghai Taisheng Wind Power Equipment (prezes Rady Nadzorczej jest członkiem KPCh).
- (67) Ponadto w sektorze wież wiatrowych prowadzona jest polityka faworyzująca producentów krajowych lub w inny sposób wpływająca na rynek w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) tiret trzecie rozporządzenia podstawowego.
- (68) Rząd ChRL uznaje przemysł stalowy, który dostarcza głównych komponentów do wież wiatrowych, za jedną z kluczowych gałęzi gospodarki⁽³⁷⁾. Znajduje to potwierdzenie w licznych planach, wytycznych i innych dokumentach dotyczących sektora stalowego wydawanych przez organy na szczeblu krajowym, regionalnym i gminnym takich jak „Plan na rzecz dostosowania i modernizacji przemysłu stalowego na lata 2016–2020”. We wspomnianym planie stwierdzono, że przemysł stalowy jest „ważnym sektorem o podstawowym znaczeniu dla chińskiej gospodarki, jej fundamentem”⁽³⁸⁾. Główne zadania i cele przedstawione w tym planie obejmują wszystkie aspekty związane z rozwojem tej gałęzi przemysłu⁽³⁹⁾.
- (69) W 13. planie pięcioletnim na rzecz rozwoju gospodarczego i społecznego⁽⁴⁰⁾ przewidziano objęcie wsparciem przedsiębiorstw wytwarzających wysokiej klasy wyroby ze stali⁽⁴¹⁾. Skoncentrowano się w nim również na dążeniu do zapewnienia odpowiedniej jakości, trwałości i niezawodności tych wyrobów, wspierając przedsiębiorstwa korzystające z technologii w zakresie produkcji stali o wysokim stopniu czystości, precyzyjnego walcowania i poprawy jakości⁽⁴²⁾.
- (70) W „Katalogu wytycznych dotyczących restrukturyzacji przemysłu (wersja z 2011 r.) (poprawiona w 2013 r.)”⁽⁴³⁾ („katalog”) przemysł stalowy wymieniono wśród promowanych gałęzi przemysłu.
- (71) Ponadto rząd ChRL kieruje rozwojem tego sektora zgodnie z szerokim spektrum narzędzi polityki i wytycznych dotyczących m.in.: struktury i restrukturyzacji rynku, surowców, inwestycji, eliminowania mocy produkcyjnych, zakresu produktów, przenoszenia produkcji, udoskonalania itp. Korzystając z tych i innych środków, rząd ChRL kieruje praktycznie wszystkimi aspektami związanymi z rozwojem i funkcjonowaniem tego sektora i kontroluje praktycznie wszystkie te aspekty⁽⁴⁴⁾. Obserwowany obecnie problem nadwyżki mocy produkcyjnych prawdopodobnie w najlepszy sposób ilustruje skutki polityki prowadzonej przez rząd ChRL i wynikających z niej zakłóceń w funkcjonowaniu rynku.

⁽³⁶⁾ Zob. artykuł opublikowany na stronie internetowej Fujian China News w listopadzie 2019 r. pt. „Fujian Yifan: rozbudowa Partii jako siła napędowa mająca dać przedsiębiorstwu nowy impuls”, dostępny pod adresem: http://www.fj.chinanews.com/news/fj_hz/2019/2019-11-29/455057.html

⁽³⁷⁾ Sprawozdanie, część III, rozdział 14, s. 346 i nast.

⁽³⁸⁾ Wprowadzenie do planu na rzecz dostosowania i modernizacji przemysłu stalowego.

⁽³⁹⁾ Sprawozdanie, rozdział 14, s. 347.

⁽⁴⁰⁾ 13. plan pięcioletni na rzecz rozwoju gospodarczego i społecznego Chińskiej Republiki Ludowej (2016–2020), dostępny pod adresem: https://en.ndrc.gov.cn/newsrelease_8232/201612/P020191101481868235378.pdf (ostatnie wyświetlenie w dniu 2 marca 2020 r.).

⁽⁴¹⁾ Sprawozdanie – rozdział 14, s. 349.

⁽⁴²⁾ Sprawozdanie – rozdział 14, s. 352.

⁽⁴³⁾ Katalog wytycznych dotyczących restrukturyzacji przemysłu (wersja z 2011 r.) (poprawiona w 2013 r.) wydany na podstawie zarządzenia nr 9 Krajowej Komisji Rozwoju i Reform w dniu 27 marca 2011 r., zmieniony decyzją Krajowej Komisji Rozwoju i Reform w sprawie zmiany odpowiednich pozycji w katalogu wytycznych dotyczących restrukturyzacji przemysłu (wersja z 2011 r.) wydanej na podstawie zarządzenia nr 21 Krajowej Komisji Rozwoju i Reform z dnia 16 lutego 2013 r.

⁽⁴⁴⁾ Sprawozdanie – rozdział 14, s. 375–376.

- (72) Energia wiatrowa jest również wspierana na szczeblu prowincji i gmin, np. w 13. planie pięcioletnim gminy Lianyungang dotyczącym rozwoju gospodarki morskiej wyraźnie mowa jest o rozwoju tej branży. W planie tym przewidziano „[b]udowę łańcucha przemysłowego urządzeń do wytwarzania energii wiatrowej. Wspieranie transformacji i modernizacji szeregu czołowych przedsiębiorstw z sektora energii wiatrowej, takich jak: Guodian Power, Zhongfu Lianzhong, Tianshun Tower i CSWind Power, kierowanie tą transformacją i modernizacją, stopniowe doskonalenie ich technologii rozwoju, projektowania i produkcji oraz promowanie projektów budowy wielomegawatowych turbin”⁽⁴⁵⁾.
- (73) Jak wykazano powyżej, rząd ChRL dalej kieruje rozwojem tego sektora zgodnie z szerokim spektrum narzędzi polityki i wytycznych. Za pomocą tych i innych instrumentów rząd ChRL ukierunkowuje i kontroluje praktycznie każdy aspekt rozwoju i funkcjonowania tego sektora.
- (74) Podsumowując, rząd ChRL dysponuje środkami umożliwiającymi skłanianie podmiotów gospodarczych do przestrzegania celów polityki publicznej polegających na wspieraniu promowanych gałęzi przemysłu, w tym produkcji stali, głównego surowca wykorzystywanego do produkcji wież wiatrowych. Środki te zaburzają swobodne funkcjonowanie mechanizmów rynkowych.
- (75) W toku obecnego dochodzenia nie wykryto żadnych dowodów świadczących o tym, że dyskryminujące stosowanie bądź niedostateczne egzekwowanie przepisów prawa upadłościowego lub prawa rzeczowego zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. b) tiret czwarte rozporządzenia podstawowego w sektorze wież wiatrowych, o czym jest mowa w motywie 53 powyżej, nie miałyby wpływu na producentów SWT.
- (76) Na sektor wież wiatrowych mają również wpływ zniekształcenia kosztów wynagrodzeń w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) tiret piąte rozporządzenia podstawowego, o czym również jest mowa w motywie 53. W sektorze tym takie zniekształcenia występują zarówno bezpośrednio (przy wytwarzaniu SWT lub głównych czynników produkcji), jak i pośrednio (przy dostępie do kapitału lub czynników produkcji od przedsiębiorstw podlegających temu samemu systemowi pracy w ChRL)⁽⁴⁶⁾.
- (77) Ponadto w toku obecnego dochodzenia nie przedstawiono żadnych dowodów świadczących o tym, że w sektorze wież wiatrowych nie dochodzi do interwencji rządowej w system finansowy w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) tiret szóste rozporządzenia podstawowego, o czym również jest mowa w motywie 53. Dlatego istotna interwencja rządowa w system finansowy prowadzi do wywierania poważnego wpływu na warunki rynkowe na wszystkich poziomach.
- (78) Komisja przypomina również, że wytwarzanie wież wiatrowych wymaga szeregu czynników produkcji. Zgodnie z dowodami dostępnymi w aktach sprawy wszyscy objęci próbą producenci eksportujący pozyskiwali zdecydowaną większość swoich czynników produkcji w ChRL. Ponadto ChRL jest jednym z głównych producentów stali – kluczowego surowca w procesie produkcji wież wiatrowych. W przypadku gdy producenci wież wiatrowych kupują/zamawiają te czynniki produkcji, ceny, jakie płacą (i które są rejestrowane jako ich koszty), są wyraźnie narażone na te same wyżej wspomniane zakłócenia systemowe. Na przykład dostawcy czynników produkcji wykorzystują nakłady pracy, które podlegają zakłóceniom. Mogą oni zaciągać pożyczki, które podlegają zakłóceniom w sektorze finansowym lub w zakresie alokacji kapitału. Ponadto podlegają systemowi planowania, który ma zastosowanie na wszystkich szczeblach administracji i sektorów.
- (79) W rezultacie nie tylko ceny sprzedaży krajowej wież wiatrowych nie są odpowiednie do wykorzystania w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego, ale także wszystkie koszty materiałów do produkcji (w tym surowców, energii, gruntów, finansowania, pracy itp.) są zniekształcone, ponieważ na ich ceny wywiera wpływ istotna interwencja rządowa, jak opisano w częściach A i B sprawozdania. Interwencje rządowe opisane w odniesieniu do alokacji kapitału, gruntów, pracy, energii i surowców występują istotnie w całej ChRL. Oznacza to na przykład, że materiały do produkcji, które produkowano w ChRL, na skutek połączenia szeregu czynników produkcji są narażone na znaczące zakłócenia. To samo dotyczy czynników produkcji wykorzystywanych do wytwarzania czynników produkcji i tak dalej. W obecnym dochodzeniu rząd ChRL ani producenci eksportujący nie przedstawili żadnych przeciwnych dowodów ani argumentów.
- (80) Jak wskazano odpowiednio w motywach 21 i 47, rząd ChRL nie przedstawił uwag ani dowodów potwierdzających lub obalających dowody istniejące w aktach sprawy, włączając w to sprawozdanie i dodatkowe dowody przedstawione przez skarżącego, odnośnie do istnienia znaczących zakłóceń lub zasadności zastosowania art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego w przedmiotowej sprawie. Jeżeli chodzi o uwagi rządu ChRL po ostatecznym ujawnieniu, zob. motywy 116–123 poniżej.

⁽⁴⁵⁾ <https://oeoc.jou.edu.cn/info/1121/1017.htm>

⁽⁴⁶⁾ Zob. rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/635, motywy 134-135 i rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/508, motywy 143-144.

- (81) Uwagi dotyczące stosowania art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego otrzymano od CCCME po wszczęciu postępowania. Następnie otrzymano uwagi od CCCME, Suzhou Titan i Chengxi Shipyard w odpowiedzi na pierwszą notę oraz od CCCME, Suzhou Titan i Chengxi Shipyard w odpowiedzi na drugą notę.
- (82) W uwagach dotyczących wszczęcia postępowania CCCME przedstawiła najpierw następujące komentarze dotyczące określenia wartości normalnej w skardze:
- a) Skarżący przedstawił niespójne informacje na temat udziału blach stalowych w koszcie produkcji SWT. W kilku częściach skargi twierdził on, że blachy stalowe stanowią ponad 40 % kosztu produkcji, ale w samym obliczeniu wartości normalnej skarżący otrzymał wynik wynoszący około 60 % kosztu produkcji.
 - b) Przy konstruowaniu wartości normalnej skarżący wykorzystał nieznieskształcony koszt blach stalowych wynoszący 869 EUR/t, chociaż jego własny koszt tego surowca wynosił średnio jedynie 625 EUR/t.
 - c) Marża zysku w wysokości 14 % zastosowana przy konstruowaniu wartości normalnej nie była możliwa na rynku konkurencyjnym i zamiast tego należało zastosować rozsądny zysk w wysokości 6 %.
 - d) Należy również skorygować jednostkowy koszt innych surowców, ponieważ w niektórych przypadkach były one nawet trzy razy wyższe niż koszty poniesione przez skarżącego. W tym względzie CCCME nie dostarczyła żadnych szczegółowych informacji ani nie wskazała, o które surowce chodziło.
- (83) Ponadto CCCME zasugerowała, że w związku z brakami w konstruowaniu wartości normalnej wymienionymi w motywie 82 należy zastosować alternatywną metodykę konstruowania wartości normalnej. CCCME stwierdziła, że za podstawę należy przyjąć cenę docelową przemysłu Unii. Koszty pracy wykorzystane do ustalenia ceny docelowej należy zastąpić kosztami pracy w Turcji, reprezentatywnym kraju zaproponowanym przez skarżącego, które były ponad dziesięciokrotnie niższe niż koszty pracy przemysłu Unii. Aby uzyskać alternatywną wartość normalną, należy dodać zysk docelowy w wysokości 10 %, wykorzystany przez skarżącego do ustalenia ceny docelowej. CCCME wskazała, że taka wartość normalna skutkowałaby znacznie niższym marginesem dumpingu niż średni margines w wysokości 55 % obliczony przez skarżącego, lecz nie przedstawiono faktycznych obliczeń.
- (84) CCCME powtórzyła uwagi i argumenty opisane w motywach 82 i 83 również podczas posiedzenia wyjaśniającego oraz w oświadczeniach przedstawionych po etapie tymczasowym.
- (85) W odniesieniu do domniemyanych braków wymienionych w motywie 82 Komisja uznała, że CCCME musiała błędnie zrozumieć dane zawarte w skardze oraz metodykę zastosowaną do określenia wartości normalnej na podstawie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego:
- a) Gdy skarżący twierdził, że blachy stalowe stanowią ponad 40 % kosztu produkcji SWT, odnosił się do kosztu SWT zmontowanych ze wszystkimi częściami wewnętrznymi. Według skargi części te stanowiły 17 % kosztu produkcji SWT ⁽⁴⁷⁾. Skarżący oparł jednak obliczenie marginesu dumpingu na białych wieżach, tj. wieżach bez części wewnętrznych, pomijając tym samym również koszty pracy związane z montażem. W związku z tym Komisja uznała, że można racjonalnie wyjaśnić wyższy udział blach stalowych w koszcie produkcji w obliczeniach wartości normalnej.
 - b) Koszt surowców poniesiony przez przemysł Unii sam w sobie nie jest czynnikiem decydującym przy konstruowaniu wartości normalnej. Zgodnie z praktyką Komisji znaczenie ma koszt poniesiony przez producenta eksportującego lub, w przypadku gdy wartość normalna jest konstruowana na podstawie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego, koszt w reprezentatywnym kraju. Komisja uznała, że skarżący przedstawił wystarczające dowody (tj. zrzuty ekranu ukazujące oficjalne tureckie statystyki dotyczące przywozu ⁽⁴⁸⁾) potwierdzające cenę jednostkową blach stalowych wykorzystaną przy konstruowaniu wartości normalnej.

⁽⁴⁷⁾ Zob. s. 19 skargi.

⁽⁴⁸⁾ Zob. załącznik R7 (s. 149 załączników) do skargi.

- c) Skarżący oparł poziom zysku wykorzystany przy konstruowaniu wartości normalnej na informacjach finansowych trzech producentów SWT w Turcji ⁽⁴⁹⁾. W związku z tym Komisja uznała, że zysk zastosowany przez skarżącego był wystarczająco uzasadniony.
- d) CCCME zasugerowała, że należy skorygować wartości odniesienia, które są znacznie wyższe niż koszt producentów unijnych. Jak wyjaśniono w lit. b) niniejszego motywu, metodyka określona w art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego opiera się na ustaleniu niezniekształconych cen lub wartości odniesienia, a otrzymane koszty niekoniecznie muszą być takie same jak koszty producentów unijnych.
- (86) W odniesieniu do alternatywnej metodyki zaproponowanej przez CCCME, jak opisano w motywie 83, Komisja zauważyła, że takie skonstruowanie wartości normalnej byłoby niezgodne z przepisami art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego. Ponadto podejście CCCME wydawało się niespójne. W przypadku gdy koszt niektórych materiałów w Turcji przekraczał koszt poniesiony przez przemysł Unii, CCCME proponowała zastosowanie niższego kosztu przemysłu Unii jako wartości odniesienia. W przypadku gdy koszt w Turcji był niższy, w szczególności koszty pracy, CCCME sugerowała jednak wykorzystanie kosztu tureckiego jako wartości odniesienia. Ponadto, jak wyjaśniono w motywie 85, skarżący prawidłowo oparł się na kosztach w reprezentatywnym kraju do celów skonstruowania wartości normalnej.
- (87) Na podstawie powodów opisanych w motywach 85 i 86 Komisja odrzuciła argumenty CCCME, o których mowa w motywach 82, 83 i 84.
- (88) Jak wyjaśniono poniżej, w obecnym dochodzeniu Komisja stwierdziła, że w oparciu o dostępne dowody oraz ze względu na brak współpracy ze strony rządu ChRL właściwe było zastosowanie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego.
- (89) W uwagach dotyczących wszczęcia postępowania CCCME twierdziła ponadto, że skarga opierała się w dużej mierze na sprawozdaniu, które zdaniem CCCME sporządzono w celu ułatwienia przemysłowi europejskiemu składania skarg. Cel ten oznacza, że sprawozdanie nie mogło zostać przygotowane obiektywnie. CCCME dodała, że ze względu na cel sprawozdania nie spełnia ono standardów bezstronnego i obiektywnego dowodu oraz dowodu o wystarczającej wartości dowodowej. CCCME twierdziła ponadto, że w sprawozdaniu celowo pominięto okoliczności faktyczne, elementy i wnioski oraz że nie jest ono obiektywne.
- (90) CCCME twierdziła również, że sprawozdanie opublikowano w 2017 r. wraz z treścią i odniesieniami z 2016 r. i lat wcześniejszych. Obecne dochodzenie wszczęto jednak w dniu 21 października 2020 r., a okresem objętym dochodzeniem dotyczącym dumpingu był okres od lipca 2019 r. do czerwca 2020 r. W związku z tym zdaniem CCCME sprawozdanie nie odzwierciedla potencjalnych zakłóceń w okresie objętym dochodzeniem. CCCME twierdziła w szczególności, że rozdział sprawozdania dotyczący stali obejmował okres do 2017 r., a w skardze nie wykazano, że zakłócenia te będą nadal występowały w późniejszych latach, w tym w okresie objętym dochodzeniem.
- (91) Komisja zauważyła, że sprawozdanie jest kompleksowym dokumentem opartym na obszernych obiektywnych dowodach, w tym przepisach ustawowych i wykonawczych oraz innych oficjalnych dokumentach programowych opublikowanych przez rząd ChRL, sprawozdaniach osób trzecich sporządzonych przez organizacje międzynarodowe, badaniach akademickich i artykułach naukowców oraz innych wiarygodnych niezależnych źródłach. Ponieważ zostało ono udostępnione publicznie w grudniu 2017 r., każda zainteresowana strona miała wystarczającą możliwość obalenia, uzupełnienia lub przedstawienia uwag do niego i dowodów, na których je oparto. Jak dotąd żadna ze stron nie przedstawiła żadnych dowodów na to, że źródła wykorzystane w sprawozdaniu są błędne.
- (92) W odniesieniu do okresu objętego dochodzeniem Komisja zauważyła, że chociaż sprawozdanie opublikowano w 2017 r., zasadniczo opierało się ono na chińskim 13. planie pięcioletnim, który miał zastosowanie od 2016 r. do 2020 r., a zatem obejmował okres objęty dochodzeniem.
- (93) CCCME twierdziła ponadto, że pojęcie znaczących zakłóceń jest sprzeczne z prawem WTO, ponieważ takie pojęcie nie istnieje w art. 2.2 porozumienia antydumpingowego WTO („ADA”). W art. 2.2 porozumienia antydumpingowego ogranicza się warunki, w jakich wartość normalna może być konstruowana, do „przypadku kiedy nie występuje sprzedaż podobnego produktu w normalnym obrocie handlowym na rynku wewnętrznym kraju wywożącego” lub „ze względu na szczególną sytuację na rynku lub niski poziom sprzedaży na rynku wewnętrznym kraju wywożącego”. Znaczące zakłócenia nie są wymienione w art. 2.2 porozumienia antydumpingowego. CCCME twierdziła ponadto, że art. 2.2 porozumienia antydumpingowego nie pozwala na konstruowanie wartości normalnej na podstawie reprezentatywnego kraju lub międzynarodowych wartości odniesienia, jak przewidziano w art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego, ponieważ pozwala on jedynie na zastosowanie przy konstruowaniu wartości normalnej „kosztu produkcji w kraju pochodzenia powiększonego o rozsądną wielkość z tytułu kosztów administracyjnych, sprzedaży, ogólnych oraz zysku”.

⁽⁴⁹⁾ Zob. s. 29 skargi.

- (94) Komisja uznała, że przepisy art. 2 ust. 6a są w pełni zgodne ze zobowiązaniami Unii w ramach WTO. Jak wyraźnie wyjaśnił Stały Organ Apelacyjny w sprawie DS473 Unia Europejska – Środki antydumpingowe dotyczące biodiesla z Argentyny, prawo WTO zezwala na wykorzystanie danych z państwa trzeciego, należycie dostosowanych, jeżeli takie dostosowanie jest konieczne i uzasadnione. Istnienie znaczących zakłóceń sprawia, że koszty i ceny w państwie wywozu nie są właściwe do celów konstrukcji wartości normalnej. W tych okolicznościach wspomniany przepis przewiduje konstrukcję kosztów produkcji i sprzedaży na podstawie nieznieskształconych cen lub wartości odniesienia, uwzględniając te w odpowiednim reprezentatywnym kraju o podobnym poziomie rozwoju co państwo wywozu. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.
- (95) CCCME dodała, że wydaje się, iż art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego narusza art. 2.2.1.1 porozumienia antydumpingowego, ponieważ zgodnie z art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego Komisja jest uprawniona do nieuwzględniania kosztów produkcji i sprzedaży w państwie wywozu oraz do bezpośredniego wykorzystania takich danych w państwie trzecim. Jest to sprzeczne z przepisami art. 2.2.1.1 porozumienia antydumpingowego, który stanowi, że: „koszty będą liczone zwykle na podstawie zapisów posiadanych przez eksportera lub producenta objętego dochodzeniem, pod warunkiem że takie zapisy są zgodne z ogólnie przyjętymi zasadami księgowości w kraju eksportera i właściwie odzwierciedlają koszty związane z produkcją i sprzedażą rozpatrywanego produktu”. Na poparcie swojego argumentu CCCME przywołała orzecznictwo WTO, w szczególności orzeczenie w sprawie DS473 Unia Europejska – Środki antydumpingowe dotyczące biodiesla z Argentyny („DS473”), w którym stwierdzono, że przy obliczaniu konstruowanych wartości normalnych organy prowadzące dochodzenie muszą stosować koszty produktu faktycznie poniesione przez producentów lub eksporterów, oraz sprawozdanie zespołu orzekającego w sprawie DS494 Unia Europejska – Metody dostosowania kosztów II (Rosja) („DS494”).
- (96) Komisja przypomniała, że żadna z wymienionych spraw WTO nie dotyczyła art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego ani przesłanek jego stosowania. Ponadto okoliczności faktyczne tych spraw różnią się od okoliczności faktycznych i kryteriów stanowiących podstawę do zastosowania metodyki na podstawie tego przepisu rozporządzenia podstawowego. W odniesieniu do sporu WTO UE – Metody dostosowania kosztów II Komisja przypomniała, że zarówno UE, jak i Rosja odwołały się od ustaleń zespołu orzekającego, które nie są zatem prawomocne i zgodnie z utrwalonym orzecznictwem WTO nie mają statusu prawnego, ponieważ nie zostały zatwierdzone w drodze decyzji przez członków WTO. W każdym razie w sprawozdaniu zespołu orzekającego wyraźnie uznano, że przepisy art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego nie wchodzą w zakres sporu. Zespół orzekający uznał, że przepisy te mają inną istotę i inne skutki prawne niż przepisy art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, które były przedmiotem tego sporu, i że przepisy art. 2 ust. 6a nie zastąpiły przepisów art. 2 ust. 5 w chwili ich wprowadzenia⁽⁵⁰⁾. Ustalenia te nie mają zatem znaczenia dla oceny zgodności art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego z odpowiednimi zasadami WTO. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (97) CCCME powtórzyła powyższe argumenty w swoich uwagach do pierwszej noty. Suzhou Titan również poparło wszystkie powyższe uwagi CCCME w swoich uwagach do pierwszej noty.
- (98) Ponadto w swoich uwagach do pierwszej noty CCCME twierdziła, że przemysł wież wiatrowych jest zorientowany na rynek, ponieważ większość producentów to przedsiębiorstwa prywatne, szereg surowców jest przywożonych z zagranicy, a ceny zakupu elementów wewnętrznych⁽⁵¹⁾ są negocjowane bezpośrednio z europejskimi producentami oryginalnego sprzętu do turbin wiatrowych.
- (99) Komisja odnotowała, że po stwierdzeniu, iż ze względu na istnienie w państwie wywozu znaczących zakłóceń w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego nie jest właściwe stosowanie cen i kosztów krajowych w tym państwie wywozu, wartość normalną konstruuje się dla każdego producenta eksportującego na podstawie nieznieskształconych cen lub wartości odniesienia w odpowiednim reprezentatywnym kraju zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego. Ten sam przepis rozporządzenia podstawowego dopuszcza również możliwość zastosowania kosztów krajowych, o ile ustalone zostało z całą pewnością, że koszty te nie są znieskształcone. W związku z powyższym producenci eksportujący mieli możliwość przedstawienia dowodów świadczących

⁽⁵⁰⁾ Sprawozdanie zespołu orzekającego, *EU – Cost Adjustment Methodologies II (Russia)* [UE – Metody dostosowania kosztów II (Rosja)], WT/DS494/R, pkt 7.76, 7.80 i 7.81.

⁽⁵¹⁾ Elementy wewnętrzne w przypadku wież wiatrowych oznaczają dodatkowe elementy wieży wiatrowej, takie jak: schody, przewody elektryczne, wentylatory, winda, światła i przełączniki światel.

o tym, że ich indywidualne koszty administracyjne/operacyjne lub inne koszty czynników produkcji w rzeczywistości nie były zniekształcone. Jak wykazano w motywach 52–79 powyżej, Komisja ustaliła jednak istnienie zakłóceń w przemyśle wież wiatrowych i nie istniały żadne dowody świadczące o tym, że koszty czynników produkcji poszczególnych producentów eksportujących nie były zniekształcone. W związku z tym powyższe argumenty zostały odrzucone.

- (100) Ponadto w swoich uwagach do drugiej noty CCCME twierdziła, że art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego zobowiązuje Komisję do przeprowadzenia indywidualnego badania zakłóceń w odniesieniu do każdego producenta eksportującego. Zdaniem CCCME Komisja jest zobowiązana do przeprowadzenia analizy każdego przypadku i a) ustalenia, czy domniemane znaczące zakłócenia mają zastosowanie do każdego eksportera objętego próbą, b) ustalenia, czy poszczególne materiały do produkcji i czynniki produkcji zgłoszone przez tego konkretnego eksportera zostały „zniekształcone” i w związku z tym dotyczące ich dane należy zastąpić danymi z innego źródła, a także c) wyjaśnienia, dlaczego Komisja uważa dane z innego źródła dotyczące poszczególnych materiałów do produkcji lub czynników produkcji za „niezniekształcone”.
- (101) Suzhou Titan powtórzyło powyższe argumenty w swoich uwagach do drugiej noty.
- (102) Jak wyjaśniono w motywie 99 powyżej, w przypadku potwierdzenia istnienia znaczących zakłóceń przepisy art. 2 ust. 6a rozporządzenia mają zastosowanie *a priori* do wszystkich producentów eksportujących w ChRL i dotyczą wszystkich kosztów związanych z ich czynnikami produkcji. Jednocześnie ten sam przepis przewiduje możliwość zastosowania kosztów krajowych, o ile ustalone zostało z całą pewnością, że nie podlegają znaczącym zakłóceniom.
- (103) Jeżeli chodzi o argument, że Komisja powinna udowodnić, iż koszty z reprezentatywnego kraju są niezniekształcone, Komisja wykorzystuje wyłącznie koszty, które nie podlegają zniekształceniom w odpowiednim reprezentatywnym kraju zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego. Komisja opublikowała dwie noty do akt na temat czynników produkcji, dając stronom duże możliwości wnoszenia uwag, w tym poprzez wskazywanie wszelkich możliwych nieprawidłowości lub innych względów, które mogą potencjalnie wpływać na te czynniki w reprezentatywnym kraju lub reprezentatywnych krajach. W tym kontekście zainteresowane strony nie podważały poziomu poszczególnych czynników produkcji w odpowiednim reprezentatywnym kraju określonych w pierwszej i drugiej nodzie. W związku z tym powyższe argumenty zostały odrzucone.
- (104) W następstwie pierwszej noty Chengxi Shipyard przedstawiło również szereg uwag dotyczących znaczących zakłóceń. Po pierwsze, Chengxi Shipyard twierdziło, że art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego jest niezgodny z prawem WTO i wcześniejszymi orzeczeniami Organu Rozstrzygania Sporów WTO. Chengxi Shipyard twierdziło, że w sekcji 15 Protokołu przystąpienia Chin do WTO wyjątkowo zezwolono importerom będącym członkami WTO na stosowanie metodyki, która nie opiera się na ścisłym porównaniu z cenami krajowymi ani kosztami przemysłu objętego dochodzeniem w Chinach, lecz że odstępstwo to wygasło po upływie 15 lat od daty przystąpienia, czyli w dniu 11 grudnia 2016 r. Począwszy od tej daty Komisja jest zobowiązana do stosowania standardowej metodyki ustalania wartości normalnej producentów z państwa wywozu, tj. wykorzystywania wyłącznie cen krajowych i kosztów kraju wywozu, chyba że w innych postanowieniach porozumień WTO, w tym w porozumieniu antydumpingowym, zezwolono na inne postępowanie.
- (105) Chengxi Shipyard dodało ponadto, że w prawie WTO nie ma przepisów, które pozwalałyby na niestosowanie standardowej metodyki w przypadku Chin. Chengxi Shipyard dodało, że warunki określone w art. 2 porozumienia antydumpingowego, w szczególności w art. 2.2.1 tego porozumienia, nie są zgodne z warunkami określonymi w art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego. Chengxi Shipyard wyjaśniło, że metodyka przewidziana w art. 2 porozumienia antydumpingowego nie zezwala na wykorzystanie innych informacji niż informacje dostępne w państwie wywozu w celu ustalenia wartości normalnej. Jeśli w wyjątkowych okolicznościach konieczne jest skonstruowanie wartości normalnej, dane dotyczące kosztów produkcji, kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysków muszą zostać uzyskane ze źródeł w kraju wywozu. Na poparcie powyższych argumentów Chengxi Shipyard przytoczyło orzeczenie w sprawie sporu w ramach WTO UE–Biodiesel (Argentyna), które zobowiązywało Komisję do wykorzystania kosztów wykazanych w zapisach producenta/eksportera zgodnie z art. 2.2.1.1 porozumienia antydumpingowego.
- (106) Argument ten omówiono już w motywach 94–96 powyżej. W odniesieniu do argumentu dotyczącego protokołu w sprawie przystąpienia Chin Komisja przypomina, że w postępowaniach antydumpingowych dotyczących produktów z Chin przy określaniu wartości normalnej nadal mają zastosowanie części sekcji 15 Protokołu przystąpienia Chin do WTO, które nie wygasły, zarówno w odniesieniu do normy gospodarki rynkowej, jak i w odniesieniu do stosowania metodyki, która nie jest oparta na ścisłym porównaniu z chińskimi cenami lub kosztami. W związku z tym argumenty te zostały odrzucone.

- (107) Ponadto Chengxi Shipyard twierdziło, że domniemane zakłócenia nie są należycie udowodnione i nawet jeśli istnieją, nie mają wpływu na wszystkie aspekty kosztów Chengxi Shipyard. W związku z tym nie należy korygować całości kosztów ani ustalać ich z użyciem innej podstawy. Chengxi Shipyard twierdziło, że głównym dowodem potwierdzającym w skardze było sprawozdanie, ponieważ jednak nie ma rozdziału poświęconego konkretnie wieżom wiatrowym, ustaleń zawartych w sprawozdaniu nie można automatycznie traktować jako mających zastosowanie do przemysłu wież wiatrowych.
- (108) Jeżeli chodzi o argument, że sprawozdanie nie zawiera rozdziału poświęconego konkretnie wieżom wiatrowym, Komisja zwróciła uwagę na fakt, że potwierdzenie istnienia znaczących zakłóceń dających podstawy do zastosowania przepisów art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego nie jest w żaden sposób powiązane z tym, czy w sprawozdaniu zamieszczono rozdział poświęcony sektorowi, w którym wytwarza się produkt objęty dochodzeniem. W sprawozdaniu opisano różne rodzaje zakłóceń istniejących w ChRL – zakłócenia te mają charakter przekrojowy i występują w całej chińskiej gospodarce, a zatem wywierają również wpływ na ceny lub surowce i koszty produkcji produktu objętego dochodzeniem. Jak wyjaśniono w motywach 58–79 powyżej, przemysł wież wiatrowych jest poddawany szeregowi interwencji rządowych opisanych w sprawozdaniu (uwzględnienie tego sektora w planach pięcioletnich i innych dokumentach, zakłócenia związane z surowcami, zakłócenia finansowe itp.), które zostały jednoznacznie wskazane w niniejszym rozporządzeniu i do których niniejsze rozporządzenie się odnosi. Ponadto sprawozdanie nie jest jedynym źródłem dowodów wykorzystywanym przez Komisję przy podejmowaniu decyzji, ponieważ istnieją dodatkowe elementy dowodowe wykorzystywane w tym celu. W motywach 58–74 powyżej wyszczególniono również szereg zakłóceń istniejących w sektorze wież wiatrowych lub wywierających wpływ na surowce i czynniki produkcji, poza znaczącymi zakłóceniami opisanymi już w sprawozdaniu. Okoliczności rynkowe oraz strategie i plany leżące u podstaw znaczących zakłóceń nadal wywierają wpływ na sektor wież wiatrowych i sektor powiązanych z nim kosztów produkcji. Żadna ze stron nie przedstawiła jakichkolwiek dowodów prowadzących do przeciwnych wniosków. Argument ten został zatem odrzucony.
- (109) Ponadto Chengxi Shipyard stwierdziło, że sześć kryteriów wymaganych do udowodnienia istnienia znaczących zakłóceń albo nie występuje w skardze, albo nie ma zastosowania do Chengxi Shipyard. Spośród kryteriów określonych w art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego kryteria określone w tiret pierwszym, czwartym, piątym i szóstym nie zostały wymienione ani poparte dowodami w skardze. W odniesieniu do tiret drugiego Chengxi Shipyard przeanalizowało po kolei chińskich producentów (OEM) wież wiatrowych wymienionych przez skarżącego (zob. motyw 54) i doszło do wniosku, że informacje nie są odpowiednio uzasadnione albo są nieaktualne. Chengxi Shipyard dodało, że nawet gdyby wszystkie te informacje były poprawne, nie ma możliwości ustalenia dokładnej proporcji państwowych producentów wież wiatrowych w stosunku do przedsiębiorstw prywatnych. Przedsiębiorstwo zauważyło, że wszyscy najwięksi producenci wież wiatrowych, w tym Titan Wind, Shanghai Taisheng, Dajin Heavy Industry, Tianneng Heavy Industries i CS Wind, są przedsiębiorstwami prywatnymi.
- (110) W odniesieniu do elementu wymienionego w art. 2 ust. 6a lit. b) tiret trzecie Chengxi Shipyard stwierdziło, że amerykańskie dochodzenie w sprawie przemysłowych wież wiatrowych pochodzących między innymi z Chińskiej Republiki Ludowej wykazało subsydiowanie dwóch konkretnych przedsiębiorstw, którego nie można ekstrapolować na pozostałych producentów wież wiatrowych. Nawet jeżeli Komisja stwierdzi istnienie znaczących zakłóceń w odniesieniu do niektórych aspektów kosztów Chengxi Shipyard, pozostałe aspekty kosztów, co do których nie udowodniono występowania znaczących zakłóceń, należy jednak wykorzystać przy konstruowaniu wartości normalnej. Ponieważ zdaniem Chengxi Shipyard w odniesieniu do sześciu wyżej wspomnianych elementów nie przedstawiono w skardze odpowiedniego uzasadnienia, nie ma dowodów na to, że na samym rynku wież wiatrowych ze stali dochodzi do zakłóceń.
- (111) Ponadto Chengxi Shipyard stwierdziło, że nawet jeżeli Komisja stwierdzi istnienie znaczących zakłóceń w odniesieniu do niektórych aspektów kosztów Chengxi Shipyard, pozostałe aspekty kosztów, co do których nie udowodniono występowania znaczących zakłóceń, należy jednak wykorzystać przy konstruowaniu wartości normalnej.
- (112) W odpowiedzi na argumenty dotyczące wystarczających dowodów na etapie wszczęcia postępowania Komisja przypomina, że w sekcji 3 zawiadomienia o wszczęciu odniesiono się do szeregu elementów na chińskim rynku wież wiatrowych, aby uzasadnić, że na rynek ten wpływają zakłócenia w łańcuchu wartości wież wiatrowych w ChRL. Komisja stwierdziła, że dowody przedstawione w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania dawały wystarczające podstawy do wszczęcia dochodzenia na podstawie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego. Stwierdzenie rzeczywistego istnienia znaczących zakłóceń oraz związane z tym zastosowanie metody opisanej w art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego następuje jednak dopiero w chwili tymczasowego lub ostatecznego ujawnienia informacji. W tym przypadku Komisja uznała dowód przekazany przez skarżącego w odniesieniu do znaczących zakłóceń za wystarczający do wszczęcia dochodzenia na tej podstawie, mimo że niektóre przedstawione przez skarżącego informacje na temat zakłóceń okazały się nieaktualne. Zostało to wyraźnie określone w sekcji 3 zawiadomienia o wszczęciu zgodnie z obowiązkiem określonym w art. 2 ust. 6a lit. e) rozporządzenia podstawowego. W związku z tym argument Chengxi Shipyard został odrzucony.

- (113) Ponadto Chengxi Shipyard przypomniało, że art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego stanowi, iż: „znaczące zakłócenia to te zakłócenia, które występują wówczas, gdy podane ceny lub koszty, w tym koszty surowców i energii, nie wynikają z działania sił rynkowych, ponieważ wywiera na nie wpływ istotna interwencja rządowa” (podkreślenie dodane). Chengxi Shipyard argumentowało, że interwencja rządowa w chiński przemysł wieź wiatrowych nie jest istotna, ponieważ jej celem jest budowanie mocy produkcyjnych w zakresie energii ze źródeł odnawialnych zarówno w ChRL, jak i w pozostałych częściach świata. Chengxi Shipyard proponuje, aby definicja terminu „istotna” odnosiła się do arbitralnej interwencji rządowej. Jeżeli jednak interwencja ma na celu skorygowanie niedoskonałości rynku, nie powinna być postrzegana jako „istotna”. Według Chengxi Shipyard zanieczyszczenie powodowane przez nieodnawialne źródła energii jest negatywnym efektem zewnętrznym i nie ma możliwości, aby osoby trzecie mogły powstrzymać lub zmniejszyć to zanieczyszczenie za pośrednictwem rynku, ponieważ nie istnieje „rynek zanieczyszczeń”, na którym te osoby trzecie mogłyby płacić zakładowi za redukcję zanieczyszczenia, które powoduje. To właśnie w takiej sytuacji państwo musi podjąć działania w celu skorygowania niedoskonałości rynku w drodze opodatkowania zanieczyszczenia lub subwencjonowania energii ze źródeł odnawialnych, aby obniżyć koszty i zapewnić przejście przez przedsiębiorstwa na niepowodującą zanieczyszczenia energię ze źródeł odnawialnych. W związku z tym zdaniem Chengxi Shipyard subsydiowanie produkcji odnawialnych źródeł energii nie stanowi istotnej interwencji, ponieważ służy większemu dobru, jakim jest ograniczenie globalnego zanieczyszczenia. Nie stanowi zatem znaczącego zakłócenia w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. c) rozporządzenia podstawowego.
- (114) W odniesieniu do uwagi Chengxi Shipyard dotyczącej pojęcia „istotnej interwencji rządowej” Komisja zauważyła, że do celów ustalenia występowania znaczących zakłóceń nie ma znaczenia, czy celem dotacji jest przyczynienie się do osiągnięcia pozytywnego wyniku społecznego, środowiskowego czy gospodarczego, ponieważ byłoby to arbitralne. Znaczenie dotacji mierzy się raczej przez ocenę tego, czy są one istotne, tj. czy mają dużą wartość. Słowo „istotny” w tym kontekście należy interpretować zgodnie ze standardową definicją, czyli „duży pod względem wielkości, wartości lub znaczenia”. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (115) Po ostatecznym ujawnieniu szereg zainteresowanych stron przedstawiło uwagi dotyczące stosowania art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego.
- (116) Po pierwsze, rząd ChRL stwierdził, że sprawozdanie zawiera błędy, a decyzje podjęte na jego podstawie nie mają podstaw faktycznych i prawnych. Dokładniej rzecz ujmując, rząd ChRL twierdził, że ma wątpliwości, czy sprawozdanie może stanowić oficjalne stanowisko Komisji. Jeśli chodzi o fakty, zdaniem rządu ChRL sprawozdanie wprowadza w błąd, jest jednostronne i odbiega od stanu faktycznego. Ponadto fakt, że Komisja wydała sprawozdania krajowe tylko w odniesieniu do kilku wybranych państw, budzi obawy co do zasady największego uprzywilejowania. Co więcej, opieranie się przez Komisję na dowodach zawartych w sprawozdaniu jest, w opinii rządu ChRL, niezgodne z duchem sprawiedliwego i uczciwego prawa, ponieważ w rzeczywistości sprowadza się do osądzenia sprawy przed procesem.
- (117) Po drugie, rząd ChRL twierdził, że konstruowanie wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego jest niezgodne z porozumieniem antydumpingowym, w szczególności z art. 2.2 tego porozumienia zawierającym wyczerpujący wykaz sytuacji, w których można skonstruować wartość normalną, przy czym „znaczące zakłócenia” nie są wymienione wśród takich sytuacji. Ponadto wykorzystanie danych z odpowiedniego reprezentatywnego kraju jest według rządu ChRL niezgodne z art. VI.1 lit. b) Układu ogólnego w sprawie tarif celnych i handlu i art. 2.2.1.1 porozumienia antydumpingowego, które wymagają wykorzystania kosztów produkcji w kraju pochodzenia przy konstruowaniu wartości normalnej.
- (118) Po trzecie, rząd ChRL stwierdził, że praktyki dochodzeniowe Komisji na podstawie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego są niezgodne z zasadami WTO, ponieważ Komisja, naruszając art. 2.2.1.1 porozumienia antydumpingowego, pominęła rejestry chińskiego producenta, nie ustalając, czy rejestry te są zgodne z ogólnie przyjętymi zasadami rachunkowości w Chinach. W związku z tym rząd ChRL argumentował, że Organ Apelacyjny w sprawie DS473 oraz zespół orzekający w sprawie DS494 stwierdziły, że zgodnie z art. 2.2.1.1 porozumienia antydumpingowego, o ile dokumentacja prowadzona przez eksportera lub producenta objętego dochodzeniem odpowiada – w dopuszczalnych granicach – w dokładny i wiarygodny sposób wszystkim rzeczywistym kosztom poniesionym przez danego producenta lub eksportera w odniesieniu do produktu objętego dochodzeniem, można uznać, że koszty te „właściwie odzwierciedlają koszty związane z produkcją i sprzedażą rozpatrywanego produktu”, a organ prowadzący dochodzenie powinien wykorzystać tę dokumentację do określenia kosztów produkcji producentów objętych dochodzeniem.
- (119) Po czwarte, rząd ChRL twierdził, że Komisja powinna być konsekwentna i w pełni zbadać, czy w reprezentatywnym kraju występują tzw. zakłócenia na rynku. Łatwe przyjmowanie danych od reprezentatywnego kraju bez takiej oceny stanowi „podwójne standardy”. To samo dotyczy, zdaniem rządu ChRL, oceny cen i kosztów przemysłu Unii.

- (120) Jeżeli chodzi o pierwszy punkt dotyczący statusu sprawozdania w przepisach UE, Komisja przypominała, że w art. 2 ust. 6a lit. c) rozporządzenia podstawowego nie określono szczególnego formatu sprawozdań dotyczących znaczących zakłóceń ani nie zdefiniowano kanału publikacji. Komisja przypominała, że sprawozdanie jest dokumentem technicznym opartym na faktach, stosowanym wyłącznie w kontekście dochodzeń w sprawie ochrony handlu. Sprawozdanie zostało zatem odpowiednio wydane jako dokument roboczy służb Komisji, ponieważ ma charakter czysto opisowy i nie wyraża żadnych poglądów politycznych, preferencji ani osądów. Nie ma to wpływu na jego treść, mianowicie na obiektywne źródła informacji dotyczących istnienia znaczących zakłóceń w chińskiej gospodarce, istotnych dla celów stosowania art. 2 ust. 6a lit. c) rozporządzenia podstawowego. Jeżeli chodzi o uwagi dotyczące błędnego stanu faktycznego i jednostronności sprawozdania, odniesiono się do nich w motywie 91 powyżej. W odpowiedzi na twierdzenie rządu ChRL dotyczące naruszenia klauzuli największego uprzywilejowania Komisja przypominała, że zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. c) rozporządzenia podstawowego sprawozdanie krajowe jest sporządzane dla dowolnego kraju jedynie w przypadku, gdy Komisja ma uzasadnione przesłanki świadczące o możliwości istnienia znaczących zakłóceń w określonym kraju lub w sektorze w tym kraju. Po wejściu w życie nowych przepisów art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego w grudniu 2017 r. Komisja dysponowała takimi przesłankami znaczących zakłóceń w przypadku Chin. Komisja opublikowała również sprawozdanie w sprawie zakłóceń w Rosji w październiku 2020 r. ⁽⁵²⁾, a w stosownych przypadkach mogą pojawić się kolejne sprawozdania. Ponadto Komisja przypominała, że sprawozdania nie są obowiązkowe w celu zastosowania art. 2 ust. 6a. W art. 2 ust. 6a lit. c) opisano warunki wydawania przez Komisję sprawozdań krajowych, a zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. d) skarżący nie są zobowiązani do korzystania ze sprawozdania, a istnienie sprawozdania krajowego nie jest warunkiem wszczęcia dochodzenia na podstawie art. 2 ust. 6a zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. e). Zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. e) dochodzenie można wszcząć na podstawie wystarczających dowodów świadczących o znaczących zakłóceniach w jakimś kraju, przedstawionych przez skarżących spełniających kryteria określone w art. 2 ust. 6a lit. b). W związku z tym zasady dotyczące znaczących zakłóceń charakterystycznych dla danego państwa mają zastosowanie do wszystkich państw bez rozróżnienia oraz niezależnie od istnienia sprawozdania krajowego. Dlatego też z definicji zasady dotyczące zakłóceń występujących w danym państwie nie naruszają zasady największego uprzywilejowania.
- (121) W odniesieniu do drugiego i trzeciego argumentu dotyczącego domniemanej niezgodności art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego z prawem WTO, w szczególności z przepisami art. 2.2 i 2.2.1.1 porozumienia antydumpingowego, jak również ustaleń w sprawach DS473 i DS494, argumenty te omówiono już w motywach 94 i 96 powyżej.
- (122) W odniesieniu do czwartego punktu, w którym żąda się od Komisji upewnienia się, że na dane z państw trzecich wykorzystywane w postępowaniu Komisji nie mają wpływu zakłócenia na rynku, Komisja przypominała, że zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego przystępuje do konstruowania wartości normalnej na podstawie wybranych danych innych niż ceny i koszty krajowe w państwie wywozu tylko wtedy, gdy ustali, że takie dane są najbardziej odpowiednie, aby odzwierciedlić niezniekształcone ceny i koszty. W trakcie tego procesu Komisja ma obowiązek korzystać wyłącznie z danych niezniekształconych. W związku z tym zainteresowane strony są prośzone o przedstawienie uwag na temat proponowanych źródeł do celów określenia wartości normalnej na wczesnych etapach dochodzenia. W ostatecznej decyzji Komisji dotyczącej tego, które niezniekształcone dane należy wykorzystać do obliczenia wartości normalnej, w pełni uwzględniono te uwagi. Jeżeli chodzi o żądanie rządu ChRL, aby Komisja oceniła możliwe zakłócenia na rynku wewnętrznym UE, Komisja nie dostrzegła znaczenia tego punktu w kontekście oceny istnienia znaczących zakłóceń w rozumieniu art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego.
- (123) W związku z tym Komisja odrzuciła argumenty rządu ChRL.
- (124) CCCME powtórzyła swoje argumenty dotyczące sprawozdania przedstawione w motywach 89 i 90 powyżej, nazywając argumentację Komisji zawartą w motywie 91 pokrętną. CCCME nie przedstawiła jednak żadnych dalszych dowodów dotyczących sprawozdania, z wyjątkiem twierdzenia, że plany pięcioletnie w Chinach są jedynie dokumentami przewodnimi wyrażającymi poglądy polityczne na przyszłość. W związku z tym zdaniem CCCME plany te nie są wiążące, ponieważ nie są przyjmowane w taki sam sposób jak ustawy lub dekrety. Ponadto CCCME wskazała, że podobne dokumenty można znaleźć również w Europie, w tym wśród dokumentów programowych Komisji.

⁽⁵²⁾ Dokument roboczy służb Komisji SWD(2020) 242 final z dnia 22.10.2020 r., dostępny pod adresem: https://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2020/october/tradoc_158997.pdf

- (125) W odniesieniu do zgodności art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego z prawem WTO CCCME stwierdziła ponadto, że pojęcie „znaczących zakłóceń” zawarte w art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego nie pojawia się w żadnym z postanowień porozumienia antydumpingowego WTO ani Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu z 1994 r. W szczególności pojęcie „znaczących zakłóceń” nie mieści się w żadnej z kategorii przewidzianych w art. 2.2 porozumienia antydumpingowego WTO. W odniesieniu do wykorzystywania danych z państwa trzeciego CCCME stwierdziła, że nawet jeśli według Organu Apelacyjnego w sprawie DS473 wykorzystanie danych pochodzących ze źródła spoza państwa wywozu nie jest zabronione, wydaje się, że Komisja ignoruje fakt, iż Organ Apelacyjny podkreślił również, że „nie oznacza to jednak, że organ prowadzący dochodzenie może po prostu zastąpić koszt produkcji w kraju pochodzenia kosztem spoza kraju pochodzenia”, jak również, że „przy korzystaniu z jakichkolwiek informacji spoza danego kraju w celu określenia »kosztu produkcji w kraju pochodzenia« zgodnie z art. 2.2 porozumienia antydumpingowego organ prowadzący dochodzenie musi zapewnić, aby takie informacje zostały wykorzystane do ustalenia »kosztu produkcji w kraju pochodzenia«, a to może wymagać od organu prowadzącego dochodzenie dostosowania tych informacji”. Zdaniem CCCME wydaje się zatem, że to podejście Komisji jest niezgodne z zobowiązaniem UE wynikającym z art. 2.2 porozumienia antydumpingowego WTO.
- (126) Ponadto CCCME twierdziła, że wydaje się również, iż art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego narusza art. 2.2.1.1 porozumienia antydumpingowego WTO, ponieważ wygląda na to, że Komisja powtarza te same błędy co w sprawie DS473, gdyż wydaje się, że jej ustalenia i argumentacja w obecnym dochodzeniu są bardzo podobne do ustaleń i argumentacji w sprawie dotyczącej biodiesla. Komisja stwierdziła, że ceny stali, głównego surowca w produkcji wież wiatrowych, są w Chinach zniekształcone, a ceny stali płacone przez producentów wież wiatrowych są narażone na zakłócenia systemowe. W związku z tym zdaniem CCCME na podstawie ustaleń Organu Apelacyjnego w sprawie UE – Biodiesel (Argentyna) możliwe, że Komisja narusza również art. 2.2.1.1 porozumienia antydumpingowego WTO.
- (127) Ponadto CCCME przypominała, że art. 2 ust. 6a lit. a) akapit trzeci rozporządzenia podstawowego wyraźnie stanowi, że ocena kwestii znaczących zakłóceń jest przeprowadzana oddzielnie dla każdego eksportera i producenta, przy czym jedynym wyjątkiem jest stosowanie kontroli wyrwykowej. W związku z tym CCCME nie zgodziła się z zawartym w motywie 102 stwierdzeniem Komisji, że „w przypadku potwierdzenia istnienia znaczących zakłóceń przepisy art. 2 ust. 6a rozporządzenia mają zastosowanie *a priori* do wszystkich producentów eksportujących w Chinach i dotyczą wszystkich kosztów związanych z ich czynnikami produkcji”, i zażądała od Komisji poprawy jej praktyki w tym zakresie.
- (128) W odniesieniu do twierdzenia CCCME dotyczącego niewiążącego charakteru chińskich dokumentów dotyczących planowania Komisja przypominała, że chiński system planowania określa priorytety i ustala cele, na których muszą skupić się władze centralne i lokalne. Stosowne plany istnieją na wszystkich szczeblach administracji rządowej i obejmują praktycznie wszystkie sektory gospodarki, a organy na wszystkich szczeblach administracji monitorują wdrażanie planów przez odpowiednie organy administracji rządowej niższego szczebla. Jak opisano szczegółowo w sprawozdaniu, cele określone w instrumentach dotyczących planowania mają w rzeczywistości charakter wiążący, a system planowania powoduje, że zasoby są przydzielane do sektorów uznanych przez rząd za strategiczne lub z innego powodu ważne politycznie, a nie przydzielane zgodnie z mechanizmami rynkowymi ⁽⁵³⁾.
- (129) Jeżeli chodzi o argumenty CCCME dotyczące zgodności art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego z porozumieniem antydumpingowym i ustaleniami Organu Rozstrzygania Sporów, omówiono je już w motywach 94 i 96, w tym wyjaśniono, że sprawa DS473 nie dotyczyła stosowania art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego. W odniesieniu do twierdzenia, że pojęcie „znaczących zakłóceń” zawarte w art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego nie pojawia się w żadnym z postanowień porozumienia antydumpingowego WTO ani Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu z 1994 r., Komisja przypominała, że rozporządzenie podstawowe, w tym art. 2 ust. 6a, jest aktem prawa wtórnego Unii zgodnie z art. 288 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. W prawie Unii nie ma wymogu, aby jego źródła, w tym prawo wtórne takie jak rozporządzenia, były oparte na prawie międzynarodowym lub powiązane z zobowiązaniami wynikającymi z prawa międzynarodowego, takiego jak porozumienie antydumpingowe lub Protokół przystąpienia Chin do WTO.
- (130) W odniesieniu do argumentu dotyczącego indywidualnej oceny znaczących zakłóceń przeprowadzanej dla każdego eksportera CCCME jedynie wyraziła brak zgody ze stanowiskiem Komisji, nie przedstawiając nowych argumentów. W związku z tym Komisja potwierdziła swoje stanowisko przedstawione w motywach 99 i 102 powyżej.

⁽⁵³⁾ Sprawozdanie – rozdział 4, s. 41–42, 83.

- (131) Chengxi Shipyard powtórzyło swoje argumenty dotyczące niezgodności art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego z prawem WTO, opisane w motywie 104 powyżej, wskazując, że odpowiedź Komisji w motywach 94 i 96 jest bardzo ogólna i nie wyjaśniono w niej jednoznacznie podstawy prawnej zawartej w porozumieniach WTO przemawiającej za stosowaniem art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego, stanowiącego odstępstwo od zasad ogólnych wyraźnie określonych w porozumieniu WTO i orzeczeniu Organu Rozstrzygania Sporów w sprawie DS473. Chengxi Shipyard wywnioskowało zatem ze stwierdzenia Komisji, że uzasadnia ona zgodność art. 2 ust. 6a z porozumieniami WTO pozostałą częścią sekcji 15 Protokołu przystąpienia Chin do WTO, przy czym zwróciło uwagę, że ze względu na brak jasnego uzasadnienia, dlaczego Komisja jest takiego zdania, ujawnienie przez Komisję nie spełnia standardów prawnych w zakresie odpowiedniego uzasadnienia decyzji o zastosowaniu art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego.
- (132) Ponadto Chengxi Shipyard twierdziło, że nie udowodniono, iż przedsiębiorstwo to podlega znaczącym zakłóceniom, głównie z trzech powodów: (i) KPCh nie ma bezpośredniego wpływu na decyzje biznesowe w przedsiębiorstwie, które to ustalenie jest prawdą pomimo faktu, że prezes zarządu i dyrektor generalny Chengxi Shipyard są członkami KPCh i pełnią funkcje sekretarza i zastępcy sekretarza Komitetu Partii na poziomie przedsiębiorstwa; (ii) udział państwa lub obecność przedstawicieli państwa w zarządzie nie wskazuje na to, że decyzje biznesowe w przedsiębiorstwie nie są podejmowane w odpowiedzi na rynkowe sygnały popytu i podaży lub że jego działalność nie jest zorientowana na rynek; (iii) istnienie interwencji państwa nie jest równoznaczne ze znaczącym zakłóceniem, a Komisja nie wykazała, że domniemane interwencje przekrojowe rządu ChRL prowadzą do znaczących zakłóceń w odniesieniu do czynników produkcji, a w konsekwencji wpływają na koszty i ceny w ramach działalności Chengxi Shipyard.
- (133) Jeżeli chodzi o argumenty Chengxi Shipyard dotyczące zgodności art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego z prawem WTO, Komisja podtrzymuje swoje stanowisko, że przepisy art. 2 ust. 6a są w pełni zgodne z zobowiązaniami Unii w ramach WTO. Powody takiego stanowiska Komisji wyraźnie wskazano w motywie 94 powyżej. Podobnie Komisja stwierdziła już w motywie 106, że w postępowaniach antydumpingowych dotyczących produktów z Chin przy określaniu wartości normalnej nadal mają zastosowanie części sekcji 15 Protokołu przystąpienia Chin do WTO, które nie wygasły, zarówno w odniesieniu do normy gospodarki rynkowej, jak i w odniesieniu do stosowania metodyki, która nie jest oparta na ścisłym porównaniu z chińskimi cenami lub kosztami. Wydaje się, że Chengxi Shipyard łączy obowiązek podania powodów materialnego zastosowania art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego z domniemanym obowiązkiem wyjaśnienia podstawy prawnej WTO uzasadniającej zastosowanie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego, co nie jest istotne, a ponadto jest błędne (zob. również motyw 129 powyżej). W konsekwencji argument Chengxi Shipyard, że ujawnienie przez Komisję nie spełnia wymogów prawnych dotyczących odpowiedniego uzasadnienia, został odrzucony.
- (134) Argumenty Chengxi Shipyard dotyczące braku dowodów na to, że przedsiębiorstwo podlega znaczącym zakłóceniom, już szczegółowo omówiono w motywie 108 powyżej. Ponadto Komisja przypomniała, że istnienie znaczących zakłóceń dających podstawy do zastosowania przepisów art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego nie jest powiązane z istnieniem jednego konkretnego elementu faktycznego lub informacji dotyczących konkretnego rynku obejmującego produkt objęty postępowaniem. W tym zakresie, jak wykazano w motywach 52–79, w toku niniejszego dochodzenia Komisja ustaliła istnienie znaczących zakłóceń w przemyśle wież wiatrowych oraz w sektorach powiązanych czynników produkcji. Zastosowanie kosztów krajowych przy konstruowaniu wartości normalnej jest dozwolone na podstawie art. 2 ust. 6a lit. a) wyłącznie wówczas, gdy w toku dochodzenia wyraźnie ustalono, że koszty te nie są zniekształcone. W tym względzie Chengxi Shipyard nie przedstawiło jednak żadnego dowodu świadczącego o tym, że jego czynniki produkcji były niezniekształcone. W związku z tym argument Chengxi Shipyard został odrzucony.
- (135) W związku z powyższym z dostępnych dowodów wynika, że ceny lub koszty produktu objętego postępowaniem, w tym koszty surowców, energii i pracy, nie wynikają z działania sił rynkowych, ponieważ wywiera na nie wpływ istotna interwencja rządowa w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego, na co wskazuje rzeczywisty lub potencjalny wpływ co najmniej jednego istotnego elementu spośród elementów w nim wymienionych. Na tej podstawie i wobec braku jakiegokolwiek współpracy ze strony rządu ChRL Komisja stwierdziła, że w celu ustalenia wartości normalnej w tym przypadku nie jest właściwe stosowanie cen i kosztów krajowych. W związku z tym Komisja przystąpiła do konstruowania wartości normalnej wyłącznie na podstawie kosztów produkcji i sprzedaży odzwierciedlających niezniekształcone ceny lub wartości odniesienia, czyli, w tym przypadku, na podstawie odpowiednich kosztów produkcji i sprzedaży w odpowiednim reprezentatywnym kraju, zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego, jak omówiono w następnej sekcji.

3.2.2. Kraj reprezentatywny

3.2.2.1. Uwagi ogólne

- (136) Wyboru reprezentatywnego kraju dokonano na podstawie następujących kryteriów określonych w art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego:
- poziom rozwoju gospodarczego podobny do poziomowi ChRL. W tym celu Komisja wykorzystwała kraje o dochodzie narodowym brutto (DNB) na mieszkańca podobnym do ChRL na podstawie bazy danych klasyfikacji państw prowadzonej przez Bank Światowy ⁽⁵⁴⁾,
 - produkcja produktu objętego postępowaniem w tym państwie,
 - dostępność odpowiednich danych publicznych w reprezentatywnym kraju,
 - w przypadku gdy istnieje kilka potencjalnych reprezentatywnych krajów, pierwszeństwo powinno zostać przyznane, w stosownych przypadkach, państwu z odpowiednim poziomem ochrony socjalnej i ochrony środowiska.
- (137) Jak wyjaśniono w motywach 50 i 51, Komisja wydała dwie noty w odniesieniu do akt dotyczących źródeł do celów określenia wartości normalnej. W notach tych opisano fakty i dowody leżące u podstaw odpowiednich kryteriów, a ponadto odniesiono się do uwag otrzymanych przez strony na temat tych elementów i odpowiednich źródeł. W drugiej nodzie Komisja poinformowała zainteresowane strony o zamiarze rozważenia wykorzystania Meksyku jako odpowiedniego reprezentatywnego kraju w przedmiotowej sprawie, jeżeli zostanie potwierdzone istnienie znaczących zakłóceń zgodnie z art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego.

3.2.2.2. Poziom rozwoju gospodarczego podobny do poziomowi ChRL

- (138) W pierwszej nodzie Komisja wskazała Brazylię, Malezję, Meksyk, Republikę Południowej Afryki i Turcję jako kraje o podobnym poziomie rozwoju gospodarczego co ChRL, co do których wiadomo było, że ma w nich miejsce produkcja produktu objętego postępowaniem. Wszystkie te kraje Bank Światowy sklasyfikował na podstawie dochodu narodowego brutto (DNB) jako kraje o „wyższym średnim dochodzie”, podobnie jak ChRL.
- (139) W uwagach do pierwszej noty Chengxi Shipyard twierdziło, że DNB na mieszkańca nie jest odpowiednim wskaźnikiem do oceny poziomu rozwoju gospodarczego danego kraju. Zamiast tego Komisja powinna była oprzeć swoje ustalenia na produkcie krajowym brutto na mieszkańca według parytetu siły nabywczej („PKB na mieszkańca wg PPP”). W tym względzie przedsiębiorstwo to twierdziło, że bardziej odpowiednim reprezentatywnym krajem byłoby Indie, ponieważ pod względem PKB na mieszkańca według parytetu siły nabywczej w 2019 r. Indie były bliższe ChRL niż Turcja, państwo zaproponowane w skardze. Ponadto Indie były bardziej podobne do ChRL pod względem PKB na mieszkańca według parytetu siły nabywczej na osobę zatrudnioną, a zatem z uwzględnieniem wydajności w tych trzech krajach. Vestas również twierdziło, że Indie są odpowiednim reprezentatywnym krajem o takim samym poziomie rozwoju jak ChRL.
- (140) W drugiej nodzie Komisja zauważyła w tym względzie, że w rozporządzeniu podstawowym określono, iż reprezentatywny kraj powinien mieć poziom rozwoju podobny do poziomowi państwa wywozu. Rozporządzenie nie zawiera jednak żadnych dalszych wymogów dotyczących wyboru odpowiedniego reprezentatywnego kraju. Komisja zdecydowała, że odpowiednim źródłem tych informacji jest baza danych Banku Światowego. Ta baza danych zapewniła Komisji wystarczającą liczbę potencjalnie odpowiednich reprezentatywnych krajów o podobnym poziomie rozwoju do celów dokonania wyboru najlepiej dopasowanego źródła niezniekształconych kosztów i cen. Ponadto jest to ranking sporządzony na podstawie obiektywnego kryterium i jest on wykorzystywany spójnie we wszystkich sprawach antydumpingowych, w których określenie wartości normalnej opiera się na przepisach art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego, co zapewnia jednolitość i równe traktowanie w toku poszczególnych postępowań.
- (141) DNB jest ponadto wykorzystywany przez Bank Światowy do klasyfikacji gospodarek na grupy pod kątem dochodu według metody stosowanej w polityce kredytowej Banku Światowego. W związku z tym, że uznaje się w nim wszystkie dochody, które trafiają do gospodarki krajowej, niezależnie od ich pochodzenia, w odpowiedni sposób odzwierciedla całkowitą działalność gospodarczą w danym kraju. W każdym razie Chengxi Shipyard nie wyjaśniło, w jaki sposób i dlaczego to PKB na mieszkańca według parytetu siły nabywczej, a nie DNB na mieszkańca, byłby bardziej odpowiedni, aby odzwierciedlić podobny poziom rozwoju, niż źródło wykorzystane przez Komisję, nie uzasadniło swojego twierdzenia ani w żaden inny sposób nie przedstawiło dowodów na jego poparcie.

⁽⁵⁴⁾ World Bank Open Data – Upper Middle Income, dokument dostępny na stronie <https://data.worldbank.org/income-level/upper-middle-income> (ostatnie wyświetlenie w dniu 12 kwietnia 2021 r.).

- (142) Ponieważ w okresie objętym dochodzeniem Indie nie były włączone do tej samej kategorii bazy danych Banku Światowego, nie można było uznać, że spełniają kryterium określone w art. 2 ust. 6a lit. a) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego. W związku z tym Komisja odrzuciła powyższy argument.
- (143) W uwagach do drugiej noty Chengxi Shipyard podtrzymało swoje stanowisko, że dochód narodowy brutto (DNB) na mieszkańca nie jest odpowiednim wskaźnikiem rozwoju gospodarczego. Po pierwsze, przedsiębiorstwo to twierdziło, że DNB obejmuje dochody z działalności zagranicznej, które są nieistotne dla oceny rozwoju gospodarczego. Po drugie, twierdziło, że wskaźnik – czy to DNB, czy PKB – wyrażony w USD do celów porównania poszczególnych państw nie jest odpowiedni do oceny rozwoju gospodarczego. Taka ocena byłaby zniekształcona poziomem cen w państwach o podobnej wielkości produkcji, a także wahaniami kursów wymiany. Przedsiębiorstwo to przyznało również, że wpływ zmian poziomu cen (inflacji) i wahań kursów wymiany jest częściowo złagodzony metodą Atlas stosowaną przez Bank Światowy przy opracowywaniu klasyfikacji państw i grup kredytowych. Ponadto przedsiębiorstwo stwierdziło, że biorąc pod uwagę powyższe, pod względem rozwoju gospodarczego Indie są bardziej podobne do ChRL niż Turcja.
- (144) W uwagach dotyczących ostatecznego ujawnienia Chengxi Shipyard podtrzymało swoje stanowisko, że PKB na mieszkańca według parytetu siły nabywczej będzie odpowiednim wskaźnikiem do oceny podobieństwa gospodarczego między państwami pod względem poziomu rozwoju gospodarczego, w związku z czym Indie mogą być odpowiednim reprezentatywnym krajem.
- (145) Komisja wyjaśniła, że chociaż reprezentatywny kraj powinien mieć poziom rozwoju podobny do poziomu rozwoju kraju wywozu, nie ma obowiązku wyboru reprezentatywnego kraju najbardziej zbliżonego do państwa wywozu pod względem rozwoju gospodarczego, niezależnie od tego, czy jest on mierzony w DNB na mieszkańca, czy w PKB na mieszkańca według parytetu siły nabywczej. Ponadto Komisja zauważyła, że zarówno DNB na mieszkańca, jak i PKB na mieszkańca według parytetu siły nabywczej, jak również szereg innych wskaźników, to uznane wskaźniki służące do pomiaru rozwoju gospodarczego państw. W tym względzie Komisja podkreśliła, że klasyfikacja państw opracowana przez Bank Światowy zapewnia pulę potencjalnych reprezentatywnych krajów, która jest regularnie aktualizowana i tworzona na podstawie obiektywnych kryteriów i spójnej metodyki. Ponadto Komisja powtórzyła, że klasyfikacja państw Banku Światowego jest odpowiednim źródłem informacji zapewniającym jednolitość i równe traktowanie w toku poszczególnych postępowań. Ze względu na fakt, że w okresie objętym dochodzeniem Indie nie zostały sklasyfikowane jako kraj o wyższym średnim dochodzie, i w związku z powyższymi ustaleniami Komisja odrzuciła argument Chengxi Shipyard.
- (146) W uwagach do drugiej noty CCCME i Suzhou Titan twierdziły, że Indie należy uznać za potencjalny reprezentatywny kraj, mimo że Bank Światowy nie sklasyfikował Indii jako kraju o wyższym średnim dochodzie. W tym względzie strony odniosły się do przeglądu wygaśnięcia środków antidumpingowych nałożonych na przywóz kwasu sulfanilowego pochodzącego z ChRL, w którym to przeglądzie Komisja wykorzystwała Indie jako reprezentatywny kraj. CCCME powtórzyła te argumenty w swoich uwagach oraz podczas posiedzenia wyjaśniającego po etapie tymczasowym.
- (147) Komisja zauważyła, że w przywołanym przeglądzie wygaśnięcia ustalono w toku dochodzenia, że kwas sulfanilowy produkują tylko cztery gospodarki na całym świecie (Indie, ChRL, Unia i Stany Zjednoczone). Ponieważ w żadnym kraju o wyższym średnim dochodzie nie prowadzono produkcji kwasu sulfanilowego, Komisja postanowiła wykorzystać Indie jako źródło odpowiednich niezniekształconych cen lub wartości odniesienia zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego. W przedmiotowej sprawie sytuacja była odmienna. Komisja była w stanie zidentyfikować wystarczającą liczbę producentów w krajach o podobnym poziomie rozwoju gospodarczego co ChRL. W związku z tym nie było potrzeby poszukiwania takich krajów poza grupą krajów o wyższym średnim dochodzie, aby uzyskać niezniekształcone ceny lub wartości odniesienia. W związku z tym Komisja odrzuciła ten argument.

3.2.2.3. Produkcja produktu objętego dochodzeniem

- (148) W skardze skarżący wskazał produkcję produktu objętego dochodzeniem w Turcji.
- (149) Komisja przeanalizowała inne państwa o takim samym poziomie rozwoju jak ChRL i zidentyfikowała producentów SWT w czterech kolejnych państwach, mianowicie w Brazylii, Meksyku i Republice Południowej Afryki.
- (150) W pierwszej nocie Komisja poinformowała zainteresowane strony o tych ustaleniach.

- (151) W uwagach do pierwszej noty Chengxi Shipyard wskazało pięciu producentów SWT w Indiach. Jak wyjaśniono w motywach 140–142 i 145, stwierdzono, że Indie nie znajdują się na takim samym poziomie rozwoju jak ChRL, a zatem nie są odpowiednim reprezentatywnym krajem. W związku z tym Komisja nie przeanalizowała ani działalności domniemanych producentów SWT w Indiach, ani dostępności i jakości ich informacji finansowych.

3.2.2.4. Dostępność odpowiednich danych publicznych w reprezentatywnym kraju

- (152) Komisja zbadała dostępność i jakość odpowiednich danych publicznych w pięciu potencjalnych reprezentatywnych krajach, w których stwierdzono produkcję produktu objętego dochodzeniem. W analizie tej skupiono się na dostępności i jakości informacji finansowych oraz na dostępności i jakości danych dotyczących czynników produkcji.
- (153) W odniesieniu do informacji finansowych wykorzystanych do określenia kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku na potrzeby konstruowania wartości normalnej Komisja przeprowadziła analizę dostępnych informacji. Zbadała w szczególności, czy informacje finansowe pochodzą z ostatniego okresu, czy informacje finansowe poddano audytowi, czy były dostępne w formie indywidualnej czy skonsolidowanej, a także czy przedsiębiorstwa były rentowne.
- (154) W odniesieniu do danych dotyczących czynników produkcji Komisja zbadała dostępność danych dotyczących przywozu, udział przywozu pochodzącego z ChRL i krajów niebędących członkami WTO oraz istnienie zakłóceń, które mogły wpłynąć na cenę czynników produkcji. W analizie skupiono się na najważniejszych czynnikach produkcji.

a) Informacje finansowe

- (155) W pierwszej notce Komisja stwierdziła, że potencjalnie odpowiednie informacje finansowe producentów SWT były publicznie dostępne jedynie w Meksyku, Republice Południowej Afryki i Turcji. Komisja stwierdziła ponadto, że informacje finansowe wszystkich zidentyfikowanych producentów SWT w Brazylii i Malezji oraz niektórych producentów SWT w Turcji albo nie były dostępne za okres objęty dochodzeniem, tj. były nieaktualne, albo przedsiębiorstwa przynosiły straty. W tym względzie Komisja przeprowadziła dalszą analizę dostępności i jakości informacji finansowych producentów SWT w Meksyku, Republice Południowej Afryki i Turcji, uwzględniając uwagi do pierwszej noty przedstawione przez zainteresowane strony wymienione w motywie 50.
- (156) W uwagach do pierwszej noty CCCME i Suzhou Titan twierdziły, że Komisja nie powinna wykluczać danych przedsiębiorstwa przynoszącego straty, jeżeli taka sytuacja jest uzasadniona i niezniekształcona. W przypadku reprezentatywnego kraju, w którym dostępne są sprawozdania finansowe szeregu przedsiębiorstw, Komisja powinna zamiast tego uwzględnić zarówno przedsiębiorstwa rentowne, jak i przynoszące straty przy ustalaniu średnich kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku w reprezentatywnym kraju.
- (157) Komisja zauważyła, że dane finansowe wszystkich producentów ponoszących straty, których zidentyfikowano w potencjalnych reprezentatywnych krajach w pierwszej notce, również były nieaktualne. W związku z tym Komisja uznała, że argument ten stał się bezprzedmiotowy. W każdym razie Komisja zauważyła, że przedsiębiorstwa przynoszące straty nie wykazały „odpowiedniego” poziomu zysku w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. a) akapit ostatni rozporządzenia podstawowego. W związku z powyższym argument ten również został odrzucony ze względów merytorycznych.
- (158) W uwagach do pierwszej noty Chengxi Shipyard uznało dane finansowe meksykańskiego producenta Arcosa Industries de México, S. de R.L. de C.V. oraz południowoafrykańskiego producenta GRI Wind Steel South Africa (Pty.) Ltd. za nieodpowiednie do określenia kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysków, ponieważ dane te były dostępne jedynie w skonsolidowanych sprawozdaniach finansowych. Według Chengxi Shipyard problem ten nie dotyczył producentów w Turcji i Indiach.
- (159) Komisja zauważyła po pierwsze, że Indii nie uznano za odpowiedni potencjalny reprezentatywny kraj. Ponadto fakt, że dane finansowe niektórych producentów były dostępne w formie skonsolidowanej, sam w sobie nie dyskwalifikował tych danych jako źródła niezniekształconych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysków. Wręcz przeciwnie – dostępne sprawozdania finansowe muszą być analizowane indywidualnie dla każdego przypadku.

- (160) W tym względzie w drugiej nocie Komisja wyjaśniła, że zidentyfikowała dwóch producentów wież wiatrowych w Meksyku. Indywidualne lokalne informacje finansowe Speco Wind Power, S.A. de C.V. („Speco”) uzyskano od Global Financials by Dun&Bradstreet („D&B”) ⁽⁵⁵⁾ i przekazano zainteresowanym stronom w załączniku III do pierwszej noty. Przedsiębiorstwo Speco produkowało wyłącznie wieże wiatrowe i było rentowne w 2019 r. Lokalne informacje finansowe umożliwiły określenie nie tylko kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych, lecz także kosztów finansowych oraz innych wydatków i dochodów. Skonsolidowane sprawozdania finansowe Arcosa Industries de México, S. de R.L. de C.V. („Arcosa”) znaleziono w internecie ⁽⁵⁶⁾. Grupa skonsolidowana prowadziła działalność w trzech obszarach działalności: budownictwo, urządzenia energetyczne i transport. W ramach Energy Equipment Group („EEG”) grupa skonsolidowana produkowała i sprzedawała wieże wiatrowe, struktury użytkowe oraz zbiorniki magazynowe i dystrybucyjne ⁽⁵⁷⁾. EEG zatrudniała 55 % pracowników grupy ⁽⁵⁸⁾ i generowała 48 % nieskonsolidowanych przychodów i kosztów grupy ⁽⁵⁹⁾. Przychody ze sprzedaży wież wiatrowych i struktur użytkowych stanowią 75 % przychodów EEG ⁽⁶⁰⁾. Koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne (z uwzględnieniem deprecjacji i amortyzacji) poniesione przez EEG i na poziomie skonsolidowanym w 2019 r. (wyrażone jako odsetek kosztów sprzedaży) wyniosły około 13 % ⁽⁶¹⁾. Zarówno EEG, jak i grupa skonsolidowana wygenerowały zysk na poziomie około 10 % ⁽⁶²⁾. Powyższa analiza wykazała, że segment obejmujący głównie produkcję i sprzedaż SWT stanowił znaczną część ogólnej działalności przedsiębiorstwa i przyniósł wyniki podobne do wyników całego przedsiębiorstwa. Dane te uznano zatem za odpowiednie w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. a) akapit ostatni rozporządzenia podstawowego.
- (161) W drugiej nocie Komisja zauważyła ponadto, że w Republice Południowej Afryki zidentyfikowała jednego producenta wież wiatrowych – GRI Wind Steel South Africa (Pty.) Ltd. Sprawozdania finansowe tego przedsiębiorstwa były dostępne w formie skonsolidowanej i zintegrowanej na poziomie jego udziałowca Hulisani ⁽⁶³⁾. W zintegrowanym sprawozdaniu rocznym nie przedstawiono jednak wystarczających szczegółowych informacji na temat producenta wież wiatrowych w ramach grupy. W sprawozdaniu stwierdzono jedynie, że producent SWT był rentowny w roku obrotowym trwającym od marca 2019 r. do lutego 2020 r. ⁽⁶⁴⁾ W związku z tym Komisja nie była w stanie ocenić jego wyników i wkładu w skonsolidowane wyniki finansowe. Dlatego też Komisja stwierdziła, że skonsolidowane sprawozdania finansowe Hulisani nie były odpowiednie do określenia kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysków w przedmiotowym dochodzeniu.
- (162) Ponadto w drugiej nocie Komisja przeanalizowała sześciu producentów SWT w Turcji. Tylko w przypadku dwóch producentów dane finansowe były publicznie dostępne. Indywidualne lokalne sprawozdania finansowe ATEŞ Çelik İnşaat Taahhüt Proje Mühendislik Sanayi ve Ticaret A.Ş. były dostępne u Global Financials by D&B i zostały przekazane zainteresowanym stronom w załączniku III do pierwszej noty. Przedsiębiorstwo to było rentowne w 2019 r. Lokalne sprawozdania umożliwiły określenie nie tylko kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych, lecz także dochodów i wydatków finansowych. Indywidualne lokalne sprawozdania finansowe Çimtaş Çelik İmalat Montaj ve Tesisat A.Ş. („Çimtaş Çelik”) dostępne u Global Financials by D&B były nieaktualne. Skonsolidowane sprawozdania finansowe na poziomie jego udziałowca ENKA były jednak dostępne w internecie ⁽⁶⁵⁾, jako poddane lub niepoddane audytowi, za wszystkie kwartały okresu objętego dochodzeniem. Zauważono jednak, że skonsolidowane sprawozdania finansowe nie zawierały wystarczających szczegółowych informacji na temat wyników producenta SWT ani jego wkładu w wyniki grupy skonsolidowanej. Przedsiębiorstwo Çimtaş Çelik należało do segmentu budownictwa ⁽⁶⁶⁾. Chociaż segment ten przyniósł prawie 60 % łącznych skonsolidowanych przychodów ⁽⁶⁷⁾, nie było jasne, w jaki sposób wyniki tego segmentu odzwierciedlały wyniki producenta SWT. Sprawozdanie finansowe

⁽⁵⁵⁾ Dostępne pod adresem: <https://www.dnb.com/ie/products/finance-credit-risk/global-financials.html> (ostatnie wyświetlenie w dniu 16 kwietnia 2021 r.).

⁽⁵⁶⁾ Sprawozdania roczne za rok 2019 dostępne pod adresem: [https://s2.q4cdn.com/158938184/files/doc_financials/2019/ar/NC10009566-ARCOSA-INC_10K_E-bookproof_2020_V1-\(002\).pdf](https://s2.q4cdn.com/158938184/files/doc_financials/2019/ar/NC10009566-ARCOSA-INC_10K_E-bookproof_2020_V1-(002).pdf) (ostatnie wyświetlenie w dniu 16 kwietnia 2021 r.).

⁽⁵⁷⁾ Tamże, s. 15.

⁽⁵⁸⁾ Tamże, s. 19.

⁽⁵⁹⁾ Tamże, s. 43 i 44.

⁽⁶⁰⁾ Tamże, s. 47.

⁽⁶¹⁾ Tamże, s. 47 i 60.

⁽⁶²⁾ Tamże, s. 47 i 60.

⁽⁶³⁾ Dostępne pod adresem: <https://hulisani.co.za/wp-content/uploads/2020/06/Hulisani-Integrated-Report-2020.pdf> (ostatnie wyświetlenie w dniu 6 marca 2021 r.).

⁽⁶⁴⁾ Tamże, s. 70.

⁽⁶⁵⁾ Dostępne pod adresem: <https://www.enka.com/investor-relations/financial-data/> (ostatnie wyświetlenie w dniu 6 marca 2021 r.).

⁽⁶⁶⁾ Skonsolidowane sprawozdanie finansowe za rok kończący się w dniu 31 grudnia 2019 r. (s. 21) dostępne pod adresem: <https://www.enka.com/investor-relations/financial-data/> (ostatnie wyświetlenie w dniu 6 marca 2021 r.).

⁽⁶⁷⁾ Tamże, s. 45.

nie zawierało żadnych szczegółowych informacji na temat struktury tego segmentu. Charakter działalności objętej tym segmentem mógł być dość zróżnicowany. W rzeczywistości producent SWT był tylko jednym z 39 przedsiębiorstw grupy skonsolidowanej ⁽⁶⁸⁾ zaklasyfikowanych do segmentu budownictwa. Dlatego też Komisja stwierdziła, że skonsolidowane sprawozdania finansowe ENKA nie były odpowiednie do określenia kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysków w przedmiotowym dochodzeniu.

- (163) W uwagach do drugiej noty Chengxi Shipyard twierdziło, że w informacjach finansowych dwóch producentów SWT w Meksyku występują poważne braki. Przedsiębiorstwo to twierdziło, że nawet jeśli segment EEG, do którego należało przedsiębiorstwo Arcosa, wygenerował 48 % skonsolidowanych przychodów, znacznie mniej niż połowa tej wartości pochodziła ze sprzedaży SWT, ponieważ ten segment EEG obejmował również produkcję i sprzedaż struktur użytkowych. Ponadto Chengxi Shipyard zwróciło uwagę, że przedsiębiorstwo Arcosa produkowało SWT nie tylko w Meksyku, lecz także w Stanach Zjednoczonych, oraz że niemożliwe było określenie odsetka przychodów oraz kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych, który można przypisać sprzedaży na krajowym rynku meksykańskim. W odniesieniu do Speco Chengxi Shipyard twierdziło, że nie można było ustalić odsetka przychodów oraz kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych pochodzących ze sprzedaży na rynku meksykańskim.
- (164) Komisja zwróciła uwagę, że przedsiębiorstwo to nie przedstawiło żadnych dowodów na poparcie swoich twierdzeń dotyczących udziału sprzedaży SWT w przychodach generowanych przez segment EEG. Komisja przyznała, że Arcosa produkowało SWT zarówno w Meksyku, jak i w Stanach Zjednoczonych. Ponieważ jednak moce produkcyjne (mierzone obszarem) w Meksyku były znaczne (40 % ⁽⁶⁹⁾), Komisja stwierdziła, że fakt, iż część produkcji SWT była prowadzona w Stanach Zjednoczonych, nie sprawia, że informacje finansowe są nieodpowiednie. Komisja uznała, że należy wykorzystać informacje na temat łącznych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz przychodów obu meksykańskich producentów SWT, ponieważ publicznie dostępne informacje finansowe rzadko zawierałyby dalszy podział przychodów oraz kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych według rynku (krajowego i eksportowego), zwłaszcza w przypadku sprawozdawczości dotyczącej segmentów operacyjnych. W każdym razie przedsiębiorstwo nie zaproponowało żadnego odpowiedniego alternatywnego producenta SWT w Meksyku na potrzeby określenia kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysków. W związku z tym Komisja odrzuciła argumenty Chengxi Shipyard i potwierdziła wykorzystanie informacji finansowych dotyczących obu meksykańskich producentów SWT w celu określenia kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysków.
- (165) Po ostatecznym ujawnieniu Chengxi Shipyard powtórzyło, że informacje finansowe Arcosa nie stanowią odpowiedniego źródła niezniekształconych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysków. Przedsiębiorstwo to argumentowało, że w szczególności lokalizacja produkcji SWT przedsiębiorstwa Arcosa w Meksyku i w Stanach Zjednoczonych oraz fakt, że segment EEG obejmował również produkcję struktur użytkowych i zbiorników dystrybucyjnych, sprawiły, że informacje te były nieodpowiednie. Ponadto zauważyło, że wzrost przychodów Arcosa w 2019 r. wynikał nie tylko ze zwiększonej produkcji SWT, lecz także z innych czynników. Zwróciło również uwagę, że informacje finansowe Arcosa za 2020 r. były już dostępne w momencie ostatecznego ujawnienia.
- (166) Jak wskazano w motywach 160 i 164, Komisja stwierdziła, że chociaż część produkcji SWT była prowadzona w innym kraju niż reprezentatywny kraj, nadal należało wykorzystać dane dotyczące tego przedsiębiorstwa. Wobec braku nowych argumentów Komisja potwierdziła odrzucenie tego twierdzenia. Komisja potwierdziła również, że ze względu na duży udział segmentu SWT i struktur użytkowych w przychodach grupy EEG wyniki finansowe tej grupy były reprezentatywne dla produkcji SWT, ponieważ wzrost przychodów był częściowo spowodowany zwiększeniem wielkości produkcji SWT. Ponadto Komisja stwierdziła, że w świetle środków rządowych prowadzących do spowolnienia rozbudowy nowych instalacji wiatrowych w Meksyku, które to środki omówiono w motywach 196–199, bardziej rozsądne było oparcie niezniekształconych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysków wyłącznie na sprawozdaniach finansowych za 2019 r.
- (167) Po ostatecznym ujawnieniu Suzhou Titan twierdziło, że informacje finansowe Arcosa nie stanowią odpowiedniego źródła niezniekształconych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysków, ponieważ Arcosa produkuje SWT poza Meksykiem. Ponadto przedsiębiorstwo to zwróciło uwagę, że przychody meksykańskiej jednostki zależnej pochodziły w dużej mierze z działalności wewnątrz grupy, a rentowność tej jednostki wynosiła tylko 2,4 %.

⁽⁶⁸⁾ Tamże, s. 20–21.

⁽⁶⁹⁾ Sprawozdanie roczne za 2019 r. (s. 14) dostępne pod adresem: [https://s2.q4cdn.com/158938184/files/doc_financials/2019/ar/NC10009566-ARCOSA-INC._10K_E-bookproof_2020_V1-\(002\).pdf](https://s2.q4cdn.com/158938184/files/doc_financials/2019/ar/NC10009566-ARCOSA-INC._10K_E-bookproof_2020_V1-(002).pdf) (ostatnie wyświetlenie w dniu 6 marca 2021 r.).

(168) Oprócz sformułowania wniosku dotyczącego produkcji SWT przez Arcosa poza Meksykiem, przedstawionego w motywie 166, Komisja stwierdziła, że ze względu na wysoki udział przychodów wewnątrz grupy w całkowitych przychodach meksykańskiej jednostki zależnej bardziej odpowiednie było wykorzystanie skonsolidowanych i połączonych sprawozdań finansowych Arcosa, w których wyeliminowano transakcje wewnątrz grupy⁽⁷⁰⁾. Należy również zauważyć, że w przedmiotowej sprawie poziom rentowności obliczony przez Suzhou Titan jest nieistotny. Przedsiębiorstwo to wyraziło zysk operacyjny jako odsetek przychodów, podczas gdy na potrzeby skonstruowania wartości normalnej musi on być wyrażony jako odsetek kosztów sprzedanych towarów, którego wysokości nie można być ustalić na podstawie informacji finansowych Arcosa w odniesieniu do działalności tego przedsiębiorstwa w Meksyku.

(169) Opierając się na przesłankach wyjaśnionych w motywach 166 i 168, Komisja odrzuciła argumenty Chengxi Shipyard i Suzhou Titan przedstawione w motywach 165 i 167.

b) Zakłócenia dotyczące czynników produkcji

(170) W pierwszej nocie Komisja stwierdziła, że według wykazu OECD dotyczącego ograniczeń wywozowych w odniesieniu do surowców przemysłowych⁽⁷¹⁾ wywóz złomu stali (kody HS 7204 41 i 7204 49) podlegał wymogowi uzyskania zezwolenia w Republice Południowej Afryki oraz wymogowi uzyskania zezwolenia i podatkowi wywozowemu w Malezji do 2017 r. (najnowsze dostępne informacje).

(171) W tym względzie w drugiej nocie Komisja wykluczyła Republikę Południowej Afryki z uwagi na fakt, że informacje finansowe producenta SWT w Republice Południowej Afryki nie były odpowiednie do określenia kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysków, jak wyjaśniono w motywie 161. Ponadto Komisja uznała, że publicznie dostępne informacje finansowe producenta SWT w Malezji były w istotnym stopniu nieaktualne. Ponieważ Komisja nie uzyskała żadnych dodatkowych informacji na temat produkcji w Malezji, kraj ten również został wyłączony z dalszych rozważań. W związku z tym ograniczenia wywozowe wskazane w pierwszej nocie uznano za nieistotne w przedmiotowej sprawie.

(172) W uwagach do pierwszej noty zainteresowane strony twierdziły, że ani Meksyk, ani Republika Południowej Afryki, ani Turcja nie były odpowiednimi reprezentatywnymi krajami ze względu na istniejące w tych krajach różne środki, co do których domniemywa się, że zakłócają rynek czynników produkcji lub rynek energii ze źródeł odnawialnych. Twierdzenia te szczegółowo wyjaśniono w motywach 173, 179, 181, 184 i 189.

(173) W uwagach do pierwszej noty CCME, Chengxi Shipyard i Suzhou Titan twierdziły, że Republika Południowej Afryki nie jest odpowiednim reprezentatywnym krajem ze względu na wprowadzone przez to państwo środki ochronne w odniesieniu do stali, które mogły zniekształcać ceny importowe wyrobów ze stali wykorzystywanych w produkcji SWT. Ponadto Chengxi Shipyard twierdziło, że takie środki ochronne obowiązywały również w Meksyku i Turcji, podczas gdy w przypadku Turcji strona ta wskazała jedynie na zawieszenie koncesji wobec Unii w odpowiedzi na środki ochronne w odniesieniu do stali, które wprowadziła Unia.

(174) W drugiej nocie Komisja zauważyła, że Republikę Południowej Afryki już uznano za nieodpowiedni kraj ze względu na brak publicznie dostępnych informacji finansowych wszystkich producentów SWT. W związku z tym Komisja rozpatrzyła argumenty dotyczące Republiki Południowej Afryki.

(175) W odniesieniu do Turcji Komisja zauważyła, że strona ta nie przedstawiła żadnych dowodów na poparcie swojego twierdzenia dotyczącego istnienia środków ochronnych dotyczących stali. Komisja stwierdziła, że Turcja faktycznie wszczęła dochodzenie w sprawie środków ochronnych w odniesieniu do stali w kwietniu 2018 r.⁽⁷²⁾, lecz w maju 2019 r. zakończyła to dochodzenie bez wprowadzania środków⁽⁷³⁾. Jeżeli chodzi o zawieszenie koncesji, strona ta nie przedstawiła żadnych dowodów dotyczących tego, dlaczego i w jakim stopniu dodatkowe należności celne przywozowe dotyczące niektórych wyrobów ze stali pochodzących z Unii zakłóciłyby turecki rynek stali i sprawiłyby, że statystyki dotyczące przywozu staną się nieodpowiednim źródłem nieznieskształconych wartości odniesienia.

⁽⁷⁰⁾ Zob. informacje dodatkowe do skonsolidowanych i połączonych sprawozdań finansowych (informacja dodatkowa 1, s. 65) w sprawozdaniu rocznym za 2019 r., dostępne pod adresem: [https://s2.q4cdn.com/158938184/files/doc_financials/2019/ar/NC10009566-ARCOSA-INC_10K_E-bookproof_2020_V1-\(002\).pdf](https://s2.q4cdn.com/158938184/files/doc_financials/2019/ar/NC10009566-ARCOSA-INC_10K_E-bookproof_2020_V1-(002).pdf) (ostatnie wyświetlenie w dniu 4 października 2021 r.).

⁽⁷¹⁾ Dostępnego pod adresem: https://qdd.oecd.org/subject.aspx?Subject=ExportRestrictions_IndustrialRawMaterials (ostatnie wyświetlenie w dniu 30 listopada 2020 r.).

⁽⁷²⁾ Informacje dostępne pod adresem: https://docs.wto.org/dol2fe/Pages/FE_Search/FE_S_S009-DP.aspx?language=E&CatalogueId-List=247074,246544,245272,244985,243640,241597,240044,239544,238039,237441&CurrentCatalogueIdIndex=3&FullTextHash=&HasEnglishRecord=True&HasFrenchRecord=True&HasSpanishRecord=True (ostatnie wyświetlenie w dniu 16 marca 2021 r.).

⁽⁷³⁾ Informacje dostępne w Dzienniku Urzędowym z dnia 7 maja 2019 r. (s. 17) pod adresem: <https://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/2019/05/20190507.pdf> (ostatnie wyświetlenie w dniu 16 marca 2021 r.).

- (176) W odniesieniu do Meksyku Komisja zauważyła w drugiej nocie, że Chengxi Shipyard oparło swoje zarzuty na artykule opublikowanym przez Metal Bulletin, w którym stwierdzono, że zgodnie z dekretem z dnia 25 marca 2019 r. Meksyk „przywrócił cło ochronne w wysokości 15 % na przywóz niektórych wyrobów ze stali z państw, z którymi nie zawarł umów o wolnym handlu”. Komisja stwierdziła, że w dniu 25 marca 2019 r. Meksyk opublikował dekret zmieniający należności celne przywozowe określone w ustawie o ogólnym podatku przywozowym i wywozowym⁽⁷⁴⁾. Dekretem tym Meksyk podniósł obowiązującą stawkę KNU w odniesieniu do niektórych wyrobów ze stali, w tym blach stalowych (kody HS 7208 51 i 7208 52), z 0 % do 15 % na ograniczony okres 180 dni. Zgodnie z dekretem podwyższenie obowiązującej stawki KNU było oparte na art. II Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu („GATT”).
- (177) Ponadto cła nie zostały nałożone w następstwie dochodzenia w sprawie środków ochronnych i nie przekroczyły poziomu stawek związanych wynoszącego 35 %, do którego przestrzegania Meksyk zobowiązał się na mocy zasad WTO⁽⁷⁵⁾. W związku z tym Komisja uznała, że istnienie tych środków nie uzasadnia wyłączenia Meksyku z analizy potencjalnych reprezentatywnych krajów.
- (178) Zarzuty dotyczące istnienia środków ochronnych w odniesieniu do stali w Meksyku i Turcji zostały zatem odrzucone.
- (179) W uwagach do pierwszej noty CCME i Suzhou Titan uznały, że Meksyk nie jest odpowiednim reprezentatywnym krajem, ponieważ wprowadził środki antydumpingowe w odniesieniu do przywozu SWT pochodzących z Chin.
- (180) W drugiej nocie Komisja zauważyła, że strony nie przedstawiły konkretnych dowodów na to, w jaki sposób i w jakim stopniu wprowadzenie przez Meksyk środków antydumpingowych w odniesieniu do produktu objętego dochodzeniem wpłynęłoby na reprezentatywność tego kraju oraz dlaczego ze względu na ten fakt nie należy już Meksyku uznawać za odpowiedni kraj. W związku z tym Komisja uznała te argumenty za nieuzasadnione i odrzuciła je.
- (181) W uwagach do pierwszej noty Chengxi Shipyard twierdziło, że na rynkach energii elektrycznej w Meksyku i Republice Południowej Afryki istniały zakłócenia, ponieważ rynki te były zdominowane przez przedsiębiorstwa państwowe. Z drugiej strony ta zainteresowana strona twierdziła, że takie zakłócenia nie występowały na rynkach energii elektrycznej w Turcji i Indiach. Strona ta przedstawiła dowody wskazujące na to, że w Republice Południowej Afryki 95 % energii elektrycznej było dostarczane przez przedsiębiorstwo państwowe ESKOM.
- (182) W drugiej nocie Komisja zbadała ten argument i stwierdziła, że udział meksykańskiego państwowego producenta energii elektrycznej Comisión Federal de Electricidad („CFE”) w całkowitej produkcji energii elektrycznej w Meksyku wynosił poniżej 80 %⁽⁷⁶⁾. Według informacji dostarczonych przez Chengxi Shipyard udział przedsiębiorstw państwowych w produkcji energii elektrycznej w Indiach wynosił nieco ponad 80 %, czyli sytuacja była podobna jak w Meksyku. Według tej zainteresowanej strony rynek energii elektrycznej w Indiach był wystarczająco zliberalizowany. Ponadto Komisja stwierdziła, że państwowy producent energii elektrycznej EÜAŞ dysponował nieco ponad 20 % mocy wytwórczych w Turcji⁽⁷⁷⁾. Komisja uznała, że fakt, iż rynek jest zdominowany przez przedsiębiorstwa państwowe, bez żadnych dalszych oznak i dowodów na to, że faktyczne ceny podstawowych czynników produkcji nie są zgodne z mechanizmami rynkowymi, nie wystarczył sam w sobie do wykluczenia tego kraju jako niereprezentatywnego. W takich przypadkach w aktach sprawy muszą istnieć dowody na to, że na faktyczne ceny tych czynników potencjalnie wpływały inne względy, takie jak polityka preferencyjna wobec niektórych gałęzi przemysłu lub inna istotna interwencja rządowa, wskutek czego ceny te nie wynikają z działania sił rynkowych. W każdym razie Komisja wzięła pod uwagę fakt, że energia elektryczna stanowiła jedynie niewielką część (około 1 %) całkowitego kosztu produkcji SWT. W związku z tym nawet gdyby istniały dowody na to, że ceny tych materiałów były zniekształcone, nie stanowiłoby to samo w sobie powodu do całkowitego odrzucenia Meksyku (ani jakiegokolwiek innego kraju) jako potencjalnego reprezentatywnego kraju w przedmiotowej sprawie. Potencjalne zakłócenia w sektorze energii elektrycznej w Meksyku byłyby co najwyżej kwestią do zbadania w kontekście wykorzystania innej wartości odniesienia dla takiego czynnika.

⁽⁷⁴⁾ Dostępny w Dzienniku Urzędowym Federacji pod adresem: http://dof.gob.mx/nota_detalle.php?codigo=5555007&fecha=25/03/2019 (ostatnie wyświetlenie w dniu 16 marca 2021 r.).

⁽⁷⁵⁾ Informacje na temat stawek związanych można uzyskać za pośrednictwem Tariff Download Facility WTO pod adresem: <http://tariffdata.wto.org/ReportersAndProducts.aspx> (ostatnie wyświetlenie w dniu 16 marca 2021 r.).

⁽⁷⁶⁾ Sprawozdanie roczne CFE za 2019 r. (s. 82) dostępne pod adresem: <https://www.cfe.mx/finanzas/reportes-financieros/Reportes%20Anuales%20Documentos/Informe%20Anual%202019.pdf?csf=1&e=t8GHzG> (ostatnie wyświetlenie w dniu 16 marca 2021 r.).

⁽⁷⁷⁾ Sprawozdanie roczne EÜAŞ za 2019 r. (s. 18) dostępne pod adresem: <https://www.euas.gov.tr/tr-TR/yillik-raporlar> (ostatnie wyświetlenie w dniu 16 marca 2021 r.).

- (183) W związku z tym Komisja odrzuciła argumenty dotyczące Meksyku i Turcji, a Republikę Południowej Afryki uznała natomiast za nieodpowiedni kraj ze względu na brak dostępnych informacji finansowych.
- (184) W uwagach do pierwszej noty Vestas argumentowało, że Turcja wprowadziła wymóg stosowania materiałów miejscowego pochodzenia w odniesieniu do projektów dotyczących energii ze źródeł odnawialnych lub zapewniła wyższe taryfy gwarantowane w zależności od wymaganych materiałów miejscowego pochodzenia.
- (185) W drugiej notce Komisja zbadała zarzuty dotyczące obowiązującego w Turcji wymogu stosowania materiałów miejscowego pochodzenia ze względu na znaczenie tego wymogu jako ograniczenia dla najważniejszego czynnika produkcji, tj. blach stalowych, jak również dla pozostałych czynników produkcji, a ostatecznie również dla rentowności tureckich producentów SWT.
- (186) Komisja stwierdziła, że wymóg stosowania materiałów miejscowego pochodzenia przekłada się na warunki panujące na tureckim rynku energii wiatrowej w dwojaki sposób:
- Producentom energii wiatrowej zapewniono taryfy gwarantowane. Inwestorzy, którzy spełnili wymóg stosowania materiałów miejscowego pochodzenia, byli uprawnieni do wyższej taryfy gwarantowanej⁽⁷⁸⁾. Taryfa obowiązująca w okresie objętym dochodzeniem wynosiła 7,00 centów USD/kWh. Taryfa mogła zostać podwyższona o 0,60 centa USD/kWh, w przypadku gdy stalową wieżę wiatrową wyprodukowano lokalnie. W sumie taryfa gwarantowana mogła zostać podwyższona do 11,00 centów USD/kWh, jeżeli nie tylko SWT, lecz także łopaty, generator i elektronika oraz wszystkie urządzenia mechaniczne były produkowane lokalnie.
 - Od 2017 r. do końca okresu objętego dochodzeniem rząd turecki ogłosił trzy przetargi na farmy wiatrowe w ramach nowego modelu inwestycji w odnawialne źródła energii, tzw. wyznaczone obszary energii ze źródeł odnawialnych („YEKA”) ⁽⁷⁹⁾. Oferenci, którym udzielono zamówienia w ramach przetargów dotyczących YEKA, byli zobowiązani do spełnienia wymogu stosowania materiałów miejscowego pochodzenia, jeżeli chodzi o pochodzenie czynników produkcji turbin, SWT i łopat, jak również analogicznego wymogu w odniesieniu do narodowości pracowników.
- (187) W drugiej notce Komisja uznała, że wymóg stosowania materiałów miejscowego pochodzenia mający zastosowanie do SWT można było spełnić jedynie przez zaopatrzenie się w blachy stalowe, które są najważniejszym surowcem, w kraju. W związku z tym ceny importowe blach stalowych mogły nie odzwierciedlać cen tych rodzajów blach stalowych, które faktycznie wykorzystano w produkcji SWT. Ponadto obowiązek zaopatrywania się na rynku krajowym zmniejszył konkurencję na rynku czynników produkcji SWT, co mogło doprowadzić do zniekształcenia cen krajowych tych czynników. Ceny czynników produkcji były zatem najprawdopodobniej wyższe ze względu na ograniczoną konkurencję i mogły skutkować zniekształceniem kosztu produkcji, a zatem również kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz rentowności producentów SWT w Turcji.
- (188) W związku z tym Komisja uznała, że rynek energii wiatrowej, w tym produkcja wież wiatrowych, mógł zostać zakłócony wskutek obowiązywania w Turcji wymogu stosowania materiałów miejscowego pochodzenia, a zatem nie jest odpowiedni do określenia niezniekształconych cen i kosztów, zwłaszcza w odniesieniu do najważniejszego czynnika produkcji.
- (189) W uwagach do pierwszej noty Vestas twierdziło również, że Turcja nie jest odpowiednim reprezentatywnym krajem ze względu na ograniczoną dostępność niektórych surowców (blach grubych), która mogła prowadzić do wyższych cen tych materiałów, a także ze względu na brak mocy produkcyjnych w odniesieniu do dużych SWT.
- (190) Ponieważ strona ta nie przedstawiła żadnych dowodów na poparcie tych twierdzeń, a Komisja stwierdziła już, że na rynku tureckim mogły panować zakłócenia wskutek obowiązywania wymogu stosowania materiałów miejscowego pochodzenia, Komisja nie wyciągnęła żadnych wniosków w odniesieniu do tych twierdzeń.
- (191) W uwagach do drugiej noty CCCME i Suzhou Titan twierdziły, że Turcja powinna pozostać potencjalnym reprezentatywnym krajem. Twierdziły one w szczególności, że tylko niewielka część blach stalowych przywożonych w ramach konkretnego kodu towarów była przeznaczona do produkcji SWT, a zatem była potencjalnie zniekształcona. Strony te twierdziły, że aby ustalić, czy wymóg stosowania materiałów miejscowego pochodzenia miał wpływ na cenę importową, Komisja powinna porównać cenę importową blach stalowych w Turcji z ich ceną importową w innych państwach. CCCME powtórzyła w swoich uwagach oraz podczas posiedzenia wyjaśniającego po etapie tymczasowym, że Turcję należy nadal uznawać za potencjalną reprezentatywną stronę.

⁽⁷⁸⁾ Informacje dostępne pod adresem: <https://tyrkiet.um.dk/~media/tyrkiet/pdf%20files/wind%20energy%20in%20turkey%202020.pdf?la=en> (ostatnie wyświetlenie w dniu 16 marca 2021 r.).

⁽⁷⁹⁾ Zob. s. 18–20, dostępne pod adresem https://www.shura.org.tr/wp-content/uploads/2019/01/SHURA_Opportunities-to-strengthen-the-YEKA-auction-model-for-enhancing-the-regulatory-framework-of-Turkeys-power-system.pdf (ostatnie wyświetlenie w dniu 16 marca 2021 r.).

- (192) Komisja zauważyła, że cena importowa blach stalowych w innych krajach nie była reprezentatywna dla ceny, która przeważałaby w Turcji w warunkach rynkowych bez wpływu wymogu stosowania materiałów miejscowego pochodzenia. Ponadto wymóg ten miał wpływ nie tylko na ceny blach stalowych do produkcji SWT – uniemożliwił także konkurencję ze strony przywożonych blach stalowych do produkcji takich wież. Taka sytuacja rynkowa mogła wpłynąć na decyzje producentów blach stalowych dotyczące produkcji, oddziałując w ten sposób na ceny blach stalowych również do innych zastosowań. Ponadto koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz rentowność tureckich producentów SWT również były potencjalnie zniekształcone, ponieważ wymóg stosowania materiałów miejscowego pochodzenia dotyczył nie tylko czynników produkcji, lecz także siły roboczej. W związku z tym Komisja odrzuciła ten argument.
- (193) Oprócz powyższych uwag zainteresowanych stron na temat ograniczeń w handlu Komisja zbadała w drugiej nocie istnienie w Meksyku ograniczeń w handlu dotyczących czynników produkcji SWT. W tym celu Komisja posłużyła się wykazem OECD dotyczącym ograniczeń wywozowych w odniesieniu do surowców przemysłowych⁽⁸⁰⁾ oraz repozytorium map dostępu do rynku⁽⁸¹⁾. Nie stwierdzono żadnych ograniczeń w handlu nałożonych przez Meksyk na główne czynniki produkcji.
- (194) W uwagach do drugiej noty CCCME i Suzhou Titan twierdziły, że cena importowa blach stalowych w Meksyku była znacząco zniekształcona ze względu na nałożenie w marcu 2019 r. należności celnych przywozowych w wysokości 15 %. CCCME powtórzyła ten argument podczas posiedzenia wyjaśniającego oraz w uwagach po etapie tymczasowym.
- (195) Komisja zbadała ten argument. Jak wyjaśniono w motywach 176 i 177, Komisja w drugiej nocie oceniła zwiększenie należności celnych przywozowych mających zastosowanie do blach stalowych i stwierdziła, że Meksyk podniósł obowiązującą stawkę KNU z 0 % do poziomu (15 %) nieprzekraczającego związanej stawki KNU, do której Meksyk zobowiązał się w ramach WTO. Zastosowania należności celnych przywozowych nie można było zatem uznać w przedmiotowej sprawie za zakłócenie ani naruszenie zobowiązań Meksyku. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.
- (196) W uwagach do drugiej noty Chengxi Shipyard twierdziło, że Meksyk nie jest odpowiednim reprezentatywnym krajem, ponieważ na jego rynku energii ze źródeł odnawialnych panowały znaczące zakłócenia. W tym względzie strona ta przywołała następujące środki przyjęte przez rząd meksykański:
- Czwartą aukcję energii ze źródeł odnawialnych najpierw przełożono (grudzień 2018 r.), a następnie odwołano (luty 2019 r.).
 - W październiku 2019 r. certyfikaty czystej energii rozszerzono na producentów energii ze źródeł odnawialnych, którzy rozpoczęli działalność przed sierpniem 2014 r., co było sprzeczne z celem polegającym na zachęcaniu do nowych inwestycji w tego rodzaju energię.
 - CFE, państwowy producent energii elektrycznej i właściciel sieci przesyłowej, w czerwcu 2020 r. podwyższył opłaty za przesył dla producentów energii ze źródeł odnawialnych.
 - Centro Nacional de Control de Energía, organ publiczny odpowiedzialny za kontrolę operacyjną sieci przesyłowej i hurtowego rynku energii elektrycznej, w kwietniu 2020 r. wstrzymał testowanie i przyłączanie do sieci nowych projektów w zakresie energii wiatrowej i słonecznej.
 - Meksykańskie Ministerstwo Energii opublikowało uchwałę, w której przyznano rządowi większą kontrolę nad tym, kto może wytwarzać energię elektryczną, gdzie mogą znajdować się elektrownie i ile energii elektrycznej mogą produkować.
- (197) Komisja zbadała ten argument. Po pierwsze, należy zauważyć, że regulacja określonego sektora gospodarki za pomocą przepisów ustawowych i wykonawczych niekoniecznie stanowi zakłócenie na rynku. W przedmiotowej sprawie zainteresowana strona nie przedstawiła żadnych dowodów na to, dlaczego, w jaki sposób i w jakim stopniu polityka rządu opisana w motywie 196 wpłynęła na ceny (importowe) czynników produkcji stosowanych w produkcji SWT, jak również na koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zyski producentów SWT w Meksyku w okresie objętym dochodzeniem. Istnieje prawdopodobieństwo, że niektóre z tych środków mogły zniechęcić (wyższe taryfy przesyłowe, zawieszenie testowania i przyłączania do sieci nowych projektów w zakresie energii ze źródeł odnawialnych) do przyszłych inwestycji lub nawet je uniemożliwić (odwołanie czwartej aukcji energii ze źródeł odnawialnych), pośrednio wpływając na rentowność meksykańskich producentów SWT w okresie następującym

⁽⁸⁰⁾ Dostępnego pod adresem: https://qdd.oecd.org/subject.aspx?Subject=ExportRestrictions_IndustrialRawMaterials (ostatnie wyświetlenie w dniu 16 marca 2021 r.).

⁽⁸¹⁾ Dostępne pod adresem: <https://www.macmap.org/en/query/regulatory-requirement> (ostatnie wyświetlenie w dniu 16 marca 2021 r.).

po okresie objętym dochodzeniem. Komisja uznała jednak, że ewentualne ograniczenia mogły w pełni wejść w życie dopiero po okresie objętym dochodzeniem. W tym względzie w 2019 r. nowe elektrownie wiatrowe w Meksyku osiągnęły rekordowy poziom dodatkowych mocy wytwórczych – 1,6 GW⁽⁸²⁾. Chociaż odwołanie czwartej aukcji wstrzymało przyszłe inwestycje w sektorze energii wiatrowej, Komisja uznała, że na wyniki meksykańskich producentów SWT korzystny wpływ miała budowa farm wiatrowych zlecona w ramach trzeciej aukcji energii ze źródeł odnawialnych, w której przewidziano, że nowe projekty osiągną zdolność operacyjną w okresie od stycznia 2020 r. do stycznia 2022 r.⁽⁸³⁾ Ponadto w 2020 r. Meksyk zainstalował nową moc wytwórczą energii wiatrowej wynoszącą około 0,6 GW⁽⁸⁴⁾. Był to wynik podobny do osiągniętego w 2018 r. (0,7 GW dodatkowych mocy wytwórczych energii wiatrowej⁽⁸⁵⁾) – okresu, na który nie miała wpływu niepewność wynikająca ze zmian w polityce rządu. W związku z tym Komisja odrzuciła ten argument.

- (198) Po ostatecznym ujawnieniu Chengxi Shipyard przywołało swoje uwagi dotyczące drugiej noty, w których przedstawiło szereg wprowadzonych w Meksyku środków rządowych skutkujących domniemanymi zakłóceniami na rynku energii ze źródeł odnawialnych. Ponadto przedsiębiorstwo to zwróciło uwagę na dane dotyczące nowej mocy wytwórczej energii wiatrowej zainstalowanej w Meksyku w latach 2018–2020 oraz prognozy na lata 2021–2022 opublikowane przez Międzynarodową Agencję Energetyczną⁽⁸⁶⁾, które wskazują na spadek liczby nowych instalacji po 2019 r. Przedsiębiorstwo twierdziło, że Komisja nie uznała efektu mrozącego tych środków rządowych.
- (199) Komisja powtórzyła swoje ustalenia opisane w motywie 197. Komisja nie miała wątpliwości, że niektóre środki mogły zniechęcić do nowych inwestycji w produkcję energii ze źródeł odnawialnych, w tym w wieże wiatrowe, lub zapobiec takim inwestycjom po okresie objętym dochodzeniem. Niemniej jednak w celu określenia niezniekształconych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz wartości odniesienia dla niezniekształconego zysku Komisja wykorzystała informacje finansowe z 2019 r. dotyczące dwóch producentów SWT w Meksyku. Komisja uznała, że środki rządowe nie miały jeszcze wpływu na te informacje, ponieważ większość środków wdrożono dopiero w 2020 r. Ponadto przedsiębiorstwo nie przedstawiło żadnych dowodów na to, w jaki sposób i w jakim stopniu wspomniane środki rządowe wpłynęły na niezniekształcone koszty i wartości odniesienia czynników produkcji. Wszelkie zmiany w Meksyku po okresie objętym dochodzeniem nie były również istotne dla wyboru reprezentatywnego kraju. W związku z tym Komisja potwierdziła odrzucenie tego twierdzenia.

3.2.2.5. Poziom ochrony socjalnej i ochrony środowiska

- (200) Po ustaleniu na podstawie wszystkich powyższych elementów, że Meksyk jest jedynym dostępnym odpowiednim reprezentatywnym krajem, nie było potrzeby przeprowadzenia oceny poziomu ochrony socjalnej i ochrony środowiska zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) tiret pierwsze zdanie ostatnie rozporządzenia podstawowego.

3.2.2.6. Wniosek

- (201) Biorąc pod uwagę wyniki powyższej analizy, należy uznać, że Meksyk spełnił wszystkie kryteria przewidziane w art. 2 ust. 6a lit. a) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego pozwalające uznać go za odpowiedni reprezentatywny kraj.
- (202) Po ostatecznym ujawnieniu Chengxi Shipyard nadal argumentował zgodnie z uwagami opisanymi w motywach 144 i 198, że Indie były jedynym odpowiednim reprezentatywnym krajem.
- (203) Oprócz tego, że Bank Światowy nie sklasyfikował Indii jako kraju o wyższym średnim dochodzie, Komisja uznała, że Chengxi Shipyard nie przeprowadziło analizy dostępności i jakości danych publicznych w Indiach. Komisja stwierdziła na przykład, że żaden z wymienionych przez Chengxi Shipyard w uwagach do pierwszej noty (zob. motyw 151) producentów SWT w Indiach nie posiadał publicznie dostępnych sprawozdań finansowych. Ponadto Indie, podobnie jak Turcja, wprowadziły w 2019 r. wymóg stosowania materiałów miejscowego pochodzenia w odniesieniu do projektów dotyczących energii wiatrowej⁽⁸⁷⁾, co doprowadziło do możliwych zakłóceń w produkcji SWT.

⁽⁸²⁾ Dostępne pod adresem: <https://www.iea.org/reports/renewables-2020/wind> (ostatnie wyświetlenie w dniu 1 czerwca 2021 r.).

⁽⁸³⁾ Zob. s. 10, dostępne pod adresem: http://aures2project.eu/wp-content/uploads/2019/12/AURES_II_case_study_Mexico.pdf (ostatnie wyświetlenie w dniu 1 czerwca 2021 r.).

⁽⁸⁴⁾ Dostępne pod adresem: <https://www.iea.org/reports/renewables-2020/wind> (ostatnie wyświetlenie w dniu 1 czerwca 2021 r.). Por. <https://gwec.net/north-and-latin-america-increased-wind-power-installations-by-62-in-2020/> (ostatnie wyświetlenie w dniu 1 czerwca 2021 r.).

⁽⁸⁵⁾ Dostępne pod adresem: <https://www.iea.org/reports/renewables-2020/wind> (ostatnie wyświetlenie w dniu 1 czerwca 2021 r.).

⁽⁸⁶⁾ Dostępne pod adresem: <https://www.iea.org/reports/renewables-2020/wind> (ostatnie wyświetlenie w dniu 6 października 2021 r.).

⁽⁸⁷⁾ Informacje dostępne pod adresem: <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S2211467X2030122X> (ostatnie wyświetlenie w dniu 4 października 2021 r.).

3.2.2.7. Źródła, na podstawie których ustalono poziom niezniekształconych kosztów

- (204) W pierwszej nocie Komisja podała wykaz czynników produkcji, takich jak materiały, energia i siła robocza, wykorzystywanych przez producentów eksportujących do produkcji produktu objętego postępowaniem i wezwała zainteresowane strony do zgłaszania uwag i przedstawienia publicznie dostępnych informacji na temat niezniekształconych wartości każdego z czynników produkcji wymienionych w tej nocie.
- (205) W uwagach do pierwszej noty CCCME i Suzhou Titan twierdziły, że Komisja powinna być otwarta na wykorzystanie innych publicznie dostępnych źródeł danych, takich jak ceny sprzedaży krajowej w państwie trzecim lub inne ceny międzynarodowe. W tym względzie Chengxi Shipyard twierdziło, że Komisja powinna wykorzystać chińskie statystyki dotyczące przywozu, ponieważ jest mniej prawdopodobne, że ceny dostawców z państw trzecich były zniekształcone przez politykę rządu ChRL. W przeciwnym razie należy wykorzystać statystyki dotyczące przywozu otrzymane od krajowych organów celnych reprezentatywnego kraju, ponieważ zdaniem tej strony były one bardziej wiarygodne niż informacje od przetwórcy będącej osobą trzecią.
- (206) W drugiej nocie Komisja zauważyła, że jest otwarta na wykorzystanie innych źródeł niezniekształconych cen, w przypadku gdy statystyk dotyczących przywozu nie można użyć jako wiarygodnego źródła wartości odniesienia. Ponieważ strony nie przedstawiły żadnych powodów, dla których Komisja powinna odstąpić od swojej praktyki wykorzystywania statystyk dotyczących przywozu dostarczonych przez bazę danych Global Trade Atlas („GTA”), argument ten został odrzucony.
- (207) W odniesieniu do argumentu, że Komisja powinna wykorzystać ceny importowe stosowane w przywozie do Chin, Komisja uznała w drugiej nocie, że jeżeli potwierdzone zostaną znaczące zakłócenia na rynku krajowym ChRL w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego, to statystyki dotyczące cen importowych stosowanych w przywozie do ChRL nie są lepszym wskaźnikiem zastępczym niż ceny importowe stosowane w przywozie do potencjalnych reprezentatywnych krajów. Bardzo prawdopodobne było, że przywóz do ChRL – o ile w ogóle dostępny w znaczących ilościach – również zostałby dotknięty znaczącymi zakłóceniami, ponieważ odbywałby się w warunkach podobnych do warunków panujących na dotkniętym zakłóceniami rynku w Chinach.
- (208) Chengxi Shipyard nie przedstawiło żadnych dowodów wskazujących na to, że baza danych GTA jest mniej wiarygodna niż oficjalne statystyki celne potencjalnego reprezentatywnego kraju. Statystyki dotyczące przywozu dostarczone przez GTA opierały się na oficjalnych krajowych statystykach celnych poszczególnych państw, których dotyczy postępowanie i które dostarczyły GTA oficjalne dane na podstawie umów dwustronnych. Szereg organów administracji publicznej od dawna korzysta z GTA w celu uzyskania dostępu do statystyk celnych i ta baza danych jest również powszechnie wykorzystywana przez podmioty prywatne do różnych celów i w różnych okolicznościach. Komisja zatem uznała statystyki zawarte w GTA za wiarygodne i odrzuciła te argumenty.
- (209) W uwagach do pierwszej noty CCCME, Chengxi Shipyard i Suzhou Titan zauważyły, że w pierwszej nocie Komisja wymieniła kody towarów dotyczące czynników produkcji na poziomie kodu sześciocyfrowego. W tym względzie Chengxi Shipyard twierdziło, że statystyki przywozu oparte na kodzie sześciocyfrowym obejmują materiały inne niż konkretny czynnik produkcji. Aby poprawić dokładność danych, strony zaproponowały zatem wykorzystanie statystyk dotyczących przywozu na wyższym poziomie szczegółowości mających zastosowanie kodów. CCCME i Suzhou Titan twierdziły ponadto, że Komisja powinna wykorzystywać tylko statystyki przedstawiające przywóz dokładnie tych typów kołnierzy, których używa się w produkcji produktu objętego dochodzeniem. CCCME powtórzyła swoje uwagi na temat stosowania statystyk dotyczących przywozu na poziomie kodu sześciocyfrowego podczas posiedzenia wyjaśniającego oraz w uwagach po etapie tymczasowym.
- (210) W drugiej nocie Komisja zauważyła, że na wczesnych etapach dochodzenia stosowała zharmonizowany system oznaczania i kodowania towarów na poziomie kodu sześciocyfrowego. Na późniejszym etapie dochodzenia i tam, gdzie było to wykonalne, Komisja stosowała bardziej szczegółowe kody w reprezentatywnym kraju, w miarę możliwości odpowiadające konkretnym czynnikom produkcji eksporterów, przedstawionym w tabeli 1 poniżej.
- (211) W uwagach do pierwszej noty CCCME i Suzhou Titan twierdziły, że ceny importowe nie odzwierciedlają cen krajowych, ponieważ na ceny te mogły mieć wpływ dostarczone ilości i odległość względem kraju pochodzenia. Argument ten powtórzono również w uwagach stron do drugiej noty oraz podczas posiedzenia wyjaśniającego i w uwagach CCCME po etapie tymczasowym. CCCME, Chengxi Shipyard i Suzhou Titan twierdziły ponadto, że Komisja powinna wyłączyć z obliczeń przywóz małych ilości po bardzo wysokich cenach. Ponadto Chengxi Shipyard argumentowało, że Komisja nie powinna wyłączać z obliczeń przywozu z Chin (do reprezentatywnego kraju), w przypadku gdy wielkość przywozu nie była znacząca i przywóz ten odbywał się po cenach podobnych do cen importowych z innych krajów pochodzenia, a zatem nie występowały żadne zakłócenia.

- (212) W drugiej nocie Komisja uznała, że na ceny krajowe w reprezentatywnym kraju w takim samym stopniu wpływały dostarczone ilości i odległość między dostawcą a użytkownikiem. Ponadto dostarczone ilości uwzględniono w obliczeniach niezniekształconej ceny, ponieważ Komisja obliczyła średnią ważoną. Oznaczało to również, że nie trzeba było wykluczać małych ilości przywożonych po wysokich cenach, ponieważ nie miały one wpływu na ostateczną średnią niezniekształconą cenę. Uwzględniono również odległość, ponieważ Komisja wykorzystała jako punkt wyjścia ceny importowe na granicy reprezentatywnego kraju (wartość CIF). Ceny CIF następnie skorygowano o należności celne przywózowe i koszt transportu krajowego w celu ustalenia niezniekształconej ceny czynnika produkcji w momencie dostarczenia do zakładu. Ponadto Komisja zauważyła, że wnioski dotyczące znaczących zakłóceń w ChRL nie opierały się na poziomie ceny importowej materiałów pochodzących z ChRL, lecz na istnieniu polityki rządu powodującej zakłócenia na rynku. W związku z tym wszystkie powyższe twierdzenia stron dotyczące obliczenia niezniekształconych cen zostały odrzucone.
- (213) W ich uwagach do pierwszej noty CCCME i Suzhou Titan twierdziły ponadto, że w przypadku gdy statystyki dotyczące przywozu obejmują fracht morski i ubezpieczenie, koszty te należy odliczyć, ponieważ współpracujący producenci eksportujący objęci próbą zaopatrzyli się w czynniki produkcji na rynku krajowym i nie ponieśli takich kosztów. CCCME powtórzyła ten argument podczas posiedzenia wyjaśniającego oraz w uwagach po etapie tymczasowym.
- (214) W tym względzie w drugiej nocie Komisja wyjaśniła, że zgodnie z metodyką opartą na art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego zastąpi ona ceny czynników produkcji płacone przez producentów eksportujących reprezentatywnymi cenami publicznie dostępnymi w wybranym reprezentatywnym kraju. W przypadku czynników produkcji, w odniesieniu do których stosuje się cenę importową jako wskaźnik zastępczy, należy uwzględnić wszystkie koszty dostarczenia materiału z kraju pochodzenia do zakładu w reprezentatywnym kraju, aby czynniki te były na tym samym poziomie konkurencyjności w porównaniu z innymi producentami krajowymi. W związku z tym uwzględnienie frachtu morskiego i ubezpieczenia oraz należności celnych przywózowych w tym zakresie miało kluczowe znaczenie dla ustalenia niezniekształconej ceny w reprezentatywnym kraju. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (215) W drugiej nocie Komisja stwierdziła ponadto, że na potrzeby skonstruowania wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego skorzysta z bazy danych GTA⁽⁸⁸⁾ w celu ustalenia poziomu niezniekształconych kosztów większości czynników produkcji, w szczególności surowców i produktów ubocznych. Ponadto Komisja stwierdziła, że wykorzysta informacje opublikowane przez Departament Statystyki Międzynarodowej Organizacji Pracy („ILOSTAT”) oraz Organizację Współpracy Gospodarczej i Rozwoju („OECD”) w odniesieniu do niezniekształconych kosztów pracy⁽⁸⁹⁾, informacje opublikowane przez CFE lub pochodzące z badań rynkowych w odniesieniu do niezniekształconego kosztu energii elektrycznej⁽⁹⁰⁾ oraz informacje opublikowane przez Comisión Reguladora de Energía („CRE”) w odniesieniu do niezniekształconego kosztu gazu ziemnego⁽⁹¹⁾.
- (216) W drugiej nocie Komisja poinformowała również zainteresowane strony, że ponieważ woda, para i sprężone powietrze stanowią nieznacznym udział w całkowitych kosztach produkcji⁽⁹²⁾, Komisja nie będzie dążyć do ustalenia niezniekształconych cen tych źródeł energii. Komisja zamierzała zaklasyfikować te nieznaczące pozycje do kategorii „materiały zużywalne”.
- (217) W uwagach dotyczących drugiej noty CCCME i Suzhou Titan stwierdziły, że dane Meksyku dotyczące przywozu miały znaczne braki, ponieważ podano je w GTA według wartości dostarczonej na statek („FOB”). W związku z tym Komisja musiała skonstruować wartość CIF na podstawie współczynnika CIF do FOB dostępnego w bazie danych OECD dotyczących kosztów transportu międzynarodowego i ubezpieczenia handlu towarami⁽⁹³⁾ („ITIC”). W tym względzie CCCME, Chengxi Shipyard i Suzhou Titan skrytykowały fakt, że Komisja zastosowała jednolity średni współczynnik CIF do FOB w odniesieniu do wszystkich czynników produkcji i wszystkich odpowiednich krajów pochodzenia. CCCME powtórzyła ten argument podczas posiedzenia wyjaśniającego oraz w uwagach po etapie tymczasowym.

⁽⁸⁸⁾ Dostępne pod adresem: <http://www.gtis.com/gta/secure/default.cfm> (ostatnie wyświetlenie w dniu 28 maja 2021 r.).

⁽⁸⁹⁾ Dostępne pod adresem: <https://ilostat.ilo.org/data/> oraz <https://www.oecd-ilibrary.org/sites/3c92e215-en/index.html?itemId=/content/component/3c92e215-en> (ostatnie wyświetlenie w dniu 27 maja 2021 r.).

⁽⁹⁰⁾ Dostępne pod adresem: <https://app.cfe.mx/Aplicaciones/CCFE/Tarifas/TarifasCREIndustria/Industria.aspx> oraz https://www.globalpetrolprices.com/Mexico/electricity_prices/ (ostatnie wyświetlenie w dniu 27 maja 2021 r.).

⁽⁹¹⁾ Dostępne pod adresem: <https://www.cre.gob.mx/IPGN/index.html> (ostatnie wyświetlenie w dniu 27 maja 2021 r.).

⁽⁹²⁾ Chociaż nie wszyscy producenci eksportujący używali wszystkich trzech czynników produkcji, na podstawie danych dostarczonych przez producentów eksportujących Komisja oszacowała, że te czynniki produkcji w ujęciu zagregowanym stanowiłyby mniej niż 1 % kosztu produkcji.

⁽⁹³⁾ Dostępne pod adresem: https://stats.oecd.org/Index.aspx?DataSetCode=CIF_FOB_ITIC (ostatnie wyświetlenie w dniu 31 maja 2021 r.).

- (218) Komisja zauważyła po pierwsze, że fakt, iż Meksyk zarejestrował i podał swoje statystyki dotyczące przywozu według wartości FOB, nie sprawił, że dane te stały się mniej wiarygodne. Ponadto Komisja posłużyła się niezależnym źródłem informacji w celu przeliczenia wartości przywozu FOB na wartości przywozu CIF. W tym względzie Komisja zbadała argument trzech zainteresowanych stron dotyczący wykorzystania jednego współczynnika CIF do FOB i stwierdziła, że rzeczywiście bardziej odpowiednie jest różnicowanie współczynnika według czynnika produkcji i kraju pochodzenia. W przypadku gdy informacje dotyczące niektórych krajów pochodzenia były niedostępne, Komisja zastosowała średni współczynnik podany w bazie danych ITIC OECD w odniesieniu do danego konkretnego czynnika produkcji.
- (219) W uwagach do drugiej noty CCCME, Chengxi Shipyard i Suzhou Titan twierdziły, że Komisja nieprawidłowo zastosowała należności celne przywozowe w wysokości 25 % wobec przywozu blach stalowych pochodzących ze Stanów Zjednoczonych, ponieważ te środki odwetowe zniesiono przed rozpoczęciem okresu objętego dochodzeniem. CCCME powtórzyła ten argument podczas posiedzenia wyjaśniającego oraz w uwagach po etapie tymczasowym.
- (220) Komisja zbadała ten argument. Komisja ustaliła, że w czerwcu 2018 r. Meksyk wprowadził cło w wysokości 25 % na przywóz niektórych wyrobów ze stali, w tym blach stalowych, w odpowiedzi na taryfę celną nałożoną przez Stany Zjednoczone na stal i aluminium na podstawie sekcji 232 ⁽⁹⁴⁾. W maju 2019 r. Meksyk zakończył stosowanie środków odwetowych ⁽⁹⁵⁾ w następstwie osiągniętego ze Stanami Zjednoczonymi porozumienia ⁽⁹⁶⁾ w sprawie taryf celnych nałożonych na stal i aluminium na podstawie sekcji 232. Komisja przyjęła zatem ten argument i odpowiednio dostosowała należności celne przywozowe zastosowane przy obliczaniu niezniekształconego kosztu blach stalowych.
- (221) W uwagach do drugiej noty Suzhou Titan i Chengxi Shipyard wypowiedziały się na temat kodu towaru, który Komisja zamierzała zastosować w celu określenia niezniekształconych kosztów niektórych czynników produkcji, w szczególności blach stalowych, farb, drutu spawalniczego i śrub. Chengxi Shipyard twierdziło, że Komisja powinna zastosować kod towaru 8311 30 01 wyłącznie w celu ustalenia niezniekształconego kosztu drutu spawalniczego do spawania gazowego, ponieważ tylko ten kod towaru obejmuje drut spawalniczy z żeliwa i stali. Przedsiębiorstwo to twierdziło ponadto, że przy określaniu niezniekształconego kosztu Komisja powinna wyłączyć kody towarów dla śrub stosowanych w statkach powietrznych i pojazdach silnikowych oraz śrub ze stali nierdzewnej. Suzhou Titan zwróciło się do Komisji o indywidualne zastosowanie kodów towarów dotyczących blach stalowych o grubości przekraczającej 10 mm (HS 7208 51) na podstawie klasy stali, z której wykonane były blachy faktycznie wykorzystane przez to przedsiębiorstwo. Podobnie przedsiębiorstwo to zwróciło się do Komisji o indywidualne zastosowanie dwóch kodów towarów dotyczących farby epoksydowej bogatej w cynk (HS 3208 90 i 3209 90) w zależności od faktycznego rodzaju farby użytej przez przedsiębiorstwo.
- (222) Komisja stwierdziła, że rzeczywiście bardziej odpowiednie jest wyłączenie drutu spawalniczego wykonanego z metali innych niż żeliwo lub stal z kodów towarów stosowanych do określenia niezniekształconego kosztu. Komisja zastosowała tę zasadę nie tylko do drutu spawalniczego do spawania gazowego (HS 8311 30), lecz także do drutu spawalniczego do spawania łukiem elektrycznym (HS 8311 20). Podobnie Komisja wyłączyła z kodów towarowych stosowanych do ustalenia niezniekształconego kosztu śrub śruby używane w statkach powietrznych i pojazdach silnikowych, a także śruby ze stali nierdzewnej.
- (223) W odniesieniu do kodów towarów uwzględnionych przy obliczaniu niezniekształconego kosztu blach stalowych o grubości przekraczającej 10 mm Komisja zauważyła, że te dwa kody towarów dodatkowo umożliwiały rozróżnienie takich blach według zastosowanej klasy stali. Klasy stali, do których odnosiły się kody towarów, odpowiadały jednak normom innym niż stosowane w Unii. Niemniej jednak przedsiębiorstwo podało klasę stali blach stalowych zgodnie z normami mającymi zastosowanie w Unii. Przedsiębiorstwo to nie przedstawiło żadnych dowodów na to, które klasy stali wymienione w kodach towarów odpowiadały klasom stali stosowanym przez to przedsiębiorstwo.
- (224) W odniesieniu do farby epoksydowej bogatej w cynk Komisja ustaliła, że przedsiębiorstwo przedstawiło wystarczające dowody na poparcie swojego wniosku o zastosowanie tylko jednego z kodów towarów dla takiej farby przy konstruowaniu wartości normalnej dla tego przedsiębiorstwa.

⁽⁹⁴⁾ Dekret z dnia 5 czerwca 2018 r., dostępny pod adresem: http://dof.gob.mx/nota_detalle.php?codigo=5525036&fecha=05/06/2018 (ostatnie wyświetlenie w dniu 31 maja 2021 r.).

⁽⁹⁵⁾ Dekret z dnia 20 maja 2019 r., dostępny pod adresem: https://www.dof.gob.mx/nota_detalle.php?codigo=5560685&fecha=20/05/2019 (ostatnie wyświetlenie w dniu 31 maja 2021 r.).

⁽⁹⁶⁾ Wspólne oświadczenie Stanów Zjednoczonych i Meksyku w sprawie ceł nałożonych na stal i aluminium na podstawie sekcji 232, dostępne pod adresem https://ustr.gov/sites/default/files/Joint_Statement_by_the_United_States_and_Mexico.pdf (ostatnie wyświetlenie w dniu 31 maja 2021 r.).

- (225) W związku z tym Komisja przyjęła argumenty dotyczące kodów towarów dla drutu spawalniczego, śrub i farby epoksydowej bogatej w cynk, ale odrzuciła argument dotyczący kodów towarów dla blach stalowych o grubości przekraczającej 10 mm. W stosownych przypadkach Komisja ograniczyła kody towarów stosowane przy obliczaniu niezniekształconego kosztu niektórych czynników produkcji do kodów określonych przez strony.
- (226) Po ostatecznym ujawnieniu Chengxi Shipyard twierdziło, że Komisja zastosowała nieprawidłowe kody towarów w odniesieniu do dwóch czynników produkcji. Przedsiębiorstwo to twierdziło, że Komisja zmieniła kod HS stosowany do ustalenia niezniekształconego kosztu tych dwóch czynników produkcji bez poinformowania przedsiębiorstwa o tym fakcie: Komisja użyła kodu HS 7308 90 ⁽⁹⁷⁾ zamiast kodu HS 7326 90 ⁽⁹⁸⁾ podanego przez przedsiębiorstwo.
- (227) Podczas zdalnej kontroli krzyżowej Komisja omówiła z tym przedsiębiorstwem kod HS zaproponowany przez nie w odniesieniu do czynnika produkcji podobnego do dwóch przedmiotowych czynników produkcji. Przedsiębiorstwo zgodziło się, że bardziej odpowiednie byłoby zastosowanie kodu HS 7308 90, ponieważ ten czynnik produkcji dotyczył konstrukcji stalowych ⁽⁹⁹⁾. Na podstawie tej dyskusji z przedsiębiorstwem oraz szczegółowych informacji na temat opisu materiału, który to opis przedsiębiorstwo przedstawiło podczas zdalnej kontroli krzyżowej, Komisja uznała, że bardziej odpowiednie jest zastosowanie kodu towaru obejmującego konstrukcje stalowe i części konstrukcji stalowych w celu ustalenia niezniekształconych kosztów tych dwóch czynników produkcji niż zastosowanie kodu HS podanego przez przedsiębiorstwo. Przedsiębiorstwo zostało poinformowane o tej decyzji w ostatecznym ujawnieniu. Ponadto przedsiębiorstwo nie przedstawiło żadnego uzasadnienia, dlaczego podany kod HS miałby być bardziej trafny niż skorygowany kod HS. W związku z tym Komisja odrzuciła ten argument.
- (228) Po ostatecznym ujawnieniu Suzhou Titan przypomniało, że w ujawnieniach odnoszących się do danego przedsiębiorstwa Komisja odrzuciła podane koszty szeregu czynników produkcji, co do których przedsiębiorstwo to twierdziło, że nie podlegały znaczącym zakłóceniom, ponieważ były przywożone. Powody tego odrzucenia przez Komisję były dwojakie: 1) przedsiębiorstwo to przedstawiło dowody potwierdzające jedynie ograniczoną liczbę odpowiednich operacji przywozu oraz 2) przywiezione surowce nie zostały wykorzystane w projektach wywiezionych do Unii w okresie objętym dochodzeniem. Przedsiębiorstwo stwierdziło, że Komisja nie zażądała dowodów w odniesieniu do wszystkich operacji przywozu. Ponadto ponownie opisało swoją metodykę alokacji kosztów produkcji poszczególnych rodzajów produktu, którą Komisja zaakceptowała w trakcie zdalnej kontroli krzyżowej, a także przywołało fakt, że Komisja była w stanie uzgodnić koszt produkcji z rachunkami przedsiębiorstwa (zestawienie obrotów i sald). Zdaniem przedsiębiorstwa Komisja powinna była zatem zaakceptować alokację rzeczywistych kosztów przywożonych czynników produkcji do projektów dostarczonych do Unii.
- (229) Komisja nie zażądała dokumentów potwierdzających w odniesieniu do dalszych operacji przywozu, ponieważ z przedstawionych przez przedsiębiorstwo informacji na temat zakupu surowców ⁽¹⁰⁰⁾ jasno wynikało, że przywiezione materiały nie zostały wykorzystane w projektach dostarczonych do Unii w okresie objętym dochodzeniem. Było to szczególnie istotne dla przedmiotowego dochodzenia, w przypadku gdy producenci eksportujący zakupili poszczególne czynniki produkcji osobno na potrzeby każdego projektu zgodnie z rysunkami i specyfikacjami technicznymi dostarczonymi przez klienta. Komisja zaakceptowała metodę alokacji stosowaną przez przedsiębiorstwo, ponieważ zapewniała ona wystarczająco dokładny obraz rodzajów surowców i ich ilości wykorzystanych w poszczególnych rodzajach produktów. Komisja nie mogła jednak zignorować faktu, że materiały rzekomo nieobjęte zniekształceniem nie zostały wykorzystane w rodzajach produktów wywiezionych do Unii. Fakt, że Komisja uzgodniła całkowity koszt produkcji z rachunkowością finansową przedsiębiorstwa, jest w przedmiotowej sprawie nieistotny, ponieważ rachunkowość finansowa, a w szczególności zestawienie obrotów i sald, nie dostarczyła żadnych informacji na temat kosztu produkcji poszczególnych rodzajów produktów. W związku z tym Komisja odrzuciła ten argument.

⁽⁹⁷⁾ Konstrukcje (z wyłączeniem budynków prefabrykowanych objętych pozycją 9406) i części konstrukcji (na przykład mosty i części mostów, wrota śluz, wieże, maszty kratowe, dachy, szkielety konstrukcji dachów, drzwi i okna oraz ramy do nich, progi drzwiowe, okiennice, balustrady, filary i kolumny), z żeliwa lub stali; płyty, pręty, kątowniki, kształtowniki, profile, rury i tym podobne, przygotowane do stosowania w konstrukcjach, z żeliwa lub stali; Pozostałe.

⁽⁹⁸⁾ Pozostałe artykuły z żeliwa i stali; Pozostałe.

⁽⁹⁹⁾ Poufna wersja sprawozdania dotyczącego zdalnej kontroli krzyżowej (s. 19), udostępniona przedsiębiorstwu, dokument o nr ref. t21.005413.

⁽¹⁰⁰⁾ Tabela F.3 – Zakup materiałów w kwestionariuszu dla producentów eksportujących.

3.2.3. Niezniekształcone koszty i wartości odniesienia

3.2.3.1. Czynniki produkcji

- (230) Biorąc pod uwagę wszystkie informacje przedstawione przez zainteresowane strony i zebrane podczas zdalnych kontroli krzyżowych, w celu określenia wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego zidentyfikowano następujące czynniki produkcji i ich źródła:

Tabela 1

Czynniki produkcji stalowych wież wiatrowych

Czynnik produkcji	Kod towaru w Meksyku	Wartość niezniekształcona (w CNY)	Jednostka miary
Surowce			
Blachy stalowe o grubości przekraczającej 10 mm Wyroby walcowane płaskie z żeliwa lub stali niestopowej, o szerokości 600 mm lub większej, walcowane na gorąco, nieplaterowane, niepokryte ani niepowleczone; pozostałe, nie w zwojach, nieobrobione więcej niż walcowane na gorąco; O grubości przekraczającej 10 mm; <ul style="list-style-type: none"> — O grubości przekraczającej 10 mm, inne niż te objęte podpozycjami 7208 51 02 i 7208 51 03; — Arkusze i blachy stalowe o grubości przekraczającej 10 mm, klasy SHT-80, SHT-110, AR-400, SMM-400 lub A-516 	7208 51 01 7208 51 02	6,54	KG
Blachy stalowe o grubości 4,75 mm lub większej, ale nieprzekraczającej 10 mm Wyroby walcowane płaskie z żeliwa lub stali niestopowej, o szerokości 600 mm lub większej, walcowane na gorąco, nieplaterowane, niepokryte ani niepowleczone; Pozostałe, nie w zwojach, nieobrobione więcej niż walcowane na gorąco; O grubości 4,75 mm lub większej, ale nieprzekraczającej 10 mm	7208 52 01	6,44	KG
Blachy stalowe o grubości mniejszej niż 3 mm Wyroby walcowane płaskie z żeliwa lub stali niestopowej, o szerokości 600 mm lub większej, walcowane na gorąco, nieplaterowane, niepokryte ani niepowleczone; Pozostałe, w zwojach, nieobrobione więcej niż walcowane na gorąco, trawione; O grubości mniejszej niż 3 mm	7208 27 01	6,36	KG
Kołnierze Artykuły z żeliwa lub stali; Łączniki rur lub przewodów rurowych (na przykład złączki nakrętne, kolanka, tuleje), z żeliwa lub stali; Pozostałe; Kołnierze	7307 91 01	52,93	KG
Farba epoksydowa bogata w cynk , rozproszona lub rozpuszczona w środowisku niewodnym	3208 90 99	50,49	KG
Farba epoksydowa bogata w cynk , rozproszona lub rozpuszczona w środowisku wodnym	3209 90 99	22,53	KG
Farba poliuretanowa Farby i pokosty (włącznie z emaliami i lakierami) na bazie polimerów syntetycznych i chemicznie modyfikowanych polimerów naturalnych, rozproszonych lub rozpuszczonych w środowisku niewodnym; Na bazie polimerów akrylowych lub winylowych	3208 20 01	71,77	KG
Farba poliuretanowa Farby i pokosty (włącznie z emaliami i lakierami) na bazie polimerów syntetycznych i chemicznie modyfikowanych polimerów naturalnych, rozproszonych lub rozpuszczonych w środowisku niewodnym; Na bazie poliestrów	3208 10 01	39,70	KG

<p>Rozcieńczalnik do farb Organiczne złożone rozpuszczalniki i rozcieńczalniki, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone; gotowe zmywacze farb i lakierów (rozcieńczalnik do farb)</p>	3814 00 01	17,55	KG
<p>Drut spawalniczy do spawania gazowego Druty, pręty, rury, płyty, elektrody i podobne wyroby, z metali nieszlachetnych lub z węglików metali, w otulinie lub z rdzeniem z topnika, w rodzaju stosowanych do lutowania miękkiego lub twardego, spawania lub osadzania metali, lub węglików metali; druty i pręty z aglomerowanych proszków metali nieszlachetnych, stosowane w metalizacji natryskowej; Pręty w otulinie i drut rdzeniowy, z metalu nieszlachetnego, do lutowania miękkiego, twardego lub spawania gazowego; Żelazne inne niż żeliwne lub ze stali</p>	8311 30 01	131,54	KG
<p>Drut spawalniczy do spawania łukiem elektrycznym Druty, pręty, rury, płyty, elektrody i podobne wyroby, z metali nieszlachetnych lub z węglików metali, w otulinie lub z rdzeniem z topnika, w rodzaju stosowanych do lutowania miękkiego lub twardego, spawania lub osadzania metali, lub węglików metali; druty i pręty z aglomerowanych proszków metali nieszlachetnych, stosowane w metalizacji natryskowej; Druty rdzeniowe z metali nieszlachetnych, do spawania łukiem elektrycznym; Ze stali</p>	8311 20 04	25,45	KG
<p>Topnik do spawania/lutowania miękkiego Topniki i pozostałe preparaty pomocnicze do lutowania, lutowania twardego lub spawania, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone gotowe rdzenie lub otuliny elektrod lub prętów spawalniczych</p> <ul style="list-style-type: none"> — Topniki do spawania, stosowane w procesie spawania łukiem krytym, w postaci granulatu lub peletu, na bazie krzemianów i tlenków metali; — Pozostałe 	3810 90 01 3810 90 99	25,45	KG
<p>Drabiny aluminiowe Konstrukcje z aluminium (z wyłączeniem budynków prefabrykowanych objętych pozycją 9406) i części takich konstrukcji (na przykład mosty i części mostów, wieże, maszty kratowe, dachy, szkielety konstrukcji dachów, drzwi i okna oraz ramy do nich i progi drzwiowe, balustrady, filary i kolumny); płyty, pręty, kształtowniki, rury i tym podobne, z aluminium, przygotowane do stosowania w konstrukcjach; Pozostałe</p>	7610 90 99	81,50	KG
<p>Ramy do drzwi Drzwi, okna i ramy do nich oraz progi drzwiowe, z żeliwa lub stali</p> <ul style="list-style-type: none"> — Drzwi, okna oraz ramy do nich; — Pozostałe 	7308 30 01 7308 30 99	30,09	KG

<p>Krata stalowa Pozostałe kraty, siatki i ogrodzenia, spawane na przecięciach, ze stali ocynkowanej</p>	7314 31 01	19,42	KG
<p>Sprzęt chroniący przed upadkiem Oprawy, okucia i podobne artykuły oraz ich części, z metalu nieszlachetnego; Pozostałe</p>	8302 49 99	82,56	KG
<p>Różne części stalowe Konstrukcje (z wyłączeniem budynków prefabrykowanych objętych pozycją 9406) i części konstrukcji (na przykład mosty i części mostów, wrota śluz, wieże, maszty kratowe, dachy, szkielety konstrukcji dachów, drzwi i okna oraz ramy do nich, progi drzwiowe, okiennice, balustrady, filary i kolumny), z żeliwa lub stali; płyty, pręty, kątowniki, kształtowniki, profile, rury i tym podobne, przygotowane do stosowania w konstrukcjach, z żeliwa lub stali; Pozostałe; Pozostałe</p>	7308 90 99	22,19	KG
<p>Przewody elektryczne do napięć przekraczających 1 000 V Drut izolowany (włączając emaliowany lub anodyzowany), kable (włączając kabel koncentryczny) oraz pozostałe izolowane przewody elektryczne, nawet wyposażone w złącza; przewody z włókien optycznych, złożone z indywidualnie osłoniętych włókien, nawet połączone z przewodnikami prądu elektrycznego lub wyposażone w złącza; Pozostałe przewody elektryczne, do napięć przekraczających 1 000 V — Z miedzi, aluminium lub ich stopów; — Pozostałe</p>	8544 60 01 8544 60 99	57,80	KG
<p>Przewody elektryczne, do napięć nieprzekraczających 1 000 V Drut izolowany (włączając emaliowany lub anodyzowany), kable (włączając kabel koncentryczny) oraz pozostałe izolowane przewody elektryczne, nawet wyposażone w złącza; przewody z włókien optycznych, złożone z indywidualnie osłoniętych włókien, nawet połączone z przewodnikami prądu elektrycznego lub wyposażone w złącza; Pozostałe przewody elektryczne, do napięć nieprzekraczających 1 000 V; Pozostałe</p>	8544 49 01 8544 49 02 8544 49 03 8544 49 04 8544 49 05 8544 49 06 8544 49 99	47,29	KG
<p>Wkręty i śruby Wkręty, śruby, nakrętki, wkręty do podkładów, haki gwintowane, nity, zawlecзки, przetyczki, podkładki (włącznie z podkładkami sprężystymi) i podobne artykuły, z żeliwa lub stali; Pozostałe wkręty i śruby, nawet z nakrętkami lub podkładkami (z wyjątkiem stosowanych w statkach powietrznych i pojazdach silnikowych oraz wykonanych ze stali nierdzewnej)</p>	7318 15 02 7318 15 04 7318 15 05 7318 15 06 7318 15 07 7318 15 08 7318 15 09	28,84	KG
<p>Różne konstrukcje stalowe Konstrukcje (z wyłączeniem budynków prefabrykowanych objętych pozycją 9406) i części konstrukcji (na przykład mosty i części mostów, wrota śluz, wieże, maszty kratowe, dachy, szkielety konstrukcji dachów, drzwi i okna oraz ramy do nich, progi drzwiowe, okiennice, balustrady, filary i kolumny), z żeliwa lub stali; płyty, pręty, kątowniki, kształtowniki, profile, rury i tym podobne, przygotowane do stosowania w konstrukcjach, z żeliwa lub stali; Pozostałe;</p>	7308 90 01 7308 90 02 7308 90 99	20,91	KG

<ul style="list-style-type: none"> — Poręcze; balkony; schody; — Niezmontowane lub rozmontowane konstrukcje składające się ze szkieletów konstrukcji, słupów i ich płyt podstawy, wsporników, płyt łączących, prętów podpierających i rozpórek do ich montażu, nawet z nakrętkami, oraz innych części; — Pozostałe 			
---	--	--	--

Produkt uboczny

Złom stali w postaci wiórów z toczenia i wiórkowania Odpady i złom żeliwa i stali; wlewki żeliwne lub stalowe przeznaczone do przetopu; Pozostałe odpady i złom; Wióry z toczenia, wiórkowania, dłutowania, frezowania, piłowania, pilnikowania, okrawania i tłoczenia, nawet w wiążkach	7204 41 01	2,02	KG
--	------------	------	----

Energia

Energia elektryczna	Nie dotyczy	0,98	kWh
Gaz ziemny	Nie dotyczy	0,71	M3
Dwutlenek węgla	2811 21 01 2811 21 02	1,35	KG
Tlen	2804 40 01	1,29 1,70	KG M3

Siła robocza

Siła robocza	Nie dotyczy	16,25	Godziny
--------------	-------------	-------	---------

- (231) Komisja uwzględniła w określeniach wartości normalnej wartość pośrednich kosztów produkcji, aby objąć koszty, które nie zostały uwzględnione we wspomnianych powyżej czynnikach produkcji. Metoda została należycie wyjaśniona w sekcji 3.2.3.2.

Surowce, produkty uboczne i niektóre rodzaje energii

- (232) Aby ustalić niezniekształconą cenę surowców, produktów ubocznych i niektórych rodzajów energii (dwutlenek węgla i tlen) dostarczanych do zakładu producenta reprezentatywnego kraju, Komisja jako podstawę wykorzystwała ceny importowe stosowane przy przywozie do reprezentatywnego kraju podane w GTA, do których dodano należności celne przywozowe. Aby uzyskać wartość w momencie dostarczenia do zakładu w reprezentatywnym kraju, średnia ważona takich wartości w przywozie po opłaceniu cła dla każdego czynnika produkcji została powiększona o krajowe koszty transportu. Jak wspomniano w motywach 217 i 218, Meksyk rejestruje swoje statystyki przywozowe według wartości FOB. Dlatego też w przedmiotowej sprawie przed odzwierciedleniem należności celnych przywozowych w wartościach odniesienia do ceny importowej ustalonej na podstawie GTA dodano również koszt frachtu morskiego i ubezpieczenia.
- (233) Cenę importową w reprezentatywnym kraju obliczono jako średnią ważoną cen jednostkowych produktów przywzozonych ze wszystkich państw trzecich z wyjątkiem ChRL i państw, które nie są członkami WTO, wymienionych w załączniku 1 do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/755⁽¹⁰¹⁾. Komisja postanowiła wykluczyć przywóz z ChRL do reprezentatywnego kraju, ponieważ w motywie 135 uznała, że oparcie się na cenach i kosztach krajowych w ChRL nie było odpowiednim rozwiązaniem z uwagi na występowanie znaczących zakłóceń

⁽¹⁰¹⁾ Art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego stanowi, że ceny krajowe w tych krajach nie mogą być wykorzystywane do określania wartości normalnej.

w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego. Biorąc pod uwagę, że nie ma dowodów wskazujących na to, że te same zakłócenia nie mają w równym stopniu wpływu na produkty przeznaczone na wywóz, Komisja uznała, że te same zakłócenia miały wpływ na ceny eksportowe. Z wyjątkiem czynników produkcji wymienionych w motywie 234, wyłączenie przywozu z ChRL i od niektórych państw niebędących członkami WTO nie miało znaczącego wpływu, ponieważ pozostały przywóz nadal stanowił około 60–100 % łącznej wielkości przywozu do reprezentatywnego kraju.

- (234) W okresie objętym dochodzeniem Meksyk przywoził duże ilości niektórych surowców (drabiny aluminiowe, kołnierze, drut spawalniczy i śruby) z ChRL lub krajów niebędących członkami WTO. Przywóz ten stanowił od 45 do 90 % łącznego przywozu tych czterech czynników produkcji. Ponieważ w aktach sprawy nie było wskazań, że ceny importowe z państw innych niż ChRL nie stanowią właściwych wartości odniesienia, oraz wobec braku uwag zainteresowanych stron w tej kwestii, Komisja stwierdziła, że mogą one zostać wykorzystane jako wartość odniesienia dla niezniekształconego kosztu tych surowców.
- (235) W przypadku wielu czynników produkcji rzeczywiste koszty ponoszone przez objętych próbą współpracujących producentów eksportujących stanowiły znikomą część w całkowitych kosztach produkcji w okresie objętym dochodzeniem. Ponieważ wartość zastosowana w odniesieniu do tych surowców nie miała znaczącego wpływu na obliczanie marginesu dumpingu niezależnie od wykorzystanego źródła, Komisja postanowiła uwzględnić te koszty w materiałach zużywalnych, jak wyjaśniono w motywie 239.
- (236) Jeśli chodzi o fracht morski i ubezpieczenia, do określenia ich wartości Komisja wykorzystała bazę danych OECD ITIC. Komisja zastosowała współczynnik CIF do FOB mający zastosowanie do każdej indywidualnej kombinacji czynnika produkcji określonego za pomocą czterocyfrowego kodu HS, czyli najwyższego dostępnego poziomu szczegółowości, oraz według kraju pochodzenia. Uwzględniono wartości zgłoszone w bazie danych za 2016 r., czyli ostatni dostępny rok. Jeżeli dla danego kraju pochodzenia nie był dostępny żaden współczynnik, Komisja stosowała średni współczynnik określony dla danego czynnika produkcji.
- (237) W odniesieniu do należności celnych przywozowych Komisja odnotowała, że Meksyk przywoził przedmiotowe surowce z ponad 50 państw przy różnych poziomach stawek należności celnych przywozowych. Komisja dodała do wartości CIF należności celne przywozowe mające zastosowanie do przywozu wszystkich surowców traktowanych jako poszczególne czynniki produkcji, uwzględniając ich kraj pochodzenia.
- (238) Komisja ujęła krajowy koszt transportu poniesiony przez każdego objętego próbą współpracującego producenta eksportującego z tytułu zakupu surowców jako odsetek rzeczywistego kosztu tych surowców, a następnie zastosowała taki sam odsetek wobec niezniekształconego kosztu tych samych surowców, aby uzyskać niezniekształcony koszt transportu. Komisja uznała, że w kontekście przedmiotowego dochodzenia istnieją podstawy, aby wykorzystać stosunek surowca producenta eksportującego do zgłoszonych krajowych kosztów transportu jako przesłankę do oszacowania niezniekształconych kosztów surowców w momencie dostarczenia do zakładu w reprezentatywnym kraju.

Materiały zużywalne

- (239) Objęci próbą współpracujący producenci eksportujący zgłosili wykorzystanie około 120 różnych surowców i rodzajów energii w produkcji produktu objętego dochodzeniem. Dochodzenie wykazało, że większość tych czynników produkcji stanowiła nieznaczny udział w całkowitych kosztach produkcji, jak również w podziale na rodzaj produktu. Komisja zaklasyfikowała te czynniki produkcji do kategorii materiałów zużywalnych. Koszty faktycznie poniesione przez objętych próbą współpracujących producentów eksportujących zostały wyrażone jako wartość procentowa faktycznych kosztów materiałów bezpośrednich, a następnie ta wartość procentowa została zastosowana do niezniekształconych kosztów materiałów bezpośrednich.

Siła robocza

- (240) ILOSTAT⁽¹⁰²⁾ publikuje informacje o miesięcznych płacach i średnich tygodniowych godzinach pracy w sektorach działalności gospodarczej między innymi w Meksyku. Komisja wykorzystała te informacje z 2019 r. do określenia średniej płacy godzinowej w przemyśle wytwórczym. Aby ustalić całkowite koszty pracy, Komisja oparła się na danych opublikowanych przez OECD w dokumencie „Taxing Wages 2020”⁽¹⁰³⁾ [„Opodatkowanie płac 2020”], obejmujących 2019 r. Do stawki godzinowej w przemyśle Komisja dodała składki pracodawcy na ubezpieczenie zdrowotne i macierzyńskie, usługi społeczne, ubezpieczenie wypadkowe, ubezpieczenie emerytalne, ubezpieczenie na wypadek zwolnienia oraz na starość oraz fundusz mieszkaniowy.

⁽¹⁰²⁾ Dostępne pod adresem: <https://ilostat ilo org data/> (ostatnie wyświetlenie w dniu 27 maja 2021 r.)

⁽¹⁰³⁾ Dostępne pod adresem: <https://www oecd ilibrary org/sites/3c92e215-en/index.html?itemId=/content/component/3c92e215-en> (ostatnie wyświetlenie w dniu 27 maja 2021 r.)

Energia elektryczna

- (241) Jak wyjaśniono w motywie 182, Komisja stwierdziła, że nie ma dowodów na to, że cena energii elektrycznej w Meksyku została zniekształcona w wyniku interwencji rządowej. W związku z tym niezniekształcony koszt energii elektrycznej oparto na informacjach z Meksyku.
- (242) W drugiej nocie Komisja poinformowała strony, że zamierza zastosować taryfy opłat za energię elektryczną mające zastosowanie do użytkowników przemysłowych, opublikowane przez federalną komisję ds. energii elektrycznej („CFE”) ⁽¹⁰⁴⁾. CFE opublikowała taryfy opłat za energię elektryczną mające zastosowanie do kilku rodzajów przedsiębiorstw i użytkowników przemysłowych w podziale na miesiące i na gminy. Ze względu na dużą ilość danych, które należałoby przetworzyć, jak również nieznacznym udziałem energii elektrycznej w kosztach produkcji (około 1 %), Komisja postanowiła oprzeć się na średniej cenie energii elektrycznej w Meksyku określonej w badaniu „Doing Business” [„Prowadzenie działalności gospodarczej”] przeprowadzonym przez Bank Światowy w 2019 i 2020 r. ⁽¹⁰⁵⁾
- (243) Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwa Chengxi Shipyard i Suzhou Titan stwierdziły, że badanie „Doing Business” nie jest odpowiednim źródłem informacji o niezniekształconych kosztach energii elektrycznej i że Komisja powinna była zamiast tego zastosować taryfy pobierane przez CFE za odbiór przemysłowy dla linii przesyłowych i odbiór przemysłowy dla linii średniego napięcia. W szczególności przedsiębiorstwa zwróciły uwagę, że metodologia zastosowana w badaniu „Doing Business” nie odzwierciedla warunków, w jakich producenci SWT korzystają z energii elektrycznej. Taryfa obliczona w badaniu „Doing Business” miała zastosowanie do magazynu znajdującego się w największym mieście biznesowym kraju, po raz pierwszy podłączonego do sieci i działającego przez osiem godzin dziennie na powierzchni około 2 200 m² (budynek i teren), o miesięcznym zużyciu energii znacznie mniejszym niż wynosiło zużycie energii przez chińskich producentów SWT. Z drugiej strony, według Chengxi Shipyard, producenci SWT często byli zlokalizowani na podmiejskich obszarach przemysłowych, posiadali duże zakłady produkcyjne i działali w sposób ciągły. Ponadto Suzhou Titan przedstawiło obliczenie niezniekształconego kosztu energii elektrycznej w oparciu o dwie taryfy (odbiór przemysłowy dla linii przesyłowych i odbiór przemysłowy dla linii średniego napięcia) pobierane przez CFE w gminach, w których znajdowali się meksykańscy producenci SWT.
- (244) Komisja odnotowała, że CFE stosowała 13 różnych taryf dla swoich klientów przemysłowych. Chociaż niektóre z tych taryf można było łatwo odrzucić, takie jak taryfy dla przedsiębiorstw prowadzących działalność w rolnictwie lub akwakulturze, wiele innych pozostało do rozważenia. Komisja ustaliła, że objęci próbą producenci eksportujący nie przedstawili żadnych dowodów pozwalających na ustalenie, którą taryfę należało zastosować. Wartość odniesienia opublikowana w badaniu „Doing Business” miała zastosowanie do modelowego klienta przemysłowego. Komisja uznała zatem tę wartość odniesienia za uzasadnioną, chociaż modelowe przedsiębiorstwo zastosowane w badaniu „Doing Business” nie działało na dokładnie takich samych warunkach jak chińscy producenci SWT. W związku z tym Komisja odrzuciła ten argument.

Gaz ziemny

- (245) Cena gazu ziemnego w Meksyku w okresie objętym dochodzeniem była dostępna w internetowej bazie danych statystycznych prowadzonej przez organ regulacji energetyki CRE ⁽¹⁰⁶⁾. Komisja wykorzystała opublikowane informacje na temat cen zgłoszonych za wszystkie miesiące w okresie objętym dochodzeniem. Zgłoszone ceny stanowiły ceny za gigadżul. Konieczne było zatem przeliczenie, aby uzyskać ceny za metr sześcienny. W celu ustalenia współczynnika przeliczeniowego Komisja wykorzystała informacje opublikowane w internecie przez kanadyjskiego dystrybutora gazu ziemnego Forbis BC ⁽¹⁰⁷⁾.

3.2.3.2. Pośrednie koszty produkcji, koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk

- (246) Zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego „skonstruowana wartość normalna obejmuje niezniekształconą i odpowiednią kwotę kosztów administracyjnych, kosztów sprzedaży i kosztów ogólnych oraz zyski”. Ponadto należy ustalić wartość pośrednich kosztów produkcji w celu pokrycia kosztów niewliczonych do czynników produkcji, o których mowa powyżej.
- (247) Pośrednie koszty produkcji ustalono indywidualnie dla każdego producenta eksportującego objętego próbą. Pośrednie koszty produkcji zgłoszone przez przedsiębiorstwa wyrażono jako udział w kosztach produkcji faktycznie poniesionych przez producentów eksportujących. Odsetek ten zastosowano do niezniekształconych kosztów produkcji.

⁽¹⁰⁴⁾ Informacje dostępne pod adresem: <https://app.cfe.mx/Aplicaciones/CCFE/Tarifas/TarifasCREIndustria/Industria.aspx> (ostatnie wyświetlenie w dniu 28 marca 2021 r.).

⁽¹⁰⁵⁾ Dostępne pod adresem: <https://www.doingbusiness.org/en/doingbusiness> (ostatnie wyświetlenie w dniu 27 maja 2021 r.).

⁽¹⁰⁶⁾ Dostępne pod adresem: <https://www.cre.gob.mx/IPGN/index.html> (ostatnie wyświetlenie w dniu 27 maja 2021 r.).

⁽¹⁰⁷⁾ Informacje dostępne pod adresem: <https://www.fortisbc.com/about-us/corporate-information/facilities-operations-and-energy-information/how-gas-is-measured> (ostatnie wyświetlenie w dniu 27 maja 2021 r.).

- (248) W celu ustalenia niezniekształconej i odpowiedniej kwoty kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysków Komisja oparła się na informacjach finansowych dotyczących dwóch producentów SWT w Meksyku. Jeżeli chodzi o Arcosa Industries de México, S. de R.L. de C.V., Komisja zastosowała sprawozdanie finansowe zawarte w skonsolidowanym sprawozdaniu rocznym za 2019 r., w szczególności dane zgłoszone w odniesieniu do segmentu EEG ⁽¹⁰⁸⁾. Jeżeli chodzi o Speco Wind Power, S.A. de C.V., Komisja wykorzystała indywidualne informacje finansowe za 2019 r. udostępnione w Global Financials przez D&B ⁽¹⁰⁹⁾.
- (249) Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo Chengxi Shipyard twierdziło, że Komisja nie powinna była pominąć jego kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych, gdyż nie udowodniono, że koszty te były zniekształcone. Ponadto przedsiębiorstwo to twierdziło, że w przypadku dalszego stosowania sprawozdania finansowego Arcosa wartości poszczególnych pozycji kosztów oraz zysków należałoby zmniejszyć do poziomu 75 %, gdyż taki właśnie odsetek przychodów grupy EEG stanowił podsegment SWT i struktur użytkowych.
- (250) W motywie 88 Komisja wyciągnęła wnioski dotyczące występowania znaczących zakłóceń, z których wynika, że zastosowanie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego jest właściwe. Dokonane ustalenia dotyczyły nie tylko surowców wykorzystanych do produkcji SWT, ale również produktu objętego dochodzeniem i kwestii horyzontalnych wspólnych dla wszystkich sektorów chińskiej gospodarki. Komisja uznała zatem za stosowne zastąpienie kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysków objętych próbą producentów eksportujących niezniekształconymi wartościami odniesienia. Ponadto Komisja odnotowała, że dokonanie korekty informacji finansowych Arcosa do poziomu przychodów generowanych przez podsegment najbliższy produktowi objętemu dochodzeniem było niemożliwe, gdyż informacje finansowe Arcosa zawierały jedynie informacje dotyczące udziału podsegmentu SWT i struktur użytkowych w przychodach grupy EEG, ale nie w kosztach sprzedanych towarów i pozostałych, pośrednich kosztach uwzględnionych w kosztach sprzedaży, kosztach ogólnych i administracyjnych. Twierdzenia Chengxi Shipyard zostały zatem odrzucone.
- (251) Przedsiębiorstwo Chengxi Shipyard twierdziło również, że zgodnie ze stosowanymi przez nie praktykami księgowymi w pośrednich kosztach produkcji uwzględniło niektóre pozycje kosztów, które w rzeczywistości powinny należeć do kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych. Przedsiębiorstwo to przedstawiło wykaz tych pozycji kosztów i zwróciło się do Komisji z wnioskiem o ich wykluczenie ze zgłoszonych pośrednich kosztów produkcji, aby pozycje te nie zostały podwójnie policzone, gdyż rzekomo zostały one uwzględnione w wartości odniesienia dla kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych.
- (252) Komisja odnotowała, że przedsiębiorstwo to samo zgłosiło przedmiotowe pozycje kosztów jako pośrednie koszty produkcji w toku całego dochodzenia (we wstępnej odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, w odpowiedzi na pismo w sprawie uzupełnienia braków oraz w zmienionej wersji danych przedstawionych w toku zdalnej kontroli krzyżowej). Przedsiębiorstwo to zwróciło się z wnioskiem o wyłączenie z pośrednich kosztów produkcji niektórych pozycji kosztów i przeniesienie ich do kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych dopiero w uwagach dotyczących ostatecznego ujawnienia. Ponadto w informacjach na temat zysków i strat ⁽¹¹⁰⁾, przekazanych w ramach odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, przedsiębiorstwo to oddzielnie zgłosiło koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne, a zawarte w nich pozycje kosztów nie pokrywały się z pozycjami zawartymi w pośrednich kosztach produkcji. Co ważniejsze, podział kosztów na pośrednie koszty produkcji oraz koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne zgłaszane przez to przedsiębiorstwo przez cały okres trwania dochodzenia był zgodny z prowadzoną przez nie rachunkowością finansową, w ramach której przedmiotowe pozycje kosztów zapisano na rachunku pośrednich kosztów produkcji. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.
- (253) Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo Suzhou Titan twierdziło, że Komisja dokonała błędnej interpretacji tego, czy poszczególne pozycje kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych zawarte w informacjach finansowych Speco dotyczyły dochodów czy wydatków, co skutkowało zawyżeniem tych kosztów. Według tego przedsiębiorstwa koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne powinny wynieść 15 mln pesos meksykańskich, a nie 42 mln pesos meksykańskich, jak wyliczyła Komisja.
- (254) Komisja zbadała powyższy argument i potwierdziła, że wartość kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych obliczono prawidłowo. Wartość kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych można łatwo sprawdzić, porównując zysk brutto (około 105 mln pesos meksykańskich) z zyskiem przed opodatkowaniem (około 63 mln pesos meksykańskich). Różnica między tymi wartościami (czyli 42 mln, a nie 15 mln pesos meksykańskich) stanowi wartość kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych. W związku z tym Komisja odrzuciła powyższy argument.

3.2.4. Obliczenia

- (255) Na podstawie powyższego Komisja skonstruowała wartość normalną dla podstawowego rodzaju produktu na podstawie ceny ex-works zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego.

⁽¹⁰⁸⁾ Sprawozdanie roczne za 2019 r. (s. 47) dostępne pod adresem [https://s2.q4cdn.com/158938184/files/doc_financials/2019/ar/NC10009566-ARCOSA-INC_10K_E-bookproof_2020_V1-\(002\).pdf](https://s2.q4cdn.com/158938184/files/doc_financials/2019/ar/NC10009566-ARCOSA-INC_10K_E-bookproof_2020_V1-(002).pdf) (ostatnie wyświetlenie w dniu 27 maja 2021 r.).

⁽¹⁰⁹⁾ Dostępne pod adresem: <https://www.dnb.com/ie/products/finance-credit-risk/global-financials.html> (ostatnie wyświetlenie w dniu 27 maja 2021 r.).

⁽¹¹⁰⁾ Tabela G w kwestionariuszu dla producentów eksportujących.

- (256) Po pierwsze, Komisja ustaliła wartość niezniekształconych kosztów produkcji. Komisja zastosowała niezniekształcone koszty jednostkowe do rzeczywistej konsumpcji poszczególnych czynników produkcji każdego objętego próbą współpracującego producenta eksportującego. Komisja pomnożyła ilości zużycia jednostkowego przez niezniekształcone koszty jednostkowe odnotowane w reprezentatywnym kraju, jak opisano w sekcji 3.2.3 powyżej.
- (257) Po ustaleniu wartości niezniekształconych kosztów produkcji Komisja zastosowała pośrednie koszty produkcji, koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk, jak wskazano w motywach 246–248.
- (258) Aby uzyskać niezniekształcone koszty produkcji, do niezniekształconych kosztów produkcji Komisja dodała pośrednie koszty produkcji dla poszczególnych objętych próbą producentów eksportujących, jak wyjaśniono w motywie 247, rzędu 3–10 % kosztów produkcji.
- (259) Do kosztów produkcji ustalonych w sposób opisany w poprzednim motywie Komisja zastosowała koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zyski określone na podstawie informacji finansowych dwóch producentów SWT w Meksyku. Średnie ważone koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne wyrażone jako odsetek kosztów sprzedanych towarów i zastosowane do niezniekształconych kosztów produkcji wyniosły 13,6 %. Średni ważony zysk wyrażony jako odsetek kosztów sprzedanych towarów i zastosowany do niezniekształconych kosztów produkcji wyniósł 10,8 %.
- (260) Ponadto w stosownych przypadkach Komisja odjęła niezniekształconą wartość produktu ubocznego. Komisja pomnożyła ilości produktu ubocznego wytworzonego w przeliczeniu na jednostkę produktu objętego dochodzeniem przez niezniekształconą cenę jednostkową produktu ubocznego odnotowaną w reprezentatywnym kraju, jak opisano w sekcji 3.2.3 powyżej.
- (261) Na tej podstawie Komisja skonstruowała wartość normalną dla każdego rodzaju produktu na podstawie ceny ex-works zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (262) Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwa Chengxi Shipyard i Suzhou Titan stwierdziły, że Komisja powinna była odjąć niezniekształconą wartość sprzedanego produktu ubocznego (żłom stali) od kosztów produkcji, a nie od wartości normalnej. Przedsiębiorstwo Chengxi Shipyard twierdziło, że zgodnie ze stosowanymi przez nie praktykami księgowymi przychody ze sprzedaży złomu odlicza się od kosztów produkcji. Przedsiębiorstwo Suzhou Titan przypomniało, że w poprzednich dochodzeniach ⁽¹¹¹⁾ Komisja odjęła niezniekształconą wartość produktu ubocznego od kosztów produkcji.
- (263) Jeżeli chodzi o twierdzenie przedstawione przez Chengxi Shipyard, Komisja odnotowała, że faktycznie przedsiębiorstwo to przypisało przychód ze sprzedaży złomu stali do każdego projektu w ramach prowadzonej rachunkowości analitycznej. W ramach prowadzonej przez to przedsiębiorstwo rachunkowości finansowej przychodu ze sprzedaży złomu stali nie zaksięgowano jednak jako pozycję głównych przychodów operacyjnych ani też zdecydowanie nie pomniejszono o wartość tych przychodów wartości kosztów produkcji. Wręcz przeciwnie – przychody te zaksięgowano jako „Pozostałe przychody operacyjne”.
- (264) Jeżeli chodzi o argument przedstawiony przez Suzhou Titan, Komisja zauważyła, że w przywołanym wcześniejszym dochodzeniu produkt uboczny ponownie wykorzystano w ramach produkcji własnej prowadzonej przez producenta, natomiast w przedmiotowej sprawie żłom stali sprzedano. W przedmiotowym dochodzeniu wartość odniesienia dla złomu stali przyjęto jako niezniekształconą cenę sprzedaży, która w sposób naturalny obejmuje nie tylko koszty produkcji, ale również pośrednie koszty produkcji, koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk.
- (265) Komisja odrzuciła zatem argumenty przedsiębiorstw Chengxi Shipyard i Suzhou Titan opisane w motywie 262.
- (266) Oprócz przedstawienia uwag dotyczących metody zastosowanej w celu odzwierciedlenia wpływu produktu ubocznego na wartość normalną przedsiębiorstwo Chengxi Shipyard wskazało, że w obliczeniach wartości normalnej przedsiębiorstwa Komisja pominęła odliczenie produktu ubocznego.
- (267) Komisja zbadała ten argument i przyznała, że faktycznie w wyniku błędu pisarskiego od wartości normalnej nie odliczono niezniekształconej wartości produktu ubocznego. Komisja poprawiła ten błąd, a zmiany odzwierciedliła również w obliczeniach marginesu dumpingu w odniesieniu do pozostałych przedsiębiorstw współpracujących oraz rezidualnego marginesu dumpingu. Komisja przesłała temu przedsiębiorstwu dodatkowe ostateczne ujawnienie oraz dała mu możliwość przedstawienia uwag. Przedsiębiorstwo to nie miało żadnych dalszych uwag w tej kwestii.

⁽¹¹¹⁾ Motywy 188–190 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2020/1428 z dnia 12 października 2020 r. nakładającego tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz elementów wyciskanych z aluminium pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 336 z 13.10.2020, s. 8).

- (268) Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo Chengxi Shipyard stwierdziło, że Komisja nie powinna była przenieść do konstruowanej wartości normalnej kosztu materiałów zużywalnych i pośrednich kosztów produkcji jako odsetka kosztów produkcji. Zdaniem tego przedsiębiorstwa te dwie kategorie kosztów nie wiążą się z wartością pozostałych materiałów do produkcji. Komisja powinna była zamiast tego zidentyfikować odpowiednią wartość odniesienia w reprezentatywnym kraju.
- (269) Komisja wyjaśniła, że opisaną metodykę zastosowano, ponieważ dane finansowe dostępne w reprezentatywnym kraju nie zawierały informacji na temat pośrednich kosztów produkcji. Zainteresowane strony poinformowano o tym fakcie w drodze dwóch not dotyczących źródeł do celów określenia wartości normalnej. Przedsiębiorstwo to miało zatem wiele możliwości, aby zaproponować odpowiednią wartość odniesienia, którą zastąpiono by zniekształcone pośrednie koszty produkcji.
- (270) Jeżeli chodzi o materiały zużywalne, Komisja odnotowała, że w praktyce ich koszt wyrażono jako odsetek kosztów materiałów bezpośrednich, a nie jako odsetek kosztów produkcji. W tym zakresie Komisja zdecydowała się zastosować tę metodykę z uwagi na ograniczony wpływ materiałów zużywalnych na koszty produkcji w ujęciu łącznym i w podziale na rodzaj produktów oraz ze względu na niezdolność niektórych objętych próbą producentów eksportujących do zgłoszenia konsumpcji niektórych czynników produkcji z zastosowaniem standardowych jednostek miary. Zamiast tego w zgłoszeniach stosowano miary takie jak zestawy lub butelki, które są niezgodne z jednostkami przyjętymi w statystyce dotyczącej przywozu. Chociaż zasadniczo takie przedsiębiorstwa podjęły starania i przeliczyły konsumpcję ważniejszych czynników produkcji na jednostki standardowe (przeważnie kilogramy), nie można było wyeliminować tego braku w przypadku wszystkich stosownych czynników produkcji. Z tego względu Komisja nie była w stanie ustalić odpowiedniej wartości odniesienia w reprezentatywnym kraju i fakt ten przyczynił się do konieczności wyrażenia kosztu materiałów zużywalnych w wartości normalnej jako odsetek niezniekształconego kosztu materiałów bezpośrednich.
- (271) Opierając się na przesłankach wyjaśnionych w motywach 269 i 270, Komisja odrzuciła argumenty przedsiębiorstwa Chengxi Shipyard opisane w motywie 268.
- (272) Przedsiębiorstwo Chengxi Shipyard podobnie twierdziło, że Komisja zastosowała nieprawidłową metodę polegającą na dodaniu krajowego kosztu transportu do niezniekształconego kosztu czynników produkcji. Zamiast zwiększać niezniekształcone koszty o jeden procent, co ustalono na podstawie danych przedsiębiorstwa, Komisja powinna była obliczyć indywidualny koszt transportu dla każdego czynnika produkcji. W szczególności przedsiębiorstwo to twierdziło, że jednostkowy koszt transportu ma większy związek z masą danego materiału niż z jego wartością. Poprzez zastosowanie jednego procenta zawyżono zatem koszt transportu czynników produkcji o wyższej wartości.
- (273) Komisja przypomniała, że producenci eksportujący mieli obowiązek zgłosić rzeczywisty lub szacunkowy koszt transportu w związku z każdym czynnikiem produkcji. Przedsiębiorstwo to nie przedstawiło jednak wymaganych informacji. W związku z tym Komisja odrzuciła ten argument.

3.3. Cena eksportowa

- (274) W uwagach dotyczących wszczęcia postępowania organizacja CCCME twierdziła, że źródła informacji na temat ceny eksportowej były wątpliwe, w szczególności ponieważ zastosowana w skardze cena SWT z trzech sekcji przewyższała cenę więz z czterech sekcji.
- (275) Komisja zauważyła, że w przedmiotowej sprawie skarżący nie mógł zastosować oficjalnych statystyk dotyczących przywozu w celu ustalenia ceny eksportowej stosowanej przez producentów eksportujących w ChRL. Po pierwsze, produkt objęty dochodzeniem jest objęty kodami CN, które mają zastosowanie do szerokiego zakresu produktów. Po drugie, w statystykach dotyczących przywozu ilości zapisuje się w kilogramach. Z tego względu nie można było ustalić ceny importowej poszczególnych rodzajów wień (rozdzielanych ze względu na liczbę sekcji). Jak wyjaśniono w skardze ⁽¹¹²⁾, skarżący przedstawił oświadczenia złożone pod przysięgą wydane przez producentów unijnych jako wystarczający dowód ceny oferowanej przez zwycięskich chińskich producentów eksportujących w przetargach, w których producenci unijni brali udział, ale przegrali. Biorąc pod uwagę okoliczności przedmiotowej sprawy i szczególny charakter produktu objętego dochodzeniem, Komisja uznała odnośne oświadczenia złożone pod przysięgą za wystarczająco wiarygodne źródło informacji. Fakt, że cena SWT z trzech sekcji przewyższała cenę więz

⁽¹¹²⁾ Zobacz załącznik R4 do skargi.

z czterech sekcji, mógł wynikać z zastosowanego przez skarżącego źródła informacji. Ponadto CCCME nie przedstawiła żadnego dowodu, aby wykazać, że taka sytuacja jest niemożliwa, w szczególności że koszty produkcji i tym samym cena sprzedaży zależą nie tylko od liczby sekcji, ale również od ich wymiarów (średnica, długość i grubość). Komisja zatem odrzuciła ten argument.

- (276) Objęci próbą producenci eksportujący prowadzili wywóz do Unii bezpośrednio na rzecz niezależnych klientów.
- (277) W związku z powyższym cena eksportowa była ceną faktycznie zapłaconą lub należną za produkt objęty postępowaniem przy jego sprzedaży na wywóz do Unii zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.

3.4. Porównanie

- (278) Komisja porównała wartość normalną i cenę eksportową współpracującego objętego próbą producenta eksportującego na podstawie ceny ex-works.
- (279) W przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia obiektywnego porównania Komisja dostosowała cenę eksportową, uwzględniając różnice mające wpływ na ceny i na porównywalność cen, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Dokonano dostosowań w celu uwzględnienia przeładunku i załadunku, transportu w państwie, którego dotyczy postępowanie, kosztów kredytowych, a cenę eksportową, w stosownych przypadkach, skorygowano o wartość dostaw zapewnionych przez klienta na podstawie umowy o produkcję na zlecenie zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. k) rozporządzenia podstawowego.
- (280) W uwagach dotyczących ostatecznego ujawnienia przedsiębiorstwo Chengxi Shipyard stwierdziło, że dane dotyczące kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych ponoszonych przez meksykańskich producentów SWT nie zawierały wystarczająco szczegółowych informacji. Dlatego też zdaniem tego przedsiębiorstwa koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne zastosowane do obliczenia wartości normalnej prawdopodobnie obejmowały wydatki, które należałoby odliczyć od ceny eksportowej do celów porównania. Następnie przedsiębiorstwo to zwróciło się z wnioskiem o wprowadzenie korekty wartości odniesienia kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych w celu uwzględnienia zastosowanych odliczeń od ceny eksportowej.
- (281) Komisja uznała, że przedsiębiorstwo to nie przedstawiło żadnego dowodu świadczącego o tym, że wydatki odliczone od ceny eksportowej do celów porównania zostały uwzględnione w kosztach sprzedaży, kosztach ogólnych i administracyjnych poniesionych przez dwóch producentów SWT w Meksyku. Komisja zatem odrzuciła ten argument.
- (282) Przedsiębiorstwo Chengxi Shipyard twierdziło również, że należało porównać wartość normalną i cenę eksportową jednej sztuki, tj. sekcji SWT, a nie kilograma, jak uczyniła Komisja. Przedsiębiorstwo wskazało, że w przypadku większości wskaźników szkody przyjętą jednostką również były sztuki, a nie masa. Przedsiębiorstwo twierdziło również, że przyjęcie ceny SWT za kilogram daje zniekształcony obraz sytuacji, gdyż każda sekcja może zawierać różne elementy wewnętrzne, które mogą wpływać na jej masę, ale nie mają związku z ceną SWT. Ponadto przedsiębiorstwo Chengxi Shipyard zwróciło uwagę na różnice między masą poszczególnych sekcji zgłoszoną w jej tabeli EUR-SALUR (sprzedaż niepowiązanym klientom w Unii) i tabeli COM PCN (koszty produkcji poszczególnych rodzajów produktu). Przedsiębiorstwo twierdziło, że różnice te wynikały z korekty, której Komisja zażądała w toku zdalnej kontroli krzyżowej.
- (283) Komisja uznała, że wskaźniki szkody nie wiązały się z obliczaniem marginesu dumpingu. Ponadto przedsiębiorstwo nie przedstawiło żadnych dowodów na poparcie twierdzenia, że uwzględnienie elementów wewnętrznych nie miało wpływu na cenę SWT. Jeżeli chodzi o różnice masy poszczególnych rodzajów produktu (sekcji) w tabelach dotyczących sprzedaży i kosztów produkcji, w toku zdalnej kontroli krzyżowej Komisja faktycznie odnotowała, że niektórych części wymienionych na fakturach sprzedaży nie uwzględniono w danych dotyczących wartości i ilości (masy) przedmiotu stosownych transakcji sprzedaży. Ponieważ przedsiębiorstwo potwierdziło, że części te dostarczono jako akcesoria do konkretnej sekcji SWT i uwzględniono w zgłoszonych kosztach produkcji, Komisja zwróciła się do przedsiębiorstwa o ich uwzględnienie w danych dotyczących ilości i wartości przedmiotu odnośnych transakcji sprzedaży, na co przedsiębiorstwo wyraziło zgodę. Przedsiębiorstwo to twierdziło, że w danych dotyczących kosztów produkcji dostosowało masę do masy pierwotnie zgłoszonej w tabeli dotyczącej sprzedaży. Na tym etapie dochodzenia nie można było zweryfikować, która wartość masy poszczególnych rodzajów produktu (sekcji SWT) była prawidłowa i tym samym powinna być zostać zastosowana w obliczeniach. W związku z powyższym Komisja odrzuciła te argumenty.

- (284) Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo Suzhou Titan twierdziło, że Komisja przeoczyła różnice między lądowymi a przybrzeżnymi SWT. Chociaż Komisja podjęła decyzję o nierozszerzaniu zakresu stosowania środków antidumpingowych na przywóz na szelf kontynentalny i do wyłącznych stref ekonomicznych państw członkowskich, przedsiębiorstwo twierdziło, że wieże przybrzeżne wykorzystuje się również w farmach wiatrowych znajdujących się na wodach terytorialnych danego kraju. Dlatego też przedsiębiorstwo to twierdziło, że w przypadkach, w których w obliczeniach uwzględniono przybrzeżne SWT, w porównaniu należy odzwierciedlić różnice między lądowymi i przybrzeżnymi SWT pod względem ich cech fizycznych.
- (285) Jeżeli chodzi o Suzhou Titan, Komisja odnotowała, że przedsiębiorstwo to nie prowadziło wywozu ani nie produkowało przybrzeżnych SWT. Zasadniczo zaledwie jeden z trzech objętych próbą producentów eksportujących prowadził produkcję i wywóz do Unii ograniczonej liczby sekcji wykorzystywanych w instalacjach przybrzeżnych. Uwzględniono je w obliczeniach marginesu dumpingu. Mając na uwadze bardzo szczegółową definicję rodzajów produktu, nie doszło do pokrywania się tych danych z danymi dotyczącymi sekcji lądowych SWT przy porównaniu wartości normalnej i ceny eksportowej poszczególnych rodzajów produktu. Komisja uznała zatem, że w ramach stwierdzenia istnienia dumpingu nie pominięto różnic między wieżami lądowymi i przybrzeżnymi, w związku z czym argument ten został odrzucony.

3.5. Margines dumpingu

- (286) W przypadku objętych próbą współpracujących producentów eksportujących Komisja porównała średnią ważoną wartość normalną każdego rodzaju produktu podobnego ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiedniego rodzaju produktu objętego postępowaniem, zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego.
- (287) W odniesieniu do współpracujących producentów eksportujących nieobjętych próbą Komisja dokonała obliczenia średniego ważonego marginesu dumpingu, zgodnie z art. 9 ust. 6 rozporządzenia podstawowego. Margines ten określono zatem w oparciu o marginesy ustalone dla objętych próbą producentów eksportujących, z pominięciem marginesów ustalonych w okolicznościach, o których mowa w art. 18 rozporządzenia podstawowego.
- (288) Na tej podstawie ostateczny margines dumpingu współpracujących producentów eksportujących nieobjętych próbą ustalono na 81,9 %.
- (289) W odniesieniu do wszystkich innych producentów eksportujących w ChRL Komisja określiła margines dumpingu na podstawie dostępnych faktów zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. W tym celu Komisja określiła poziom współpracy producentów eksportujących. Poziom współpracy to wielkość wywozu współpracujących producentów eksportujących do Unii wyrażona jako odsetek łącznego przywozu z ChRL do Unii w okresie objętym dochodzeniem, mierzonego liczbą wież i ustalonego na podstawie danych szacunkowych przedstawionych przez przemysł Unii, jak wyjaśniono w motywach 308–313.
- (290) Poziom współpracy w przedmiotowej sprawie jest niski, ponieważ przywóz współpracujących producentów eksportujących odpowiadał ok. 30 % łącznego wywozu do Unii w okresie objętym dochodzeniem. Na tej podstawie Komisja uznała, że należy ustalić rezydualny margines dumpingu na poziomie średniego ważonego marginesu dumpingu ustalonego dla rodzajów produktu najczęściej wywożonych przez przedsiębiorstwo Chengxi Shipyard będące objętym próbą producentem eksportującym, który miał najwyższy indywidualny margines dumpingu. Odnośne rodzaje produktu stanowiły ponad 50 % wywozu produktu objętego dochodzeniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem.
- (291) Ostateczne marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines dumpingu
Chengxi Shipyard	126,8 %
Penglai Dajin	49,7 %
Suzhou Titan	60,7 %
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	81,9 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	143,2 %

- (292) Po ostatecznym ujawnieniu CCCME twierdziła, że marginesy dumpingu ustalone przez Komisję nie były wiarygodne. W szczególności na przykładzie marginesu dumpingu ustalonego w odniesieniu do pozostałych przedsiębiorstw współpracujących ta organizacja przemysłu wskazała, że na podstawie obliczeń Komisji wartość normalna w przypadku chińskich eksporterów powinna przekroczyć ich cenę eksportową o około 80 % w sytuacji, w której poziom chińskich cen eksportowych byłby zbliżony do poziomu kosztów produkcji producentów unijnych. CCCME wyciągnęła ten wniosek, odejmując zysk docelowy (9,1 %) od marginesu szkody (11,2 %), i na tej podstawie twierdziła, że chińska cena eksportowa przewyższała koszty produkcji producentów unijnych zaledwie o 2 %.
- (293) Komisja odnotowała, że różnica między marginesami dumpingu i szkody jest nieistotna przy ocenie wiarygodności obliczeń marginesu dumpingu. Marginesy dumpingu ustalono na podstawie informacji przekazanych przez przedsiębiorstwa (dane dotyczące konsumpcji czynników produkcji, określonych kosztów, cen eksportowych) oraz ustalonych niezniekształconych kosztów i wartości odniesienia w reprezentatywnym kraju. Producenci eksportujący mieli możliwość przedstawienia uwag dotyczących obliczeń ich indywidualnego marginesu dumpingu. Gdyby zidentyfikowano błędy rzeczowe, Komisja poprawiłaby je. Ponadto wszystkie strony poinformowano o źródłach i wartościach niezniekształconych kosztów i wartościach odniesienia w reprezentatywnym kraju oraz umożliwiono im przedstawienie uwag dotyczących zarówno samych źródeł, jak i ewentualnych błędów w obliczeniach. Na podstawie uwag zainteresowanych stron Komisja w stosownych przypadkach wprowadziła zmiany lub korekty.
- (294) Ponadto CCCME porównała kategorie, których w praktyce się nie porównuje. Na przykład CCCME nie uwzględniła faktu, że chińskie ceny eksportowe uwzględniające koszty wyładunku obejmowały koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne, zysk, koszty przeładunku i załadunku, koszty frachtu morskiego i ubezpieczenia, należności celne przywozowe i koszty ponoszone po przywozie, a zatem takich cen nie można było porównać z kosztami produkcji w Unii. Ponadto CCCME nie uwzględniła faktu, że chińską ceną eksportową stosowaną w porównaniu z unijną ceną docelową w celu obliczenia marginesu szkody jest cena wraz z kosztami wyładunku, natomiast chińską ceną eksportową stosowaną w celu obliczenia marginesu dumpingu jest cena *ex-works*.
- (295) Ostatecznie, opierając się na przesłankach wyjaśnionych w motywach 293 i 294, Komisja odrzuciła ten argument CCCME.

4. SZKODA

4.1. Definicja przemysłu Unii i produkcji unijnej

- (296) W okresie objętym dochodzeniem produkt podobny był wytwarzany przez 19 znanych producentów w Unii ⁽¹¹³⁾. Producenci ci reprezentują przemysł Unii w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (297) Zgodnie z ustaleniami całkowita produkcja unijna w okresie objętym dochodzeniem wyniosła 2 443 wieże.
- (298) Jak wskazano w motywie 8, oszacowano, że trzech producentów unijnych wybranych do próby odpowiadało za 38 % całkowitej unijnej produkcji produktu podobnego. Odpowiadali oni za 38 % wielkości sprzedaży w Unii ustalonej na etapie wszczęcia postępowania.

4.2. Konsumpcja w Unii

- (299) Trzy kody CN, które można stosować w przywozie SWT lub ich sekcji, obejmują również znaczne wielkości innych produktów. W związku z brakiem dokładniejszych danych dotyczących przywozu SWT w okresie badanym Komisja ustaliła poziom konsumpcji w Unii na podstawie danych EWTA ⁽¹¹⁴⁾.
- (300) EWTA obliczyło poziom konsumpcji dla instalacji wiatrowych w MW, zgodnie z informacjami opublikowanymi przez WindEurope ⁽¹¹⁵⁾. EWTA obliczyło liczbę wież, dzieląc roczną moc zainstalowaną wyrażoną w MW przez średni rozmiar generatorów turbin wiatrowych zainstalowanych zgodnie ze sprawozdaniami WindEurope. Konsumpcję w Unii w 2017 r. określono na podstawie instalacji w 2018 r. zgłoszonych przez WindEurope, konsumpcję w Unii w 2018 r. określono na podstawie instalacji w 2019 r. zgłoszonych przez WindEurope, a konsumpcję w Unii w 2019 r. określono na podstawie instalacji w 2020 r. zgłoszonych przez WindEurope. Konsumpcję w Unii w okresie objętym dochodzeniem określono na podstawie instalacji w 2020 r. zgłoszonych przez WindEurope

⁽¹¹³⁾ W skardze zidentyfikowano 23 producentów unijnych, ale część z nich stała się niewypłacalna lub nie prowadziła produkcji w okresie objętym dochodzeniem.

⁽¹¹⁴⁾ Dokument o nr ref. t21.004376.

⁽¹¹⁵⁾ WindEurope również zarejestrowano jako zainteresowaną stronę w przedmiotowym postępowaniu.

(dotyczy pierwszej połowy okresu objętego dochodzeniem) oraz ekstrapolacji na podstawie badań rynkowych EWTA (dotyczy drugiej połowy okresu objętego dochodzeniem). Dostosowanie o jeden rok jest konieczne ze względu na czas realizacji od chwili sprzedaży SWT klientom przez producentów do chwili zainstalowania turbin wiatrowych, który to okres – jak wynika z informacji zawartych w aktach sprawy ⁽¹¹⁶⁾ – wynosi średnio 12 miesięcy, ale może też być dłuższy ⁽¹¹⁷⁾.

(301) Na tej podstawie konsumpcja SWT powstałych w okresie badanym jest następująca:

Tabela 2

Konsumpcja na rynku unijnym (wieże)

	2017	2018	2019	OD
Konsumpcja w Unii	2 707	3 200	2 851	3 087
Indeks	100	118	105	114

Źródło: EWTA.

- (302) Całkowita konsumpcja wzrosła z 2 707 wież w 2017 r. do 3 087 wież w okresie objętym dochodzeniem. W 2018 r. odnotowano szczególnie wysoki popyt, który wynikał z instalacji powstałych w 2019 r. w Hiszpanii, Szwecji i na wodach przybrzeżnych ⁽¹¹⁸⁾.
- (303) Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo GE twierdziło, że nie ma sensu określać wartości konsumpcji w Unii na podstawie liczby instalacji w Unii w kolejnym roku, gdyż nie jest możliwe prawidłowe przeliczenie daty zakupu na podstawie roku instalacji. Na poparcie tego twierdzenia przedsiębiorstwo GE powołało się na fakt, że czas realizacji może być dłuższy niż jeden rok, jak ustaliła Komisja, przy czym przedsiębiorstwo to nie przedstawiło uwag na temat prawidłowości stosowania średniego czasu realizacji wynoszącego 12 miesięcy, który to czas zaproponowało EWTA, a Komisja uznała za stosowny na podstawie informacji przekazanych przez zainteresowane strony w toku przedmiotowego dochodzenia.
- (304) Po pierwsze Komisja odnotowała, że przedsiębiorstwo GE nie zaproponowało ani alternatywnego czasu realizacji na potrzeby określenia konsumpcji na podstawie danych WindEurope dotyczących instalacji, ani innej podstawy do celów obliczenia konsumpcji. W praktyce samo przedsiębiorstwo GE przyznało, że czas między zakupem a zainstalowaniem stalowych wież wiatrowych bywa bardzo różny w zależności od projektu farmy wiatrowej, jego wielkości i lokalizacji, przy czym różny bywa też czas, jaki upływa między odprawą celną stalowych wież wiatrowych (lub wież opuszczających fabryki producentów unijnych) a ich instalacją. Jeżeli chodzi o zasadność założenia, że średni czas realizacji, jaki upływa między sprzedażą (konsumpcją) a instalacją, wynosi jeden rok, za rozumowaniem EWTA przemawiają oświadczenia przedstawione przez pozostałe zainteresowane strony w toku dochodzenia ⁽¹¹⁹⁾. Ponadto tendencja w zakresie konsumpcji ustalona po zastosowaniu dostosowania o jeden rok nie jest sprzeczna z pozostałymi informacjami zawartymi w aktach sprawy. Argument ten został zatem odrzucony.
- (305) Po ostatecznym ujawnieniu CCCME zwróciła się z wnioskiem o uzgodnienie odpowiedniego zastosowanego zestawu danych z danymi ze źródeł dostępnych publicznie. Komisja odrzuciła ten wniosek. To właśnie brak dokładnych publicznie dostępnych danych statystycznych dotyczących stalowych wież wiatrowych stanowi powód, dla którego zastosowano metodę przedstawioną w motywie 300 powyżej. Jeżeli chodzi o przywóz, Eurostat nie stosuje jednostek miary przyjętych w zestawie danych WindEurope. Ponadto kody CN zastosowane do sklasyfikowania stalowych wież wiatrowych obejmują również znaczne wielkości innych produktów. Przedstawiono otwarte wersje zestawów danych EWTA udostępniono zainteresowanym stronom w dokumencie o nr ref. t21.003247, zapis z dnia 12.04.-2021 r. (zestawy danych WindEurope i Eurostatu), oraz w dokumencie o nr ref. t21.004376 z dnia 7.06.2021 r. (zestaw danych WindEurope).

⁽¹¹⁶⁾ Między innymi „zgłoszenie szkody” s. 7 i odpowiedź na pytania zawarte w kwestionariuszu s. 28 w dokumencie o nr ref. t20.008818 (Vestas).

⁽¹¹⁷⁾ Aby uzyskać więcej informacji na temat terminów, zob. dokument o nr ref. t20.007935 (WindEurope), s. 6, 8 i 9. Termin instalacji w przypadku projektów lądowych może wynosić nawet cztery lata, a w przypadku projektów morskich – nawet sześć lat.

⁽¹¹⁸⁾ „Wind energy in Europe in 2019 – Trends and statistics” [„Energia wiatrowa w Europie w 2019 r. – tendencje i statystyki”], WindEurope, luty 2020 r., s. 11. Sprawozdanie to można pobrać pod adresem <https://windeurope.org/intelligence-platform/product/wind-energy-in-europe-in-2019-trends-and-statistics/>

⁽¹¹⁹⁾ Na stronie 7 „zgłoszenia szkody” Vestas, dostępnego w dokumencie o nr ref. t20.008818, zawarto następujące stwierdzenie: „Przy sprzedaży turbin wiatrowych termin dostawy (oddania do użytku) wynosi zazwyczaj około jednego roku od momentu podpisania wiążącego zamówienia”.

- (306) Po ostatecznym ujawnieniu CCCME wyraziła również wątpliwości w związku ze znaczącymi różnicami w danych dotyczących konsumpcji ⁽¹²⁰⁾, zgłoszonych w skardze ⁽¹²¹⁾, w odpowiedzi EWTA na pytania zawarte w kwestionariuszu dotyczącym danych makro z dnia 9 kwietnia 2021 r. ⁽¹²²⁾ i w zmienionym oświadczeniu EWTA z dnia 7 czerwca 2021 r. ⁽¹²³⁾ Komisja wyjaśniła, że w dwóch ostatnich wspomnianych oświadczeniach EWTA należycie wyjaśniło powody wprowadzenia zmian, oraz ponownie zwróciła uwagę na fakt, że zainteresowanym stronom udostępniono bazowe zestawy danych. W pewnym stopniu różnica między początkową odpowiedzią EWTA na pytania zawarte w kwestionariuszu dotyczącym danych makro a danymi przedstawionymi w skardze wynika z faktu, że Zjednoczone Królestwo, które stanowi ważny rynek SWT, nie zostało już uwzględnione w odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu dotyczącym danych makro ze względu na jego oficjalne wystąpienie z Unii w dniu 1 stycznia 2021 r. Ponadto w oświadczeniu z dnia 7 czerwca 2021 r. EWTA wyjaśniło, że dane dotyczące niektórych wskaźników zmieniono w porównaniu z oświadczeniem z dnia 9 kwietnia 2021 r. w celu uwzględnienia nowych informacji, w szczególności danych dotyczących całkowitej konsumpcji rocznej (dostosowanie o jeden rok, o którym mowa powyżej) i udziału wywozu w wielkościach sprzedaży przemysłu Unii.
- (307) W dniu 26 marca 2021 r. Komisja przeprowadziła zdalną kontrolę krzyżową odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu dotyczącym danych makro. Po ostatecznym ujawnieniu CCCME zasugerowała, że Komisja powinna była przeprowadzić kolejną zdalną kontrolę krzyżową, gdyż w międzyczasie zweryfikowaną odpowiedź EWTA na pytania zawarte w kwestionariuszu zastąpiono zaktualizowaną odpowiedzią z dnia 7 czerwca 2021 r. Komisja wyjaśniła, że zestaw danych, na których opierało się oświadczenie z dnia 7 czerwca 2021 r. zasadniczo odpowiadał zestawowi danych, na których opierało się oświadczenie z dnia 9 kwietnia 2021 r. EWTA ustaliło nowe dane dotyczące całkowitej konsumpcji wyłącznie w odniesieniu do drugiej połowy okresu objętego dochodzeniem, zgodnie ze zmienionym podejściem polegającym na uwzględnieniu rocznego opóźnienia między konsumpcją a instalacją. Datę konsumpcji w pierwszej połowie 2020 r. ustalono na podstawie zainstalowanej mocy wyjściowej (MW) w pierwszej połowie 2021 r. Po otrzymaniu zaktualizowanego oświadczenia EWTA Komisja należycie sprawdziła, w jaki sposób EWTA oszacowało dane dotyczące mocy MW za pierwszą połowę 2021 r., i stwierdziła, że metoda ekstrapolacji zastosowana w celu uzyskania tych danych, które stanowiły podstawę do uzyskania danych dotyczących konsumpcji SWT w drugiej połowie okresu objętego dochodzeniem, była uzasadniona. Komisja stwierdziła zatem, że nie zachodziła konieczność przeprowadzenia drugiej zdalnej kontroli krzyżowej obejmującej dane makro przedstawione przez EWTA. Komisja zauważyła również, że przed ostatecznym ujawnieniem żadna strona nie przedstawiła uwag dotyczących zaktualizowanego oświadczenia EWTA z dnia 7 czerwca 2021 r., a także nie uczyniły tego po tym, jak strony zostały poinformowane w dniu 18 czerwca 2021 r. o nienalożeniu środków tymczasowych i wyraźnie zachęczone do przedstawiania uwag dotyczących oświadczeń przesyłanych przez pozostałe zainteresowane strony ⁽¹²⁴⁾. CCCME ani żadna inna strona nie przedstawiły uwag dotyczących oświadczenia EWTA z dnia 7 czerwca 2021 r. w tym terminie, w związku z czym Komisja odrzuciła zarzut, jakoby to nowe oświadczenie miało mieć wpływ na prawo do obrony przysługujące CCCME.

4.3. Przywóz z Chin

4.3.1. Wielkość i udział w rynku przywozu z Chin

- (308) Produkt objęty dochodzeniem stanowi ograniczoną część wielkości przywozu oznaczonego kodami CN objętymi dochodzeniem. W związku z brakiem bardziej dokładnych danych dotyczących przywozu w okresie badanym lub innych istotnych danych w tabeli 3 przedstawiono najlepsze szacunki EWTA dotyczące przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie. Przyjęta przez EWTA metoda polegała na odjęciu sprzedaży producentów unijnych od konsumpcji w Unii w celu uzyskania wartości przywozu w danym roku. Następnie EWTA zastosowało dane Eurostatu do obliczenia średniej reprezentatywności każdego stosownego źródła przywozu, w tym Chin:

Tabela 3

Średnia reprezentatywność źródeł przywozu

	2017	2018	2019	OD
Chiny	81 %	77 %	85 %	79 %
Wietnam	4 %	8 %	5 %	7 %
Republika Korei	10 %	5 %	4 %	3 %

⁽¹²⁰⁾ CCCME wyraziła wątpliwości w związku z różnicami między danymi liczbowymi zawartymi w trzech wspomnianych oświadczeniach nie tylko w odniesieniu do konsumpcji, ale również kilku innych wskaźników. Wyjaśnienie przedstawione przez Komisję w niniejszym motywie dotyczy również różnic między tymi trzema oświadczeniami w zakresie wskaźników innych niż konsumpcja.

⁽¹²¹⁾ Dokument o nr ref. t20.005691.

⁽¹²²⁾ Dokument o nr ref. t21.003247.

⁽¹²³⁾ Dokument o nr ref. t21.004376.

⁽¹²⁴⁾ Dokument o nr ref. t21.004624.

	2017	2018	2019	OD
Turcja	4 %	9 %	5 %	10 %
Pozostałe, tj. Maleszja i Indonezja	1 %	1 %	1 %	1 %

Źródło: EWTA.

- (309) EWTA obliczyło powyższe odsetki na podstawie danych Eurostatu dotyczących wartości przywozu w przypadku Chin, Turcji, Wietnamu i Republiki Korei w odniesieniu do towarów objętych kodami CN 7308 20 00 i 8502 31 00. Aby uzyskać ogólną średnią wartość reprezentatywności ukazaną w tabeli 3, EWTA obliczyło średnią arytmetyczną wartości reprezentatywności każdego źródła oznaczonego kodem CN 7308 20 00 i wartości reprezentatywności każdego źródła oznaczonego kodem CN 8502 31 00.
- (310) Szacuje się, że w każdym z rozważanych okresów przywóz SWT z państw trzecich innych niż Chiny, Turcja, Wietnam i Republika Korei wynosił 1 % łącznego przywozu. Takimi „innymi państwami”, zdaniem EWTA, są Maleszja i Indonezja.
- (311) W przypadkach, w których dane Eurostatu wskazywały na przywóz oznaczony kodami CN 7308 20 00 i 8502 31 00 z państw innych niż państwa wymienione w powyższej tabeli, EWTA nie uwzględniło takich danych, opierając się na posiadanej wiedzy rynkowej, zgodnie z którą produkcja SWT na świecie jest prowadzona wyłącznie w ograniczonej liczbie państw. Wśród takich państw jedynie państwa wymienione w powyższej tabeli prowadziłyby wywóz SWT do Unii w okresie badanym.
- (312) Po ostatecznym ujawnieniu CCCME twierdziła, że metoda przedstawiona powyżej opierała się na subiektywnej ocenie i wiedzy EWTA, ale nie uzasadniła tego twierdzenia. Komisja uznała, że wyżej przedstawiony sposób obliczenia wielkości przywozu jest uzasadniony w świetle dostępnych danych, gdyż polega na wykorzystaniu danych pochodzących z niekwestionowanych wiarygodnych źródeł danych statystycznych (Eurostat) w połączeniu z wiedzą rynkową EWTA w zakresie udziału wielkości państw wywozu oraz na ustaleniu całkowitej wielkości przywozu na podstawie opublikowanych danych WindEurope dotyczących mocy zainstalowanej i wielkości sprzedaży w Unii zgłoszonych przez unijnych producentów produktu podobnego. Z ogółu informacji przedstawionych przez użytkowników w toku dochodzenia nie wynika, jakoby miało istnieć jakiekolwiek źródło przywozu inne niż wybrana liczba państw przedstawionych w tabeli 3, a jednocześnie informacje te stanowią potwierdzenie, że Chińczycy producenci jak dotąd są największymi dostawcami z państw trzecich, z których usług korzystają ci użytkownicy. W związku z tym Komisja odrzuciła argument CCCME.
- (313) Na tej podstawie przywóz z Chin kształtował się w następujący sposób:

Tabela 4

Wielkość przywozu i udział w rynku

	2017	2018	2019	OD
Wielkość przywozu z Chin (wieże)	690	992	791	1 063
Indeks	100	144	115	154
Udział w rynku	25 %	31 %	28 %	34 %
Indeks	100	122	109	135

Źródło: EWTA.

- (314) W okresie badanym odnotowano wahania w zakresie przywozu z Chin. Należy zauważyć, że sprzedaż SWT zazwyczaj prowadzi się w ramach większych projektów realizowanych w okresie przekraczającym jeden rok, przez co zmiana poziomu sprzedaży, w tym przywozu, często odzwierciedla zmiany popytu, które mają miejsce na co najmniej rok przed dokonaniem sprzedaży. Ogólnie rzecz biorąc, przywóz z Chin wzrósł o 54 %. Udział tego przywozu w rynku wzrósł z 25 % w 2017 r. do 34 % w okresie objętym dochodzeniem, co oznacza wzrost o 35 % w okresie badanym.
- (315) Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo GE zauważyło, że Komisja nieprawidłowo obliczyła konsumpcję stalowych wież wiatrowych w Unii i z tego względu nieprawidłowo ustaliła udział w rynku chińskich producentów. Argument ten odrzucono z powodów wyjaśnionych w motywie 304.

4.3.2. Ceny przywozu z Chin oraz podcięcie cenowe

- (316) Produkt objęty dochodzeniem stanowi ograniczoną część zgłoszonego przywozu oznaczonego kodami CN objętymi dochodzeniem. W związku z brakiem wiarygodnych danych statystycznych za okres badany i innych istotnych danych Komisja ustaliła zatem średnie ceny chińskiego przywozu na podstawie danych przekazanych przez objętych próbą producentów eksportujących.
- (317) Po ostatecznym ujawnieniu CCCME i Suzhou Titan zakwestionowały twierdzenie, że średnie chińskie ceny importowe należało ustalić na podstawie cen stosowanych przez objętych próbą producentów eksportujących, sprawdzonych w ramach zdalnej kontroli krzyżowej. W szczególności CCCME uznała, że ceny te odnosiłyby się do nie więcej niż 22 % chińskiego przywozu, przez co nie można ich uznać za reprezentatywne. Organizacja ta uznała, że zamiast tego Komisja powinna zastosować dane Eurostatu, i przedstawiła tabelę zawierającą informacje – za cztery lata objęte okresem badanym – dotyczące wielkości przywozu w tonach i ceny jednostkowej w EUR/tonę w przypadku przedmiotowego przywozu, opierające się na „własnych obliczeniach CCCME na podstawie danych Eurostatu”.
- (318) CCCME nie przedstawiła konkretnego źródła wymienionych danych, w związku z czym Komisja nie była w stanie ocenić, czy uzyskane dane były bardziej reprezentatywne. Komisja przypomniała jednak, że produkt objęty dochodzeniem stanowi zaledwie ograniczoną część wielkości przywozu zgłoszonych w danych Eurostatu i oznaczonych kodami CN objętymi dochodzeniem. Komisja stwierdziła zatem, że średnia cena i zmiany średniej ceny określone na podstawie asortymentu produktów, który obejmował znaczne wielkości produktów nieobjętych postępowaniem, są zdecydowanie mniej reprezentatywne niż średnia cena i zmiany średniej ceny wyłącznie produktu objętego postępowaniem wytwarzanego przez trzech objętych próbą producentów eksportujących, którzy jednocześnie są największymi producentami eksportującymi, którzy zgłosili się w toku postępowania. W związku z tym argumenty przedstawione przez CCCME i Titan zostały odrzucone.
- (319) W świetle powyższych ustaleń Komisja uznała, że średnia cena SWT przywożonych z Chin kształtowała się w następujący sposób:

Tabela 5

Ceny importowe (Chiny)

	2017	2018	2019	OD
EUR/t	1 131	1 271	1 130	1 151
Indeks	100	112	100	102

Źródło: objęci próbą producenci eksportujący.

- (320) W okresie badanym odnotowano wahania w zakresie średnich cen przywozu z Chin. Zasadniczo ceny te wzrosły o 2 %, przy czym znacznie spadły w latach 2018–2019, a następnie wróciły do poprzedniego poziomu.
- (321) Ceny w tabelach 5 i 9 niniejszego rozporządzenia dotyczą poziomu kompleksowego i wskazują na znaczne różnice między cenami przemysłu Unii a cenami przywożonych towarów dumpingowych. W wyniku dochodzenia ustalono, że użytkownicy nabywali SWT albo na podstawie umów o produkcję na zlecenie ⁽¹²⁵⁾, albo na podstawie zamówień dotyczących kompleksowego zakupu. W przeciwieństwie do umów o produkcję na zlecenie w ramach zamówień dotyczących kompleksowego zakupu użytkownicy nabywają od producentów SWT kompletne SWT, w tym wszystkie surowce, takie jak blachy stalowe i tak zwane elementy wewnętrzne (np. winda). Na podstawie umów o produkcję na zlecenie to użytkownik zapewnia producentowi całość lub część materiałów do produkcji. W takim przypadku producent wystawia faktury wyłącznie na pracę wymaganą do przekształcenia materiałów do produkcji w SWT oraz na wszelkie pozostałe materiały, których użytkownik wcześniej nie dostarczył.
- (322) Komisja określiła podcięcie cenowe w okresie objętym dochodzeniem przez porównanie transakcji kompleksowego zakupu:
- średnich ważonych cen przywozu poszczególnych rodzajów produktu od objętych próbą chińskich producentów na rzecz pierwszego niezależnego klienta na rynku unijnym, ustalonych na podstawie CIF (koszt, ubezpieczenie i fracht) z odpowiednimi korektami uwzględniającymi koszty ponoszone po przywozie; oraz

⁽¹²⁵⁾ Na przykład zob. dokument o nr ref. t21.001734 (Vestas), s. 5.

- b) odpowiednich średnich ważonych cen sprzedaży poszczególnych rodzajów produktu stosowanych przez objętych próbą producentów unijnych wobec niepowiązanych klientów na rynku unijnym, dostosowanych do poziomu cen *ex-works*.
- (323) Porównania cen dokonano z rozróżnieniem na rodzaje produktu w odniesieniu do transakcji na tym samym poziomie handlu, w razie konieczności odpowiednio skorygowanych oraz po odliczeniu bonifikat i rabatów w stosownych przypadkach. Wynik porównania wyrażono jako odsetek teoretycznych obrotów objętych próbą producentów unijnych w okresie objętym dochodzeniem.
- (324) Na podstawie powyższego przywóz towarów po cenach dumpingowych prowadzony przez objętych próbą producentów eksportujących wykazał średnie ważne marginesy podcięcia cenowego wynoszące od 2,7 do 5,1 %. Produkt objęty dochodzeniem jest produktem bardzo wrażliwym na ceny. Na ogół użytkownicy nabywają SWT w drodze procesów przetargowych lub zapytań ofertowych. Następnie otrzymane oferty od kilku dostawców zostają porównane, a konkurencja w dużym stopniu sprowadza się do konkurencji cenowej. W tym kontekście ustalone marginesy podcięcia cenowego uznaje się za znaczne.
- (325) Jak wskazano powyżej, Komisja zastosowała swoją zwykłą procedurę polegającą na porównaniu ceny CIF na granicy Unii producentów eksportujących z ceną *ex-works* producentów unijnych, ponieważ uznała, że porównanie cen na tych odpowiednich poziomach zapewnia obiektywną ocenę do celów obliczenia podcięcia cenowego.
- (326) Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo Suzhou Titan stwierdziło, że jeżeli chodzi o obliczenie podcięcia cenowego (i zaniżania cen), koszty ponoszone po przywozie dodane do ceny CIF chińskiego przywozu należy powiększyć o koszty transportu do miejsca instalacji i ubezpieczenia transportowanych produktów, natomiast jako cenę oferowaną przez przemysł Unii należy przyjąć cenę *ex-works*. Jako powód takiego dostosowania ceny importowej na potrzeby obliczenia podcięcia cenowego i zaniżania cen przedsiębiorstwo wskazało wysoki poziom powiązanych kosztów transportu oraz fakt, że po przywozie do Unii każda sekcja stalowej wieży wiatrowej ma własne jedno miejsce docelowe. Szereg stron twierdziło, że odpowiednią wartością odniesienia do celów obliczenia marginesu podcięcia cenowego (i zaniżania cen) powinna być unijna cena dostaw wraz z kosztami wyładunku w miejscu instalacji zarówno w przypadku producentów chińskich, jak i producentów unijnych, ponieważ końcowa cena sprzedaży użytkownika obejmuje wyższe koszty transportu, na które duży wpływ ma miejsce docelowe projektu farmy wiatrowej, a konkurencja między producentami unijnymi a producentami eksportującymi ma miejsce na tym poziomie. EWTA stwierdziło, że do celów obliczenia podcięcia cenowego (i zaniżania cen) ceny przemysłu Unii należy powiększyć o koszty transportu i ubezpieczenia, aby sprowadzić je do poziomu CIF w tym samym porcie wejścia co w przypadku chińskich cen importowych.
- (327) Komisja uznała, że wszystkie powyższe argumenty opierają się na błędnych założeniach. Konkurencja ma miejsce między cenami *ex-works* producentów unijnych a cenami w wywozie z państwa, którego dotyczy postępowanie, na poziomie CIF w porcie wejścia do UE. Dodanie kosztów transportu do miejsca instalacji i ubezpieczenia transportowanych produktów, czy to po stronie Unii, czy eksportu, nie stanowiłoby odpowiedniego sposobu analizy wpływu przywozu na ceny.
- (328) Z powyższych względów Komisja odrzuciła powyższe argumenty przedstawione przez EWTA, GE i Suzhou Titan.
- (329) Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo Chengxi Shipyard przedstawiło szereg argumentów dotyczących obliczeń marginesu podcięcia cenowego i marginesu sprzedaży po zaniżonych cenach.
- (330) Po pierwsze, przedsiębiorstwo to twierdziło, że marginesy podcięcia należy przeliczać na sztuki, a nie na kilogramy, gdyż sztuki (liczba wież) stanowią jednostkę, na podstawie której obliczono (większość) wskaźników szkody. Twierdzenie to odrzucono, ponieważ Komisja uznała, że obliczanie marginesu podcięcia cenowego (i zaniżania cen) nie ma związku z ustaleniem wskaźników szkody (zob. również motywy 282 i 283). Ponadto kwestia, czy Komisja jako jednostkę przyjęła sztuki czy kilogramy, nie ma znaczenia, o ile zastosowała ona te same wartości po obu stronach porównania.
- (331) Po drugie, przedsiębiorstwo Chengxi Shipyard twierdziło, że pomimo przedstawienia przez Komisję dodatkowych informacji zawierających dodatkowe ujawnienia między innymi przedziałów cen docelowych w podziale na model produktu stosowanych przez przemysł Unii ostateczne ujawnienie pozostało niewystarczające. Bez ujawnienia przez Komisję ilości, wartości i dokładnych cen docelowych w sprzedaży prowadzonej przez przemysł Unii przedsiębiorstwo to nie było w stanie sprawdzić prawidłowości obliczeń dotyczących szkody. Przedsiębiorstwo to było zdania, że należy przedstawić szczegółowe dane dotyczące przemysłu Unii, ponieważ stanowią one skonsolidowane dane trzech objętych próbą producentów unijnych.
- (332) Komisja nie zgodziła się z tym stwierdzeniem przedstawionym przez to przedsiębiorstwo, gdyż zakresy ceny docelowej zawierają wszystkie informacje potrzebne do obliczenia minimalnego i maksymalnego marginesu sprzedaży po zaniżonych cenach w podziale na model produktu i tym samym na ich podstawie producenci eksportujący mogli określić ewentualne błędy w obliczeniach. Ponadto, jeżeli chodzi o wniosek o ujawnienie ilości, wartości i dokładnych cen docelowych, Komisja przypomniała, że zgodnie z przepisami art. 19 ust. 4 rozporządzenia podstawowego

Komisja musi uwzględnić uzasadniony interes zainteresowanych stron, w tym zachowanie poufności względem ich tajemnic handlowych. W tej konkretnej sprawie cena sprzedaży lub cena docelowa przemysłu Unii nie zawsze wynika ze skonsolidowanych danych dotyczących odnośnych trzech producentów objętych próbą, na przykład w kilku przypadkach jeden z trzech objętych próbą producentów unijnych nie sprzedał modelu produktu zastosowanego w porównaniu, przez co cena danego modelu produktu stosowana przez przemysł Unii nie stanowi już średniej cen trzech przedsiębiorstw objętych próbą. W związku z tym powyższy argument został odrzucony.

- (333) Po trzecie, przedsiębiorstwo Chengxi Shipyard twierdziło, że między SWT a produktem przemysłu Unii nie zachodziła bezpośrednia konkurencja, a zatem nie doszłoby do szkody spowodowanej przez SWT, przede wszystkim ponieważ połowy sprzedaży przedsiębiorstwa nie uwzględniono w obliczeniach marginesu szkody, a także ponieważ w przypadku części tej sprzedaży wykazano margines ujemny.
- (334) Brak uwzględnienia ponad 45 % przywozu pochodzącego od Chengxi Shipyard wynika z przyjętej metody polegającej na porównaniu cen przywózowych z cenami sprzedaży produktu podobnego wytwarzanego przez objętych próbą producentów unijnych. Komisja przypomniła, że konkurencja ma miejsce między wszystkimi rodzajami produktów przywożonych a wszystkimi rodzajami produktów produkowanych przez producentów unijnych. Fakt, że na przykład produkt określonego rodzaju przywożony z Chin zostaje dostarczony bez danego elementu wewnętrznego (np. windy lub systemu ułatwiającego wchodzenie, lub też układu regulacji temperatury) lub ma sekcje o innej długości i tym samym brak jest dopasowania do celów obliczenia podcięcia cenowego lub zaniżania cen, nie jest przesłanką pozwalającą na stwierdzenie, że takie produkty nie stanowią konkurencji dla produktów podobnych wytwarzanych przez przemysł Unii, a jedynie stanowi potwierdzenie, że każdy sprzedany produkt jest dostosowany do specyfikacji technicznej i wymogów klienta. W związku z tym powyższy argument został odrzucony.
- (335) Po czwarte, przedsiębiorstwo Chengxi Shipyard twierdziło, że analiza marginesów podcięcia cenowego (i zaniżania cen) była niepełna i asymetryczna względem obliczeń dumpingu, gdyż do ustalenia marginesu dumpingu zastosowano całkowitą sprzedaż eksportową Chengxi Shipyard, czego nie uczyniono w przypadku obliczeń podcięcia cenowego (i zaniżania cen). Komisja przypomniła, że w rozporządzeniu podstawowym nie określono wymogu stosowania tej samej sprzedaży eksportowej w obliczeniach dumpingu i szkody. Kontekst tych obliczeń jest różny i tak samo różne mogą być wykorzystane w nich zestawy danych, przy czym należy mieć na uwadze, że w obliczeniach szkody porównuje się informacje dotyczące cen eksporterów, z jednej strony, i producentów unijnych, z drugiej strony. W związku z tym powyższy argument został odrzucony.
- (336) Ponadto przedsiębiorstwo Chengxi Shipyard twierdziło, że Komisja powinna była obliczyć koszty ponoszone po przywozie jako określoną kwotę na daną ilość (na tonę lub sztukę SWT), a nie jako odsetek wartości CIF, aby zachować spójność z dostosowaniem tych samych kosztów w obliczeniach ceny eksportowej oraz ze względu na fakt, że ilość ma większe znaczenie w przypadku ilościowego określenia kosztów ponoszonych po przywozie. Po pierwsze, Komisja musiała przypomnieć, że przedsiębiorstwo to nie uzasadniło twierdzenia, iż określona kwota kosztów ponoszonych po przywozie na daną ilość jest bardziej odpowiednia, ani też nie przedstawiło dowodów potwierdzających to twierdzenie. Po drugie, Komisja wykorzystwała dane pochodzące bezpośrednio z odpowiedzi importerów/użytkowników na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz odnotowała, że dane dotyczące większości kosztów odprawy zgłoszonych w dokumencie załączanym do zgłoszenia opierają się na kwotach ryczałtowych niezwiązanych z ilością lub masą towarów przywożonych. Ponadto w sprawdzonych dokumentach załączonych do zgłoszenia brakuje odniesienia do masy lub liczby przywożonych jednostek. W związku z tym powyższy argument został odrzucony.

4.4. Sytuacja gospodarcza przemysłu Unii

4.4.1. Uwagi ogólne

- (337) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego ocena wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych na przemysł Unii obejmowała ocenę wszystkich wskaźników gospodarczych oddziałujących na stan przemysłu unijnego w okresie badanym.
- (338) Jak wspomniano w motywie 9, w celu określenia ewentualnej szkody poniesionej przez przemysł Unii dokonano kontroli wyrzykowej.
- (339) W celu określenia szkody Komisja wprowadziła rozróżnienie między makroekonomicznymi i mikroekonomicznymi wskaźnikami szkody. Komisja oceniła wskaźniki makroekonomiczne na podstawie danych zawartych w odpowiedziach EWTA na pytania zawarte w kwestionariuszu dotyczących wszystkich producentów unijnych, porównanych w razie potrzeby z odpowiedziami na pytania zawarte w kwestionariuszu od trzech producentów unijnych objętych próbą. Komisja oceniła wskaźniki mikroekonomiczne na podstawie danych przedstawionych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonych przez trzech producentów unijnych objętych próbą. Oba zbiory danych poddano zdalnej kontroli krzyżowej i uznano za reprezentatywne dla warunków ekonomicznych przemysłu Unii.

- (340) Do wskaźników makroekonomicznych zalicza się: produkcję, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost, zatrudnienie, wydajność, wielkość marginesu dumpingu oraz poprawę sytuacji po wcześniejszym dumpingu.
- (341) Do wskaźników mikroekonomicznych zalicza się: średnie ceny jednostkowe, koszt jednostkowy, koszty pracy, zapasy, rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału.

4.4.2. Wskaźniki makroekonomiczne

4.4.2.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (342) Całkowita produkcja unijna, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 6

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2017	2018	2019	OD
Wielkość produkcji (wieże)	2 704	2 516	2 647	2 443
Indeks	100	93	98	90
Moce produkcyjne (wieże)	4 859	4 664	4 936	4 952
Indeks	100	96	102	102
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	56 %	54 %	54 %	49 %
Indeks	100	97	96	89

Źródło: EWTA i objęci próbą producenci unijni.

- (343) W okresie badanym produkcja spadła o 10 %. Moce produkcyjne praktycznie utrzymywały się w okresie badanym na stałym poziomie, jako że odnotowany wzrost wyniósł zaledwie 2 %. Wykorzystanie mocy produkcyjnych spadło z 56 % w 2017 r. do 49 % w okresie objętych dochodzeniem.
- (344) Przedsiębiorstwo Siemens Gamesa Renewable Energy GmbH & Co KG („SGRE”) – użytkownik SWT, który przedstawił uwagi – uznało, że sama liczba wyprodukowanych SWT jest niereprezentatywna, gdyż z biegiem czasu zwiększył się rozmiar wież. Strona ponownie przedstawiła tę uwagę po ostatecznym ujawnieniu, twierdząc, że Komisja jako jednostkę miary powinna zastosować megawaty („MW”) i gigawaty („GW”), tj. parametry stosowane w całej branży jako miara mocy zainstalowanej, które jednocześnie stanowią podstawę pomiaru spełnienia wymogów dotyczących mocy wyjściowej w zakresie celów dotyczących energii odnawialnej określonych w Zielonym Ładzie. Komisja odrzuciła ten argument, gdyż MW ani GW nie stanowią jednostki miary stosowanej na rynku stalowych wież wiatrowych.

4.4.2.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (345) Wielkość sprzedaży i udział w unijnym rynku przemysłu Unii kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 7

Wielkość sprzedaży i udział w rynku

	2017	2018	2019	OD
Sprzedaż w UE dokonywana przez przemysł Unii na rzecz niepowiązanych klientów (wieże)	1 859	1 895	1 924	1 737
Indeks	100	102	104	93
Udział w rynku	69 %	59 %	68 %	56 %
Indeks	100	86	98	82

Źródło: EWTA i objęci próbą producenci unijni.

- (346) W okresie badanym wielkość sprzedaży przemysłu Unii zmalała o 7 %. Udział przemysłu Unii w rynku spadł z 69 % w 2017 r. do 56 % w okresie objętym dochodzeniem, co oznacza ogólny spadek o 18 %.
- (347) Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo GE zauważyło, że Komisja nieprawidłowo obliczyła konsumpcję stalowych wież wiatrowych w Unii i z tego względu nieprawidłowo ustaliła udział w rynku producentów unijnych. Argument ten odrzucono z powodów wyjaśnionych w motywie 304.

4.4.2.3. Wzrost

- (348) Wielkość sprzedaży i udział w unijnym rynku przemysłu Unii spadły w okresie badanym odpowiednio o 7 % i 18 %. Przemysł Unii nie był zatem w stanie czerpać korzyści ze wzrostu konsumpcji w Unii (+14 % w okresie badanym, jak przedstawiono w tabeli 2).

4.4.2.4. Zatrudnienie i wydajność

- (349) Zatrudnienie i wydajność kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 8

Zatrudnienie i wydajność

	2017	2018	2019	OD
Liczba zatrudnionych	3 803	3 817	3 936	3 614
<i>Indeks</i>	100	100	103	95
Wydajność (wieże na pracownika)	0,71	0,66	0,67	0,68
<i>Indeks</i>	100	93	95	95

Źródło: EWTA i objęci próbą producenci unijni.

- (350) Poziom zatrudnienia w przemyśle Unii związanego z produkcją SWT w okresie badanym spadł o 5 %.
- (351) Wydajność spadła z 0,71 wieży w 2017 r. do 0,68 wieży na pracownika w okresie objętym dochodzeniem. Należy zauważyć, że asortyment produktów ma wpływ na liczbę wież na pracownika. Ponadto średni rozmiar SWT wzrasta z roku na rok. W związku z powyższym wskazany powyżej spadek wydajności o 5 % najprawdopodobniej w pełni wynika z faktu, że w okresie badanym produkowano większe wieże.

4.4.2.5. Wielkość marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (352) Wpływ wielkości rzeczywistego marginesu dumpingu na przemysł Unii był znaczny, jeśli weźmie się pod uwagę wielkość i ceny przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie.
- (353) Jest to pierwsze dochodzenie antydumpingowe dotyczące produktu objętego postępowaniem. W związku z tym brak było dostępnych danych umożliwiających ocenę skutków ewentualnego wcześniejszego dumpingu.

4.4.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

4.4.3.1. Ceny i czynniki wpływające na ceny

- (354) Średnie ważone jednostkowe ceny sprzedaży stosowane przez objętych próbą producentów unijnych wobec klientów niepowiązanych w Unii kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 9

Ceny sprzedaży i koszt produkcji w Unii

	2017	2018	2019	OD
Średnia jednostkowa cena sprzedaży niepowiązanym klientom (w EUR/t – wyłącznie sprzedaż kompleksowa)	1 265	1 377	1 459	1 419
<i>Indeks</i>	100	109	115	112
Jednostkowy koszt produkcji (w EUR/t – wyłącznie sprzedaż kompleksowa)	1 191	1 385	1 538	1 439
<i>Indeks</i>	100	116	129	121

Źródło: producenci unijni objęci próbą

- (355) W okresie badanym średnie jednostkowe ceny sprzedaży w przypadku kompleksowych zamówień na SWT pochodzące z Unii wzrosły o 12 %, natomiast większy wzrost, tj. o 21 %, odnotowano w przypadku jednostkowych kosztów produkcji.

4.4.3.2. Koszty pracy

- (356) Średnie koszty pracy objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 10

Średnie koszty pracy na pracownika

	2017	2018	2019	OD
(w EUR)	45 411	45 427	48 121	48 593
<i>Indeks</i>	100	100	106	107

Źródło: producenci unijni objęci próbą

- (357) W okresie badanym średnie koszty pracy w przeliczeniu na pracownika zwiększyły się o 7 % zgodnie z ogólnymi tendencjami w zakresie inflacji i kosztów pracy. Roczne stopy wzrostu kosztów pracy dla całej gospodarki UE zwiększyły się do poziomu co najmniej 3 % w latach 2018 i 2019 oraz do poziomu ponad 4 % w 2020 r. ⁽¹²⁶⁾

4.4.3.3. Zapasy

- (358) Stan zapasów objętych próbą producentów unijnych kształtował się w okresie badanym następująco:

Tabela 11

Zapasy

	2017	2018	2019	OD
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (w sekcjach)	0	[30-40]	[30-40]	0
<i>Indeks</i>	0	100	100	0

Źródło: producenci unijni objęci próbą

⁽¹²⁶⁾ <https://ec.europa.eu/eurostat/documents/2995521/11563131/3-16062021-AP-EN.pdf/72b7ff6f-1830-8182-a6ae-0d8bb61aaf24?t=1623831696586#:~:text=In%20the%20fourth%20quarter%20of,salaries%20and%20non%2Dwage%20costs.>

- (359) Komisja ustaliła, że zapasy nie stanowiły istotnego wskaźnika szkody, jeżeli chodzi o produkcję SWT. Producenci produkują SWT na zamówienie i zwykle nie gromadzą fizycznych zapasów. Bardzo znikome ilości zgłoszonego stanu zapasów na koniec okresu sprawozdawczego w tabeli 11 dotyczą SWT wyprodukowanych, ale jeszcze niesprzedanych ⁽¹²⁷⁾.

4.4.3.4. Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

- (360) Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje oraz zwrot z inwestycji producentów unijnych objętych próbą w Unii kształtowały się w okresie badanym w następujący sposób:

Tabela 12

Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji

	2017	2018	2019	OD
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (w % obrotu ze sprzedaży)	3,6 %	1,1 %	- 4,5 %	- 1,4 %
<i>Indeks</i>	100	31	- 126	- 40
Przepływy środków pieniężnych (w EUR)	12 444 710	- 377 687	- 17 013 650	- 5 531 711
<i>Indeks</i>	100	- 3	- 137	- 44
Inwestycje (EUR)	36 715 248	15 482 383	5 275 427	3 488 463
<i>Indeks</i>	100	42	14	10
Zwrot z inwestycji	16,5 %	- 4,5 %	- 18,9 %	- 4,6 %
<i>Indeks</i>	100	- 27	- 115	- 28

Źródło: producenci unijni objęci próbą

- (361) Rentowność przemysłu Unii spadła z +3,6 % w 2017 r. do -1,4 % w okresie objętym dochodzeniem. Spadające zyski niekorzystnie wpłynęły na przepływy środków pieniężnych netto, które w okresie między 2018 r. a okresem objętym dochodzeniem przyjmowały wartość ujemną. Spadek zysków ograniczył zdolność do pozyskania kapitału. Odnotowano stałą tendencję zniżkową w przypadku poziomu rocznych inwestycji, który w okresie badanym spadł o 90 %.
- (362) Jeżeli chodzi o przepływy środków pieniężnych, przedsiębiorstwo SGRE zauważyło, że przedsiębiorstwo GRI w odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu stwierdziło, iż dumping wyrządzający szkodę nie wpłynął na jego zdolność do pozyskania kapitału, a inwestycje finansowano ze środków własnych lub w drodze kredytów bankowych. Podobnie przedsiębiorstwo to twierdziło, że przedsiębiorstwo Windar zgłosiło, iż nie odnotowano wpływu na jego zdolność do pozyskania kapitału, gdyż nie wypłacono dywidendy, a zyski wykorzystano do umocnienia struktury bilansu, natomiast inwestycje finansowano z własnych przepływów środków pieniężnych albo w ramach długoterminowych kredytów bankowych. W wyniku dochodzenia ustalono jednak, że – jak widać w tabeli powyżej – nastąpił spadek zysków objętych próbą producentów unijnych, który potencjalnie miał wpływ na ich inwestycje. Ponadto z faktu, że przedsiębiorstwo Windar w związku ze spadkiem zysków nie było w stanie wypłacić dywidend swoim udziałowcom, a w celu dokonania inwestycji musiało skorzystać z kredytów bankowych, wynika, iż przedsiębiorstwo to znajdowało się już w niestabilnej sytuacji finansowej. Z kredytami bankowymi wiązały się oczywiście dodatkowe koszty w postaci odsetek naliczonych, które były wyższe niż gdyby przedsiębiorstwo Windar znajdowało się w bardziej stabilnej finansowo sytuacji.
- (363) Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo SGRE stwierdziło, że fakt, iż przedsiębiorstwo korzysta z kredytów bankowych, aby sfinansować inwestycje, nie oznacza, że jego sytuacja jest niestabilna. Komisja zgodziła się, że teoretycznie sam fakt, iż przedsiębiorstwo Windar dokonywało inwestycji, korzystając z kredytów bankowych, nie może stanowić dowodu zaistnienia szkody. Komisja uznała jednak, że fakt ten należy rozpatrywać w połączeniu z innymi czynnikami, co też uczyniła w motywie 362. Oświadczenia SGRE nie skutkowały zmianą tego wniosku.

⁽¹²⁷⁾ Dokument o nr ref. t21.000376 (EWTA), s. 5.

- (364) Przedsiębiorstwo SGRE odniosło się do dochodzenia dotyczącego hiszpańskich stalowych wież wiatrowych, prowadzonego przez Komisję ds. Handlu Międzynarodowego USA. Zasugerowało, że jeżeli hiszpańscy producenci, tacy jak Windar, sprzedawaliby SWT przeznaczone na wywóz do Stanów Zjednoczonych po cenach na poziomie poniżej cen krajowych, uznano by koszty produkcji i rentowność na rynku krajowym za wystarczające. Z wielu powodów Komisja nie widzi jednak uzasadnienia tego zarzutu, który ponadto opiera się na zarzutach przedstawionych w skardze („wniosek”) będących przedmiotem dochodzenia prowadzonego przez organy państwa trzeciego. Ponadto zarzut ten jest błędny, gdyż dyskryminacja cenowa (jeżeli faktycznie występuje i jeżeli zostanie udowodniona) może mieć wiele przyczyn i nawet jeśli ceny wewnętrzne przedsiębiorstwa Windar przewyższały ceny eksportowe do Stanów Zjednoczonych, nie musi to oznaczać, że ceny wewnętrzne przynosiły (wystarczający) zysk. Komisja podkreśliła również, że dane na potrzeby wskaźników mikroekonomicznych ustaliła na podstawie próby trzech producentów unijnych. W związku z powyższym sugestię tę zdecydowano odrzucić.

4.5. Wnioski dotyczące szkody

- (365) Z powyższej oceny wskaźników makro- i mikroekonomicznych wynika, że przemysł Unii poniósł w okresie objętym dochodzeniem istotną szkodę, ponieważ stracił istotny udział w rynku, a wzrost jego cen sprzedaży nie wystarczył do przeniesienia znacznego wzrostu ponoszonych kosztów produkcji, co doprowadziło do załamania się jego rentowności, a to z kolei miało negatywny wpływ na inwestycje, zwrot z inwestycji i przepływy środków pieniężnych.
- (366) Brak pogorszenia się kilku wskaźników (moce produkcyjne, zapasy) nie podważa ustalenia szkody.
- (367) Niektóre strony (CCCME, SGRE, GE) stwierdziły, że w ostatniej części okresu odniesienia zastosowanego w skardze nastąpiła poprawa niektórych wskaźników. W wyniku dochodzenia ustalono, że w okresie objętym dochodzeniem dotyczy to wyłącznie wskaźników finansowych, gdyż znaczący spadek kosztów produkcji między 2019 r. a okresem objętym dochodzeniem faktycznie miał pozytywny wpływ na sytuację finansową przemysłu Unii. W okresie objętym dochodzeniem przemysł Unii nadal ponosił jednak znaczne straty. W związku z powyższym, nawet jeżeli wskaźnik ten poprawił się między 2019 r. a okresem objętym dochodzeniem nastąpiła, fakt ten nie podważa ustalenia szkody w odniesieniu do tego wskaźnika.
- (368) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że przemysł Unii poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

5. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

5.1. Wpływ przywozu towarów po cenach dumpingowych

- (369) W okresie badanym przemysł Unii odnotował spadek sprzedaży spowodowany przywozem z Chin. Wielkość przywozu z Chin znacznie wzrosła (o 54 %), a jej udział w rynku wzrósł o dziewięć punktów procentowych z 25 % w 2017 r. do 34 % w okresie objętym dochodzeniem. W tym samym okresie pomimo wzrostu konsumpcji o 14 % wielkość sprzedaży przemysłu Unii spadła o 7 %, a jego udział w rynku spadł z 69 % w 2017 r. do 56 % w okresie objętym dochodzeniem.
- (370) Jeżeli chodzi o ceny, chińskie ceny importowe znajdowały się na poziomie znacznie poniżej poziomu cen sprzedaży przemysłu Unii oraz poniżej kosztów produkcji przemysłu Unii w całym okresie badanym, co skutkowało tłumieniem cen. Presja cenowa wywierana przez znaczne i rosnące wielkości przywozu z Chin po takich cenach w okresie badanym stanowi jasne wyjaśnienie niezdolności przemysłu Unii do odzwierciedlenia wzrostu kosztów w cenach sprzedaży oraz powstałych w ten sposób strat.
- (371) Na podstawie powyższego Komisja stwierdziła, że przywóz z Chin wyrządził istotną szkodę przemysłowi Unii. Szkoła ta miała odzwierciedlenie zarówno w wielkości, jak i cenach.
- (372) Zarówno SGRE, jak i GE stwierdziły, że nie istnieje korelacja między spadającymi zyskami skarżących a domniemanym przywozem towarów po cenach dumpingowych, gdyż zyski zaczęły gwałtownie spadać w 2018 r., kiedy to chińskie ceny importowe wzrosły. CCCME stwierdziła, że przywóz z Chin nie mógł wyrządzić szkody producentom unijnym ze względu na spadek ilości przywozu z Chin i jednoczesny wzrost jego cen.

(373) Komisja nie zgodziła się z tym stwierdzeniem. Zasadniczo chińskie ceny importowe wzrosły o 2 % w okresie badanym, jak pokazano w tabeli 5. Pozostały one jednak na poziomie poniżej cen przemysłu Unii i kosztów produkcji w Unii przez cały okres badany. Ponadto chińskie ceny importowe spadły latach 2018–2019. Jeżeli chodzi o wielkości przywozu z Chin, w toku dochodzenia ustalono, że wzrosły one o 54 % między 2017 r. a okresem objętym dochodzeniem i jeszcze o 7 % od 2018 r.

5.2. Wpływ pozostałych czynników

5.2.1. Przywóz z państw trzecich

(374) Wielkość przywozu z pozostałych państw trzecich kształtowała się w okresie badanym następująco:

Tabela 13

Przywóz z państw trzecich

Państwo		2017	2018	2019	OD
Turcja	Wielkość (wieże)	34	121	48	134
	Indeks	100	356	141	393
	Udział w rynku	1,3 %	3,8 %	1,7 %	4,3 %
	Indeks	100	301	134	344
	Średnia cena (EUR/t)	1 844	1 830	1 646	1 691
	Indeks	100	99	89	92
Wietnam	Wielkość (wieże)	31	109	44	98
	Indeks	100	351	142	315
	Udział w rynku	1,2 %	3,4 %	1,5 %	3,2 %
	Indeks	100	297	135	277
	Średnia cena (EUR/t)	1 712	1 681	1 592	1 475
	Indeks	100	98	93	86
Republika Korei	Wielkość (wieże)	85	69	34	41
	Indeks	100	81	40	49
	Udział w rynku	3,1 %	2,1 %	1,2 %	1,3 %
	Indeks	100	68	38	43
	Średnia cena (EUR/t)	2 111	1 997	2 140	2 381
	Indeks	100	95	101	113

Inne (Indonezja, Malezja)	Wielkość (wieże)	8	13	9	14
	<i>Indeks</i>	100	163	113	175
	Udział w rynku	0,3 %	0,4 %	0,3 %	0,4 %
	<i>Indeks</i>	100	137	107	153
	Średnia cena (EUR/t)	1 712	4 184	2 238	2 896
	<i>Indeks</i>	100	244	131	169
Wszystkie powyższe państwa trzecie	Wielkość (wieże)	158	312	136	287
	<i>Indeks</i>	100	197	86	181
	Udział w rynku	5,9 %	9,8 %	4,8 %	9,3 %
	<i>Indeks</i>	100	167	82	159
	Średnia cena (EUR/t)	1 931	1 876	1 776	1 783
	<i>Indeks</i>	100	97	92	92

Źródło: EWTA (wieże, udziały w rynku) i Eurostat (średnia cena).

- (375) W okresie badanym odnotowano ograniczony przywóz z państw trzecich innych niż Chiny. Jego łączny udział w rynku wzrósł z 5,9 % w 2017 r. do 9,3 % w okresie objętym dochodzeniem. Komisja odnotowała, że średnie ceny przywozu z państw trzecich innych niż Chiny oceniono na podstawie danych Eurostatu dotyczących kodów CN 7308 20 00 i 7308 90 98. Te kody CN odnoszą się do przywozu znacznie szerszego zakresu towarów, a nie wyłącznie SWT, ale i tak stanowią one najlepsze informacje dostępne w przedmiotowym dochodzeniu. Ponieważ ceny te stałe i znacznie przewyższały ceny przywozu z Chin, uzasadnione jest stwierdzenie, że odnośny przywóz SWT nie spowodował podcięcia cen sprzedaży przemysłu Unii.
- (376) Wielkości przedstawione w powyższej tabeli stanowią najlepsze szacunki przedstawione przez EWTA. Metodę zastosowaną przez EWTA opisano w sekcji 4.3.1.
- (377) Na wniosek Komisji niektórzy użytkownicy przedstawili dane zawierające ich wielkości i ceny przywozu z państw trzecich innych niż Chiny. Ze względu jednak na ograniczoną liczbę użytkowników, ograniczone źródła przywozu stosowane przez każdego z nich oraz różne metody ich zgłaszania, a także niedostateczne dane takich informacji nie uznano za wiarygodne ani nie można ich było ujawnić w sposób miarodajny.
- (378) Tabela 13 zawiera średnie ceny według danych Eurostatu dotyczących kodów Nomenklatury scalonej 7308 20 00 i 7308 90 98 w ujęciu łącznym. Stowarzyszenie WindEurope zwróciło się do Komisji z wnioskiem o przeprowadzenie oceny szkody na podstawie danych odnoszących się wyłącznie do pierwszego kodu zgodnie z danymi Komisji ds. Handlu Międzynarodowego USA ⁽¹²⁸⁾. Komisja uznała, że wniosek ten jest bezzasadny, gdyż w toku dochodzenia zidentyfikowano przywóz objęty kodem 7308 90 98 w okresie objętym dochodzeniem. Żadne strony współpracujące nie zgłosiły przywozu w ramach kodu CN 8502 31 00. Ponadto Komisja poczyniła te same obserwacje co w motywie 375, jeżeli chodzi o poprawność podstawowych danych.
- (379) Żadna strona nie zasugerowała, że szkodę względem producentów unijnych spowodował przywóz z państw trzecich innych niż Chiny. Ponadto Komisja odnotowała, że w okresie badanym taki przywóz odpowiadał mniej niż jednej trzeciej przywozu z Chin.

⁽¹²⁸⁾ Dokument o nr ref. t20.007935, s. 14.

- (380) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że przywóz z państw trzecich innych niż Chiny nie spowodował szkody dla przemysłu Unii w okresie badanym.

5.2.2. Wyniki wywozu przemysłu Unii

- (381) Wielkość i ceny wywozu przemysłu Unii do stron niepowiązanych w okresie badanym kształtowały się następująco:

Tabela 14

Sprzedaż eksportowa

	2017	2018	2019	OD
Wielkość wywozu (wieże)	743	421	357	371
Indeks	100	57	48	50
Średnia cena (w EUR na wieżę – wyłącznie kompleksowe zamówienia)	311 479	nie dotyczy*	559 982	643 024
Indeks	100	-	180	206

Źródło: EWTA (wielkość) i objęci próbą producenci unijni (średnie ceny).

- * Brak kompleksowej sprzedaży eksportowej w próbie.

- (382) W okresie badanym wielkość wywozu realizowanego przez producentów unijnych spadła o połowę. W przypadku tej sprzedaży producenci objęci próbą nie byli w stanie podać cen wyrażonych w EUR/t, w związku z czym ceny zgłoszone powyżej wyrażono w przeliczeniu na SWT i tym samym odzwierciedlają one również wzrost średniego rozmiaru wieży w okresie badanym. Ponadto na średnie ceny przedstawione powyżej znaczny wpływ mają różnice asortymentu produktów. Nie można było zatem wyciągnąć żadnego istotnego wniosku dotyczącego wpływu wywozu do państw trzecich. Mając na uwadze, że szczytowa wartość wywozu w 2017 r. stanowiła 28 % sprzedaży Unii w 2017 r., spadek sprzedaży eksportowej mógł co najwyżej w pewnym stopniu przyczynić się do zaistnienia szkody, ale w żadnym przypadku nie naruszył związku przyczynowego z przywozem towarów po cenach dumpin-gowych.

5.2.3. Popyt na instalacje przybrzeżne

- (383) Vestas jako źródło szkody wskazało zmienność popytu na przybrzeżne instalacje wiatrowe oraz, podobnie jak GE, stwierdziło, że szkoda wynika z niewystarczającego wykorzystania zakładów produkcyjnych instalacji przybrzeżnych w Unii. Przedsiębiorstwo GE zauważyło, że przed 2017 r. producenci unijni dokonali znacznych inwestycji w rozwój drogowych zakładów produkcyjnych w celu sprostania popytowi na instalacje przybrzeżne, które ostatecznie trzeba było wykorzystać do produkcji lądowych SWT lub pozostały niewykorzystane. Zdaniem SGRE i GE spadek rentowności unijnego przemysłu SWT wynikał ze spadku popytu na przybrzeżne SWT.
- (384) Powyższym twierdzeniom przeczy publikacja WindEurope „Offshore wind in Europe – Key trends and statistics 2020” [„Morska energia wiatrowa w Europie – kluczowe tendencje i statystyki z 2020 r.”], wydana w lutym 2021 r. Na rys. 1 tej publikacji wskazano, że łączna zainstalowana moc przybrzeżnych instalacji wiatrowych w Unii szybko wzrosła w latach 2017–2018 o około 16 %, a następnie jeszcze szybciej wzrastała w latach 2019–2020 o 20 % rocznie. O ile w 2017 r. zainstalowana moc przybrzeżnych instalacji wiatrowych wynosiła około 8,8 GW, o tyle w 2020 r. wartość ta w UE-27 wyniosła około 14,6 GW⁽¹²⁹⁾. WindEurope przewidziało dość pozytywne perspektywy dla instalacji przybrzeżnych⁽¹³⁰⁾. Komisja odnotowała również, że w toku dochodzenia nie wykazano, by producenci unijni systematycznie wykorzystywali zakłady przeznaczone do produkcji przybrzeżnych SWT do produkcji SWT lądowych – samo przedsiębiorstwo GE przyznało, że zakłady przeznaczone do produkcji przybrzeżnych SWT nie przyjmują już zamówień⁽¹³¹⁾.

⁽¹²⁹⁾ W wyniku ponownej kontroli niektóre dane liczbowe zawarte w tym i poprzednim zdaniu zostały nieznacznie skorygowane między ostatecznym ujawnieniem a publikacją niniejszego rozporządzenia, ale zmiany te nie zmieniają w sposób istotny analizy i wniosków.

⁽¹³⁰⁾ „Wind energy in Europe – 2020 statistics and the outlook for 2021-2025” [„Energia wiatrowa w Europie – dane statystyczne z 2020 r. i perspektywy na lata 2021–2025”], WindEurope, luty 2021, s. 9 i 31–32.

⁽¹³¹⁾ Dokument o nr ref. t21.000509, s. 3.

- (385) Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo GE inaczej zinterpretowało dane opublikowane przez WindEurope. W oparciu o wspomniany wykres przedsiębiorstwo stwierdziło, że popyt na przybrzeżne instalacje wiatrowe zmniejszył się w latach 2017–2018, następnie „nieznacznie wzrósł” w latach 2018–2019 i ponownie zmniejszył się w latach 2019–2020. Na tej podstawie Komisja stwierdziła, że unijny rynek morskiej energii wiatrowej skurczył się w okresie badanym. O ile jednak Komisja dostosowała dane liczbowe, aby uwzględnić tylko państwa członkowskie Unii, tj. wyłączyła zgłoszone wielkości dotyczące Zjednoczonego Królestwa, wydaje się, że przedsiębiorstwo GE tego nie zrobiło, a zatem oparło swoje wnioski na niewłaściwym zbiorze danych. Rzeczywiście w przypadku wyłączenia Zjednoczonego Królestwa ze wspomnianego wykresu nie można mówić o spadku popytu na przybrzeżne instalacje wiatrowe w latach 2019–2020, ale raczej o jego znacznym wzroście o około 20 %. Ogólnie rzecz biorąc, jak wspomniano, skumulowana zainstalowana moc przybrzeżnych instalacji wiatrowych w Unii znacznie wzrosła, z 8,8 GW do 14,6 GW w okresie badanym, tj. o 66 %.
- (386) Jeżeli chodzi o uwagi przedsiębiorstwa GE dotyczące niepełnego wykorzystania zakładów produkcyjnych instalacji przybrzeżnych, przeczą im uwagi strony, która wyjaśnia, że w pełni zarezerwowane zakłady, o których mowa w motywie 384, należały tylko do jednego producenta unijnego. Komisja ma pewność, że dochodzenie nie wykazało, by producenci unijni systematycznie wykorzystywali zakłady przeznaczone do produkcji przybrzeżnych SWT do produkcji SWT lądowych.
- (387) Ze wszystkich powyższych względów Komisja odrzuciła powtarzane twierdzenie, że spadek popytu na instalacje przybrzeżne miałby negatywny wpływ na rentowność przemysłu Unii i przyczyniłby się do powstania szkody.

5.2.4. Ceny surowców

- (388) Blachy stalowe mają znaczący udział (około 40 %⁽¹³²⁾) w kosztach produkcji SWT. W opinii CCCME, SGRE i GE to raczej nałożenie na Unię szeregu środków ochrony handlu przeciwko przywózowi stali, w tym obecnie stosowanych środków ochronnych, spowodowało spadek rentowności przemysłu Unii, a nie przywóz z Chin. CCCME powtórzyła tę uwagę po ostatecznym ujawnieniu, dodając, że w świetle innych obowiązujących środków ochrony handlu wzrost kosztów produkcji był tak znaczący, że nie można go zrównoważyć poprzez podniesienie cen. Ogólnie rzecz biorąc, po ostatecznym ujawnieniu SGRE stwierdziło, że analiza Komisji powinna była obejmować dokładniejszą ocenę tego, czy wzrost kosztów produkcji o 21 % nie naruszył związku przyczynowego między domniemanym przywozem towarów po cenach dumpingowych a szkodą, która rzekomo wystąpiła po stronie unijnego przemysłu SWT.
- (389) Komisja uznała te argumenty za bezzasadne. Żadna ze stron nie uzasadniła, ani tym bardziej nie określiła ilościowo przy pomocy danych, wpływu jakiegokolwiek konkretnego środka ochrony handlu na całkowite koszty produkcji producentów SWT, biorąc pod uwagę przeszłe i późniejsze zaopatrywanie się przemysłu Unii w produkty stalowe objęte środkami ochrony handlu, o ile takie zaopatrywanie miało miejsce. Ponadto w dokumencie dotyczącym ostatecznego ujawnienia oraz w sekcji 4.4.3.1 Komisja zwróciła uwagę na zmiany kosztów surowców w okresie badanym, również w porównaniu ze zmianami cen sprzedaży. Komisja podkreśliła, że w warunkach równych szans producenci unijni są w stanie odzwierciedlić wzrost kosztów (surowców) w swoich cenach sprzedaży. Unijni producenci SWT nie byli jednak w stanie podnieść swoich cen (nawet w celu pokrycia swoich kosztów) z powodu presji cenowej wywieranej przez przywóz z Chin. Dlatego też wzrost ogólnych kosztów produkcji, niezależnie od tego, czy spowodowany był jakimikolwiek środkami ochrony handlu, nie mógł naruszyć związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych z Chin a istotną szkodą poniesioną przez przemysł Unii.

5.2.5. Kwestie związane z zakładami produkcyjnymi

- (390) Przedsiębiorstwo SGRE zasugerowało, że otwarcie nowych i bardziej nowoczesnych zakładów produkujących SWT w Unii wyrządziło szkodę producentom unijnym, ponieważ spowodowało zamknięcie innych (starszych) zakładów produkujących SWT w Unii. Po ostatecznym ujawnieniu strona stwierdziła, że Komisja nie zajęła się wystarczającym stopniu kwestią konkurencji wewnętrznej wynikającej z otwarcia GRI Sevilla w Hiszpanii w 2017 r., Haizea Bilbao w Hiszpanii w 2018 r. i Windar we Francji w 2020 r. Według SGRE otwarcie Windar France (korzystnie umiejscowionego na wybrzeżu) spowodowało, że zakład Windar w miejscowości Olazagutía w Hiszpanii (niekorzystnie umiejscowiony 100 km w głębi lądu) stał się zbędny, i doprowadziło do jego zamknięcia w 2019 r. Nie przestawiono żadnych informacji potwierdzających powyższe stwierdzenie. Wobec braku innych uwag dotyczących tej kwestii w toku dochodzenia nie można było ustalić, czy otwarcie nowych zakładów produkcyjnych w Unii miało samo w sobie szkodliwy wpływ na istniejące zakłady.

⁽¹³²⁾ M.in. dokument o nr ref. t21.000376 (EWTA), s. 6 oraz dokument o nr ref. t21.008141 (GE), s. 17.

- (391) Przedsiębiorstwa Vestas i SGRE stwierdziły, że szkoda wynikała ze słabej lokalizacji zakładów produkcyjnych producentów unijnych, ale nie uzasadniły tych zarzutów. W toku dochodzenia wykazano, że unijny rynek SWT, na którym roczna konsumpcja w okresie objętym dochodzeniem wynosiła około 3 000 jednostek, nie jest rynkiem o dużej wielkości, a zatem producenci nie mogą ograniczyć swojej sprzedaży wyłącznie do pobliskich zakładów. Każdy z objętych próbą producentów unijnych sprzedawał jednak SWT również do miejsc przeznaczenia w swoim państwie członkowskim lub w jego pobliżu w okresie objętym dochodzeniem. Argumenty te zostały odrzucone.

5.2.6. Konkurencja między energią wiatrową a innymi źródłami energii

- (392) W przypadku niektórych stron fakt, że w Unii nowe projekty w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z energii wiatrowej konkurują bezpośrednio z producentami innych źródeł energii, w szczególności paneli fotowoltaicznych (w większości produkowanych poza Unią), zwiększył presję na produkcję stalowych wież wiatrowych po coraz niższych cenach. Podobnie jak zwiększone poleganie na sprzedaży na aukcji nowych mocy wytwórczych energii ze źródeł odnawialnych od 2017 r., zalecane w odpowiednich wytycznych na lata 2014–2020⁽¹³³⁾. Komisja stwierdziła, że domniemana konkurencja z innymi źródłami energii nie istnieje w przypadku wielu projektów (zob. również motyw 447). W odniesieniu do sprzedaży na aukcji, zgodnie z dostępnymi danymi statystycznymi, ceny wież spadły bardziej w latach 2009–2016 niż po 2016 r. Argument ten został zatem odrzucony.
- (393) Przedsiębiorstwa Vestas, WindEurope i SGRE stwierdziły, że wszelkie obniżki cen lub spadek rentowności w odniesieniu do SWT były logiczną konsekwencją znacznej konkurencji i presji cenowej w całym sektorze energii wiatrowej. W tym kontekście Vestas, SGRE, WindEurope i CCCME odniosły się do pewnych zmian w unijnym sektorze energii wiatrowej (a mianowicie stale rosnącej presji na zmniejszenie liczby systemów dyskryminacji kosztowej w odniesieniu do energii elektrycznej, niespójnych polityk krajowych, braku widoczności wielkości dostępnych na rynkach terminowych i niższej rentowności projektów dotyczących farm wiatrowych ze względu na zmiany formy i poziomu subsydiowania odnawialnych źródeł energii w Unii – z przejściem z taryf gwarantowanych na premie gwarantowane), które ich zdaniem doprowadziły do tego, że wielu użytkowników europejskich poniosło straty w 2018 r. i 2019 r. Komisja uznała te kwestie, ale stwierdziła, że ogólny argument jest bezzasadny. Zwiększona konkurencja po stronie użytkowników końcowych w normalnych okolicznościach nie powoduje szkody na poziomie ich dostawców. Powodem, dla którego ceny SWT przemysłu unijnego zostały obniżone, była szeroka i rosnąca dostępność taniego przywozu z Chin. Gdyby konkurencja na tym poziomie odbywała się zgodnie z zasadą równych szans, ceny i rentowność producentów SWT nie uległyby obniżeniu w takim samym stopniu. Dlatego też zwiększona presja cenowa wywierana na przemysł wykorzystujący produkt objęty postępowaniem nie mogła naruszyć ustalonego związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych z Chin a istotną szkodą poniesioną przez producentów unijnych SWT.

5.2.7. Wieże inne niż stalowe

- (394) Przedsiębiorstwo SGRE stwierdziło, że potencjalną odrębną przyczynę szkody dla przemysłu Unii stanowi konkurencja wewnętrzna ze strony wież innych niż stalowe. Po ostatecznym ujawnieniu strona podkreśliła, że w publikacji Wood Mackenzie „Global wind turbine technology trends 2019” [„Światowe trendy w technologii turbin wiatrowych w 2019 r.”] wykazano 10 % wzrost w zakresie wież hybrydowych i 16 % spadek w zakresie wież stalowych w latach 2017–2024, natomiast WindEurope prognozuje spadek wartości rynkowej SWT w nadchodzących latach. Komisja przyjęła do wiadomości tę kwestię. Liczba wież innych niż stalowe w Unii w okresie badanym była jednak niska⁽¹³⁴⁾, a wieże te nie są odpowiednie dla wielu projektów. Wieże inne niż stalowe nie mogły zatem naruszyć ustalonego związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych z Chin a istotną szkodą poniesioną przez producentów unijnych SWT.

5.2.8. Inne czynniki

- (395) CCCME stwierdziła, że znaczące inwestycje dokonane przez unijnych producentów SWT, w szczególności w 2017 r., wywarły presję na zysk unijnych producentów SWT w kolejnych latach, kiedy popyt się zmniejszył. Po pierwsze, po 2017 r. popyt nie zmniejszył się. Po drugie, w 2017 r. unijni producenci SWT wygenerowali przepływy pieniężne, które stanowiły ponad jedną trzecią inwestycji dokonanych w tym roku. Wraz ze skumulowanymi zyskami i przepływami pieniężnymi wygenerowanymi w latach poprzedzających 2017 r., w których nie miał miejsca dumping wyrządzający szkodę, producenci unijni dysponowali wystarczającymi środkami na sfinansowanie tych inwestycji. W toku dochodzenia wykazano jednak, że inwestycje objętych próbą unijnych producentów SWT dotyczyły uzasadnionych wymian, zmian wymaganych przez popyt rynkowy i niezbędnej modernizacji sprzętu z myślą o obsłudze użytkowników.

⁽¹³³⁾ Komunikat Komisji „Wytyczne w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska i cele związane z energią w latach 2014–2020”, Dz.U. C 200 z 28.6.2014, s. 1.

⁽¹³⁴⁾ EWTA oszacowało, że wieże betonowe i hybrydowe stanowią około 6 % wszystkich wież wykorzystywanych w turbinach wiatrowych w UE-27 w okresie odniesienia, przy czym nie odnotowano znaczącego wzrostu w tym zakresie na przestrzeni lat. Zauważono również, że wszystkie wieże betonowe i hybrydowe posiadają na szczycie stalową sekcję wieży, do której przymocowana jest gondola (dokument o nr ref. t21.004376).

- (396) Przedsiębiorstwo SGRE wskazało na zwiększoną amortyzację GRI jako przyczynę szkody. W toku dochodzenia stwierdzono, że amortyzacja GRI była zgodna z obowiązującymi krajowymi i międzynarodowymi standardami rachunkowości. Ponadto w ramach dochodzenia nie udało się ustalić, że jakiegokolwiek zmiany w amortyzacji GRI miały wpływ na ustalony związek przyczynowy między przywozem towarów po cenach dumpingowych z Chin a istotną szkodą poniesioną przez przemysł Unii w ujęciu ogólnym.
- (397) Przedsiębiorstwo Vestas winę za szkodę upatrywało w osłabieniu chińskiej waluty, które zwiększyło konkurencyjność chińskich SWT. Komisja ustaliła jednak, że twierdzenie to było błędne. Ustalono, że chińscy producenci SWT fakturowali wywóz do Unii albo w USD, albo w EUR. USD był stosunkowo silny w okresie objętym dochodzeniem: stosunek EUR/USD wynosił między 1,07 a 1,14. Dla porównania w sierpniu 2020 r. stosunek EUR/USD wynosił ponad 1,18, a w styczniu 2021 r. – ponad 1,22. W związku z tym wahania kursów walut nie mogły spowodować istotnej szkody poniesionej przez przemysł Unii.
- (398) Po ostatecznym ujawnieniu CCCME stwierdziła, że spadek konsumpcji w 2019 r., którego połowa wchodzi w zakres okresu objętego dochodzeniem, był czynnikiem przyczynowym szkody. W tym względzie wskazała również na stosunkowo niski poziom mocy zainstalowanej w Niemczech w 2019 r., a w szczególności w 2020 r. Komisja odrzuciła to twierdzenie, ponieważ konsumpcja w Unii w 2019 r. była nadal o 5 % wyższa w porównaniu z 2017 r., a spadek konsumpcji w 2019 r. miał charakter tymczasowy i nastąpił po nim znaczny wzrost o 8 % w okresie objętym dochodzeniem.
- (399) Po ostatecznym ujawnieniu CCCME stwierdziła również, że Komisja powinna była zająć się wpływem pandemii COVID-19 na szkodę, ponieważ spowodowała ona znaczne pogorszenie koniunktury gospodarczej i wywarła poważny wpływ na globalne łańcuchy dostaw. Komisja zauważyła, że okres objęty dochodzeniem zakończył się w połowie 2020 r. i że nic nie wskazywało na to, że popyt na SWT zmniejszył się lub że pojawiły się problemy z zaopatrzeniem w surowce w ciągu ostatnich czterech miesięcy okresu objętego dochodzeniem, kiedy w Unii wybuchła pandemia. W związku z tym argument CCCME został odrzucony.

5.3. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (400) Uwzględniając powyższe, Komisja stwierdziła, że przywóz towarów po cenach dumpingowych z państwa, którego dotyczy postępowanie wyrządził istotną szkodę przemysłowi Unii, a pozostałe czynniki, rozważane osobno lub łącznie, nie naruszyły związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych a istotną szkodą.

6. POZIOM ŚRODKÓW

- (401) W celu określenia poziomu środków Komisja zbadała, czy cło niższe od marginesu dumpingu będzie wystarczające do usunięcia szkody dla przemysłu Unii spowodowanej przez przywóz po cenach dumpingowych.

6.1. Margines szkody

- (402) Szkoda zostałaby usunięta, gdyby przemysł Unii był w stanie osiągnąć zysk docelowy dzięki sprzedaży po cenie docelowej w rozumieniu art. 7 ust. 2c i art. 7 ust. 2d rozporządzenia podstawowego.
- (403) Zgodnie z art. 7 ust. 2c rozporządzenia podstawowego przy ustalaniu zysku docelowego Komisja wzięła pod uwagę następujące czynniki: poziom rentowności przed wzrostem przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, poziom zyskowności potrzebny do pokrycia pełnych kosztów i inwestycji, działalności badawczo-rozwojowej i innowacji oraz poziom zyskowności spodziewany w normalnych warunkach konkurencji. Taka marża zysku nie powinna być niższa niż 6 %.
- (404) Skarżący stwierdzili, że 10 % to rozsądny docelowy poziom zysku, ponieważ rzekomo został on osiągnięty przez niektórych skarżących w okresie objętym skargą⁽¹³⁵⁾. Szereg użytkowników twierdziło, że poziom zysku przedstawiony przez skarżących był jednak nieracjonalnie wysoki.

⁽¹³⁵⁾ Dokument o nr ref. t21.000144 (EWTA).

- (405) W art. 7 ust. 2c rozporządzenia podstawowego ustalono minimalny zysk docelowy na poziomie 6 %. W toku dochodzenia wykazano, że w całym okresie badanym przywóz z Chin miał duży udział w rynku unijnym, a rentowność przemysłu Unii wynosiła poniżej 6 %. Komisja oceniła zatem rentowność przemysłu Unii w ciągu sześciu lat poprzedzających okres badany i ustaliła, że w latach 2015 i 2016, tj. w dwóch latach poprzedzających okres odniesienia, rentowność wynosiła odpowiednio 8,4 % i 9,8 %⁽¹³⁶⁾. Komisja nie dysponuje informacjami dotyczącymi poziomu i cen przywozu przed okresem badanym. Jednak z poziomów zysku osiągniętych w tych dwóch latach wynika, że ceny sprzedaży przemysłu w żadnym przypadku nie były zaniżane przez przywóz towarów z Chin, nawet jeżeli taki przywóz był obecny na rynku unijnym w znaczących ilościach w latach 2015-2016. Komisja uznała zatem, że zysk docelowy w wysokości 9,1 %, który stanowi średni zysk z tych dwóch lat osiągnięty przez przemysł Unii, jest uzasadniony, ponieważ w okresie badanym wysoki poziom przywozu z Chin miał już wpływ na rentowność przemysłu Unii. Ten zysk docelowy dodano do rzeczywistych kosztów produkcji przemysłu Unii w celu ustalenia ceny niewyrządzającej szkody.
- (406) Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo Suzhou Titan uznało, że dostosowanie w wysokości 0,5 % wartości CIF dokonane przez Komisję w celu pokrycia kosztów ponoszonych po przywozie jest zbyt niskie w świetle kosztów transportu ponoszonych przez użytkowników oraz (wyższego) dostosowania dokonane przez Komisję w innych dochodzeniach. Komisja odrzuciła ten argument. Dostosowania dokonano na podstawie danych dostarczonych przez współpracujących użytkowników i zdalnie zweryfikowanych przez Komisję, a zatem jest ono specyficzne dla danego przypadku.
- (407) Po ostatecznym ujawnieniu CCCME stwierdziła, że zysk docelowy powinien wynosić 6 %, ponieważ rentowność przemysłu Unii w ciągu ostatnich kilku lat wynosiła mniej niż 6 %, a opieranie się na danych z 2015 r. i 2016 r. nie byłoby reprezentatywne dla obecnej sytuacji rynkowej. Komisja odrzuciła ten argument. Z powodów przedstawionych powyżej rentowność w okresie badanym nie może być wykorzystana jako punkt odniesienia, podczas gdy rentowność w dwóch poprzednich latach jest zgodna z wymogami art. 7 ust. 2c.
- (408) W swoich uwagach dotyczących ostatecznego ujawnienia przedsiębiorstwo GE uznało opisaną powyżej metodykę za wadliwą. GE stwierdziło, że ceny przemysłu Unii nie uległy obniżeniu w okresie badanym, i uznało, że Komisja nie musi odwoływać się do lat poprzedzających okres badany, ponieważ jego zdaniem wzrost przywozu SWT z Chin nastąpił dopiero w 2019 r. Komisja uznała takie twierdzenie za bezpodstawne w świetle tabeli 4 niniejszego rozporządzenia, która wyraźnie wskazuje na wzrost przywozu z Chin o 44 % w latach 2017–2018 oraz na udział przywozu z Chin w rynku wynoszący nie mniej niż 25 % w 2017 r., co nadal stanowi najniższy wskaźnik w okresie badanym. Przedsiębiorstwo GE stwierdziło również, na podstawie danych zawartych w skardze, że poziomy chińskiego przywozu były porównywalne w latach 2016, 2017 i 2018. Z ustaleń niniejszego dochodzenia (zob. tabela 4), ujawnionych zainteresowanym stronom, wynikają jednak dane dotyczące przywozu w okresie badanym, które znacznie różnią się od danych zawartych w skardze, natomiast Komisja nie dysponuje danymi dotyczącymi przywozu wyłącznie SWT sprzed tego okresu. W związku z tym, jak wspomniano, poziom przywozu z Chin w 2015 i 2016 r. nie jest znany, ale rentowność osiągnięta przez przemysł Unii w tych latach świadczy o tym, że przywóz z Chin nie spowodował obniżenia cen sprzedaży przemysłu Unii, jak wyjaśniono w motywie 405. Przedsiębiorstwo GE wnioskowało o przyjęcie zysku docelowego w wysokości 6 %, „ponieważ oznaczałoby to prawie podwojenie poziomu zysku osiągniętego przez przemysł Unii na początku okresu badanego i stanowiłoby wzrost o 7,4 % w stosunku do poziomu z okresu objętego dochodzeniem”⁽¹³⁷⁾. Powyższe rozumowanie w ogóle nie uwzględnia odpowiednich przepisów rozporządzenia podstawowego. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.
- (409) Żaden z producentów objętych próbą nie przedstawił wniosku w sprawie utraconej inwestycji lub kosztów działalności badawczo-rozwojowej i innowacji na podstawie art. 7 ust. 2c rozporządzenia podstawowego. Nie wysunięto również żadnych roszczeń zgodnie z art. 7 ust. 2d rozporządzenia podstawowego, tj. dotyczących przyszłych kosztów, jakie przemysł Unii poniesie w związku z wielostronnymi umowami środowiskowymi i protokołami do nich, których Unia jest stroną, oraz w związku z konwencjami MOP wymienionymi w załączniku Ia do rozporządzenia podstawowego, w okresie stosowania środka zgodnie z art. 11 ust. 2.
- (410) Komisja ustaliła następnie poziom usuwający szkodę poprzez porównanie, według typu produktu, średniej ważonej ceny importowej każdego objętego próbą producenta eksportującego w państwie, którego dotyczy postępowanie, ustalonej na potrzeby obliczeń podjęcia cenowego, ze średnią ważoną niewyrządzającej szkody ceny produktu podobnego sprzedawanego przez producentów unijnych objętych próbą na rynku unijnym w okresie objętym dochodzeniem. Wszelkie różnice wynikające z tego porównania zostały wyrażone w postaci odsetka średniej ważonej wartości importowej CIF.

⁽¹³⁶⁾ Jest to średni ważony zysk producentów unijnych objętych próbą.

⁽¹³⁷⁾ Dokument o nr ref. t21.006703, s. 7.

- (411) Suzhou Titan, GE i EWTA przedstawiły te same uwagi dotyczące poziomu porównania cen, jaki należy zastosować na potrzeby obliczeń zaniżania cen, co w odniesieniu do obliczeń podcięcia cenowego (omówione w motywach 326–328). Twierdzenia te zostają odrzucone z tych samych powodów, które wymieniono w tych motywach, z zastosowaniem *mutatis mutandis*.
- (412) Przedsiębiorstwa GE i Vestas twierdziły, że margines podcięcia należy uznać za margines szkody. Komisja odrzuciła ten wniosek, ponieważ takie podejście skutkowałoby poziomem cła, który nie usunąłby szkody wyrządzonej przemysłowi Unii przez przywóz towarów po cenach dumpingowych, co jest sprzeczne z obowiązującymi przepisami.
- (413) Po ostatecznym ujawnieniu Suzhou Titan wyraziło wątpliwości co do wiarygodności marginesów określonych w sposób wyjaśniony w motywie 410, biorąc pod uwagę poziom zgodności między ujawnioną sprzedażą tego przedsiębiorstwa a sprzedażą unijną. Strona ta zwróciła się o rozróżnienie w obliczeniach stalowych wież wiatrowych na lądowe i przybrzeżne oraz o bardziej kompleksowe i pełne uwzględnienie jej wywozu w tych obliczeniach, stwierdzając jednocześnie, że produkty opatrzone numerem kontrolnym z ujemnymi marginesami sprzedaży po zaniżonych cenach nie mogły spowodować szkody. Komisja odrzuciła te twierdzenia. Komisja wyjaśniła, że obliczenia opierały się wyłącznie na lądowych stalowych wieżach wiatrowych. Ogólnie rzecz biorąc, dopasowanie numeru kontrolnego produktu jest znaczne i pozwala na uzyskanie jasnego obrazu, jeśli chodzi o margines szkody. Fakt, że niewiele produktów opatrzonych numerem kontrolnym wykazuje ujemne marginesy sprzedaży po zaniżonych cenach, nie ma wpływu na obliczenia marginesu szkody ani nie zmienia wniosków dotyczących szkody.
- (414) CCCME zwróciła się do Komisji o ujawnienie poziomu dopasowania, gdyby niektóre parametry numeru kontrolnego produktu nie zostały usunięte/złagodzone. Komisja uznała za nieistotne ujawnianie scenariusza, który nie został zachowany do celów obliczeń.
- (415) Producent eksportujący Chengxi Shipyard twierdził, że marginesy sprzedaży po zaniżonych cenach należy przeliczać na sztuki, a nie na kilogramy. Twierdzenie to zostaje odrzucone z tych samych powodów, które wymieniono w motywie 329, z zastosowaniem *mutatis mutandis*.
- (416) Poziomy usuwające szkodę dla „pozostałych przedsiębiorstw współpracujących” oraz dla „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” obliczono w ten sam sposób co margines dumpingu dla tych przedsiębiorstw (zob. motywy 287 i 290). Na tej podstawie w odniesieniu do rezydualnego marginesu szkody Komisja uznała za stosowne ustalenie go na poziomie średniego ważonego marginesu szkody określonego dla rodzajów produktu najczęściej wywożonych przez Suzhou Titan, objętego próbą producenta eksportującego, który miał najwyższy indywidualny margines szkody. Odnośne rodzaje produktu stanowiły ponad 50 % wywozu produktu objętego dochodzeniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem.

Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines dumpingu (%)	Ostateczny margines szkody (%)
Chengxi Shipyard	127,8	7,5
Penglai Dajin	49,7	7,2
Suzhou Titan	60,7	14,4
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	83,2	11,2
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	144,2	19,2

- (417) Po ostatecznym ujawnieniu EWTA stwierdziło, że proponowane cła są niewystarczające do usunięcia szkody wyrządzonej przemysłowi Unii przez przywóz towarów po cenach dumpingowych, że cła te nie przywrócą równych warunków działania i uczciwego poziomu cen na rynku unijnym oraz nie poprawią rentowności przemysłu Unii. Nie spełnią one wymogów art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, zgodnie z którym należy stosować niższe cło, jeżeli jest ono odpowiednie do usunięcia szkody dla przemysłu Unii.
- (418) EWTA dodało, w odniesieniu do art. 7 ust. 2 i 2a rozporządzenia podstawowego, że prawo pierwotne UE uzasadniało nałożenie ceł na poziomie marginesu dumpingu oraz że jeżeli Komisja odstąpi od wymogów art. 7 ust. 2 i zastosuje niższe cło zgodnie z art. 7 ust. 2a, powinna zbadać, czy cło niższe niż margines dumpingu będzie wystarczające do usunięcia szkody, i wziąć pod uwagę istnienie zakłóceń handlu surowcami w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem.

- (419) Według EWTA w art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego ustanowiono przepis, którego celem jest zapewnienie maksymalnej ochrony interesów UE. EWTA stwierdziło, że Komisja powinna przeprowadzić niezbędne badania w celu odstąpienia od art. 7 ust. 2 i sprawdzić, czy spełnione są warunki do ustalenia ceł na niższym poziomie. W związku z powyższą kwestią, zdaniem EWTA Komisja nie ma marginesu swobody oraz nie istnieje jakakolwiek inna pierwotna podstawa prawna UE, która pozwalałaby Komisji na odstępstwo od przepisów rozporządzenia podstawowego, nie mówiąc już o przekazaniu skarżącemu obowiązku lub zadania zbadania i udowodnienia tej kwestii. W tym kontekście EWTA zauważyło, że z jego strony w skardze przedstawiono uzasadnione fakty i argumenty oraz wyraźnie zwrócono się do Komisji o ustalenie ceł na poziomie marginesu dumpingu ze względu na poważne zakłócenia dotyczące przedmiotowego kluczowego surowca, które Komisja sama ustaliła już niedawno przy kilku okazjach. W tym kontekście EWTA odniosło się do sekcji 2.7.2 skargi, w której przedstawiono, jak zmieniła się istotna różnica w cenie blach stalowych między Unią a Chinami, którą należy rozumieć jako wchodzącą w zakres art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego, dotyczącego sytuacji, w której „ceny danego surowca są znacznie niższe od cen na reprezentatywnych rynkach międzynarodowych”. Ponadto EWTA zauważyło, że ponieważ Komisja ustaliła już istnienie zakłóceń w zakresie handlu przedmiotowymi surowcami, a także innych kluczowych czynników produkcji, takich jak energia i siła robocza, uwzględnienie tych aspektów w celu odstąpienia od stosowania art. 7 ust. 2a i egzekwowania ceł na podstawie art. 7 ust. 2 powinno być proste. W świetle powyższego EWTA podtrzymało swój wniosek o nałożenie ceł na poziomie marginesu dumpingu zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego i domagało się znalezienia wydajnego, skutecznego i konstruktywnego sposobu prawnego na zapewnienie spełnienia tego wymogu rozporządzenia podstawowego.
- (420) Komisja zauważyła, że ogólną zasadę obliczania poziomu cła określono w art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, zgodnie z którym należy przyznać pierwszeństwo marginesowi szkody, w każdym przypadku gdy jest on niższy od marginesu dumpingu („zasada niższego cła”). Zazwyczaj taki margines szkody z definicji usuwa szkodę poniesioną przez przemysł Unii, ponieważ oblicza się go poprzez dodanie do rzeczywistych kosztów produkcji ponoszonych przez przemysł Unii zysku docelowego ustalonego zgodnie z art. 7 ust. 2c rozporządzenia podstawowego.
- (421) Jak słusznie zauważyło EWTA, wyjątek od tej ogólnej zasady ustanowiono w art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego, który przewiduje uwzględnienie występowania zakłóceń handlu surowcami w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem.
- (422) W art. 7 ust. 2a akapit czwarty rozporządzenia podstawowego stwierdza się, że dochodzenie obejmuje wszelkie zakłócenia handlu surowcami wymienione w akapicie drugim tego ustępu, co do których Komisja posiada wystarczające dowody ich występowania zgodnie z art. 5. W art. 5 rozporządzenia podstawowego określono przepisy dotyczące wszczęcia postępowania. W momencie wszczęcia postępowania skarga nie zawierała żadnych dowodów na istnienie w ChRL któregośkolwiek ze środków wymienionych w art. 7 ust. 2a akapit drugi rozporządzenia podstawowego, a Komisja również nie miała żadnych dowodów na istnienie takich środków. W związku z tym dochodzenie Komisji nie mogło objąć takich zakłóceń. Odrzucono zatem argument EWTA.

6.2. Wnioski dotyczące poziomu środków

- (423) W wyniku powyższej oceny wysokości ostatecznego cła antydumpingowego powinny zostać ustalone zgodnie z art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego w sposób przedstawiony poniżej:

Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło antydumpingowe
Chengxi Shipyard	7,5 %
Penglai Dajin	7,2 %
Suzhou Titan	14,4 %
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	11,2 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	19,2 %

7. INTERES UNII

7.1. Interes przemysłu Unii

- (424) Żaden producent SWT w Unii nie sprzeciwił się wprowadzeniu środków. Oczekuje się, że środki przywrócą równe warunki działania i uczciwy poziom cen na rynku unijnym oraz poprawią rentowność przemysłu Unii.
- (425) Przemysł Unii przeszedł restrukturyzację w okresie badanym i wciąż stara się poprawiać swoją wydajność pod względem oszczędności kosztowej i innowacyjności oraz dba o lepszą obsługę klientów. Skarżący stwierdził jednak, że w latach 2018–2019 czterech unijnych producentów SWT było zmuszonych do wszczęcia postępowania upadłościowego ⁽¹³⁸⁾.
- (426) W przypadku braku środków niektórzy inni producenci unijni mogliby być zmuszeni pójść w ich ślady, ograniczyć swoją działalność w zakresie SWT lub nawet ją zlikwidować oraz zmniejszyć liczbę miejsc pracy ⁽¹³⁹⁾. Mogłoby to doprowadzić do sytuacji, w której użytkownicy będą mieli jeszcze bardziej ograniczone źródła dostaw, spowodować opóźnienia czasu realizacji zamówień i negatywnie wpłynąć na konkurencję na rynku. Utrata wiedzy fachowej w Unii nie jest pożądana w kontekście celów Unii w zakresie lądowych i przybrzeżnych instalacji wiatrowych na najbliższe lata. Wskaźnik wykorzystania mocy produkcyjnych przedstawiony w tabeli 6 powyżej pokazuje, że wbrew temu, co twierdziły niektóre strony, przemysł Unii może zaspokoić popyt w Unii i nadal dysponuje wolnymi mocami produkcyjnymi.
- (427) Ochrona producentów SWT w Unii wzmocniłaby łańcuch wartości energii odnawialnej w Unii oraz zrównoważony model biznesowy oparty na bezpieczeństwie dostaw i uczciwej konkurencji. W nadchodzących latach spodziewany jest wzrost popytu na instalacje wiatrowe. W związku z tym WindEurope przewiduje, że wartość rynkowa wież wiatrowych będzie rosła o 2,4 % rocznie do 2029 r. i osiągnie 4 mld EUR ⁽¹⁴⁰⁾.
- (428) Jeżeli nie zostaną wprowadzone żadne środki, bardzo prawdopodobne jest dalsze pogorszenie się sytuacji przemysłu Unii. W Chinach istnieje znaczna nadwyżka mocy produkcyjnych w zakresie produkcji SWT. Te moce produkcyjne przekraczają 23 000 wież rocznie, tj. 100 % światowego popytu ⁽¹⁴¹⁾, w sytuacji gdy chińscy producenci SWT są narażeni na środki ochrony handlu w kilku częściach świata, takich jak Stany Zjednoczone ⁽¹⁴²⁾, Australia ⁽¹⁴³⁾ czy Meksyk ⁽¹⁴⁴⁾, co sprawia, że bardzo prawdopodobny jest dalszy wzrost chińskiego przywozu do Unii.
- (429) Po ostatecznym ujawnieniu EWTA i szereg producentów unijnych złożyło skargę na przewlekłość procedury wprowadzania ostatecznych środków antydumpingowych i ujawniony poziom ceł, który ich zdaniem był zbyt niski, aby w wystarczającym stopniu chronić przemysł Unii. Komisja odrzuciła takie uwagi. Harmonogram dochodzenia był w pełni zgodny z odpowiednimi przepisami prawnymi, a Komisja przed sformułowaniem swoich wniosków dołożyła należytej staranności. Ponadto Komisja obliczyła cła antydumpingowe, które mają zostać nałożone, wykorzystując zestawy danych przedłożone przez właściwe strony i poddając je kontroli krzyżowej oraz stosując wszystkie odpowiednie przepisy rozporządzenia podstawowego.
- (430) W związku z powyższym Komisja uznała, że nałożenie ceł antydumpingowych będzie leżało w interesie przemysłu Unii.

7.2. Interes importerów niepowiązanych

- (431) Komisja ustaliła, że działalność gospodarcza związana z SWT jest zasadniczo działalnością bez pośredników, ponieważ użytkownicy kupują SWT bezpośrednio od producentów SWT. Użytkownicy w Unii zwykle zajmują się przywozem SWT.

⁽¹³⁸⁾ Skarga, s. 44.

⁽¹³⁹⁾ Po ostatecznym ujawnieniu jeden producent unijny (Windar) odnotował utratę 73 miejsc pracy w wyniku zamknięcia jednej fabryki w Hiszpanii w okresie badanym.

⁽¹⁴⁰⁾ Dokument o nr ref. t20.007935 (WindEurope), s. 7.

⁽¹⁴¹⁾ Źródło danych szacunkowych: skarga i sekcja I.3 odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonych przez objętych próbą producentów unijnych.

⁽¹⁴²⁾ Dochodzenia 701-TA-486 i 731-TA-1195-1196 (przegląd) prowadzone przez Komisję ds. Handlu Międzynarodowego Stanów Zjednoczonych, zakończone w dniu 5 lutego 2019 r., https://usitc.gov/investigations/701731/2018/utility_scale_wind_towers_chi_na_and_vietnam/full_review.htm.

⁽¹⁴³⁾ Sprawozdanie ADRP nr 100 „Wind Towers exported from the People’s Republic of China and the Republic of Korea” [„Wieże wiatrowe wywożone z Chińskiej Republiki Ludowej i Republiki Korei”], kwiecień 2020 r., Komisja Rewizyjna ds. Przeciwdziałania Dumpingowi, decyzja rządu i ministra Australii opublikowana w dniu 9 lipca 2020 r., <https://www.industry.gov.au/data-and-publications/anti-dumping-review-panel-past-reviews/wind-towers-exported-from-the-peoples-republic-of-china-and-the-republic-of-korea>.

⁽¹⁴⁴⁾ „Resolución final de la investigación antidumping sobre las importaciones de torres de viento originarias de la República Popular China, independientemente del país de procedencia”, 21.09.2020, Estados Unidos Mexicanos.- ECONOMÍA.- Secretaría de Economía. http://www.dof.gob.mx/nota_detalle.php?codigo=5601838&fecha=05/10/2020.

- (432) Żadne przedsiębiorstwa zajmujące się wyłącznie przywozem SWT nie współpracowały w ramach dochodzenia. Przedsiębiorstwo w Hongkongu powiązane z chińską grupą Envision (zajmującą się rozwojem turbin wiatrowych) wypełniło kwestionariusz przeznaczony dla niepowiązanych importerów w Unii i uznało środki za zbędne dla zapewnienia uczciwej konkurencji na rynku SWT. W toku dochodzenia wykazano, że respondent ten należy do grupy, której podstawowe interesy są równoważne z interesami użytkownika SWT.
- (433) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że nie ma dowodów na to, że nałożenie ceł antydumpingowych miało wpływ na importerów.

7.3. Interes użytkowników

- (434) Zazwyczaj produkt objęty dochodzeniem jest sprzedawany bezpośrednio przez producentów SWT producentom turbin wiatrowych, którzy są użytkownikami w niniejszym postępowaniu w zakresie, w jakim łączą SWT z kompletną turbiną wiatrową.
- (435) Użytkownicy GE i Vestas, którzy łącznie odpowiadali za co najmniej 50 % konsumpcji w Unii w okresie objętym dochodzeniem, przedstawili odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz pewne dodatkowe informacje na żądanie. Ponadto użytkownicy SGRE i Nordex przedstawili na żądanie pewne informacje na temat swoich zakupów. Te cztery przedsiębiorstwa należą do pierwszej dziesiątki największych producentów turbin wiatrowych w sektorze energii wiatrowej ⁽¹⁴⁵⁾.
- (436) CCCME uznała, że użytkownicy stanowią udany przykład globalizacji i współpracy międzynarodowej, ponieważ łączą elementy pochodzące z całego świata, w tym chińskie SWT. CCCME stwierdziła, że środki dotyczące SWT pochodzących z Chin wpłynęłyby na łańcuch dostaw i opóźniłyby projekty związane z energią wiatrową, ponieważ użytkownicy stosują skomplikowane i długie procesy kwalifikacyjne dla dostawców. Komisja nie zgodziła się z tym, ponieważ środki przywrócą równe warunki działania, a nie zamkną drzwi dla przywozu z Chin. Ponadto w swoim łańcuchu dostaw przemysł wykorzystujący produkt objęty postępowaniem nie jest uzależniony od Chin w zakresie dostaw SWT, ponieważ zaopatruje się u wielu innych wykwalifikowanych dostawców w Unii i poza nią. Kwestię tę omówiono szerzej w motywie 443 poniżej.
- (437) Stowarzyszenie WindEurope i kilku producentów turbin wiatrowych wyraziło obawy użytkowników. Kilku użytkowników stwierdziło, że nie mogą oni wchłonąć ceł antydumpingowych na SWT, ponieważ płacą cła antydumpingowe i antysubsydyjne nakładane na inne różne surowce wykorzystywane w turbinach wiatrowych oraz ponieważ koszty SWT stanowią znaczną część kosztów turbiny wiatrowej. Niektórzy użytkownicy zwrócili uwagę na straty poniesione przez kilku z nich w Unii w niedawnej przeszłości. SGRE zauważyło, że użytkownicy zapowiadali niskie zyski w 2021 r. ⁽¹⁴⁶⁾ Niektórzy twierdzili, że środki spowodują wzrost cen SWT (w tym pochodzących z Unii), negatywnie wpłyną na zyski użytkowników i niektóre z ich działań, zamrożą zatrudnienie i zamkną mniej konkurencyjne zakłady produkcyjne w niektórych częściach Unii. W tym względzie WindEurope stwierdziło, że w 2019 r. europejski przemysł wiatrowy zapewniał ponad 300 000 miejsc pracy, z czego ponad 50 000 to miejsca pracy bezpośrednio zapewnione przez producentów turbin wiatrowych, a jednocześnie generował on znaczne przychody i przyczyniał się do wzrostu PKB UE. Szereg użytkowników stwierdziło, że przywóz był konieczny, i obawiało się braku mocy produkcyjnych oraz (nasilenia) problemów z dostawami w Unii, zwłaszcza w przypadku większych rozmiarów ⁽¹⁴⁷⁾. SGRE twierdziło, że użytkownicy ponoszą wyższe koszty ze względu na konieczność zaopatrywania się u niedostatecznie zaopatrzonych dostawców w odniesieniu do konkretnych lokalizacji. GE oświadczyło, że moce produkcyjne powinny być analizowane oddzielnie dla wież lądowych i przybrzeżnych, oraz stwierdziło, że skarżący wykorzystywali niemal pełne moce produkcyjne w zakresie produkcji lądowych SWT i że w wielu przypadkach nie byli w stanie zaspokoić potrzeb GE pod względem wymogów specyfikacji lub z zachowaniem obowiązkowych terminów realizacji (a czasami w ogóle nie byli w stanie ich zaspokoić). Według GE przedsiębiorstwo GRI kierowało popyt na SWT z Unii do swoich zakładów produkcyjnych w Turcji i Indiach. SGRE zauważyło, że z odpowiedzi GRI na pytania zawarte w kwestionariuszu wynika, że przedsiębiorstwo musiało kupować SWT, aby zaspokoić popyt. Niektóre z twierdzeń, mianowicie te dotyczące wyższych kosztów dla użytkowników i kwestii dostaw, zostały powtórzone po ostatecznym ujawnieniu. Do wszystkich twierdzeń zawartych w tym motywie odniesiono się w kolejnych motywach.
- (438) Na wstępie Komisja zauważyła, że większość ogólnych twierdzeń użytkowników dotyczących wpływu cła została sformułowana w świetle zarzutów zawartych w skardze, przy obliczonych marginesach dumpingu wynoszących ponad 50 % i marginesach szkody do 20 %. Innymi słowy, nie uwzględniały one poziomu ceł obowiązującego w trakcie obecnego dochodzenia.

⁽¹⁴⁵⁾ Dokument o nr ref. t20.007935 (WindEurope), s. 1.

⁽¹⁴⁶⁾ Komentarze po ostatecznym ujawnieniu, dostępne na stronie 6 dokumentu o nr ref. t21.006735.

⁽¹⁴⁷⁾ Po ostatecznym ujawnieniu SGRE stwierdziło, że przemysł Unii nie jest przygotowany do zaspokojenia stale rosnącego popytu na SWT na dużą skalę. Strona stwierdziła, że obecnie w Unii nie ma możliwości, aby sprostać popytowi na wieże w rozmiarze XXL.

- (439) Strony przedstawiły różne informacje pod względem kwantyfikacji kosztów związanych z SWT w ramach kosztów turbin wiatrowych, przy czym wartości procentowe wahały się w przedziale 20⁽¹⁴⁸⁾–30 %. Żadne dowody w aktach sprawy nie wskazywały na to, że użytkownicy nie są w stanie przenieść wzrostu kosztów związanych z SWT spowodowanego proponowanym cłem, o ile doszło do takiego wzrostu, na podmioty opracowujące projekty lub inne strony. Ponadto, jeżeli chodzi o okres odniesienia, dochodzenie nie wykazało żadnych strat dla współpracujących użytkowników GE i Vestas. W odniesieniu do produktów zawierających produkt objęty dochodzeniem, w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu GE zgłosiło zysk w przedziale 5–10 % w 2019 r. i w okresie objętym dochodzeniem⁽¹⁴⁹⁾. W tych okresach Vestas osiągnęło zyski w tym samym przedziale, przewidując jednocześnie wyższe zyski w nadchodzących latach⁽¹⁵⁰⁾. Należy zauważyć, że rentowność użytkowników powinno się postrzegać w szerszym kontekście, ponieważ sprzedaż turbin wiatrowych wykorzystujących SWT jest dokonywana w ramach szerszego projektu⁽¹⁵¹⁾ i często w połączeniu z umowami o obsługę i konserwację na kilka lat⁽¹⁵²⁾. W Vestas w 2020 r. wyniki działu usług były bardzo dobre, przy 10-procentowym wzroście przychodów rok do roku i rekordowej marży EBIT wynoszącej 28 %⁽¹⁵³⁾. Jeżeli chodzi o Nordex i SGRE, w latach 2017–2019 marża dla usług była również znacznie wyższa niż ich EBIT (dodatni) dla zamówień na turbiny wiatrowe⁽¹⁵⁴⁾. Fakt, że w 2021 r.⁽¹⁵⁵⁾ niektórzy użytkownicy odnotowali niższe zyski⁽¹⁵⁶⁾, nie może zmienić tego, że większość użytkowników osiągnęła bardzo dobre wyniki w okresie, w którym spadły koszty energii wiatrowej⁽¹⁵⁷⁾, oraz nie może zaprzeczyć istnieniu pewnej cykliczności w ich dochodach, w zależności od fazy projektów, którymi się zajmują. W swoich uwagach do ostatecznego ujawnienia CCCME wskazała na wyraźne oczekiwanie silnego ożywienia gospodarczego w okresie po okresie objętym dochodzeniem, w szczególności w zakresie konsumpcji i produkcji⁽¹⁵⁸⁾.
- (440) Ponieważ użytkownicy przedstawili bardzo wybrakowane dane dotyczące wagi kosztów SWT w ich projektach, Komisja nie była w stanie w miarodajny sposób ilościowo określić, w jakim stopniu środki spowodowałyby wzrost ogólnych kosztów projektów. Szacunki wskazują na niski odsetek, który zależałby od zakresu zamówienia. EWTA stwierdziło, że wzrost kosztów zakupu SWT wynikający z cła przełożyłby się na roczny wzrost kosztów projektów o 0,5 % tej kwoty⁽¹⁵⁹⁾. I tak, jeżeli wprowadzenie środków antidumpingowych spowodowałoby na przykład ogólny wzrost cen SWT o 10 % dla użytkowników, którzy przerzuciliby większość takiego wzrostu cen na swoich klientów, zdaniem EWTA spowodowałoby to roczny wzrost kosztów projektów o 0,05 %. Należy również zauważyć, że ani GE, ani Vestas, ani Nordex, ani SGRE nie są uzależnione wyłącznie od przywozu SWT z Chin.
- (441) Po ostatecznym ujawnieniu SGRE stwierdziło, że nawet jeżeli cła mogą mieć stosunkowo mały wpływ na koszt SWT wyrażony w wartościach procentowych, to jednak w ilościach bezwzględnych taki wpływ byłby znaczny ze względu na konieczność optymalizacji zakładów produkcyjnych przez użytkowników w wyniku presji konkurencyjnej oraz konieczność zwiększenia konkurencyjności energetycznej energii wiatrowej pod względem łącznych uśrednionych kosztów wytworzenia energii, tj. średnich bieżących kosztów netto wytwarzania energii elektrycznej w przypadku elektrowni w całym czasie jej eksploatacji. Strona ta nie określiła ilościowo domniemanego „znacznego” wpływu. Komisja odrzuciła ten argument. W świetle rozważań przedstawionych w motywach 438 i 440 powyżej nie oczytuje się, aby środki nałożone na przywóz chińskich SWT miały istotny wpływ na zyski użytkowników współpracujących, ich działalność badawczo-rozwojową ani na operacje w zakresie produkcji niektórych części turbin wiatrowych prowadzone przez użytkowników.

⁽¹⁴⁸⁾ Na stronie 7 dokumentu o nr ref. t20.007935 WindEurope zauważyło, że średnio na świecie wieże stanowią ponad 20 % kosztów turbiny wiatrowej (zarówno lądowej jak i przybrzeżnej).

⁽¹⁴⁹⁾ Dokument o nr ref. t21.001706.

⁽¹⁵⁰⁾ „Vestas Annual Report 2020 – Continued leadership in a challenging year” [„Roczne sprawozdanie Vestas za 2020 r. – w dalszym ciągu na pozycji lidera w trudnym roku”], ogłoszenie przedsiębiorstwa nr 01/2021 Vestas Wind Systems A/S, https://www.vestas.com/~media/vestas/investor/investor%20pdf/financial%20reports/2020/q4/210210_01_company_announcement.pdf.

⁽¹⁵¹⁾ Na stronie 2 dokumentu o nr ref. t20.007935 WindEurope wskazało, że użytkownicy mogą zająć się zarządzaniem projektem, inżynierią, zamówieniami, budową i instalacją; obsługą i utrzymaniem; oraz usługami agregacji energii i handlu energią po zakończeniu etapu budowy.

⁽¹⁵²⁾ „Wind energy and Economic recovery in Europe” [„Energia wiatrowa a odbudowa gospodarcza w Europie”], WindEurope, 2020 r., s. 37, rys. 3. Publikacja dostępna w dokumencie o nr ref. t20.007935. Na stronie 14 dokumentu o nr ref. t20.007935 WindEurope stwierdziło, że obsługa i utrzymanie stanowią coraz ważniejszy czynnik decydujący o wzroście przychodów.

⁽¹⁵³⁾ „Vestas Annual Report 2020” [„Roczne sprawozdanie Vestas za 2020 r.”], s. 36, <https://nozebra.ipapercms.dk/Vestas/investor-relations/annual-report-2020/?page=36>.

⁽¹⁵⁴⁾ „Wind energy and Economic recovery in Europe” [„Energia wiatrowa a odbudowa gospodarcza w Europie”], WindEurope, 2020 r., s. 37, rys. „Rozwój marży EBIT w podziale na segmenty branżowe”. Publikacja dostępna w dokumencie o nr ref. t20.007935.

⁽¹⁵⁵⁾ Zob. dokument o nr ref. t21.006735 (SGRE). W dokumencie o nr ref. t21.006703, s. 17, GE stwierdziło, że zgłosił ujemny zysk za lata 2021–2022.

⁽¹⁵⁶⁾ Z kilku różnych przyczyn, zob. na przykład uwagi WindEurope po ostatecznym ujawnieniu dostępne w dokumencie o nr ref. t21.006721.

⁽¹⁵⁷⁾ W uwagach WindEurope po ostatecznym ujawnieniu dostępnych w dokumencie o nr ref. t21.006721 wskazano, że „na przestrzeni ostatnich dziesięciu lat koszt energii wiatrowej w Europie spadł o niemal 50 %”.

⁽¹⁵⁸⁾ Dokument o nr ref. t21.006724, s. 33.

⁽¹⁵⁹⁾ Szacunki obliczone według wzoru $(20\% \times 50\%) \times 20$ lat. EWTA uznało, że SWT stanowiły 20 % kosztów turbiny wiatrowej, która sama odpowiada za 50 % wydatków kapitałowych związanych z projektem. Ekonomiczny okres użytkowania lądowych SWT zwykle wynosi 20 lat.

- (442) Jak wskazało WindEurope, użytkownicy generują znaczną wartość dodaną w Unii. Dotyczy to również – jako producentów elementów – producentów SWT w Unii ⁽¹⁶⁰⁾. Wskazanych przez WindEurope 300 000 lub 50 000 miejsc pracy nie należy jednak porównywać z danymi dotyczącymi zatrudnienia w Unii, zawartymi w tabeli 8 niniejszego rozporządzenia. W praktyce dane dotyczące 300 000 miejsc pracy obejmują również miejsca pracy u producentów elementów, w tym producentów SWT z Unii, oraz dostawców usług na lądzie i na wodach przybrzeżnych. Dane te obejmują również miejsca pracy zapewniane przez podmioty w państwach spoza UE, takich jak Zjednoczone Królestwo, Turcja, Norwegia i Szwajcaria, oraz 140 000 różnego rodzaju pośrednich miejsc pracy. Użytkownicy, którzy zgłosili ogólne dane dotyczące zatrudnienia, nie określili ilościowo miejsc pracy, na które wpływ w ich podmiotach mogłoby mieć ewentualne wprowadzenie środków wobec SWT pochodzących z ChRL. Pozostali użytkownicy wskazani w motywie 435 nie przedstawili żadnych danych dotyczących miejsc pracy. W związku z powyższym Komisja uznaje, że środki będą raczej stanowić wsparcie w zakresie miejsc pracy w całym sektorze energii wiatrowej w Unii w związku z przewidywanym wzrostem miejsc pracy w tych obszarze ⁽¹⁶¹⁾.
- (443) Jeżeli chodzi o uwagi użytkowników dotyczące problemów związanych z dostawami, z dochodzenia wynika, że baza dostawców SWT, z którymi współpracują użytkownicy, jest dość ograniczona, gdyż znalezienie (innych) posiadających odpowiednie kwalifikacje dostawców wież wiatrowych zajmuje dużo czasu. Baza unijnych dostawców jest jednak duża, podobnie jak zakres rozmiarów, jakie mogą produkować. Jeżeli chodzi o zakres produkowanych rozmiarów, jak wskazano w motywie 42, Komisja ustaliła, że przemysł Unii ma zdolność do produkcji wszystkich wymaganych rozmiarów SWT. Z dokumentów zawierających ujawnienia dotyczące obliczeń szkody wynika, że objęci próbą producenci unijni – podobnie jak chińscy producenci – w Unii sprzedawali sekcje o średnicy ponad 5 m. Ponadto po ostatecznym ujawnieniu będące użytkownikiem przedsiębiorstwo SGRE odnotowało w szczególności pojawienie się w Unii w latach 2017, 2018 i 2020 nowych, bardziej nowoczesnych zakładów produkcyjnych zdolnych do produkcji SWT o większym rozmiarze ⁽¹⁶²⁾. W informacjach dotyczących przedsiębiorstw publikowanych przez producentów unijnych jest mowa o wymiarach przewyższających wymiary produktów sprzedawanych przez objętych próbą producentów unijnych w okresie objętym dochodzeniem ⁽¹⁶³⁾. W Unii faktycznie obserwuje się znaczną podaż: moce produkcyjne unijnych producentów SWT przewyższają konsumpcję w Unii oraz dostępne są znaczne zdolności do produkcji SWT w Unii (zob. tabela 6), w ramach których można obsłużyć wszystkie wymagane lokalizacje oraz rynek instalacji lądowych i przybrzeżnych. CCCME przyznała, że w ostatnich latach nastąpił wzrost mocy przemysłu Unii. Pomimo trudnych okoliczności rynkowych ze względu na obecność dużej ilości tanich chińskich SWT przemysł Unii zwiększył moce w okresie badanym zgodnie z życzeniem klientów ⁽¹⁶⁴⁾ i zobowiązał się do dalszego wzrostu mocy, jeżeli pozwolą na to warunki rynkowe. Jeżeli środki zostaną wprowadzone, przywóz z Chin nadal będzie możliwy (choć na poziomach cen skorygowanych), a przywóz pochodzący z innych regionów pozostanie dostępny ⁽¹⁶⁵⁾.
- (444) W świetle powyższego Komisja odrzuciła argumenty podsumowane w motywie 437.
- (445) Po ostatecznym ujawnieniu SGRE twierdziło, że chińscy producenci zaspokajają popyt wyłącznie w Danii, Szwecji i Finlandii, gdyż brak im konkurencyjności w południowych państwach członkowskich. Komisja zauważyła, że Unia stanowi jednolity rynek. Ponadto w toku dochodzenia ustalono, że sprzedaż chińskich SWT nie miała miejsca wyłącznie w północnych państwach członkowskich. Komisja stwierdziła, że zarzut SGRE jest bezzasadny.
- (446) Szereg stron stwierdziło, że technologia turbin wiatrowych i technologia paneli fotowoltaicznych (których produkcja odbywa się głównie poza Unią) czasem bezpośrednio ze sobą konkurują pod względem ceny za kWh energii elektrycznej. Konkurencja ta zwiększa presję na produkcję SWT po coraz niższych cenach. Strony te twierdziły zatem, że nawet jeżeli dzięki wprowadzeniu środków można by zachować lub stworzyć miejsca pracy w branży produkcji SWT, nad tą korzyścią przeważałaby utrata miejsc pracy w pozostałych obszarach branży turbin wiatrowych w związku z niewielkim popytem (zamówienia utracone na rzecz branży paneli fotowoltaicznych z powodu wzrostu cen SWT i w rezultacie turbin wiatrowych).

⁽¹⁶⁰⁾ „Wind energy and Economic recovery in Europe” [„Energia wiatrowa a odbudowa gospodarcza w Europie”], WindEurope, 2020 r., s. 20, rys. 10. Publikacja dostępna w dokumencie o nr ref. t20.007935.

⁽¹⁶¹⁾ „Global renewables Outlook, Energy transformation, European Union” [„Światowe perspektywy w zakresie odnawialnych źródeł energii, transformacja energetyczna, Unia Europejska”], IRENA, 2020 r., https://www.irena.org/-/media/Files/IRENA/Agency/Publication/2020/Apr/IRENA_GRO_R04_European_Union.pdf?la=en&hash=D206134796E3C72CF086657266295C45574B58BC (s. 7).

⁽¹⁶²⁾ Dokument o nr ref. t21.006735.

⁽¹⁶³⁾ W <https://www.welcon.dk/capabilities/facilities/> objęty próbą producent unijny Welcon przedstawił zdolności w zakresie sekcji o wysokości do 45 m i średnicy 9 m (ostatnie wyświetlenie strony w dniu 11 października 2021 r.).

⁽¹⁶⁴⁾ Dokument o nr ref. t21.000376, s. 4.

⁽¹⁶⁵⁾ Na stronie 4 dokumentu o nr ref. t21.000509 GE przyznało, że prowadzi przywóz z Chin, gdzie kilku dostawców jest certyfikowanych przez GE, oraz z Turcji i Korei Południowej.

- (447) Argument ten został odrzucony. W większości przypadków dany obiekt jest odpowiedni i zbudowany albo wyłącznie na potrzeby produkcji energii wiatrowej, albo wyłącznie na potrzeby produkcji energii słonecznej ze względu na lokalizację takiego obiektu (np. na wodach przybrzeżnych, miejsce o maksymalnym nasłonecznieniu lub wystawieniu na wiatr itp.) lub zgodnie z potrzebami zlecającego/ludności. Ponadto powyższe twierdzenie opiera się na założeniu, że wprowadzenie środków doprowadzi do ogólnego wzrostu kosztów zakupu turbin wiatrowych, ale – jak wyjaśniono w motywach 438–441 – nie oczekuje się, że środki nakładane na przywóz chińskich SWT będą miały istotny wpływ na użytkowników, również ze względu na dostępność źródeł zaopatrzenia, jak wyjaśniono w motywie 443.

7.4. Interes dostawców

- (448) Stowarzyszenie producentów stali Eurofer stwierdziło, że wprowadzenie środków dotyczących SWT wyraźnie leży w interesie Unii, gdyż umożliwi uniknięcie przeniesienia szkody poniesionej przez producentów blach quarto, chromionych przez środki antydumpingowe, do dalszych ogniw unijnego łańcucha wartości w branży stalowej. Strona ta podkreśliła znaczenie unijnej branży SWT dla unijnych dostawców stali oraz w kontekście obowiązujących w Unii planów w zakresie energii ze źródeł odnawialnych. Z badań rynkowych ⁽¹⁶⁶⁾ wynika, że w przypadku energii ze źródeł odnawialnych potrzeba 8–10 razy więcej stali na MW wygenerowanej energii niż w przypadku energii z paliw kopalnych, a w nadchodzących latach liczba zainstalowanych turbin wiatrowych wzrośnie.
- (449) CCCME stwierdziła, że środki spowodowałyby ograniczenie chińskich inwestycji w Unii polegających na nabywaniu (niewypłacalnych) lokalnych producentów SWT, co miałoby negatywny wpływ na europejskich dostawców maszyn. Komisja nie zgodziła się z tym stwierdzeniem. Oczekuje się, że poprawa sytuacji producentów SWT w Unii będzie korzystna dla producentów maszyn w Unii.
- (450) Komisja oczekuje, że środki przyniosą korzyści przemysłowi wyższego szczebla w Unii, a mianowicie dostawcom surowców (np. unijnym hutom stali) i odpowiednim producentom maszyn w Unii.

7.5. Interesy sektora ochrony środowiska

- (451) CCCME uznała, że środki spowodowałyby wzrost kosztów produkcji branży energii wiatrowej w Unii. SGRE i CCCME twierdziły, że środki nie leżałyby w interesie Unii, gdyż miałyby niekorzystny wpływ na osiągnięcie celów Unii w zakresie produkcji energii ze źródeł odnawialnych i redukcji emisji dwutlenku węgla. GE uznało, że wprowadzenie środków utrudni państwom członkowskim osiągnięcie celów w zakresie energii ze źródeł odnawialnych, spowoduje, że projekty dotyczące energii wiatrowej nie będą rentowne, jeżeli prognozy inwestycji nie zostaną osiągnięte (np. w przypadku opóźnień w harmonogramie/braku możliwości uzyskania danego udziału finansowania dłuższego), a także uniemożliwi rozwój niektórych projektów. Po ostatecznym ujawnieniu WindEurope obawiało się niewystarczających inwestycji w najnowocześniejszą produkcję oraz badania i rozwój, a także obawiało się, że przemysł europejski przegra w globalnej rywalizacji o miano lidera technologii energii wiatrowej. Komisja uznała, że nie oczekuje się, iż wprowadzenie środków antydumpingowych na chińskie SWT ograniczy szanse na osiągnięcie celów Unii w zakresie produkcji energii ze źródeł odnawialnych i redukcji emisji dwutlenku węgla ani też nie spowoduje anulowania projektów dotyczących energii wiatrowej. Wręcz przeciwnie – oczekuje się, że środki przyczynią się do wprowadzenia energii wiatrowej w całej Unii poprzez stworzenie równych szans, dzięki którym wszystkie podmioty gospodarcze, w tym chińscy producenci, mogą konkurować na sprawiedliwych warunkach.
- (452) GE stwierdziło, że środki spowodowałyby wzrost cen energii dla konsumentów i są sprzeczne z celem Komisji polegającym na wprowadzaniu energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych jak najniższym kosztem dla konsumentów i podatników. Komisja nie znalazła żadnych dowodów świadczących o tym, że wprowadzenie środków wobec SWT spowodowałoby znaczny wzrost cen energii dla konsumentów w Unii. Żadna ze stron nie przedstawiła danych umożliwiających ilościowe określenie takiego ewentualnego wzrostu. Jeżeli chodzi o podatników, oczekuje się, że przewidywany wzrost liczby elektrowni wiatrowych w Unii ⁽¹⁶⁷⁾ przyniesie korzyści społecznościom zamieszkującym na terenach realizacji projektów w postaci zwrotu podatków i innego rodzaju zwrotów ⁽¹⁶⁸⁾.

⁽¹⁶⁶⁾ Przedmiotowe badanie rynkowe jest dostępne w aktach sprawy, dokument o nr ref. t20.008013, załącznik 2 – „Raising Black Swans To Become Golden Eagles”, Laplace Conseil, październik 2020 r.

⁽¹⁶⁷⁾ W „scenariuszu pesymistycznym” WindEurope przewiduje, że moc zainstalowana corocznie w latach 2021–2025 wyniesie 15 GW. Przewidywana wartość mocy zainstalowanej w GW jest wyższa w „scenariuszu opartym na realistycznych oczekiwaniach”. Aby uzyskać szczegółowe informacje na temat tych scenariuszy, zob. „Wind energy in Europe – 2020 statistics and the outlook for 2021–2025” [„Energia wiatrowa w Europie – dane statystyczne z 2020 r. i perspektywy na lata 2021–2025”], WindEurope, luty 2021 r.

⁽¹⁶⁸⁾ Zob. rozdział 5 („Korzyści dla społeczności”) publikacji pt. „Wind energy and Economic recovery in Europe” [„Energia wiatrowa a odbudowa gospodarcza w Europie”], WindEurope, 2020 r. Ten rozdział oraz całą publikację można znaleźć w dokumencie o nr ref. t20.007935.

- (453) Mając na uwadze finansowanie udostępnione sektorowi energii wiatrowej przez Unię i państwa członkowskie, zdaniem GE środki byłyby sprzeczne z interesem własnym Unii i naraziłyby stabilność unijnego sektora energii wiatrowej. Komisja nie zgodziła się z tym stwierdzeniem. Jako producenci elementów producenci SWT w Unii generują znaczną wartość dodaną w branży energii wiatrowej⁽¹⁶⁹⁾. Oczekuje się, że środki będą stanowić wsparcie dla producentów SWT w Unii i zapewnią im rozwój, stabilność zatrudnienia, przychody i inwestycje. Użytkownicy powinni korzystać z szerokiej bazy konkurencyjnych, wiarygodnych i stabilnych finansowo producentów SWT w Unii oraz z dogodnych terminów realizacji, które producenci unijni są w stanie oferować dzięki bliskości geograficznej.

7.6. Inne czynniki

- (454) CCCME stwierdziła, że unijni producenci SWT dążyli do umocnienia swojej pozycji na rynku zbliżonej do monopolu na krótko przed oczekiwanym wzrostem popytu, aby jako jedyni czerpali korzyści z oczekiwanych zmian. Komisja uznała, że argument ten jest niepotwierdzony i nieuzasadniony. Sama liczba producentów SWT w Unii wyklucza jakąkolwiek możliwość zajmowania pozycji monopolisty na rynku. Na rys. 24 przedstawionym w niedawnej publikacji WindEurope⁽¹⁷⁰⁾ wskazano znaczną liczbę zakładów produkujących wieże (przewyższającą liczbę zakładów produkujących inne elementy instalacji wiatrowych).
- (455) Ponadto w odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu GE zwróciło uwagę na ewentualne redukcje zatrudnienia w Unii w przypadku pośredników zaangażowanych w działalność portową oraz pośredników zaangażowanych w transport i instalację gotowych turbin wiatrowych. Ze względu na przewidywany wzrost liczby elektrowni wiatrowych w Unii (zob. przypis 167) Komisja uznała ten argument za nieuzasadniony.

7.7. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (456) Na podstawie powyższego Komisja ustaliła, że nie ma przekonujących powodów, aby stwierdzić, że nałożenie ostatecznych środków antydumpingowych w odniesieniu do przywozu stalowych wież wiatrowych i ich sekcji pochodzących z Chin nie leży w interesie Unii.

8. OSTATECZNE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

8.1. Uwaga wstępna

- (457) W sekcji 4 zawiadomienia o wszczęciu wskazano, że skarżący dostarczył dowody, że produkt objęty dochodzeniem jest przywożony w znaczących ilościach na wody przybrzeżne, tj. na sztuczną wyspę, stałą lub pływającą instalację lub dowolną inną konstrukcję na szelfie kontynentalnym państwa członkowskiego lub do wyłącznej strefy ekonomicznej zadeklarowanej przez państwo członkowskie na mocy Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza („UNCLOS”).
- (458) W związku z powyższym, na podstawie art. 14a rozporządzenia podstawowego, Komisja zbadała także, czy ewentualne środki należy również nałożyć na szelfie kontynentalnym lub w wyłącznej strefie ekonomicznej. W toku dochodzenia wykazano, że żaden z objętych próbą chińskich producentów eksportujących nie zgłosił sprzedaży na szelf kontynentalny lub do wyłącznej strefy ekonomicznej. Komisja nie otrzymała żadnych informacji, które wskazywałyby na to, że chińscy producenci SWT prowadzą sprzedaż o dowolnym znaczeniu na szelf kontynentalny lub do wyłącznej strefy ekonomicznej.
- (459) Dlatego też ze względu na brak dowodów świadczących o sprowadzaniu produktu przywożonego po cenach dumpingowych w znaczących ilościach na szelf kontynentalny lub do wyłącznej strefy ekonomicznej nie nakłada się żadnych środków antydumpingowych na szelfie kontynentalnym lub w wyłącznej strefie ekonomicznej.
- (460) Po ostatecznym ujawnieniu skarżący i szereg producentów unijnych stwierdzili, że w związku z brakiem środków antydumpingowych na szelfie kontynentalnym lub w wyłącznej strefie ekonomicznej pozostawiono możliwość stosowania określonego dumpingu przez chińskich producentów. Komisja odrzuciła te uwagi. W związku z tym, że wymogi określone w art. 14a rozporządzenia podstawowego nie zostały spełnione, Komisja nie może nałożyć środków antydumpingowych na szelfie kontynentalnym lub w wyłącznej strefie ekonomicznej w ramach niniejszego dochodzenia.

8.2. Środki ostateczne

- (461) Biorąc pod uwagę wnioski dotyczące dumpingu, szkody, związku przyczynowego i interesu Unii oraz uwzględniając art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, należy wprowadzić ostateczne środki antydumpingowe, aby zapobiec dalszemu wyrządzaniu szkody przemysłowi Unii przez przywóz produktu objętego postępowaniem po cenach dumpingowych. Z powodów określonych w sekcji 6, a w szczególności w motywach 417–422 niniejszego rozporządzenia, cła antydumpingowe należy ustalić zgodnie z zasadą niższego cła.

⁽¹⁶⁹⁾ „Wind energy and Economic recovery in Europe” [„Energia wiatrowa a odbudowa gospodarcza w Europie”], WindEurope, 2020 r., s. 20, rys. 10. Publikacja dostępna w dokumencie o nr ref. t20.007935.

⁽¹⁷⁰⁾ „Wind energy and Economic recovery in Europe” [„Energia wiatrowa a odbudowa gospodarcza w Europie”], WindEurope, 2020 r., s. 41. Publikacja dostępna w dokumencie o nr ref. t20.007935.

(462) Na podstawie powyższego ustala się następujące stawki nakładanych ceł:

Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło antydumpingowe
Chengxi Shipyard	7,5 %
Penglai Dajin	7,2 %
Suzhou Titan	14,4 %
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	11,2 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	19,2 %

(463) Indywidualne stawki cła antydumpingowego dla poszczególnych przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu zostały ustanowione na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną w toku dochodzenia, dotyczącą tych przedsiębiorstw. Powyższe stawki należności celnej mają zastosowanie wyłącznie do przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz produkowanego przez wymienione osoby prawne. Przywożone produkty objęte postępowaniem, wytworzone przez dowolne inne przedsiębiorstwo, które nie zostało konkretnie wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym podmioty powiązane z przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, podlegają stawce cła stosowanej względem „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”. Nie powinny one być objęte żadną z indywidualnych stawek cła antydumpingowego.

(464) Przedsiębiorstwo może zwrócić się o zastosowanie indywidualnych stawek cła antydumpingowego w przypadku zmiany jego nazwy. Wniosek w tej sprawie należy kierować do Komisji ⁽¹⁷¹⁾. Wniosek musi zawierać wszystkie istotne informacje, które pozwolą wykazać, że zmiana nie wpływa na prawo przedsiębiorstwa do korzystania ze stawki celnej, która ma wobec niego zastosowanie. Jeżeli zmiana nazwy przedsiębiorstwa nie wpływa na prawo do korzystania ze stawki celnej mającej wobec niego zastosowanie, w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* opublikowane zostanie rozporządzenie w sprawie zmiany nazwy.

(465) W celu zminimalizowania ryzyka obchodzenia cła w związku z różnicą w stawkach celnych potrzebne są szczególnie środki gwarantujące stosowanie indywidualnych ceł antydumpingowych. Przedsiębiorstwa, na które nałożono indywidualne cła antydumpingowe, muszą przedstawić ważną fakturę handlową organom celnym państwa członkowskiego. Faktura musi spełniać wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia. Przywóz, któremu nie towarzyszy taka faktura, powinien zostać objęty cłem antydumpingowym obowiązującym wobec „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.

(466) Mimo że przedstawienie tej faktury jest konieczne, aby organy celne państw członkowskich zastosowały indywidualne stawki cła antydumpingowego wobec przywozu, nie jest ona jedynym elementem brany pod uwagę przez organy celne. Organy celne państw członkowskich muszą bowiem przeprowadzić zwykłą kontrolę, nawet jeśli otrzymają fakturę spełniającą wszystkie wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, i podobnie jak we wszystkich innych przypadkach mogą one żądać dodatkowych dokumentów (dokumentów przewozowych itp.) do celów weryfikacji dokładności danych zawartych w oświadczeniu oraz zapewnienia zasadności późniejszego zastosowania stawki należności celnej zgodnie z prawem celnym.

(467) Jeżeli wywóz dokonywany przez jedno z przedsiębiorstw korzystających z niższej indywidualnej stawki celnej wzrośnie w znacznym stopniu po wprowadzeniu przedmiotowych środków, tego rodzaju wzrost wielkości wywozu może zostać uznany za stanowiący sam w sobie zmianę struktury handlu ze względu na wprowadzenie środków w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. W takich okolicznościach oraz pod warunkiem spełnienia określonych wymagań może zostać wszczęte dochodzenie w sprawie obejścia środków. Podczas tego dochodzenia można między innymi zbadać potrzebę zniesienia indywidualnych stawek celnych, a następnie nałożyć cło ogólno krajowe.

(468) W celu zapewnienia należytego egzekwowania ceł antydumpingowych cło antydumpingowe dotyczące wszystkich pozostałych przedsiębiorstw należy stosować nie tylko w odniesieniu do niewspółpracujących producentów eksportujących w ramach niniejszego dochodzenia, ale także do producentów, którzy nie prowadzili wywozu do Unii w trakcie okresu objętego dochodzeniem.

⁽¹⁷¹⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Wetstraat 170 Rue de la Loi, 1040 Brussels, Belgia.

- (469) Produkt objęty dochodzeniem – który w połączeniu z pozostałymi częściami stanowi turbinę wiatrową – obecnie jest objęty kodem CN 8502 31 00. W celu zapewnienia, aby cła antydumpingowe stosowano wyłącznie w przypadku SWT, należy stosować wymóg, zgodnie z którym wartość SWT należy wprowadzać w zgłoszeniu do dopuszczenia do obrotu. Wartość SWT należy wskazać w szczególności w przypadku kodów 8502 31 00 11 i 8502 31 00 85.
- (470) Statystyki dotyczące SWT często opierają się na liczbie sztuk. Taka dodatkowa jednostka nie jest jednak systematycznie określana dla SWT określonych w Nomenklaturze scalonej zawartej w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 ⁽¹⁷²⁾. W związku z tym należy ustanowić obowiązek, by w zgłoszeniu do dopuszczenia do obrotu podawana była nie tylko masa wyrażona w kilogramach lub tonach, ale także liczba sztuk w przypadku całego przywozu produktu objętego postępowaniem.

9. POSTANOWIENIA KOŃCOWE

- (471) Zgodnie z art. 109 rozporządzenia 2018/1046 ⁽¹⁷³⁾, gdy kwotę należy zwrócić w następstwie wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, należnymi odsetkami powinna być stopa stosowana przez Europejski Bank Centralny w odniesieniu do jego podstawowych operacji refinansujących, opublikowana w serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, obowiązująca pierwszego kalendarzowego dnia każdego miesiąca.
- (472) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Ostateczne cło antydumpingowe nakłada się na przywóz niektórych przemysłowych wież wiatrowych ze stali, nawet zwężających się, oraz ich sekcji, nawet zmontowanych, nawet z osadzoną sekcją fundamentów wieży, nawet połączonych z gondolami lub łopatami wirnika, i które są zaprojektowane tak, by możliwe było zamontowanie na nich gondoli i łopat wirnika stosowanych w turbinach wiatrowych zdolnych do wytwarzania energii elektrycznej – na lądzie lub na wodach przybrzeżnych – o mocy co najmniej 1,00 megawata i o minimalnej wysokości wynoszącej 50 metrów, mierzonej od podstawy wieży do spodu gondoli (tj. do miejsca, gdzie górna część wieży łączy się z gondolą) po zakończeniu montażu, pochodzących z ChRL, obecnie objętych kodami CN ex 7308 20 00 (kod TARIC 7308 20 00 11) i ex 7308 90 98 (kod TARIC 7308 90 98 11) oraz w przypadku przywozu jako części turbiny wiatrowej obecnie objętych kodami CN ex 8502 31 00 (kody TARIC 8502 31 00 11 i 8502 31 00 85).

2. Stawki ostatecznego cła antydumpingowego mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, dla produktu opisanego w ust. 1 i wytwarzanego przez wymienione przedsiębiorstwa, są następujące:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Stawka ostatecznego cła antydumpingowego	Dodatkowy kod TARIC
Chiny	Chengxi Shipyard Co., Ltd.	7,5 %	C726
	Penglai Dajin Offshore Heavy Industry Co., Ltd.	7,2 %	C727
	Suzhou Titan New Energy Technology Co., Ltd.	14,4 %	C728
	Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące wymienione w załączniku	11,2 %	Zob. załącznik
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	19,2 %	C999

⁽¹⁷²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1).

⁽¹⁷³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 28 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

3. Stosowanie indywidualnych stawek celnych ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która musi zawierać oświadczenie następującej treści, opatrzone datą i podpisem pracownika podmiotu wystawiającego fakturę, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska: *Ja, niżej podpisany, poświadczam, że (ilość) (produkt objęty postępowaniem) sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez (nazwa i adres przedsiębiorstwa) (dodatkowy kod TARIC) w (państwo, którego dotyczy postępowanie). Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury obowiązuje cło mające zastosowanie do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw.*

4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

W przypadku przedstawienia zgłoszenia do dopuszczenia do obrotu w odniesieniu do turbin wiatrowych, o których mowa w art. 1 ust. 1, pochodzących z Chin w odpowiednie pole takiego zgłoszenia wprowadza się cenę netto na granicy Unii, przed ocleniem, wież wiatrowych, o których mowa w art. 1 ust. 1.

Cła antydumpingowe, o których mowa w art. 1 ust. 2, stosuje się wyłącznie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, wież wiatrowych, o których mowa w art. 1 ust. 1.

Organom celnym państwa członkowskiego przedstawia się ważną fakturę handlową. Taka faktura zawiera wystarczająco szczegółowe informacje, tak aby organy celne państw członkowskich były w stanie ocenić prawidłowość zgłoszonej ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, wież wiatrowych, o których mowa w art. 1 ust. 1.

Państwa członkowskie co miesiąc przekazują Komisji informacje na temat ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, zgłoszonej dla wież wiatrowych, o których mowa w art. 1 ust. 1, przywożonych jako części turbiny wiatrowej, o której mowa w art. 1 ust. 1.

Artykuł 3

W przypadku przedstawienia zgłoszenia do dopuszczenia do obrotu w odniesieniu do produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1, niezależnie od ich pochodzenia, w odpowiednie pole takiego zgłoszenia wprowadza się liczbę sztuk przywożonych produktów, pod warunkiem że takie wskazanie jest zgodne z załącznikiem I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 ⁽¹⁷⁴⁾.

Państwa członkowskie co miesiąc przekazują Komisji informacje na temat liczby przywożonych sztuk objętych kodami TARIC 7308 20 00 11, 7308 90 98 11, 8502 31 00 11 i 8502 31 00 85.

Artykuł 4

Art. 1 ust. 2 można zmienić w celu dodania nowych producentów eksportujących z Chin i objęcia ich odpowiednią średnią ważoną stawką cła antydumpingowego dla nieobjętych próbą przedsiębiorstw współpracujących. Nowy producent eksportujący przedstawia dowody potwierdzające, że:

- a) nie dokonał wywozu towarów pochodzących z Chin, opisanych w art. 1 ust. 1 w okresie objętym dochodzeniem (od dnia 1 lipca 2019 r. do dnia 30 czerwca 2020 r.);
- b) nie jest powiązany z żadnym eksporterem ani producentem podlegającym środkom wprowadzonym na mocy niniejszego rozporządzenia oraz
- c) faktycznie dokonał wywozu produktu objętego postępowaniem albo stał się stroną nieodwołalnego zobowiązania umownego do wywozu znaczącej ilości do Unii po okresie objętym dochodzeniem.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁷⁴⁾ Załącznik I („Nomenklatura scalona”) do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 grudnia 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK

Współpracujący producenci eksportujący nieobjęci próbą

Państwo	Nazwa	Dodatkowy kod TARIC
ChRL	Fujian Fuchuan Yifan New Energy Equipment Manufacturing Co., Ltd.	C729
ChRL	Shanghai Taisheng Wind Power Equipment Co., Ltd.	C730

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2021/2240**z dnia 15 grudnia 2021 r.****zmieniające załączniki V i XIV do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/404 w odniesieniu do pozycji dotyczących Zjednoczonego Królestwa w wykazach państw trzecich, z których dozwolone jest wprowadzanie do Unii przesyłek drobiu, materiału biologicznego drobiu oraz świeżego mięsa z drobiu i ptaków łownych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniające i uchylające niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 230 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (UE) 2016/429 stanowi, że do Unii można wprowadzać wyłącznie przesyłki zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego pochodzące z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy bądź kompartmentu, wymienionych w wykazie zgodnie z art. 230 ust. 1 tego rozporządzenia.
- (2) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/692 ⁽²⁾ określa wymagania w zakresie zdrowia zwierząt, które muszą spełniać przesyłki niektórych gatunków i kategorii zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego z państw trzecich lub terytoriów bądź ich stref, lub też ich kompartmentów w przypadku zwierząt akwakultury, aby zostać wprowadzone do Unii.
- (3) W rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2021/404 ⁽³⁾ ustanowiono wykazy państw trzecich, terytoriów lub ich stref lub kompartmentów, z których dozwolone jest wprowadzanie do Unii gatunków i kategorii zwierząt, kategorii materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego, które są objęte zakresem rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/692.
- (4) W szczególności w załącznikach V i XIV do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/404 określono wykazy państw trzecich, terytoriów lub ich stref, z których dozwolone jest wprowadzanie do Unii odpowiednio przesyłek drobiu, materiału biologicznego drobiu oraz świeżego mięsa z drobiu i ptaków łownych.
- (5) Zjednoczone Królestwo powiadomiło Komisję o wystąpieniu ognisk wysoce zjadliwej grypy ptaków u drobiu. Ogniska te znajdują się w pobliżu Poulton le Fylde, Wyre w Anglii, w pobliżu Gaerwen, Isle of Anglesey w Walii, w pobliżu Clitheroe, Ribble Valley, Lancashire w Anglii oraz w pobliżu Thirsk, Hambleton, North Yorkshire w Anglii i zostały potwierdzone w dniu 26 listopada 2021 r. w drodze analizy laboratoryjnej (RT-PCR).
- (6) Zjednoczone Królestwo powiadomiło Komisję o wystąpieniu ogniska wysoce zjadliwej grypy ptaków u drobiu. Ognisko to znajduje się w nowym zakładzie w pobliżu Thirsk, Hambleton, North Yorkshire w Anglii i zostało potwierdzone w dniu 28 listopada 2021 r. w drodze analizy laboratoryjnej (RT-PCR).

⁽¹⁾ Dz.U. L 84 z 31.3.2016, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/692 z dnia 30 stycznia 2020 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do przepisów dotyczących wprowadzania do Unii przesyłek niektórych zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego oraz przemieszczania ich i postępowania z nimi po ich wprowadzeniu (Dz.U. L 174 z 3.6.2020, s. 379).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/404 z dnia 24 marca 2021 r. ustanawiające wykazy państw trzecich, terytoriów lub ich stref, z których dozwolone jest wprowadzanie do Unii zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 (Dz.U. L 114 z 31.3.2021, s. 1).

- (7) Organy weterynaryjne Zjednoczonego Królestwa wyznaczyły strefę objętą kontrolą o promieniu 10 km wokół zakładów, w których wystąpiła choroba, oraz wprowadziły politykę likwidacji stad w celu kontroli występowania wysoce zjadliwej grypy ptaków i ograniczenia rozprzestrzeniania się tej choroby.
- (8) Zjednoczonego Królestwo przedłożyło Komisji informacje o sytuacji epidemiologicznej na swoim terytorium oraz o środkach wprowadzonych celem zapobieżenia dalszemu rozprzestrzenianiu się wysoce zjadliwej grypy ptaków. Informacje te zostały ocenione przez Komisję. Na podstawie tej oceny nie należy dalej zezwalać na wprowadzanie do Unii przesyłek drobiu, materiału biologicznego drobiu oraz świeżego mięsa drobiu i ptaków łownych z obszarów objętych ograniczeniami ustanowionych przez organy weterynaryjne Zjednoczonego Królestwa w wyniku niedawnego wystąpienia ognisk wysoce zjadliwej grypy ptaków.
- (9) Należy zatem odpowiednio zmienić załączniki V i XIV do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/404.
- (10) Biorąc pod uwagę obecną sytuację epidemiologiczną w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do wysoce zjadliwej grypy ptaków, zmiany, które mają zostać wprowadzone niniejszym rozporządzeniem w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2021/404, powinny stać się skuteczne w trybie pilnym.
- (11) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załącznikach V i XIV do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/404 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 grudnia 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach V i XIV do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/404 wprowadza się następujące zmiany:

1) w załączniku V wprowadza się następujące zmiany:

- a) w części 1 w pozycji dotyczącej Zjednoczonego Królestwa po wierszu dotyczącym strefy GB-2.34 dodaje się następujące wiersze dotyczące stref GB-2.35, GB-2.36, GB-2.37, GB-2.38 i GB-2.39:

„GB Zjednoczone Królestwo	GB-2.35	Drób hodowlany inny niż ptaki bezgrzebieniowe i drób produkcyjny inny niż ptaki bezgrzebieniowe	BPP	N, P1		26.11.2021	
		Hodowlane ptaki bezgrzebieniowe i produkcyjne ptaki bezgrzebieniowe	BPR	N, P1		26.11.2021	
		Drób przeznaczony do uboju inny niż ptaki bezgrzebieniowe	SP	N, P1		26.11.2021	
		Ptaki bezgrzebieniowe przeznaczone do uboju	SR	N, P1		26.11.2021	
		Pisklęta jednodniowe inne niż ptaki bezgrzebieniowe	DOC	N, P1		26.11.2021	
		Pisklęta jednodniowe ptaków bezgrzebieniowych	DOR	N, P1		26.11.2021	
		Mniej niż 20 sztuk drobiu innego niż ptaki bezgrzebieniowe	POU-LT20	N, P1		26.11.2021	
		Jaja wylęgowe drobiu innego niż ptaki bezgrzebieniowe	HEP	N, P1		26.11.2021	
		Jaja wylęgowe ptaków bezgrzebieniowych	HER	N, P1		26.11.2021	
	Mniej niż 20 sztuk drobiu innego niż ptaki bezgrzebieniowe	HE-LT20	N, P1		26.11.2021		
	GB-2.36	Drób hodowlany inny niż ptaki bezgrzebieniowe i drób produkcyjny inny niż ptaki bezgrzebieniowe	BPP	N, P1		26.11.2021	
		Hodowlane ptaki bezgrzebieniowe i produkcyjne ptaki bezgrzebieniowe	BPR	N, P1		26.11.2021	
		Drób przeznaczony do uboju inny niż ptaki bezgrzebieniowe	SP	N, P1		26.11.2021	
		Ptaki bezgrzebieniowe przeznaczone do uboju	SR	N, P1		26.11.2021	
		Pisklęta jednodniowe inne niż ptaki bezgrzebieniowe	DOC	N, P1		26.11.2021	
		Pisklęta jednodniowe ptaków bezgrzebieniowych	DOR	N, P1		26.11.2021	
		Mniej niż 20 sztuk drobiu innego niż ptaki bezgrzebieniowe	POU-LT20	N, P1		26.11.2021	
		Jaja wylęgowe drobiu innego niż ptaki bezgrzebieniowe	HEP	N, P1		26.11.2021	
		Jaja wylęgowe ptaków bezgrzebieniowych	HER	N, P1		26.11.2021	
Mniej niż 20 sztuk drobiu innego niż ptaki bezgrzebieniowe	HE-LT20	N, P1		26.11.2021			
GB-2.37	Drób hodowlany inny niż ptaki bezgrzebieniowe i drób produkcyjny inny niż ptaki bezgrzebieniowe	BPP	N, P1		26.11.2021		
	Hodowlane ptaki bezgrzebieniowe i produkcyjne ptaki bezgrzebieniowe	BPR	N, P1		26.11.2021		

		Drób przeznaczony do uboju inny niż ptaki bezgrzebieniowe	SP	N, P1		26.11.2021	
		Ptaki bezgrzebieniowe przeznaczone do uboju	SR	N, P1		26.11.2021	
		Pisklęta jednodniowe inne niż ptaki bezgrzebieniowe	DOC	N, P1		26.11.2021	
		Pisklęta jednodniowe ptaków bezgrzebieniowych	DOR	N, P1		26.11.2021	
		Mniej niż 20 sztuk drobiu innego niż ptaki bezgrzebieniowe	POU-LT20	N, P1		26.11.2021	
		Jaja wylęgowe drobiu innego niż ptaki bezgrzebieniowe	HEP	N, P1		26.11.2021	
		Jaja wylęgowe ptaków bezgrzebieniowych	HER	N, P1		26.11.2021	
		Mniej niż 20 sztuk drobiu innego niż ptaki bezgrzebieniowe	HE-LT20	N, P1		26.11.2021	
GB-2.38		Drób hodowlany inny niż ptaki bezgrzebieniowe i drób produkcyjny inny niż ptaki bezgrzebieniowe	BPP	N, P1		26.11.2021	
		Hodowlane ptaki bezgrzebieniowe i produkcyjne ptaki bezgrzebieniowe	BPR	N, P1		26.11.2021	
		Drób przeznaczony do uboju inny niż ptaki bezgrzebieniowe	SP	N, P1		26.11.2021	
		Ptaki bezgrzebieniowe przeznaczone do uboju	SR	N, P1		26.11.2021	
		Pisklęta jednodniowe inne niż ptaki bezgrzebieniowe	DOC	N, P1		26.11.2021	
		Pisklęta jednodniowe ptaków bezgrzebieniowych	DOR	N, P1		26.11.2021	
		Mniej niż 20 sztuk drobiu innego niż ptaki bezgrzebieniowe	POU-LT20	N, P1		26.11.2021	
		Jaja wylęgowe drobiu innego niż ptaki bezgrzebieniowe	HEP	N, P1		26.11.2021	
		Jaja wylęgowe ptaków bezgrzebieniowych	HER	N, P1		26.11.2021	
		Mniej niż 20 sztuk drobiu innego niż ptaki bezgrzebieniowe	HE-LT20	N, P1		26.11.2021	
GB-2.39		Drób hodowlany inny niż ptaki bezgrzebieniowe i drób produkcyjny inny niż ptaki bezgrzebieniowe	BPP	N, P1		28.11.2021	
		Hodowlane ptaki bezgrzebieniowe i produkcyjne ptaki bezgrzebieniowe	BPR	N, P1		28.11.2021	
		Drób przeznaczony do uboju inny niż ptaki bezgrzebieniowe	SP	N, P1		28.11.2021	
		Ptaki bezgrzebieniowe przeznaczone do uboju	SR	N, P1		28.11.2021	
		Pisklęta jednodniowe inne niż ptaki bezgrzebieniowe	DOC	N, P1		28.11.2021	
		Pisklęta jednodniowe ptaków bezgrzebieniowych	DOR	N, P1		28.11.2021	
		Mniej niż 20 sztuk drobiu innego niż ptaki bezgrzebieniowe	POU-LT20	N, P1		28.11.2021	

	Jaja wylęgowe drobiu innego niż ptaki bezgrzebieniowe	HEP	N, P1		28.11.2021	
	Jaja wylęgowe ptaków bezgrzebieniowych	HER	N, P1		28.11.2021	
	Mniej niż 20 sztuk drobiu innego niż ptaki bezgrzebieniowe	HE-LT20	N, P1		28.11.2021”	

b) w części 2 w pozycji dotyczącej Zjednoczonego Królestwa po opisie strefy GB-2.34 dodaje się następujące opisy stref GB-2.35, GB-2.36, GB-2.37, GB-2.38 i GB-2.39:

„Zjednoczone Królestwo	GB-2.35	W pobliżu Poulton le Fylde, Wyre, Lancashire, Anglia: obszar położony w obrębie okręgu, którego promień wynosi 10 km, a środek wyznaczają współrzędne WGS84 N53,93 i W2,95
	GB-2.36	W pobliżu Gaerwen, Isle of Anglesey, Walia: obszar położony w obrębie okręgu, którego promień wynosi 10 km, a środek wyznaczają współrzędne WGS84 N53,22 i W4,30
	GB-2.37	W pobliżu Clitheroe, Ribble Valley, Lancashire, Anglia: obszar położony w obrębie okręgu, którego promień wynosi 10 km, a środek wyznaczają współrzędne WGS84 N53,88 i W2,42
	GB-2.38	W pobliżu Thirsk, Hambleton, North Yorkshire, Anglia: obszar położony w obrębie okręgu, którego promień wynosi 10 km, a środek wyznaczają współrzędne WGS84 N54,25 i W1,40
	GB-2.39	W pobliżu Thirsk, Hambleton, North Yorkshire, Anglia: obszar położony w obrębie okręgu, którego promień wynosi 10 km, a środek wyznaczają współrzędne WGS84 N54,22 i W1,43”

2) w załączniku XIV w części 1 w pozycji dotyczącej Zjednoczonego Królestwa po wierszu dotyczącym strefy GB-2.34 dodaje się następujące wiersze dotyczące stref GB-2.35, GB-2.36, GB-2.37, GB-2.-38 i GB-2.39:

„GB Zjednoczone Królestwo	GB-2.35	Świeże mięso drobiu innego niż ptaki bezgrzebieniowe	POU	N, P1		26.11.2021	
		Świeże mięso ptaków bezgrzebieniowych	RAT	N, P1		26.11.2021	
		Świeże mięso ptaków łownych	GBM	N, P1		26.11.2021	
	GB-2.36	Świeże mięso drobiu innego niż ptaki bezgrzebieniowe	POU	N, P1		26.11.2021	
		Świeże mięso ptaków bezgrzebieniowych	RAT	N, P1		26.11.2021	
		Świeże mięso ptaków łownych	GBM	N, P1		26.11.2021	
	GB-2.37	Świeże mięso drobiu innego niż ptaki bezgrzebieniowe	POU	N, P1		26.11.2021	
		Świeże mięso ptaków bezgrzebieniowych	RAT	N, P1		26.11.2021	
		Świeże mięso ptaków łownych	GBM	N, P1		26.11.2021	

GB-2.38	Świeże mięso drobiu innego niż ptaki bezgrzebieniowe	POU	N, P1		26.11.2021	
	Świeże mięso ptaków bezgrzebieniowych	RAT	N, P1		26.11.2021	
	Świeże mięso ptaków łownych	GBM	N, P1		26.11.2021	
GB-2.39	Świeże mięso drobiu innego niż ptaki bezgrzebieniowe	POU	N, P1		28.11.2021	
	Świeże mięso ptaków bezgrzebieniowych	RAT	N, P1		28.11.2021	
	Świeże mięso ptaków łownych	GBM	N, P1		28.11.2021”	

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2021/2241

z dnia 13 grudnia 2021 r.

w sprawie składu i mandatu Komitetu Europejskiej Przestrzeni Badawczej i Innowacji (ERAC)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 179 ust. 1 i art. 240 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rezolucją Rady z dnia 14 stycznia 1974 r. ⁽¹⁾ ustanowiony został Komitet Badań Naukowo-Technicznych (Crest). Rezolucja ta została zastąpiona rezolucją Rady z dnia 28 września 1995 r. ⁽²⁾, która następnie została zmieniona i uzupełniona, najpierw przez rezolucję Rady z dnia 28 maja 2010 r. ⁽³⁾, która zmieniła nazwę Crest na „Komitet Europejskiej Przestrzeni Badawczej”, a następnie rezolucją Rady z dnia 30 maja 2013 r. ⁽⁴⁾, która zmieniła tę nazwę na „Komitet Europejski Przestrzeni Badawczej i Innowacji” (ERAC), oraz następnie konkluzjami Rady z dnia 1 grudnia 2015 r. w sprawie przeglądu struktury doradczej europejskiej przestrzeni badawczej (EPB).
- (2) W dniu 1 grudnia 2020 r. Rada przyjęła konkluzje w sprawie nowej europejskiej przestrzeni badawczej („nowa EPB”), w których zdefiniowała ją jako zorientowany na naukowców, oparty na wartościach, doskonałości, a także nastawiony na rezultaty obszar, w którym wspiera się naukowców, wiedzę i technologię oraz pozwala na ich swobodny przepływ.
- (3) W dniu 26 listopada 2021 r. Rada przyjęła konkluzje w sprawie przyszłego zarządzania nową EPB, w których podkreśliła, że nowa EPB i jej priorytety wymagają kompleksowej restrukturyzacji obecnego zarządzania EPB, oraz potwierdziła, że ERAC jest wspólnym komitetem doradczym wysokiego szczebla ds. polityki strategicznej, który na wczesnym etapie doradza Radzie, Komisji i państwom członkowskim w kwestiach strategicznych dotyczących polityki w zakresie badań naukowych i innowacji.
- (4) Rada zgodziła się na dokonanie zmiany w zakresie mandatu ERAC w celu odzwierciedlenia sposobu zarządzania nową EPB oraz na ograniczenie członkostwa w ERAC do przedstawicieli z państw członkowskich i z Komisji reprezentujących wysoki szczebel wykonawczy odpowiedzialny za politykę w zakresie badań naukowych i innowacji. Ponadto Rada dostrzegła wartość dodaną pełnienia roli współprzewodniczących ERAC przez takich przedstawicieli państw członkowskich i Komisji.
- (5) Mandat ERAC powinien zatem zostać zmieniony,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Niniejszym przyjmuje się zmieniony mandat Komitetu Europejskiej Przestrzeni Badawczej i Innowacji.
2. Zmieniony tekst mandatu zamieszczono w załączniku.

⁽¹⁾ Rezolucja Rady z dnia 14 stycznia 1974 r. w sprawie koordynacji krajowych polityk i określenia projektów będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty w dziedzinie nauki i technologii (Dz.U. C 7 z 29.1.1974, s. 2).

⁽²⁾ Rezolucja Rady z dnia 28 września 1995 r. w sprawie Crest (Dz.U. C 264 z 11.10.1995, s. 4).

⁽³⁾ Rezolucja Rady z dnia 28 maja 2010 r. w sprawie zmian w zarządzaniu europejską przestrzenią badawczą (EPB) - zob. dok. 10255/10 na <http://register.consilium.europa.eu>.

⁽⁴⁾ Rezolucja Rady z dnia 30 maja 2013 r. w sprawie prac doradczych na rzecz europejskiej przestrzeni badawczej - zob. dok. 10331/13 na <http://register.consilium.europa.eu>.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 grudnia 2021 r.

W imieniu Rady
J. BORRELL FONTELLES
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Mandat Komitetu Europejskiej Przestrzeni Badawczej i Innowacji (ERAC)

ZADANIA KOMITETU

Artykuł 1

1. Komitet Europejskiej Przestrzeni Badawczej i Innowacji (zwany dalej „Komitetem”) jest wspólnym komitetem doradczym wysokiego szczebla ds. polityki strategicznej, który na wczesnym etapie doradza Radzie, Komisji i państwom członkowskim w kwestiach strategicznych dotyczących polityki w zakresie badań naukowych i innowacji.
2. Zadania Komitetu obejmują:
 - a) doradztwo w sprawie strategicznych kierunków polityki i przyszłych tendencji, które wymagają udoskonalenia polityki unijnej i krajowej, w tym polityki regionalnej, w zakresie badań naukowych i innowacji, również obecnego i następnego unijnego programu ramowego w zakresie badań naukowych i innowacji oraz innych odpowiednich inicjatyw Unii opierających się na badaniach naukowych i innowacjach;
 - b) inicjowanie aktualizacji programu polityki w zakresie europejskiej przestrzeni badawczej (EPB) poprzez zapewnienie wczesnego doradztwa strategicznego opartego również na analizie postępów poczynionych w bieżących działaniach w ramach EPB;
 - c) analiza i doradztwo w zakresie nowych potrzeb polityki spełniających kryteria programu polityki w zakresie EPB – przez cały okres wdrażania;
 - d) interakcja ze strukturami zarządzania i koordynacji na podobnym poziomie w innych istotnych obszarach polityki, takich jak szkolnictwo wyższe i przemysł.

Artykuł 2

Komitet doradza oraz przedstawia opinie i sprawozdania na wniosek Rady lub Komisji, lub z własnej inicjatywy.

SKŁAD

Artykuł 3

1. Członkami Komitetu są państwa członkowskie i Komisja (zwanymi dalej „członkami”).
2. Każdy członek wyznacza do Komitetu nie więcej niż dwóch przedstawicieli, którzy reprezentują wysoki szczebel wykonawczy odpowiedzialny za politykę w zakresie badań naukowych i innowacji.
3. Członek, który nie może uczestniczyć w posiedzeniu Komitetu, może wyznaczyć na to posiedzenie zastępcę lub przekazać swoje funkcje innemu członkowi. Współprzewodniczący i sekretariat Komitetu zostają o tym poinformowani na piśmie przed posiedzeniem.

WSPÓLPRZEWODNICZĄCY I SEKRETARIAT

Artykuł 4

1. Komitetowi współprzewodniczą przedstawiciel państwa członkowskiego i przedstawiciel Komisji.
2. Komitet wybiera, większością głosów swoich członków, współprzewodniczącego spośród przedstawicieli państw członkowskich. Kadencja takiego współprzewodniczącego wynosi trzy lata, z możliwością jednokrotnego przedłużenia.
3. Państwo członkowskie, którego przedstawiciel jest wyznaczony na współprzewodniczącego Komitetu, i Komisja mają po jednym dodatkowym przedstawicielu w Komitecie na okres kadencji współprzewodniczących.
4. Współprzewodniczący nie mają prawa głosu.

Artykuł 5

Jeżeli jeden ze współprzewodniczących nie może wykonywać swoich obowiązków jako współprzewodniczący, wyznacza zastępcę w porozumieniu z drugim współprzewodniczącym.

Artykuł 6

Sekretariat Generalny Rady zapewnia Komitetowi usługi z zakresu prowadzenia sekretariatu.

TRYB POSTĘPOWANIA

Artykuł 7

Jeżeli wymagane jest głosowanie, opinie i sprawozdania przyjmowane są zwykłą większością głosów członków. Każdy członek ma jeden głos. Komitet informuje o poglądach mniejszości lub głosach odrębnych przedstawionych w toku dyskusji.

Artykuł 8

Podczas posiedzeń Komitetu głos mogą zabierać jedynie jego członkowie. Jednakże w wyjątkowych okolicznościach współprzewodniczący mogą postanowić inaczej.

Artykuł 9

Przedstawiciele państw stowarzyszonych z programem ramowym Unii w zakresie badań naukowych i innowacji, jak również przedstawiciele odpowiednich państw trzecich, eksperci zewnętrzni i zainteresowane strony mogą być, stosownie do konkretnych punktów porządku obrad, zapraszani na odpowiednie posiedzenia Komitetu, zgodnie z regulaminem wewnętrznym Rady.

Artykuł 10

Komitet może, w należytym uzasadnionych przypadkach, powierzać konkretne zadania tymczasowym grupom zadaniowym powoływanym *ad-hoc*.

Artykuł 11

1. Komitet zbiera się dwa razy w roku. Jeżeli sytuacja tego wymaga, współprzewodniczący zwołują również nadzwyczajne posiedzenie Komitetu.
2. Posiedzenia Komitetu odbywają się zwykle w Brukseli, ale mogą być również organizowane w państwie sprawującym rotacyjną prezydencję w Radzie Unii Europejskiej zgodnie z regulaminem wewnętrznym Rady.

Artykuł 12

1. Komitet powołuje Radę Sterującą. W skład Rady Sterującej wchodzi współprzewodniczący ERAC oraz po jednym przedstawicielu każdego z państw członkowskich tworzących urzędującą grupę trzech następujących po sobie prezydencji i każdego z państw członkowskich tworzących kolejną grupę trzech następujących po sobie prezydencji Rady Unii Europejskiej.
2. Rada Sterująca wybiera i przygotowuje tematy do dyskusji strategicznych prowadzonych na forum Komitetu, w razie potrzeby korzystając z pomocy działających w Komitecie grup zadaniowych powoływanych *ad-hoc*.

Artykuł 13

Komisja regularnie informuje Komitet o pracach prowadzonych na Forum EPB.

Artykuł 14

Komitet przyjmuje swoje uzgodnienia proceduralne zgodnie z regulaminem wewnętrznym Rady.

DECYZJA RADY (UE) 2021/2242**z dnia 13 grudnia 2021 r.****zmieniająca decyzję 2009/908/UE ustanawiającą środki wykonawcze do decyzji Rady Europejskiej w sprawie sprawowania prezydencji Rady oraz dotyczącą przewodnictwa w organach przygotowawczych Rady**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję Rady Europejskiej 2009/881/UE z dnia 1 grudnia 2009 r. w sprawie sprawowania prezydencji Rady ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją 2009/908/UE ⁽²⁾ Rada ustanowiła środki wykonawcze do decyzji 2009/881/UE. Zgodnie z art. 2 akapit trzeci decyzji 2009/881/UE, w załączniku III do decyzji 2009/908/UE wymieniono organy przygotowawcze Rady, w których przewodnictwo nie jest sprawowane przez sześciomiesięczną prezydencję.
- (2) Z uwagi na doradczy charakter Komitetu Europejskiej Przestrzeni Badawczej i Innowacji, a także doświadczenie i rodzaj wykonywanych przez niego zadań, komitet ten należy dodać do wykazu organów przygotowawczych, w których przewodnictwo nie jest sprawowane przez sześciomiesięczną prezydencję.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2009/908/UE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku III do decyzji 2009/908/UE do wykazu zatytułowanego „Wybrani przewodniczący” dodaje się następujący organ przygotowawczy:

„Komitet Europejskiej Przestrzeni Badawczej i Innowacji”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 grudnia 2021 r.

W imieniu Rady
J. BORRELL FONTELLES
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 315 z 2.12.2009, s. 50.

⁽²⁾ Decyzja Rady 2009/908/UE z dnia 1 grudnia 2009 r. ustanawiająca środki wykonawcze do decyzji Rady Europejskiej w sprawie sprawowania prezydencji Rady oraz dotycząca przewodnictwa w organach przygotowawczych Rady (Dz.U. L 322 z 9.12.2009, s. 28).

DECYZJA KOMISJI (UE) 2021/2243**z dnia 15 grudnia 2021 r.****ustanawiająca przepisy wewnętrzne dotyczące przekazywania informacji osobom, których dane dotyczą, oraz ograniczenia niektórych ich praw w kontekście przetwarzania danych osobowych do celów bezpieczeństwa systemów teleinformatycznych Komisji**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 249 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Przy wykonywaniu swoich zadań Komisja jest zobowiązana do poszanowania praw osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych zgodnie z art. 8 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i art. 16 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Komisja musi również przestrzegać praw przewidzianych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 ⁽¹⁾. Jednocześnie Komisja musi zajmować się incydentami związanymi z bezpieczeństwem IT zgodnie z zasadami określonymi w art. 15 decyzji (UE, Euratom) 2017/46 ⁽²⁾.
- (2) W celu zapewnienia bezpieczeństwa IT, tj. zachowania poufności, integralności i dostępności systemów teleinformatycznych oraz zbiorów danych, które są w nich przetwarzane, w odniesieniu do osób, mienia i informacji, Komisja, w szczególności za pośrednictwem Dyrekcji Generalnej ds. Informatyki, wprowadziła środki przewidziane w decyzji (UE, Euratom) 2017/46 i w decyzji C(2017) 8841 final ⁽³⁾. Środki te obejmują monitorowanie ryzyka związanego z bezpieczeństwem IT i wdrożonych środków bezpieczeństwa IT, zwracanie się do właścicieli systemów o wprowadzenie konkretnych środków bezpieczeństwa IT w celu ograniczenia ryzyka dla bezpieczeństwa IT dla systemów teleinformatycznych Komisji, a także zarządzanie incydentami związanymi z bezpieczeństwem IT.
- (3) Dyrekcja Generalna ds. Informatyki realizuje działania i usługi w zakresie bezpieczeństwa IT Komisji i musi przetwarzać kilka kategorii danych osobowych w celu:
 - przekazywania alarmów i ostrzeżeń dotyczących zdarzeń i incydentów związanych z bezpieczeństwem IT,
 - reagowania na zdarzenia i incydenty związane z bezpieczeństwem IT oraz ich opanowania,
 - ułatwiania dostępu do narzędzi i działań poprzez audyty bezpieczeństwa, oceny bezpieczeństwa i zarządzanie lukami w zabezpieczeniach,
 - zwiększania świadomości pracowników Komisji w dziedzinie cyberbezpieczeństwa,
 - monitorowania i wykrywania zdarzeń i incydentów związanych z bezpieczeństwem IT oraz zapobiegania im,
 - dokonywania przeglądu kont użytkowników uprzywilejowanych.
- (4) W każdej operacji przetwarzania danych prowadzonej przez Komisję mogą wystąpić incydenty związane z bezpieczeństwem IT, które mogłyby zagrozić bezpieczeństwu systemów teleinformatycznych Komisji. Mogą one dotyczyć dowolnej kategorii danych osobowych przetwarzanych przez Komisję.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

⁽²⁾ Decyzja Komisji (UE, Euratom) 2017/46 z dnia 10 stycznia 2017 r. w sprawie bezpieczeństwa systemów teleinformatycznych w Komisji Europejskiej (Dz.U. L 6 z 11.1.2017, s. 40).

⁽³⁾ Decyzja Komisji (C(2017) 8841) z dnia 13 grudnia 2017 r. ustanawiająca przepisy wykonawcze do art. 3, 5, 7–12, 14 i 15 decyzji Komisji (UE, Euratom) 2017/46 w sprawie bezpieczeństwa systemów teleinformatycznych w Komisji.

- (5) W określonych sytuacjach może okazać się konieczne pogodzenie praw osób, których dane dotyczą, na podstawie rozporządzenia (UE) 2018/1725 z potrzebą skutecznego wykonywania przez Komisję jej zadań w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa IT osób, mienia i informacji w Komisji na podstawie decyzji (UE, Euratom) 2017/46, a także z pełnym poszanowaniem podstawowych praw i wolności innych osób, których dane dotyczą. W tym celu art. 25 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1725 uprawnia Komisję do ograniczenia zastosowania art. 14–17, 19, 20 i 35 tego rozporządzenia, a także zasady przejrzystości określonej w jego art. 4 ust. 1 lit. a), o ile ich przepisy odpowiadają prawom i obowiązkowi przewidzianym w art. 14–17, 19 i 20 tego rozporządzenia.
- (6) Niniejsza decyzja powinna mieć zastosowanie do wszystkich operacji przetwarzania danych przeprowadzanych przez Komisję jako administratora danych w ramach wykonywania jej zadań polegających na zapewnieniu bezpieczeństwa IT osób, mienia i informacji w Komisji zgodnie z decyzją (UE, Euratom) 2017/46. W związku z tym powinna ona dotyczyć osób, których dotyczą dane należące do kategorii danych osobowych objętych wszystkimi tymi operacjami przetwarzania, tj. osób, które wchodzą w interakcję z dowolnymi systemami teleinformatycznymi Komisji.
- (7) Dane osobowe są przechowywane w zabezpieczonym środowisku elektronicznym w celu zapobieżenia nieuprawnionemu dostępowi do danych osobom spoza Komisji. Do różnych operacji przetwarzania mają zastosowanie różne okresy zatrzymywania danych, w zależności od rodzaju danych osobowych. Kwestię zatrzymywania dokumentacji w Komisji reguluje wspólny wykaz zatrzymywanych danych na poziomie Komisji (SEC(2019) 900), dokument regulacyjny w formie harmonogramu, w którym określono okresy zatrzymywania różnych rodzajów dokumentacji Komisji w celu ograniczenia zatrzymywania danych do tego, co jest konieczne.
- (8) Komisja może być zmuszona do ograniczenia stosowania praw osób, których dane dotyczą, w celu ochrony swojego bezpieczeństwa wewnętrznego zgodnie z art. 25 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) 2018/1725 (tj. w celu zachowania poufności, integralności i dostępności swoich systemów teleinformatycznych oraz zbiorów danych, które są w nich przetwarzane, swojego mienia i informacji). W szczególności Komisja może być zmuszona do uczynienia tego podczas:
- przekazywania alarmów i ostrzeżeń dotyczących zdarzeń i incydentów związanych z bezpieczeństwem IT,
 - reagowania na zdarzenia i incydenty związane z bezpieczeństwem IT oraz ich opanowania; ułatwiania dostępu do narzędzi i działań poprzez audyty bezpieczeństwa, oceny bezpieczeństwa i zarządzanie lukami w zabezpieczeniach,
 - zwiększania świadomości pracowników Komisji w dziedzinie cyberbezpieczeństwa,
 - monitorowania i wykrywania zdarzeń i incydentów związanych z bezpieczeństwem IT oraz zapobiegania im,
 - dokonywania przeglądu kont użytkowników uprzywilejowanych.
- (9) Do celów postępowania w przypadku incydentów związanych z bezpieczeństwem IT, o których mowa w art. 15 decyzji (UE, Euratom) 2017/46, Dyrekcja Generalna ds. Informatyki może wymieniać informacje z zespołem reagowania na cyberataki Dyrekcji Generalnej ds. Zasobów Ludzkich i Bezpieczeństwa.
- (10) Aby zapewnić zgodność z art. 14–16 rozporządzenia (UE) 2018/1725, Komisja powinna informować wszystkie osoby fizyczne o działaniach, które wiążą się z przetwarzaniem ich danych osobowych i które mają wpływ na ich prawa. Powinna to uczynić w sposób przejrzysty i spójny, publikując na stronie internetowej Komisji notę o ochronie danych. W stosownych przypadkach Komisja powinna wprowadzić dodatkowe środki ochronne, aby indywidualnie i w odpowiedni sposób poinformować osoby, których dane dotyczą.
- (11) Zastosowanie się do art. 14–16 rozporządzenia (UE) 2018/1725 ustanowionych na podstawie art. 15 decyzji (UE, Euratom) 2017/46 mogłoby ujawnić istnienie środków bezpieczeństwa IT, luk w zabezpieczeniach lub incydentów. Ujawnienie tych środków bezpieczeństwa IT, luk w zabezpieczeniach i incydentów zwiększa ryzyko obejścia ujawnionego środka bezpieczeństwa IT, wykorzystania ujawnionej luki oraz możliwości podważenia trwającej analizy incydentów związanych z bezpieczeństwem IT, ponieważ użytkownik lub podmiot działający w złych zamiarach mógłby przypadkowo lub celowo manipulować artefaktami. Mogłoby to poważnie zaszkodzić zdolności Komisji do zapewnienia bezpieczeństwa swoich systemów IT, a w szczególności do skutecznego reagowania w przyszłości na incydenty związane z bezpieczeństwem IT.
- (12) Na podstawie art. 25 ust. 1 lit. h) rozporządzenia (UE) 2018/1725 Komisja jest również uprawniona do ograniczenia stosowania praw osób, których dane dotyczą, w celu ochrony praw i wolności innych osób w związku ze zdarzeniami związanymi z bezpieczeństwem IT, które mogłyby zagrozić działaniom w zakresie bezpieczeństwa IT.

- (13) Komisja może również być zmuszona do ograniczenia udzielania informacji osobom, których dane dotyczą, i ograniczenia stosowania innych praw tych osób w odniesieniu do danych osobowych otrzymywanych od państw niebędącymi członkiem UE lub organizacji międzynarodowych, aby wywiązać się z obowiązku współpracy z tymi państwami lub organizacjami. Stanowi to część spoczywającego na Komisji obowiązku ochrony ważnego celu leżącego w ogólnym interesie publicznym UE, o którym mowa w art. 25 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2018/1725. W pewnych okolicznościach konieczność ochrony praw podstawowych osoby, której dane dotyczą, może jednak przeważać nad interesem współpracy międzynarodowej.
- (14) W związku z tym Komisja określiła powody wymienione w art. 25 ust. 1 lit. c), d) i h) rozporządzenia (UE) 2018/1725 jako podstawę ograniczeń, których zastosowanie może być konieczne do operacji przetwarzania danych przeprowadzanych przez Dyрекcję Generalną ds. Informatyki w związku z realizacją działań i usług związanych z bezpieczeństwem IT na rzecz Komisji.
- (15) Wszelkie ograniczenia, stosowane na podstawie niniejszej decyzji, powinny być konieczne i proporcjonalne, biorąc pod uwagę zagrożenia dla praw i wolności osób, których dane dotyczą.
- (16) Komisja powinna rozpatrywać wszystkie ograniczenia w sposób przejrzysty i każde zastosowanie ograniczeń odnotować w odpowiednim systemie rejestracji.
- (17) Na podstawie art. 25 ust. 8 rozporządzenia (UE) 2018/1725 administratorzy danych mogą wstrzymać przekazanie informacji, pominać je lub go odmówić w oparciu o powody zastosowania ograniczenia w stosunku do osoby, której dane dotyczą, jeżeli przekazanie tych informacji mogłoby w jakikolwiek sposób podważyć skutek tego ograniczenia. Dotyczy to w szczególności ograniczeń obowiązków przewidzianych w art. 16 i 35 rozporządzenia (UE) 2018/1725. Komisja powinna regularnie dokonywać przeglądu nałożonych ograniczeń w celu zapewnienia, aby prawa osoby, której dane dotyczą, do uzyskania informacji zgodnie z art. 16 i 35 rozporządzenia (UE) 2018/1725 były ograniczone tylko tak długo, jak długo takie ograniczenia są konieczne, aby umożliwić Komisji zapewnienie swojego bezpieczeństwa systemów IT i w szczególności zajęcie się incydentami związanymi z bezpieczeństwem IT.
- (18) W przypadku gdy Komisja ogranicza stosowanie praw osób, których dane dotyczą, innych niż te, o których mowa w art. 16 i 35 rozporządzenia (UE) 2018/1725, administrator danych powinien ocenić w poszczególnych przypadkach, czy powiadomienie o ograniczeniu naruszyłoby cel ograniczenia.
- (19) Inspektor ochrony danych Komisji powinien przeprowadzić niezależny przegląd stosowania ograniczeń w celu zapewnienia zgodności z niniejszą decyzją.
- (20) Aby umożliwić Komisji natychmiastowe ograniczenie stosowania niektórych praw i obowiązków zgodnie z art. 25 rozporządzenia (UE) 2018/1725, niniejsza decyzja powinna wejść w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (21) Europejski Inspektor Ochrony Danych wydał opinię w dniu 16 września 2021 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

1. Niniejsza decyzja ustanawia zasady obowiązujące Komisję w zakresie informowania osób, których dane dotyczą, o przetwarzaniu ich danych osobowych zgodnie z art. 14–16 rozporządzenia (UE) 2018/1725, kiedy realizuje ona swoje zadania zgodnie z decyzją (UE, Euratom) 2017/46.

Decyzja określa również warunki, na jakich Komisja może ograniczyć stosowanie art. 4, 14–17, 19, 20 i 35 rozporządzenia (UE) 2018/1725, zgodnie z jego art. 25 ust. 1 lit. c), d) i h), kiedy realizuje ona swoje zadania zgodnie z decyzją (UE, Euratom) 2017/46.

2. Niniejsza decyzja ma zastosowanie do przetwarzania danych osobowych przez Komisję lub w jej imieniu do celów działań zmierzających do zapewnienia bezpieczeństwa IT osób, mienia i informacji w Komisji zgodnie z decyzją (UE, Euratom) 2017/46 lub w związku z takimi działaniami.

Artykuł 2

Obowiązujące wyjątki i ograniczenia

1. Wykonując swoje obowiązki w odniesieniu do praw osób, których dane dotyczą, na podstawie rozporządzenia (UE) 2018/1725, Komisja uwzględnia, czy zastosowanie mają jakiekolwiek wyjątki określone w tym rozporządzeniu.

2. Z zastrzeżeniem art. 3–7 niniejszej decyzji, w przypadku gdy wykonywanie praw i obowiązków przewidzianych w art. 14–17, 19, 20 i 35 rozporządzenia (UE) 2018/1725 w odniesieniu do danych osobowych przetwarzanych przez Komisję zagrażałoby celowi realizacji działań i usług w zakresie bezpieczeństwa IT, między innymi przez ujawnienie czynności dochodzeniowych, luk w zabezpieczeniach i metod Komisji, lub mogłoby mieć niekorzystny wpływ na prawa i wolności oraz bezpieczeństwo innych osób, których dane dotyczą, w szczególności w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych w celu:

- przekazywania alarmów i ostrzeżeń dotyczących zdarzeń i incydentów związanych z bezpieczeństwem IT,
- reagowania na zdarzenia i incydenty związane z bezpieczeństwem IT oraz ich opanowania,
- ułatwiania dostępu do narzędzi i działań poprzez audyty bezpieczeństwa, oceny bezpieczeństwa i zarządzanie lukami w zabezpieczeniach,
- zwiększania świadomości pracowników Komisji w dziedzinie cyberbezpieczeństwa,
- monitorowania i wykrywania zdarzeń i incydentów związanych z bezpieczeństwem IT oraz zapobiegania im,
- dokonywania przeglądu kont użytkowników uprzywilejowanych.

Komisja może ograniczyć stosowanie:

- a) art. 14–17, art. 19, 20 i 35 rozporządzenia (UE) 2018/1725;
- b) zasady przejrzystości określonej w art. 4 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2018/1725 w zakresie, w jakim jego przepisy odpowiadają prawom i obowiązkom przewidzianym w art. 14–17, 19 i 20 rozporządzenia (UE) 2018/1725.

Komisja może to uczynić zgodnie z art. 25 ust. 1 lit. c), d) i h) rozporządzenia (UE) 2018/1725.

3. Z zastrzeżeniem art. 3–7 Komisja może ograniczyć prawa i obowiązki, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu:

- a) gdy wykonywanie tych praw i obowiązków w odniesieniu do danych osobowych uzyskanych od innych instytucji, organów i jednostek organizacyjnych UE mogłoby zostać ograniczone przez tę inną instytucję, organ lub jednostkę organizacyjną UE na podstawie aktów prawnych, o których mowa w art. 25 rozporządzenia (UE) 2018/1725, lub zgodnie z rozdziałem IX tego rozporządzenia lub zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/794 ⁽⁴⁾ lub zgodnie z rozporządzeniem Rady (UE) 2017/1939 ⁽⁵⁾;
- b) gdy wykonywanie tych praw i obowiązków w odniesieniu do danych osobowych uzyskanych od właściwego organu państwa członkowskiego mogłoby zostać ograniczone przez właściwe organy tego państwa członkowskiego na podstawie aktów prawnych, o których mowa w art. 23 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 ⁽⁶⁾ lub na podstawie środków krajowych transponujących art. 13 ust. 3, art. 15 ust. 3 lub art. 16 ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 ⁽⁷⁾;

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/794 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol), zastępujące i uchylające decyzje Rady 2009/371/WSiSW, 2009/934/WSiSW, 2009/935/WSiSW, 2009/936/WSiSW i 2009/968/WSiSW (Dz.U. L 135 z 24.5.2016, s. 53).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (Dz.U. L 283 z 31.10.2017, s. 1).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

⁽⁷⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia decyzji ramowej Rady 2008/977/WSiSW (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 89).

- c) gdy wykonywanie tych praw i obowiązków naruszyłoby współpracę Komisji z państwami niebędącymi członkiem UE lub organizacjami międzynarodowymi w zakresie wspólnych zagrożeń cyberbezpieczeństwa.

Przed zastosowaniem ograniczeń w okolicznościach, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a) i b), Komisja konsultuje się z odpowiednimi instytucjami, organami, agencjami, jednostkami organizacyjnymi UE lub władzami państw członkowskich w sprawie potencjalnych podstaw nałożenia ograniczeń oraz konieczności i proporcjonalności takich ograniczeń, chyba że zagroziłoby to działalności Komisji a dla Komisji jest jasne, że jeden z aktów, o których mowa w tych punktach przewiduje stosowanie ograniczenia, lub konsultacje podważyły cel jej działalności przewidzianej na podstawie decyzji (UE, Euratom) 2017/46.

Akapit pierwszy lit. c) nie ma zastosowania, w przypadku gdy interesy lub podstawowe prawa i wolności osoby, której dane dotyczą, przeważają nad interesem Komisji dotyczącym współpracy z państwami niebędącymi członkiem UE lub organizacjami międzynarodowymi.

4. Ustępy 1, 2 i 3 pozostają bez uszczerbku dla stosowania innych decyzji Komisji ustanawiających przepisy wewnętrzne regulujące przekazywanie informacji osobom, których dane dotyczą, oraz dla ograniczeń stosowania niektórych praw wynikających z art. 25 rozporządzenia (UE) 2018/1725.

5. Wszelkie ograniczenia praw i obowiązków, o których mowa w ust. 2, powinny być konieczne i proporcjonalne do zagrożeń dla praw i wolności osób, których dane dotyczą.

6. Analizę konieczności i proporcjonalności przeprowadza się indywidualnie w poszczególnych przypadkach przed zastosowaniem ograniczeń, a ograniczenia nie wykraczają poza to, co jest absolutnie niezbędne do osiągnięcia zamierzonego celu.

Artykuł 3

Przekazywanie informacji osobom, których dane dotyczą

1. Komisja publikuje na swojej stronie internetowej notę o ochronie danych, w którym informuje wszystkie osoby, których dane dotyczą, o swoich działaniach wiążących się z przetwarzaniem ich danych osobowych do celów wykonywania zadań Komisji wynikających z decyzji (UE, Euratom) 2017/46, w tym opis kategorii takich danych osobowych. Jeśli jest to możliwe bez szkody dla bezpieczeństwa IT, Komisja zapewnia, aby osoby, których dane dotyczą, były we właściwy sposób indywidualnie informowane.

2. W przypadku gdy Komisja ogranicza, w całości lub w części, przekazywanie informacji osobom, których dane osobowe przetwarzają do celów wykonywania swoich zadań na mocy decyzji (UE, Euratom) 2017/46, odnotowuje ona i rejestruje powody ograniczenia zgodnie z art. 6 tej decyzji.

Artykuł 4

Prawo dostępu dla osób, których dane dotyczą, prawo do usunięcia danych oraz prawo do ograniczenia przetwarzania danych

1. W przypadku gdy Komisja ogranicza, w całości lub w części, prawo dostępu do danych osobowych osób, których dane dotyczą, prawo do usunięcia danych lub prawo do ograniczenia przetwarzania danych, o których to prawach mowa w art. 17, 19 i 20 rozporządzenia (UE) 2018/1725, informuje ona zainteresowaną osobę, której dane dotyczą, w odpowiedzi na wniosek o dostęp, usunięcie lub ograniczenie przetwarzania danych:

- a) o zastosowanym ograniczeniu i jego głównych przyczynach oraz
- b) o tym, jak złożyć skargę za pośrednictwem Europejskiego Inspektora Ochrony Danych lub jak odwołać się do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

2. Komisja może wstrzymać lub pominąć przekazywanie informacji dotyczących przyczyn zastosowania ograniczenia, o których mowa w akapicie pierwszym, lub odmówić przekazywania takich informacji, w zakresie, w jakim podważyłoby to cel nałożonego ograniczenia.

3. Zgodnie z art. 6 Komisja odnotowuje i rejestruje powody ograniczenia.

4. W przypadku gdy prawo dostępu jest w całości lub w części ograniczone, osoby, których dane dotyczą, mogą skorzystać z prawa dostępu kontaktując się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych zgodnie z art. 25 ust. 6, 7 i 8 rozporządzenia (UE) 2018/1725.

Artykuł 5

Zawiadamianie osoby, której dane dotyczą, o naruszeniu ochrony danych osobowych

W przypadku gdy Komisja ogranicza zawiadomienie o naruszeniu ochrony danych osobowych osoby, której dane dotyczą, o którym to zawiadomieniu mowa w art. 35 rozporządzenia (UE) 2018/1725, odnotowuje ona i rejestruje powody ograniczenia zgodnie z art. 6 niniejszej decyzji. Komisja przekazuje protokół Europejskiemu Inspektorowi Ochrony Danych w momencie zgłoszenia naruszenia ochrony danych osobowych.

Artykuł 6

Odnotowywanie i rejestrowanie ograniczeń

1. Komisja odnotowuje przyczyny wszelkich ograniczeń zastosowanych na podstawie niniejszej decyzji, dodając odniesienie do podstaw prawnych ograniczeń oraz ocenę konieczności i proporcjonalności tych ograniczeń, z uwzględnieniem odpowiednich elementów określonych w art. 25 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/1725.
2. W zapisie określa się, w jaki sposób wykonywanie prawa przez osobę, której dane dotyczą, podważyłoby cel realizacji działań i usług w zakresie bezpieczeństwa IT na rzecz Komisji zgodnie z decyzją (UE, Euratom) 2017/46 lub cel stosowania ograniczeń na podstawie art. 2 ust. 2 lub 3 niniejszej decyzji, lub wpłynęłoby negatywnie na prawa i wolności innych osób, których dane dotyczą.
3. Komisja rejestruje te wpisy i wszelkie dokumenty zawierające elementy faktyczne i prawne leżące u podstaw tych ograniczeń. Udostępnia się je na żądanie Europejskiemu Inspektorowi Ochrony Danych.

Artykuł 7

Okres obowiązywania ograniczeń

1. Ograniczenia, o których mowa w art. 3–5, mają zastosowanie tak długo, jak długo istnieją powody uzasadniające ich zastosowanie.
2. Jeżeli powody ograniczenia, o którym mowa w art. 3–5, tracą ważność, Komisja:
 - a) znosi ograniczenie;
 - b) informuje osobę, której dane dotyczą, o głównych powodach ograniczenia;
 - c) informuje o tym, jak można złożyć, w dowolnym momencie, skargę za pośrednictwem Europejskiego Inspektora Ochrony Danych lub o tym, jak odwołać się do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Artykuł 8

Zabezpieczenia i okresy przechowywania

1. Komisja dokonuje przeglądu stosowania ograniczeń, o których mowa w art. 3–5, sześć miesięcy po ich przyjęciu i oraz z chwilą zamknięcia poszczególnego działania w zakresie bezpieczeństwa IT. Następnie raz w roku Komisja poddaje przeglądowi i monitoruje konieczność podtrzymania jakiegokolwiek ograniczenia.

Przegląd obejmuje ocenę konieczności i proporcjonalności ograniczenia, z uwzględnieniem odpowiednich elementów określonych w art. 25 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/1725.

2. Komisja przyjęła środki techniczne i organizacyjne, aby uniknąć przypadkowego lub bezprawnego zniszczenia, utraty, zmiany, nieuprawnionego ujawnienia lub dostępu do danych osobowych przekazywanych, przechowywanych lub przetwarzanych w inny sposób, takich jak zarządzanie prawami dostępu, polityka tworzenia kopii zapasowych i wszelkie inne środki zgodne z decyzją (UE, Euratom) 2017/46.

3. Komisja odnotowuje mające zastosowanie okresy zatrzymywania zgodnie ze wspólnym wykazem zatrzymywanych danych na poziomie Komisji i udostępnia osobom, których dane dotyczą, informacje o odpowiednich okresach zatrzymywania tych czynności przetwarzania w swojej nocie o ochronie danych.

Artykuł 9

Przegląd dokonywany przez inspektora ochrony danych Komisji

1. Inspektor ochrony danych Komisji jest niezwłocznie informowany, ilekroć prawa osób, których dane dotyczą, są ograniczone zgodnie z niniejszą decyzją. Inspektor ochrony danych otrzymuje, na żądanie, dostęp do zapisu oraz wszelkich dokumentów zawierających elementy faktyczne i prawne leżące u podstaw tych ograniczeń.

2. Inspektor ochrony danych może zwrócić się o dokonanie przeglądu ograniczeń i jest informowany o wyniku wnioskowanego przeglądu.

3. Komisja dokumentuje działania inspektora ochrony danych, ilekroć prawa osób, których dane dotyczą, są ograniczone zgodnie z niniejszą decyzją.

Artykuł 10

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 grudnia 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (UE) 2020/1224 z dnia 16 października 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających informacje oraz szczegółowe informacje na temat sekurytyzacji, które mają być udostępniane przez jednostkę inicjującą, jednostkę sponsorującą oraz SSPE

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 289 z dnia 3 września 2020 r.)

1. Strona 1, tytuł:

zamiast: „Rozporządzenie Komisji (UE) 2020/1224 z dnia 16 października 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających informacje oraz szczegółowe informacje na temat sekurytyzacji, które mają być udostępniane przez jednostkę inicjującą, jednostkę sponsorującą oraz SSPE”,

powinno być: „Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/1224 z dnia 16 października 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających informacje oraz szczegółowe informacje na temat sekurytyzacji, które mają być udostępniane przez jednostkę inicjującą, jednostkę sponsorującą oraz SSPE”.

2. Strona 5, art. 3 ust. 1:

zamiast: „1. Jednostka sprawozdawcza dla sekurytyzacji nieobjętej ABCP udostępnia informacje dotyczące sprawozdań dla inwestorów określone w załączniku XII.”,

powinno być: „1. Jednostka sprawozdawcza dla sekurytyzacji innej niż ABCP udostępnia informacje dotyczące sprawozdań dla inwestorów określone w załączniku XII.”.

3. Strona 6, art. 6 ust. 1:

zamiast: „1. Jednostka sprawozdawcza dla sekurytyzacji nieobjętej ABCP udostępnia informacje wewnętrzne określone w załączniku XIV.”,

powinno być: „1. Jednostka sprawozdawcza dla sekurytyzacji innej niż ABCP udostępnia informacje wewnętrzne określone w załączniku XIV.”.

4. Strona 6, art. 7 ust. 1:

zamiast: „1. Jednostka sprawozdawcza dla sekurytyzacji nieobjętej ABCP udostępnia informacje o znaczących zdarzeniach określone w załączniku XIV.”,

powinno być: „1. Jednostka sprawozdawcza dla sekurytyzacji innej niż ABCP udostępnia informacje o znaczących zdarzeniach określone w załączniku XIV.”.

5. Strona 165, tytuł załącznika XII:

zamiast: **„INFORMACJE NA TEMAT SPRAWOZDANIA DLA INWESTORÓW – SEKURYTYZACJA PAPIERÓW DŁUŻNYCH PRZEDSIĘBIORSTW NIEZABEZPIECZONYCH AKTYWAMI”**,

powinno być: **„INFORMACJE W SPRAWOZDANIU DLA INWESTORÓW – SEKURYTYZACJA INNA NIŻ ABCP”.**

6. Strona 174, tytuł załącznika XIII:

zamiast: **„INFORMACJE NA TEMAT SPRAWOZDANIA DLA INWESTORÓW – SEKURYTYZACJA PAPIERÓW DŁUŻNYCH PRZEDSIĘBIORSTW ZABEZPIECZONYCH AKTYWAMI”,**

powinno być: **„INFORMACJE W SPRAWOZDANIU DLA INWESTORÓW – SEKURYTYZACJA ABCP”.**

7. Strona 178, tytuł załącznika XIV:

zamiast: **„INFORMACJE WEWNĘTRZNE LUB INFORMACJE NA TEMAT ZNACZĄCEGO ZDARZENIA – SEKURYTYZACJA PAPIERÓW DŁUŻNYCH PRZEDSIĘBIORSTW NIEZABEZPIECZONYCH AKTYWAMI”,**

powinno być: **„INFORMACJE WEWNĘTRZNE LUB INFORMACJE NA TEMAT ZNACZĄCEGO ZDARZENIA – SEKURYTYZACJA INNA NIŻ ABCP”.**

8. Strona 204, tytuł załącznika XV:

zamiast: **„INFORMACJE WEWNĘTRZNE LUB INFORMACJE NA TEMAT ZNACZĄCEGO ZDARZENIA – SEKURYTYZACJA PAPIERÓW DŁUŻNYCH PRZEDSIĘBIORSTW ZABEZPIECZONYCH AKTYWAMI”,**

powinno być: **„INFORMACJE WEWNĘTRZNE LUB INFORMACJE NA TEMAT ZNACZĄCEGO ZDARZENIA – SEKURYTYZACJA ABCP”.**

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)